

מדינת ישראל
משרד המשלה

כ"ה אדר"ב
ב"ק

משרד

ארה"ב

(המלך אח"כ)

1989

מס' תיק מקורי

שם תיק: רה"מ מנחם בגין - ארה"ב

מזהה פיוז: א-8/4342

מזהה פריט: 000gduw

כתובת: 2-108-9-8-7

24/11/2016

תאריך הדפסה

מחלקה

שגרירות ישראל - נושנגטון

ט ר פ ס

דף 4... מתוך 3 דפים

סוג נטחוני... שמך...

מיידי... דחיפות

תאריך רז"ח: 1710 30 ספט 82

מס' מברק 157-672

אל:

המשרד - ירושלים

אל :- ממנכ"ל מצפ"א

דע :- בן אהרון - ניו יורק

תדרוך השגריר בוועדת החוץ של הסנט

השגריר התייחס בפתיחת דבריו לכתבה בשבועון "טיים" על פער האמינות בין ישראל וארה"ב ולפסקה המתייחסת אליו במישרין ולשיחותיו במחמ"ד על מהות כניסתנו למערב בירוח. השגריר הדגיש כי לא היתה ואין לישראל כוונה להטעות את ארה"ב והמדובר לדעתו באי הבנות. השגריר תאר השתלטות המאורעות מעת רצח ג'ומיל ועד לטבח. באמרו שהכל מבקשים להטיל חלק מהאשמה על ישראל ותו לא הזכיר השגריר שם השגרירה קירקפטריק אמרה שצריך לחלק האשמה וסנטור פרסי כנסוך נחש שאל האם לא תוקנה השגרירה על ידי הנשיא עצמו בענין. השגריר עבר לתאור האפשרויות המדיניות שנוצרו באיזון בעקבות מפלחת הצבאית והדיפלומטית של ברה"ם והוסיף שבנושא פתרון המשבר בלבנון. אנו מסכימים עקרונית עם כוונות הנשיא. פרסי היה ראשון הדוברים והוא פתח בדברי שבח לדמוקרטיה הישראלית. מיד לאחר מכן שלף את המודעה "עלילה דם" שפורסמה ב"פוסט" הנושנגטוני וה"טיימס" הניו-יורק ובצטטו קטעים מתוכה ומתוך מאמר ב"שיקגו טריביון" היום, הצביע על חוסר האמינות שיוצרת ישראל כאשר היא מחד מסירה מעצמה אשמה ומאידך מקימה ועדת חקירה אחרי שהמונים יוצאים להפגין להקמתה ולחקירת מעורבותה של ישראל. השגריר השיב שגם היום אנו דוחים את האשמה שאנו הבאנו למותם של תושבי המחנות. אנו יודעים מי הרגם ולא את זה תחקור הועדה. סנטור גלן גם הוא חלק שבחים לדמוקרטיה הישראלית ואמר שמבחינה פרופורציונלית הרי שאילו התקיימה הפגנה, מעין זו שהתקיימה בישראל, בארה"ב היו 27 מליון אמריקאים משתתפים בה. יחד עם זאת הוא שואל עצמו האם קמפ דייוויד חי האם אין רוה"ם רוצה בהחזרת ישראל לגבולות התנכיים (אחרי המפגש הביא הסנטור חניך ובו מפוח עיים להראות גבולות ישראל בתקופות שונות). ההתנחלויות לא עולות בקנה אחד עם קמפ דייוויד והוא פשוט לא מבין כיצד הנשיא ורוה"ם לא דברו בפגישותיהם על נושא ההתנחלויות וכמו כן כיצד לא נעשתה הבחנה בין נשק החקפי לנשק הגנתי. (הטאלות באו בצורה מבולבלת זו כאשר הסנטור מסיים שוב בשאלה האם ישראל רואה את "הגדה המערבית" כחלק מקמפ דייוויד) השגריר ענה בהכחיסו כל כוונות של החפשטות טריטוריאלית. הא ראייה שיצאנו מכל סיני. גם לגבי לבנון הצהרנו שאין לנו כל תביעות טריטוריאליות. השגריר הבהיר את הסיבות שהביאו את ישראל לנקוט עמדה שאינה מקבלת את חכנית הנשיא כבסיס למו"מ ואנו נשארים נאמנים להחייבויותינו במסגרת קמפ דייוויד. כאשר פרסי שאל האם זה כולל גם את החלק לגבי יהודה ושומרון ענה השגריר בחיוב ובהחלטיות. גלן אמר שלא ציפינו שיוקמו 107 ישובים ולדעתו הנשיא ניסה To Counter התפתחות זו. לוגאר הצטרף לדיון בנושא זה ואמר שגם קרטר לא ראה סתירה בין דברי הנשיא וקמפ דייוויד

אבל מה שבפריע הוא לא הוויכוח על הפרשנות אלא על צורת הדיון בנושא זה כבאחרים כאשר ישראל נתפסת כאן כמי שאינה מתחשבת כלל בדעת הממשל. דחינו קטגורית את יזמת הנשיא, דחינו את עצה המזכיר שלא להכנס למערב בירות, כל "טון היחסים" עליה על פסים לא ^{לכונן} משום שהממשלה בישראל is telling us off. השגריר ענה שגם הוא מעדיף דיון ענייני ולדעתו כך גם היתה צריכה להקבל כאן תשובת ממשלת ישראל המנומקת והמפורטת ליזמת הנשיא. אין זה נכון שאיננו מוכנים לדבר עליה. עובדה היא שרוה"מ, שה"ח והוא עצמו שוחחו עליה עם ראשי הממשל בארה"ב, אנו מסרבים מאידך לראות בה בסיס לדיונים לקראת פתרון במזה"ת.

סנטור צ'ונגס אמר שהקהילה היוונית כאן היתה מאד נטערת וחלוקה בדעתה כיצד להתנהג כלפי משטר הקולונלים ביאן. כאשר נכנסה ישראל לבירות הוא הביע התנגדותו וספג ביקורת על כך מהקהילה היהודית. ביום א' נפגש שוב עם קבוצה גדולה של יהודים והפעם הוא חש בכאבם וצערם. כל עוד בגין ושרון יהיו בשלטון ילך הקשר בין ישראל וארה"ב ויתרופף. יתכן שאנו רומנטים מידי בגישתנו לישראל ולמהותה ואולי יש סטנדרטים כפולים כלפי ישראל אבל עדיף כך מאשר שהיחס לישראל יהיה כהיחס לעראק למשל. צ'ונגס גם הוא עבר לחאור המקרים שיצרו לדעתו את פער האמינות (40 ק"מ, סיבות הכניסה למערב בירות). אין בליבו כעס אלא עצב עמוק. השגריר מתח על ההשוואה בין המשטר בישראל למשטר הקולונלים. הוא, השגריר, מבין דאגת הסנטור אך זאגחו שלו גדולה יותר שכן הוא חלק מישראל. אין אולי דוגמאות רבות אחרות בהיסטוריה המודרנית לדרך בה פועלת ממשלת ישראל בנושא בירות.

סנטור וורנר אמר שמסכים עם אלו שחלקו שבחים למשטר הדמוקרטי בישראל. יחד עם זאת הוא נתקל בפניות של בוחרים הטוענים שאף כי הם רוצים בהמשך הסיוע לישראל הם מבקשים גם ערובת שישראל תאזין לדעותיה של ארה"ב ותפעל ע"פ המחויבויות (הזכיר ענין פצצות המצרר). השגריר מנה את הנושאים שבהם פעלנו בתאום עם ארה"ב וכן הענוח לדעות הנשיא והממשל. חיכינו כשנה לפני שפעלנו נגד הטילים הסורים בלבנון וזאת מתוך רצון להענוח לפנית ארה"ב לתת לשגריר חביב אפשרות להוציאם בדרכים דיפלומטיות. לא נכנסנו למערב בירות בשבוע המלחמה הראשון מתוך הענוח לפנית הנשיא ומתוך רצון לתת לשגריר חביב אפשרות להוציא אש"ף בדרכים דיפלומטיות. לא ניסינו להטעות את ממשלת ארה"ב בשאלת כניסתנו למערב בירות. כאשר הסכמנו שלא להכנס למערב בירות היה זה בתנאים מטוימים שלא רק שלא מולאו כאשר אש"ף השאיר אנשים ^{לנצל} אלא שרצח הנשיא הנבחר בלבנון גם יצר תנאים חדשים. באשר למערכת היחסים בין שתי המדינות השגריר הסביר שאף כי לא היתה זו מטרחנו כאשר יצאנו למערכת "שלוס הגליל" חרי שבין תוצאותיה היו דיבדנדים נאים למעמדה של ארה"ב במזרח התיכון. (בשלב זה של הנפגש הוכנס לפרטי פתק ובו נתונים על הנפגעים האמריקאים בבירות והוא קראו לנוכחים). סנטור ברדלי אמר שאמנם הוא מסכים עם ההנחה שישראל היא נכס אסטרטגי לארה"ב אבל הוא מודאג מהשחיקה בתדמיתה של ישראל. למה היינו צריכים להמתין עד להחלטה להקים ועדת חקירה, למה היו צריכים המונים לצאת להפגין?

אל:

ברדלי הוסיף ושאל האם תהיה החקירה מלאה ומקפת והסגריר הסיב בחיוב וביקש שלא יהיה בארה"ב משפט מוקדם בטרם תצאנה לאור תוצאות החקירה.

סנטור שייפי חזר על השאלה באם אין היא ישראל רואה צורך לתאם מהלכיה ולהימנע עם ארה"ב בעוד היא נוקבלת סיוע עצום ממנה והסגריר ענה עפ"י תשובתו לוורנר.

סנטור ביידן אמר שחוזר בפעם המי יודע כמה על דבריו שאנו הולכים ומאבדים ידידים בקונגרס והסחיקה היא בלתי פוסקת. אילו היה היום קם מיטבו בסנט ומבקש להעניש את ישראל היה קשה מאד לעצרו. הוא מבקש שנעביר לישראל את המטר "אנא השתמשו בקרט של ענווה" (A little dose of humility) השאלה היא לאן הולכים מכאן. מה היא הערכת ישראל לגבי יכולתו של חוסיין להצטרף למו"מ והאם יש לו אינטרס להצטרף למו"מ. הסגריר הסביר את דעותינו באשר לנכונות ירדן להצטרף למו"מ ועל חשיבות הצטרפותה. יחד עם זאת הביע ספקות באשר לקיומו של אינטרס אצל חוסיין לעשות זאת לאור התוצאות האפשריות על יציבות שלטונו, בטחונו האישי ומערכת יחסיו בעולם הערבי. סנטור גלן אמר שלדעתו המפתח הוא בידי המלך פהד.

הוא, גלן, היה מברך על תכנית פהד טוען שהיא מהווה הכרה בישראל ומוחיר את הברירה בידי הסעודים להכחיש זאת. חשוב לדעתו לעודד פהד ולדחפו להצטרף ליוזמה.

פרטי שאל מדוע התפטר פרופ' מילטון והוסיף שהרבה ארגונים וולונטרים שפועלים ביהודה ושומרון לא יזילו דמעה לאור יחסו הנוקשה אליהם. הסגריר הסביר מניעי התפטרותו כפי הידוע לו. שייפף שאל למה אנו מופתעים מכמויות הנשק שמצאנו בבירות שהרי אש"ף לא הורשה להוציאו והסגריר השיב שלפי המוסכם היה אש"ף אמור למסור הנשק הכבד לצבא הלבנוני וזה לא נעשה.

הערכה :- אירועי בירות השאירו משקע כבד אצל חלק גדול מידידינו בסנט וכמה מהם באו יותר לזיכרונם מאשר לשמע ולפרק חלק מהמעט. הקמת וועדת החקירה הקלה עליהם בצורה ניכרת (אף כי לא שלמה) ואפילו מיודענו פרטי נאלץ לחלק שבחיט למסטר הדמוקרטי בישראל. מספר סנטורים כגון לוגאר ביידן וורנר מדבריים על הסגנון (Style) לתבדיל מההוכן המקשה על היחסים, היינו ראינו הדברים כאילו ישראל דוחה בהינף יד יוזמות חיוביות של ארה"ב ומתעלמה בעקשנות מעצותיו של המבשל. חלק מהסנטורים בדעה שיש פער אמינות ומבחינה זאת הצליחה העהובות האמריקאית (אם לא הממשל עצמו בתדרוכיו "גבעה") לנסע רושם כזה.

ספק אם תאורו של ביידן; כאילו אין היום אפשרות לעצר מישהו שיפעל להענשת ישראל, מדויק אבל הוא בודאי משקף תחושה שלה שותפים סנטורים אחרים והיא באה לידי ביטוי מדויק יותר בכך שאיש מהסנטורים לא הציע לקצץ בסיוע לישראל אבל גם הידידותיים ביותר שבהם היו חסרי כל התלהבות לצאת למאבק בשלב זה להגדלתו. (אף כי לחסר התלהבות זו יש סיבות אובייקטיביות כגון מדיניות התקציב הכללית של הנשיא). נראה לי שהשינוי שחל בשלש החדשים האחרונים ב"גבעה" הוא לאו דווקא במספר הידידים אלא בעוצמה הידידות.

Handwritten signature and notes at the bottom of the page.

סגירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד - ירושלים

ט ז פ ס מ ב ד ק

דף...! מתוך...! דפים

סדרג בטחוני. שמור...

דחיפות... פנידי...

תאריך רז"ח: 30 ספט' 82

מס' סברק... 673-159

אל :- ממנכ"ל - מצפ"א

דע :- בן אהרון - ניו יורק

מעוזרו של קרנשטון אליו שגרתי את העתק תשובה רזה"מ לס: טר שמעתי שתגובתו הראשונה היא של סיפוק והערכה למאמץ שעשה רזה"מ בהכנת התשובה. זה ישמח להכניס התשובה

Congressional Record -ל

100
ע 10

מיה סנטה רהג איה א/גנט ג 3 כ"א

49

טגרידות ישראל - נושכנגטרן

ט ד פ ט ט כ ר ק

דף ל... מתוך 2... דפים

טרנג בטחונני גלוג...

דחירות רגיל.....

אל: המטרד

תאריך דז"ח: 1500.30. מפטחבר 82

מס' מברק... 653

מצ"א, מע"ח

STATE DEPARTMENT BRIEFING -- 30 SEPTEMBER 1982

STATEMENT REGARDING BEIRUT:

We are extremely pleased by the speed with which the Lebanese government is working to normalize the city of Beirut including its vital commercial sectors. We congratulate the Lebanese Government on today's re-opening of Beirut International Airport, and on the occasion of celebrations marking the re-opening of the city of Beirut. The American Ambassador joined by the French and Italian Ambassadors participated in the Lebanese Government's ceremonies today as did elements of the US, French and multi-national forces.

STATEMENT REGARDING THE SINAI SUPPORT MISSION

The US Sinai Support Mission today ends more than six years of unique and highly successful peace-keeping operations in the Sinai Peninsula. Its role there directly supported the implementation of the Egyptian-Israeli Peace Treaty. After operating a tactical early warning system under the second Sinai Disengagement Agreement of September 1975, the SSM and its overseas arm, the Sinai Field Mission or SFM, undertook in 1980 the responsibility for conducting verification and inspection system aimed at insuring compliance with the military limitations prescribed under the treaty for the Sinai. The inspection phase was conducted by SFM which was composed of American citizen volunteers from US foreign affairs agencies and civilian employees of E Systems, Inc., SSM's prime contractor.

That phase ended on April 25, 1982, following the final withdrawal of Israeli forces from the Sinai and its return to Egypt. This unique joint venture between government and private industry was so efficiently managed that it returned to the US Treasury \$3.7 million from its fiscal year budget.

I would note that there is a fact sheet concerning the SSM and a copy of President Reagan's congratulatory message to the SSM of August in the press room.

INVOLVEMENT OF HIGH PHALANGE OFFICERS IN THE MASSACRE (FROM WASH, POST & NY TIMES)

In response to questions:

I don't have any comment on the reporting in the papers this morning about who might have been involved specifically.

As far as the charge that the US knew that a massacre was going on, and so on, that simply is just utterly false.

ס ו פ ס ס נ ר ק

תג'ירות ישראל - רוש'כנס'טון

דפ' 2... מתור... 2... דפ'ים

ס'ר'ג בט'ח'ר'ני

אל:

ד'ח'יפ'ות

ת'א'ר'יך ר'ז"ח:

653... ס'כ'ר'ק... מ'י'ט'ר' ו'ק'ט' 1973

What we knew, how and when we acted on the information is as the information we have provided to you in earlier guidance:

STATEMENT:

On Friday afternoon, September 17, we started to receive fragmentary information that something was amiss in the Shatila and Sabra refugee camps in Beirut. We did our best to find out what was happening. It was not until Saturday morning, September 19th, that an Embassy officer was able to enter the Shatilla Camp and observe directly the evidence of a massacre.

A report of this eyewitness account was sent to the State Department and received here at about 5:00 pm eastern time, the same day. In short, we had no advance word, when we heard that something might be happening, we acted upon it immediately.

--By saying that something was amiss, that is that the Phalangists were in the camps.

CLUSTER BOMBS -- STILL BEING SHIPPED TO ISRAEL (C.B.S.-TV REPORT)

STATEMENTS:

The US Government has not approved the sale or shipment of any cluster bombs or artillery shells since the President suspended the shipment of this type of ordinance on July 19th. All such materiel, the military supplied pipeline to Israel remains on hold.

In June and July, prior to the President's suspension order, the US government had approved the commercial sale of Israeli grenade casings only, without fuses or powder. On August 5th, the sale of additional casings was approved based on an earlier export license, but shipments under this sale were suspended.

WAR POWERS ACT AND US MARINES IN LEBANON

In response to questions:

I am not aware of any plans to send Congress any further notification. That letter from the President parallels in that respect, the notification that was sent up the last time the MNF went in. And that is the way it has been notified. There will be no further notice going up on that.

ש'ר'ת ס'ס'ר'ת כ'ה'ל ס'ר'ת מ'ת'ר'ת מ'ת'ר'ת מ'ת'ר'ת מ'ת'ר'ת מ'ת'ר'ת מ'ת'ר'ת מ'ת'ר'ת מ'ת'ר'ת

מחלקת הקשר - ניו-יורק

טופס מברק גלוי

אל: המשרד

דף 1 מתוך 3 דפים

ל: ורשינגטון

סיווג בטחוני:

הכוח להאק

30/700

985/169

מאת: נאר"ם

ארכ"ל 2. מצפ"א. דע: שגווישינגטון.
נאום שולץ בעצרת.

להלן תקטע המזהת"י בנאומו של מזכיר המדינה היום (30.9) במסגרת הויכוח הכללי.

נאר"ם

שמה אטלנטיקה רחב סוריה שיה אנה אנה אנה אנה
אניצו אנה
אנה אנה אנה אנה אנה אנה אנה אנה אנה אנה אנה
אנה אנה אנה אנה אנה אנה אנה אנה אנה אנה אנה

אבינין עקל

2/3
985
169
The agony of the Middle East now exceeds the ability of news bulletins or speeches to express: it is a searing wound on our consciousness. The region is in constant ferment. Unrest flares into violence, terror, insurrection, and civil strife. War follows war. It is clear to everyone in this hall that international peace, security, and cooperative progress cannot be truly achieved until this terrible regional conflict is settled.

All of us have witnessed in the past several months a graphic reminder of the need for practical peace negotiations in the Middle East. Of the nations in the world which need and deserve peace, Israel surely holds a preeminent place. Of the peoples of the world who need and deserve a place with which they can truly identify, the Palestinian claim is undeniable.

But Israel can only have permanent peace in a context in which the Palestinian people also realize their legitimate rights. Similarly, the Palestinian people will be able to achieve their legitimate rights only in a context which gives to Israel what it so clearly has a right to demand -- to exist, and to exist in peace and security.

This most complex of international conflicts cannot be resolved by force: neither the might of armies nor the violence of terrorists can succeed in imposing the will of the strong upon the weak. Nor can it be settled simply by the rhetoric of even the most carefully worded document. It can only be

3/3 resolved through the give and take of direct negotiations leading to the establishment of practical arrangements on the ground.

185 | 169 In other words, it can only be resolved through hard work. For those who believe that there is no contradiction between permanent peace for Israel and the legitimate rights of the Palestinian people -- and for those who believe that both are essential for peace and that neither can be achieved without the other -- the task can truly be a labor of love.

On September 1, President Reagan challenged the parties to the Arab-Israeli conflict to make a fresh start on the road to peace in the Middle East. The Camp David agreements, resting squarely on United Nations Security Council Resolution 242, with its formula of peace for territory, remain available to those who would accept the challenge to make this journey with us. The road will not be easy, but in his statement President Reagan made a number of proposals which, for those who are willing to join the effort, make the journey safer and easier.

I call on all concerned to accept President Reagan's challenge and hasten the realization of true peace in the Middle East.

In addition to the imperative need to resolve regional problems, there is an equally significant global imperative: to halt, and reverse, the global arms buildup. As an American I am aware that arms control and disarmament are a special responsibility of the world's most powerful nations, the United

ITEM

NESA-319 (9/29/82)

46

FOLLOWING IS THE TEXT OF PRESIDENT REAGAN'S LETTER OF NOTIFICATION TO CONGRESS, WHICH, UNDER THE WAR POWERS RESOLUTION, CALLS FOR A REPORT TO THE CONGRESS WHENEVER U.S. FORCES "EQUIPPED FOR COMBAT" ENTER FOREIGN TERRITORY.

DEAR MR. SPEAKER (MR. PRESIDENT):

SEPTEMBER

ON ~~SEPTEMBER~~ 20, 1982, THE GOVERNMENT OF LEBANON

REQUESTED THE GOVERNMENTS OF FRANCE, ITALY AND THE UNITED STATES TO CONTRIBUTE FORCES TO SERVE AS A TEMPORARY MULTINATIONAL FORCE, THE PRESENCE OF WHICH WILL FACILITATE THE RESTORATION OF LEBANESE GOVERNMENT SOVEREIGNTY AND AUTHORITY AND THEREBY FURTHER THE EFFORTS OF THE GOVERNMENT OF LEBANON TO ASSURE THE SAFETY OF PERSONS IN THE AREA AND BRING TO AN END THE VIOLENCE WHICH HAS TRAGICALLY OCCURRED.

IN RESPONSE TO THIS REQUEST OF THE GOVERNMENT OF LEBANON,

I HAVE AUTHORIZED THE ARMED FORCES OF THE UNITED STATES TO PARTICIPATE IN THIS MULTINATIONAL FORCE. ^{IN ACCORDANCE} ~~IN ACCORDANCE~~ WITH MY ^{DESIRE} ~~WISH~~ THAT THE CONGRESS BE FULLY INFORMED ON THIS MATTER, AND CONSISTENT WITH THE WAR POWERS RESOLUTION, I AM HEREBY PROVIDING A REPORT ON THE DEPLOYMENT AND MISSION OF THESE MEMBERS OF THE UNITED STATES ARMED FORCES. ON SEPTEMBER 29, APPROXIMATELY 1,200 MARINES OF A MARINE

L7

PAGE 03 --REAGAN

AMPHIBIOUS UNIT BEGAN TO ARRIVE IN BEIRUT. THEIR MISSION WAS TO PROVIDE AN OPERATIVE FORCE AT AGREED LOCATIONS AND THEREBY PROVIDE THE MULTINATIONAL PRESENCE REQUESTED BY THE LEBANESE GOVERNMENT TO ASSIST IT AND THE LEBANESE ARMED FORCES.

IN CARRYING OUT THIS MISSION, THE AMERICAN FORCE WILL NOT ENGAGE IN COMBAT. IT MAY, HOWEVER, EXERCISE THE RIGHT OF SELF-DEFENSE AND WILL BE EQUIPPED ACCORDINGLY. THESE FORCES WILL OPERATE IN CLOSE COOPERATION WITH THE LEBANESE ARMED FORCES, AS WELL AS WITH COMPARABLY SIZED FRENCH AND ITALIAN MILITARY CONTINGENTS IN THE MULTINATIONAL FORCE.

ALTHOUGH IT IS NOT POSSIBLE AT THIS TIME TO PREDICT THE PRECISE DURATION OF THE PRESENCE OF U.S. FORCES IN BEIRUT, OUR AGREEMENT WITH THE GOVERNMENT OF LEBANON MAKES CLEAR THAT THEY WILL BE NEEDED ONLY FOR A LIMITED PERIOD TO MEET THE URGENT REQUIREMENT POSED BY THE CURRENT SITUATION.

I WANT TO EMPHASIZE THAT, AS WAS THE CASE OF THE DEPLOYMENT OF U.S. FORCES TO LEBANON IN AUGUST AS PART OF THE EARLIER MULTINATIONAL FORCE, THERE IS NO INTENTION OR

PAGE 04 --REAGAN

EXPECTATION THAT U.S. ARMED FORCES WILL BECOME INVOLVED IN HOSTILITIES. THEY ARE IN LEBANON AT THE FORMAL REQUEST OF THE GOVERNMENT OF LEBANON, AND OUR AGREEMENT WITH THE GOVERNMENT OF LEBANON EXPRESSLY RULES OUT ANY COMBAT RESPONSIBILITIES FOR THE U.S. FORCES.

ALL ARMED ELEMENTS IN THE AREA HAVE GIVEN ASSURANCES THAT THEY WILL REFRAIN FROM HOSTILITIES AND WILL NOT INTERFERE WITH THE ACTIVITIES OF THE MULTINATIONAL FORCE.

ALTHOUGH ISOLATED ACTS OF VIOLENCE CAN NEVER BE RULED

OUT, ALL APPROPRIATE PRECAUTIONS HAVE BEEN TAKEN TO ENSURE THE SAFETY OF U.S. MILITARY PERSONNEL DURING THEIR TEMPORARY DEPLOYMENT IN LEBANON.

THIS DEPLOYMENT OF THE UNITED STATES ARMED FORCES IS BEING UNDER TAKEN PURSUANT TO THE PRESIDENT'S CONSTITUTIONAL AUTHORITY WITH RESPECT TO THE CONDUCT OF FOREIGN RELATIONS AND AS COMMANDER-IN-CHIEF OF THE UNITED STATES ARMED FORCES.

I BELIEVE THAT THIS STEP WILL SUPPORT THE OBJECTIVE OF HELPING TO RESTORE THE TERRITORIAL INTEGRITY, SOVEREIGNTY AND POLITICAL INDEPENDENCE OF LEBANON. IT IS PART OF THE

PAGE 05 --REAGAN

CONTINUING EFFORTS OF THE U.S. GOVERNMENT TO BRING LASTING PEACE TO THAT TROUBLED COUNTRY, WHICH HAS TOO LONG ENDURED THE TRIALS OF CIVIL STRIFE AND ARMED CONFLICT;

SINCERELY, RONALD REAGAN

✓ (END TEXT)

ITEM

NESA-320 (9/29/82)

U.S. CALLS FOR TIGHTER SPENDING BY ITU (800)

BY ROLAND TYRRELL

USIA SPECIAL CORRESPONDENT

NAIROBI, KENYA -- THE CHIEF U.S. DELEGATE TO A TOP-LEVEL WORLD CONFERENCE SEPT. 29 CALLED ON THE INTERNATIONAL TELECOMMUNICATION UNION (ITU) TO EXERCISE MORE FISCAL RESPONSIBILITY.

SPEAKING AT A NEWS CONFERENCE ON THE SECOND DAY OF THE UNION'S SIX-WEEK PLENIPOTENTIARY CONFERENCE, AMBASSADOR MICHAEL GARDNER CALLED FOR "FISCAL RESTRAINT, IMPROVED MANAGEMENT AND INCREASED EFFICIENCY" AT ALL LEVELS OF THE 157-MEMBER ORGANIZATION.

GARDNER, WHO HEADS A 28-MEMBER U.S. DELEGATIO , ALSO SAID

48

OFF IN FRANKFURT SEPTEMBER 27, KILLING ONE MAN AND INJURING ANOTHER.

FDP GENERAL SECRETARY RESIGNS IN WEST GERMANY --

THE GENERAL SECRETARY OF WEST GERMANY'S FREE DEMOCRATIC PARTY (FDP) -- GUENTER VERHEUGEN -- RESIGNED SEPTEMBER 29 TO PROTEST THE PARTY'S DECISION TO OUST CHANCELLOR HELMUT SCHMIDT AND REPLACE HIM WITH CHRISTIAN DEMOCRATIC LEADER HELMUT KOHL.

THE FREE DEMOCRATS, ALONG WITH THE CHRISTIAN DEMOCRATS AND THE BAVARIAN CHRISTIAN SOCIAL UNION, HAVE INTRODUCED A MOTION OF NO-CONFIDENCE IN THE SCHMIDT GOVERNMENT. THE VOTE IS EXPECTED IN THE LOWER HOUSE OF THE GERMAN PARLIAMENT

PAGE 05 -- NEWS ROUNDUP

(BUNDESTAG) OCTOBER 1.

BY LAW, THE PARLIAMENT DECIDES IN A SINGLE VOTE WHETHER IT HAS CONFIDENCE IN SCHMIDT AND IF NOT, HIS REPLACEMENT AUTOMATICALLY WILL BE ELECTED. THAT WOULD END SCHMIDT'S TERM AS CHANCELLOR TWO YEARS EARLY, EVEN THOUGH POLLS SHOW HE IS WEST GERMANY'S MOST POPULAR POLITICIAN.

(PRECEDING FS MATERIAL, BASED ON PRESS REPORTS, IS FOR DISTRIBUTION TO MISSION STAFF ONLY AND NOT FOR PUBLICATION)
ITEM

NESA-310 (9/29/82)

(TEXT) U.S., LEBANON EXCHANGE OF NOTES (1,400)
TERMS AGREED UPON ON MULTINATIONAL FORCE

WASHINGTON -- THE GOVERNMENTS OF LEBANON AND THE UNITED STATES, IN AN EXCHANGE ON NOTES ON THE PARTICIPATION OF U.S. FORCES IN A MULTINATIONAL FORCE, AGREED THAT U.S. FORCES WOULD BE WITHDRAWN UPON THE REQUEST OF THE BEIRUT GOVERNMENT OR FOLLOWING A DECISION BY PRESIDENT REAGAN.

THE STATE DEPARTMENT SEPTEMBER 29 RELEASED THE SEPTEMBER

25 EXCHANGE BETWEEN LEBANESE MINISTER OF FOREIGN AFFAIRS
FOUAD BOUTROS AND U.S. AMBASSADOR TO LEBANON ROBERT DILLON,

FOLLOWING ARE THE TEXTS OF THEIR NOTES:

(BEGIN LEBANON TEXT)

YOUR EXCELLENCY:

I HAVE THE HONOR TO REFER TO THE URGENT DISCUSSIONS
BETWEEN REPRESENTATIVES OF OUR TWO GOVERNMENTS CONCERNING
THE RECENT TRAGIC EVENTS WHICH HAVE OCCURRED IN THE BEIRUT

PAGE 02 -- MNF

AREA, AND TO CONSULTATIONS BETWEEN MY GOVERNMENT AND THE
SECRETARY GENERAL OF THE UNITED NATIONS PURSUANT TO UNITED
NATIONS SECURITY COUNCIL RESOLUTION 521.

ON BEHALF OF THE REPUBLIC OF LEBANON, I WISH TO INFORM
YOUR EXCELLENCY'S GOVERNMENT OF THE DETERMINATION OF THE
GOVERNMENT OF LEBANON TO RESTORE ITS SOVEREIGNTY AND
AUTHORITY OVER THE BEIRUT AREA AND THEREBY TO ASSURE THE
SAFETY OF PERSONS IN THE AREA AND BRING AN END TO VIOLENCE
THAT HAS RECURRED. TO THIS END, ISRAELI FORCES WILL
WITHDRAW FROM THE BEIRUT AREA.

IN ITS CONSULTATIONS WITH THE SECRETARY GENERAL, THE
GOVERNMENT OF LEBANON HAS NOTED THAT THE URGENCY OF THE
SITUATION REQUIRES IMMEDIATE ACTION, AND THE GOVERNMENT OF
LEBANON, THEREFORE, IS, IN CONFORMITY WITH THE OBJECTIVES IN
U.N. SECURITY COUNCIL RESOLUTION 521, PROPOSING TO SEVERAL
NATIONS THAT THEY CONTRIBUTE FORCES TO SERVE AS A TEMPORARY
MULTINATIONAL FORCE (MNF) IN THE BEIRUT AREA.

THE MANDATE OF THE MNF WILL BE TO PROVIDE AN
INTERPOSITION FORCE AT AGREED LOCATIONS AND THEREBY PROVIDE

PAGE 03 -- MNF

THE MULTINATIONAL PRESENCE REQUESTED BY THE LEBANESE
GOVERNMENT TO ASSIST IT AND THE LEBANESE ARMED FORCES (LAF)
IN THE BEIRUT AREA. THIS PRESENCE WILL FACILITATE THE
RESTORATION OF LEBANESE GOVERNMENT SOVEREIGNTY AND AUTHORITY
OVER THE BEIRUT AREA, AND THEREBY FURTHER EFFORTS OF MY
GOVERNMENT TO ASSURE THE SAFETY OF PERSONS IN THE AREA AND

BRING TO AN END THE VIOLENCE WHICH HAS TRAGICALLY OCCURRED.
THE MNF MAY UNDERTAKE OTHER FUNCTIONS ONLY BY MUTUAL
AGREEMENT.

IN THE FOREGOING CONTEXT, I HAVE THE HONOR TO PROPOSE
THAT THE UNITED STATES OF AMERICA DEPLOY A FORCE OF
APPROXIMATELY 1,200 PERSONNEL TO BEIRUT, SUBJECT TO THE
FOLLOWING TERMS AND CONDITIONS:

-- THE AMERICAN MILITARY FORCE SHALL CARRY OUT
APPROPRIATE ACTIVITIES CONSISTENT WITH THE MANDATE OF THE
MNF.

-- COMMAND AUTHORITY OVER THE AMERICAN FORCE WILL BE
EXERCISED EXCLUSIVELY BY THE U.S. GOVERNMENT THROUGH
EXISTING AMERICAN MILITARY CHANNELS.

PAGE 04 -- MNF

-- THE LAF AND MNF WILL FORM A LIAISON AND COORDINATION
COMMITTEE, COMPOSED OF REPRESENTATIVES OF THE MNF
PARTICIPATING GOVERNMENTS AND CHAIRED BY THE REPRESENTATIVES
OF MY GOVERNMENT. THE LIAISON AND COORDINATION COMMITTEE
WILL HAVE TWO ESSENTIAL COMPONENTS: (A) SUPERVISORY
LIAISON; AND (B) MILITARY AND TECHNICAL LIAISON AND
COORDINATION.

-- THE AMERICAN FORCE WILL OPERATE IN CLOSE COORDINATION
WITH THE LAF. TO ASSURE EFFECTIVE COORDINATION WITH THE
LAF, THE AMERICAN FORCE WILL ASSIGN LIAISON OFFICERS TO THE
LAF AND THE GOVERNMENT OF LEBANON WILL ASSIGN LIAISON
OFFICERS TO THE AMERICAN FORCE. THE LAF LIAISON OFFICERS TO
THE AMERICAN FORCE WILL, INTER ALIA, PERFORM LIAISON WITH
THE ^{CIVILIAN} ~~CIVILIAN~~ POPULATION AND WITH THE U.N. OBSERVERS AND
MANIFEST THE AUTHORITY OF THE LEBANESE GOVERNMENT IN ALL
APPROPRIATE SITUATIONS. THE AMERICAN FORCE WILL PROVIDE
SECURITY FOR LAF PERSONNEL OPERATING WITH THE U.S.
CONTINGENT.

-- IN CARRYING OUT ITS MISSION, THE AMERICAN FORCE WILL

PAGE 05 -- MNF

NOT ENGAGE IN COMBAT. IT MAY, HOWEVER, EXERCISE THE RIGHT
OF SELF-DEFENSE.

IT IS UNDERSTOOD THAT THE PRESENCE OF THE AMERICAN FORCE WILL BE NEEDED ONLY FOR A LIMITED PERIOD TO MEET THE URGENT REQUIREMENTS POSED BY THE CURRENT SITUATION. THE MNF CONTRIBUTORS AND THE GOVERNMENT OF LEBANON WILL CONSULT FULLY CONCERNING THE DURATION OF THE MNF PRESENCE. ARRANGEMENTS FOR THE DEPARTURE OF THE MNF WILL BE THE SUBJECT OF SPECIAL CONSULTATIONS BETWEEN THE GOVERNMENT OF LEBANON AND THE MNF PARTICIPATING GOVERNMENTS. THE AMERICAN FORCE WILL DEPART LEBANON UPON ANY REQUEST OF THE GOVERNMENT OF LEBANON OR UPON THE DECISION OF THE PRESIDENT OF THE UNITED STATES.

-- THE GOVERNMENT OF LEBANON AND THE LAF WILL TAKE ALL MEASURES NECESSARY TO ENSURE THE PROTECTION OF THE AMERICAN FORCE'S PERSONNEL, TO INCLUDE SECURING ASSURANCES FROM ALL ARMED ELEMENTS NOT NOW UNDER THE AUTHORITY OF THE LEBANESE GOVERNMENT THAT THEY WILL REFRAIN FROM HOSTILITIES AND NOT INTERFERE WITH ANY ACTIVITIES OF THE MNF.

PAGE 06 -- MNF

-- THE AMERICAN FORCE WILL ENJOY BOTH THE DEGREE OF FREEDOM OF MOVEMENT AND THE RIGHT TO UNDERTAKE THOSE ACTIVITIES DEEMED NECESSARY FOR THE PERFORMANCE OF ITS MISSION FOR THE SUPPORT OF ITS PERSONNEL. ACCORDINGLY, IT SHALL ENJOY THE PRIVILEGES AND IMMUNITIES ACCORDED THE ADMINISTRATIVE AND TECHNICAL STAFF OF THE AMERICAN EMBASSY IN BEIRUT, AND SHALL BE EXEMPT FROM IMMIGRATION AND CUSTOMS REQUIREMENTS AND RESTRICTIONS ON ENTERING OR DEPARTING LEBANON. PERSONNEL, PROPERTY AND EQUIPMENT OF THE AMERICAN FORCE INTRODUCED INTO LEBANON SHALL BE EXEMPT FROM ANY FORM OF TAX, DUTY, CHARGE OR LEVY.

I HAVE THE FURTHER HONOR TO PROPOSE, IF THE FOREGOING IS ACCEPTABLE TO YOUR EXCELLENCY'S GOVERNMENT, THAT YOUR EXCELLENCY'S REPLY TO THAT EFFECT, TOGETHER WITH THIS NOTE, SHALL CONSTITUTE AN AGREEMENT BETWEEN OUR TWO GOVERNMENTS.

PLEASE ACCEPT, YOUR EXCELLENCY, THE ASSURANCE OF MY HIGHEST CONSIDERATION.

(SIGNED), FOUAD BOUTROS, DEPUTY PRIME MINISTER/MINISTER

PAGE 07 -- MNF

OF FOREIGN AFFAIRS

(END LEBANON TEXT)

(BEGIN U.S. TEXT)

YOUR EXCELLENCY:

I HAVE THE HONOR TO REFER TO YOUR EXCELLENCY'S NOTE OF 25 SEPTEMBER 1982, REQUESTING THE DEPLOYMENT OF AN AMERICAN FORCE TO THE BEIRUT AREA. I AM PLEASED TO INFORM YOU ON BEHALF OF MY GOVERNMENT THAT THE UNITED STATES IS PREPARED TO DEPLOY TEMPORARILY A FORCE OF APPROXIMATELY 1,200 PERSONNEL AS PART OF A MULTINATIONAL FORCE (MNF) TO ESTABLISH AN ENVIRONMENT WHICH WILL PERMIT THE LEBANESE ARMED FORCES (LAF) TO CARRY OUT THEIR RESPONSIBILITIES IN THE BEIRUT AREA.

IT IS UNDERSTOOD THAT THE PRESENCE OF SUCH AN AMERICAN FORCE WILL FACILITATE THE RESTORATION OF LEBANESE GOVERNMENT SOVEREIGNTY AND AUTHORITY OVER THE BEIRUT AREA, AN OBJECTIVE WHICH IS FULLY SHARED BY MY GOVERNMENT, AND THEREBY FURTHER

PAGE 08 -- MNF

EFFORTS OF THE GOVERNMENT OF LEBANON TO ASSURE THE SAFETY OF PERSONS IN THE AREA AND BRING TO AN END THE VIOLENCE WHICH HAS TRAGICALLY RECURRED.

I HAVE THE FURTHER HONOR TO INFORM YOU THAT MY GOVERNMENT ACCEPTS THE TERMS AND CONDITIONS CONCERNING THE PRESENCE OF THE AMERICAN FORCE IN THE BEIRUT AREA AS SET FORTH IN YOUR NOTE, AND THAT YOUR EXCELLENCY'S NOTE AND THIS REPLY ACCORDINGLY CONSTITUTE AN AGREEMENT BETWEEN OUR TWO GOVERNMENTS.

(SIGNED), ROBERT DILLON, UNITED STATES AMBASSADOR

(END U.S. TEXT)

ITEM

9

מחלקת הקשר - זיו - יורק

סופס מברק צפון

אל: AL - LEVIN - MONTAGNA

דף _____ מחזור _____ דפים _____
סיווג בסחובי: _____
דחיפות: _____

דע: המחיר, הוראות - אל

לשימוש כח' הקשר: _____
תאריך חז"ח: 292100
מס' מברק: 158 / 950

כאח: כ"ג

ממנכ"ל, מצפ"א, תפוצות
דע: השגריר, הורוביצ וושינגטון

עמדת הממשל.

ג'ורג' קליין מוסד שלאור שיחות שאקיימ עם שולצ אד מיז, גיימ בייקר, פירבנקס, ווליוטיס והטנטור בייקר הוא יכול לסכם עמדת הממשל כדלקמן:

1. הממשל לא יפעיל לחץ כלכלי או צבאי בעיקר מכיון שהוא סבור שהוא יביא תוצאות הפוכות יהיה
COUNTERPRODUCTIVE

2. הממשל יחזוף את תכנית רייגן.

3. משוכנעים שאם חוסיין יבוא לשולחן הדיונים ישראל תבוא לשולחן כומר לא נפגעה אמינות נכונות ישראל לנהל מומי לשלום ללא תנאי מוקדמים.

4. סבור שאינה צריכים להצמיד אספקת הנשק המתוחכמ לירדן לאספקת 75 ה-16 F לישראל, מכאן שהקונגרס יאשר הנשק לירדן גם בלי הצמדה זו.

5. מאמנים שהסח"ל ה יהודית מפוצלת

6. אינם סבורים שרוהימי יתבטר או שהממשלה הנוכחית תוחלף. מנשיכים לפעול מתוך הנהגה שהממשלה הנוכחית תנשיכ להתקיים ותחזיק מעמד.

7. הנשיא רייגן ינשיכ להופיע כתומכ המרכזי בישראל מבינ האישים הבולטים בממשל.

ד. נר. ===

מה שניסחתי אצל אלמא ג'ורג' מונטאגנה / אל

חא"ר: _____ השולח: _____ אישור כנהל המחלקה: _____ החימה: _____

סגרידות ישראל - וושינגטון

ס ו פ ס ס נ ר ק

דפ... מתוך... ג... דפים

סרוג בטחוני... גל...?

דחופות... גל...

תאריך דז"ח: 29.1600 ספטמבר 82

מס' סברק... 621

אל: המשרד

ממנכ"ל. מצפ"א

STATE DEPARTMENT BRIEFING SEPTEMBER 29, 1982

STATEMENT - - THE STATUS OF THE MULTINATIONAL FORCE AND ITS MANDATE:

Within the limited period of time that the multinational force would be there we've emphasized it would be a limited period. The U.S. expects the Israeli's and the Syrians to follow through on their announced intentions and withdraw from Lebanon. The very presence of the multinational forces should encourage early agreement on these withdrawals. I may note of course, we would also see as an important part of this the withdrawal of PLO forces. The President expects that all of these events will occur rapidly.

The President made a similar point last night, and this was made on many occasions by the government. The Marines will stay in Lebanon for an unlimited duration. Again the point that he was making was that within that limited period of time the U.S. expects the Israeli's and the Syrians to follow through on their announced intentions to withdraw from Lebanon. I say the very presence of the multinational forces should encourage an early agreement on these withdrawals. The U.S. Marines would leave also, the President said when the Lebanese government decides that it has the situation well in hand. And as I said before the President expects that all these events will occur rapidly.

Not possible to predict a fixed time for the duration of the U.S. Marine forces.

Both Israel and the Syrians have indicated their intentions and desire to withdraw their forces from Lebanon they both indicated things that they would have liked to see work out in the course of that. I believe Secretary Shultz said remarks made to him by Syrian and Israeli Foreign Ministers indicated this and he is taking their word.

CONDITIONS PREEMPTING THE WITHDRAWAL OF THE MULTINATIONAL FORCE:

I cannot define nor judge the Lebanese governments decisions that they make for themselves. I don't think the term the blindcheck applies her at all. I think the Lebanese government is interested in reasserting its sovereignty throughout the territory of Lebanon and I'm sure they would like to do that on their own as soon as they could. The President addressed this last night and I can't go beyond that.

ס ו ט ס ס ב ר ק

דף... 2... מתוך... 2... דפים

סדרג בטחוני

דחיסות

תאריך וז"ח:

621... מס' סברק

אל:

I don't think he was put forth the withdrawal of all foreign forces as a criterion. I think he put it forth as an expectation of what is going to happen and what we see as happening in the immediate future. The Marines will leave when the Lebanese government situation is well in hand.

WAR POWERS ACT - - MARINE MISSION:

I believe the report is going up today. The President is informing congress today. The War Powers Act Resolution provides for the withdrawal of U.S. Forces within 60 days from the date of the introduction of the forces "into hostilities or into situations in which imminent involvement in hostilities is clearly indicated by the circumstance." end of quote. Without legislative authorization, that is absent legislative authorization this doesn't apply to deployment in other than hostile situations.

It was clear that the President had no intentions or expectations indeed that these forces that are going in will become involved in hostilities.

U.S. POSITION ON THE FUTURE STATUS OF THE AIRPORT IN BEIRUT:

I don't know what specific arrangements regarding Israeli use of the airport were arranged. However what was arranged is that the Israeli's would be permitted to use the airport under emergency circumstances. Under which that would happen are still being worked out on the ground. To the best of my knowledge, the Israeli's plan to leave no personnel behind at the airport per se, if an emergency situation exists I believe they would want to have some people there.

U.S. POSITION ON EVIDENCE ILLUSTRATING THE NUMBERS OF PLO'S REINFILTRATING INTO LEBANON

We are unable to independently confirm the numbers involved. However, I do have reports that show PLO (fighters) have infiltrated into Lebanon in a grave violation to the terms of the Habib agreement.

U.S. COMMENT ON ALLEGATIONS OF ISRAELI OBSTRUCTION OF PALESTINIAN ARCHIVES:

In reference to the above Romberg replied: I have no reports to independently confirm this.

COMMENT IN REFERENCE TO ALLEGED DEPORTATION OF PALESTINIAN CIVILIANS :

We do not have any reports of any occurrences of this nature. However if this has occurred we do consider it as disturbing and will obviously look into the situation.

Handwritten notes at the bottom of the page, including the number 621 and other illegible text.

דף... מתוך... דפים

סוג בטהוני גלוי

דחיות... מ"מ

תאריך וז"ח: 1415 29 ספט. 82

מס' סברק... 626

אל: המשרד

מצפ"א

עדות וליוטיס בפני תת הועדה למזה"ת, ועדה החוץ של הבית

1. המילטון הגדיר את מטרת ה-hearing כדיון בתכנית הנשיא, האירועים הטרגיים בלבנון (רצח באסיר, כניסת ישראל לביירות והקטל במחנות). וליוטיס, מסר הודעה קצרה. ציין כי היחידה הראשונה של הנחתים הגיעה ותוצב בשדה התעופה. זהו צעד ראשון בתכנית דו-שלבית: שלב א' - יציאת צה"ל מביירות כולה (דרומית לשדה התעופה); שלב ב' - מאמץ דיפלומטי להביא לנסיגה סופית של כל הזרים מלבנון (ישראל, סוריה ואש"פ). במקביל הממשל מתכנן מאמץ בנלאומי לשיקומה הכלכלי של לבנון.

ישנה התקדמות בתהליך השלום. ישנה פעילות שקטה (התיעצות בעולם הערבי) ומספר התבטאויות כגון אלו של חוסיין שהתייחס ספציפית ליוזמת הנשיא חוך גילוי ענין בכך. נעשות הכנות לביקור משלחת הליגה בווישנגטון. מלחמת אירן-עירק נמשכת, לצערה הרב של ארה"ב, באינטנסיביות נכונה יותר, אולם היא מסיבה סבל ומסכנת יציבות האזור. המלחמה צריכה להסתיים במו"מ בהקדם האפשרי.

2. המילטון - הנשיא אמר שהנחתים ישארו עד שכל הזרים יסוגו והביע תקווה שהדבר יהיה בעתיד הקרוב. מבקש הבהרות. וליוטיס - הנשיא לא יוכל לומר עתה כמה זמן בדיוק ישארו הכוחות. אוכל לומר שישנה זמן מוגבל. אין זה *Open ended deployment*. המילטון - האם התנאי לנסיגה הכוח הינו יציאת כל הזרים. וליוטיס - כוחותינו ישארו זמן סוגבל. מצפים שהזרים יצאו בהקדם האפשרי. ישנה אפשרות שהנחתים יוצאו לפני השלמת נסיגת כל הזרים. המילטון - רואה בכך סתירה. שואל פרטים לגבי המספרים. וליוטיס - מדובר ב-800 נחתים שיהפרסו בביירות ועוד 400 נוספים שאפשר יהיה להציבם במקרה הצורך. בטה"כ מדובר ב-1200 נחתים. הם יוצבו בדרום ביירות, באזור שדה התעופה כשהאיטלקים והצרפתים מצפון לכוח האמריקני. המנדט שלהם - סיוע לממשלת לבנון להחזיר לעצמה סמכויותיה בביירות. ישתמשו בשדה התעופה כבבסיס לוגיסטי עיקרי. יצויידו בנסק כבד (לא פירט) שיקבע בהתייעצות בין מסקדי כר"ל. המילטון - ישראל הצא ממזרח ביירות. וליוטיס - זה מתבצע. המילטון - מה יחס הסורים ואש"פ לכר"ל. וליוטיס - הודענו להם ולא ביטאו התנגדות. נציג אש"פ באו"מ

העדיף כרייל על פני כוח או"ם. המילטון - האם יש שינוי לגבי נכונות סוריה וישראל לפנות את לבנון. וליוטיס - לא. קרבת שני הצבאות הינה מרשם למתיחות וחדוש קרבות. ארה"ב תיזום מגעים דיפלומטיים כדי ליצור מסגרת מוסכמת לביצוע הנסיגה. אף צד לא יסוג לפני שיהיה בטוח שגם השני יוציא כוחותיו. תקוותי שעד סוף 1982 יהיה אפשרי להריא להסכם לבטיגת הזרים. זה ה- *outer limit* ואנו חותרים להשיג הסכם עוד קודם לכן.

3. פינדלי - האם הנשיא סירב לשלוח הנחתים לפני שישראל החייב להוציא את כל כוחותיה. וליוטיס - נכון. פינדלי -

וליוטיס - אורך שהותו נתון להחלטת הנשיא והוא יודיע מחר לקונגרס על כך. לא מוכן להכנס לטפולציה לגבי החלטת הנשיא. פינדלי - האם כוחות חדאר נכנסים לקטגוריה של כוח זר.

וליוטיס - אין זה כוח זר, אולם אנו לא רואים בחדאר כוח לבנוני לגיומי החליציה של חדאר תצטרך להעלם כמו כל שאר הכוחות המאורגנים שאין להם זיקה לממשלו לבנון. אלוו ווואטי

תתקשה לתפקד. פינדלי - האם ישראל העבירה ציוד כבר לחדאר. וליוטיס - בדקנו הנושא. היו העברות נשק בעבר (טנקי טרמן). אם היו העברות משמעותיות מדובר בציוד שלא מכוסה ע"י החוק האמריקני. פינדלי - טבור שישראל הפרה החוק האמריקני ושהממשל לא קיים החוק בשעצם עינים לנוכח העברת נשק לחדאר. הדבר חמור עוד יותר לנוכח תפקיד כוחות חדאר בקטל במחנות.

פינדלי - האם הדאר השתתף בקטל. וליוטיס - לא אוכל לומר מי לחץ על ההדק. יש לנו מידע מהימן שאלמנטים של הפלנגות וחדאר היו מעורבים בקטל. פינדלי - המידע שלי מצביע על כך שכוחות חדאר מילאו חלק הארי בקטל. וליוטיס - לא אוכל לטתור או לאשר זאת. פינדלי -

ממטיך לחוץ לומר כי ישראל אחראית על הקטל. מאחר והיתה מצויידת בנשק אמריקני ופעלה כנראה בנגוד לחוק האמריקני נתפטת ארה"ב בעיני העולם כאחראית מוסרית. שואל מדוע אין ארה"ב לוחצת על ישראל להביא האחראים לדין. העולם כולו יודע שיכולנו להפסיק הקטל בלבנון אם היינו משתמשים בנשק הסיוע להפסיק תקפנות ישראל. לא עשינו זאת ולכן ידנו לא נקיות. וליוטיס -

הקטל היה מעשה זווועו. ווונטל עשה כל דבר אפשרי לירצב המצב. אינני טבור שיש להתמקד עתה במיצוי הדין של האחראים. יש לנסות לשים קץ למחזור האלימות באזור. פינדלי - עלינו לומר

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 3... מתוך 5... דפים

סוג בטרונני.....

דחיפות.....

תאריך רז"ח:.....

מס' מברק... 626

אל: המשרד

לישראל ש"א תקבל תמיכה וסיוע עד יציאתה המוחלטת מלבנון וזה יביא להוצאות מהירות.

4. לנטוס - חזר על הרכב הכוחות שהשתתפו בקטל. וליוטס השיב כי מדובר באלמנטים של הפלנג
 וכוחות חדאד. לנטוס - האס לבנון חוקרת המעשה. האס ארה"ב לחצה על ממשלת לבנון להעניש
 האחראים. וליוטיס - ממשלת לבנון קיימה מגעים עמו בנדון והבטיחה חקירה מזורזת. לנטוס
 3 מורשים שלחו בשבוע שעבר מכתב לבגין ודרשו הקמת ועדה שיפוטית עצמאית. רה"מ הטכיס להקים
 ועדה כזו. מדוע. ממשלת לבנון לא תיתן לנו הבטחה והערכה כמה זמן תמשך החקירה שלה.
וליוטיס מבטיח לבוא בדברים עם נציגי לבנון ולתדרך הועדה על מימצאיו בנדון. לנטוס - מבקש
 הערכתו לגבי פיסגת פז. וליוטיס - זהו צעד נוסף על הדרך שנפתחה עם תכנית פאהד. במהות
 פז דומה לתכנית פאהד. אנו הערכנו את תכנית פאהד כדבר חיובי מאחר ודיברה מפורשות על
 ובשל בקוזה 7, שיכולים לפרשה כנכונות לדו-קיום בשלום עם ישראל. וליוטיס - הערבים מכירים
 חיטב את עמדתנו, והתומכת בכך. ישנו מעגל קסמים. הערבים לא רוצים להקדים את אשי"פ וזה לא
 רוצה לחרוג מהקונצנטוס הערבי בסוגיית ההכרה. התבטאויות חוסיין בנדון מהוות התפתחות
 חיובית. יש לזכור שפסגת פז לא תוכננה להיות חגובה או חשובה ליוזמת הנשיא אלא תכנית
 השלום הערבית. בתשובה לשאלה אחרת אישר וליוטס כי ברה"מ ולוב סיפקו כמיות נשק גדולות
 לסוריה (לא פירס).

5. סנאו - חוזרת בשאלותיה להוכיח שאמינות ארה"ב נפגעה בתוצאה מהקטל במחנות. לדבריה
 ארה"ב היתה ערבה לבטחון תושבי המחנות. הדבר מצדיק שארה"ב תפעל גמרצות למיצוי הדין עם
 האחראים למעשה זוועה זה. סבורה שארה"ב לא תוכל לקדם התהליך המדיני ויוזמת הנשיא עקב
 הפגיעה באמינותה בשל הארועים הטרגיים במחנות הפליטים (הבטחנו בטחון לפליטים ולא קיימנו)
 האס קיבלנו מישראל דו"ח מלא על מניעי כניסתה לביירות. וליוטיס - לא קיבלנו דו"ח מלא
 אנו הבענו דאגתנו לצוכה כניסת צה"ל למערב העיר. נאמר לנו שכניסה זו דרושה למנוע שפיכות
 דמים, להבטיח סדר וחוק. השבנו שכניסת ישראל פוגעת ביציבות ושלבנון מסוגלת להסתדר בעצמה
 כשאנו פעלנו לנסיגת ישראל מביירות היא ביצעה התכנית של הכנסת המליציות למחנות במגמה
 לנקות השטח מטרוריסטים כדבריה של ישראל. לא היה לנו שמץ של מושג שדבר כזה

was in the cards

לימים חסר
מלך

אל:

וליוטיס גינה כניסת ישראל לבירה ערבית כטעות. נוכחות ישראל בעיר הגדילה שפיכות הדמים. אנו סבורים שכוחות הבטחון וצבא לבנון יכלו להסתדר בעצמם. ישראל טענה שמטרה פעולתה לחסל כוחות אשייפ שנתרו בעיר. נאמר לנו שמדובר ב-2000 איש. אין לי אמון באמדנים כאלה. ענבדה היא שהפלטטינים לא השיבו אש במחנות ולא היו מאורגנים ככוח לוחם. אין אני שולל המצאות נשק, אולם יש לזכור שנשק מצוי בכמויות גדולות בכל יחבי לבנון. ישראל השתמשה בתערובת מוזר של נמוקים שהשתנו כל הזמן.

6. שמנמקי - חותר להוכיח כי הפלנגות שהיו מעורבות בקטל, מהוות בסיס כוחו של נשיא לבנון. וליוטיס - אמין היה מנהיג הפלג המדיני. הוא קיים קשר עם עדות ופלגים אחרים בלבנון. אנו הבאנו לידיעת אמין דו"ח מוקדם על המתרחש במחנות והוא נקט צעדים לשים לזה קץ.

7. רוזנטל - התחקד בשהות הנחתים בלבנון והביע פקפוק באופטימיות הממשל שמדובר בזמן מוגבל. ביקש פרטים על גודל הצבא הלבנוני. וליוטיס - מדובר ב-2000 חייל. 1500 מוצבים בדרום יחד עם אוניפיל. יש מליציות מתומשות רבות והן איום לצבא זה. בעבר היתה בקורח סונית שהצג הפקודי נוצרי. יצויין כי יש שליטה טובה בכוחות הבטחון הפנימי.

8. סולרז - מה היה קורה אם ישראל לא היתה נכנסת למערב ביירות. יש מסורת ארוכה של שפיכות דמים בלבנון. מי היה עוצר הפלנגות מלהכנס למחנות. וליוטיס - זו שאלה היפוטטי לרוע מולכו אנו יודעים מה קרה אחרי כניסת ישראל. במקום בו נכח הצבא הלבנוני (בורג' אל בארג'נה) נמנע האסון. לנוכח לחצו של סולרז מודה וליוטיס שהיתה אפשרות שהפלנגות יקטלו פלטטינים, אולם להערכתו צבא לבנון וכוחות הבטחון היו מסוגלים להכטיח יציבות בבירות. סולרז - האם אשייפ הפר הסכם חביב ע"י השארת כוחות ונשק בעיר. וליוטיס - אשייפ הפר ההסכם. אין לנו מידע בדוק כמה אכן נשארו בעיר. המספר 2000 אינו בדוק. השאירו נשק רב. לא יכול לאשר באם הועבר נשק למליציות השמאליות. אם הדבר אכן קרה הוא מהווה הפרת הסכם חביב. יש הסתננות אשייפ (לא במספרים גדולים) לצפון לבנון ולבקעה. זו התפתחות חמורה ומסוכנת. סולרז - ישראל מתנה נטיגתה בחתימת חוזה שלום עם לבנון. וליוטיס - יש סימנים שישראל

אל:

רוצה להציג תנאי כזה. אנו דנו עם ישראל. בעקרון תומכים בחוזה שלום בין ישראל לערבים. אולם מתנגדים לחוזה כפוי. וליוטס אישר כי בדיונים עם ישראל עלו גם הסדרי הבטחון בדרום לבנון והתנגדות ישראל לאוניפיל. סולרז - מי מהפלסטינים יצדף למוי"מ.

וליוטיס - בקרב הפלסטינים יש תמיכה ביוזמת הנשיא ומתן תפקיד לירדן במוי"מ. אין סתירה בין זה לבין הכרתם שאשי"פ בציגם הבלעדי.

9. דורבאן - ממליץ ליזום דו-שיח עם ישראל, בעלת הברית שלנו, במגמה להפיג המתח. וליוטס - הבעיה אינה העדר דו-שיח, אלא מחלוקת קשה לגבי נושאים מהותיים. אנו רוצים להגיע למצב שבוכל לנטוש העמות הנוכחי ולשתף פעולה. המילטון - מסב תשומת הלב שטעיף 4 בהסכם חביב מדבר על כרי"ל כמבטיח בטחון תושבי המחנות. לדעתו הוצאת כרי"ל היתה הפרת הבטחה. בפנות לוליוטס מביע המילטון דעתו שלנוכח האירועים הטרגיים קשה לקבל הטענה שכרי"ל הוצא מאחר והשלים משימתו. המילטון טבור שעל ארה"ב להודות באחריות מסוייחת לאירוע זה. המילטון הדגיש כי לא ראה דיווח אחד בתקשורת על חקירה לבנונית. וליוטס - אנו לוחצים על לבנון שתחקור הפרשה. המילטון מנסה להוכיח כי אמין לא שולט בפלנגות. פינדליי - מבקש חקירה אמריקנית אך וליוטס מתנגד. פינדליי מבקש לגלות כל האמת ^{ולא} ערובות שהפליטים לא יפגעו בדרום וליוטס - משיב שצה"ל אחראי להם בדרום לבנון. פינדליי מבקש לדעת באם הממשל ביקש פזור כוחות חדאד והסתלקותם מהמחנות. וליוטס - אנו תומכים בפרוק נשקו של כוח חדאד ופזורו. על ממשלת לבנון לשלוט בכל השטח. פינדליי - האם הממשל מתכנן לדבר עם מנהיגות אשי"פ לגבי בסיגתו מלבנון. אין זו הכרה אלא מגע מוגבל להשגת הסכם ספציפי. וליוטס - התנאים להדברות עם אשי"פ לא השתנו. פינדליי - זה אבסורד שלא לדבר ישירות עם אשי"פ לצורך השגת מטרה וצומצמת. אני חושב שמדיניות ארה"ב ראויה להחשב כטפשית. אנא העבר זאת לאחרים במחמי"ד.

עד כאן.

קני-טל

Handwritten notes at the bottom of the page, including the name 'Gordon' and other illegible text.

שגרירות ישראל - רוסינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף...! מתוך 6.. לפיס

סוג כטחוני... גלוג..

לחיפות.....

תאריך וז"ח: 1220.. 28.05.82

מס' מברק. 586

אל: המסרד

ממכ"ל, מצפ"א

להלן לקט חגובות בסנט ובמיוחד חגובות למכתב קרנסטון לרוה"מ.

31/4
ערן

סיה סטחח 2
1+1
1
1
1
1
1

creates a distortion in our politics that isn't good for either party—or for the country.

THE LEBANON CRISIS

Mr. WARNER, Mr. President, on Wednesday, September 22, the distinguished senior Senator from California, Mr. CRANSTON, sent a letter to Israeli Prime Minister Begin expressing his concern over the recent turn of events in Lebanon. In his letter, the Senator set down four actions which he believes Israel should take in light of those events.

Senator CRANSTON believes that Israel should:

First, withdraw its forces from Beirut immediately upon arrival of the multinational forces which are to assist the Lebanese Army in assuming security responsibilities.

Second, cooperate in achieving the swift withdrawal of all foreign forces from Lebanon—Syrian, PLO, and Israeli. And exercise the utmost restraint in using its superior military strength against Syrian and PLO forces still in Lebanon until such an agreement is reached.

Third, return to its traditional concern over only immediate threats to its own borders and abandon its reliance on military force for the solution of essentially diplomatic problems.

Fourth, and, that while Senator CRANSTON, too, has reservations about President Reagan's proposed peace plan, Israel should reconsider promptly its outright precipitous rejection of his entire proposal.

I have spoken privately with Senator CRANSTON and today commend him again for his courage and insight into this very complicated international situation. His letter very likely precipitated the events which have transpired in the intervening 2 days, clarifying the tragic loss of life in Lebanon.

I share Senator CRANSTON's views regarding the implications of the recent killings of seemingly innocent Palestinians. Indeed, as the Senator eloquently wrote:

Perhaps the most somber consequence of the current strife in Lebanon is the dimming of the inspiring moral beacon which has shone so brightly from beleaguered Israel.

I would add, however, that beacon still shines in the hearts of the Israeli people. Its rays have only been lost—temporarily—by the acts of Israel's present leadership.

A lasting and equitable peace in the Middle East is the goal of the United States. A cornerstone of that effort will be the continuation of our efforts to provide for the security of the people of Israel. That may well involve compromise by the many nations affected.

ISRAELI-AMERICAN RELATIONS

Mr. PERCY, Mr. President, the decision of the Begin-Sharon government

and the Knesset to oppose a proposed independent state commission of inquiry into the massacre in Lebanon has brought a flood of complaint both in Israel and the United States.

I share in the profound dismay over Israel's decision in this matter, not only because it is wrong, but also because it is damaging to Israel and to Israel's image in the world.

It is clear from press reports that the citizens of Israel are as stunned and shocked as we are by the charges of complicity in the massacre. An independent, comprehensive investigation to determine the extent of Israeli responsibility is vital. Today, the Israeli Cabinet decided to authorize an inquiry by the President of the Supreme Court but he had rejected the request. In any event, such an inquiry could have less authority to investigate and so would be less reassuring to all who hope that the full story will soon be known.

I might point out that the free press in Israel has pursued this matter aggressively and continues to report new information as it is discerned. This is to the credit of the press and it is a tremendous credit to that great democracy.

My own strong feeling that the Government of Israel is off course is well known. For 34 years I have supported the ideals of Israel, and I continue to hold the people of Israel in the highest esteem. Despite what I consider terrible errors in Israel's foreign and defense policy, I have always respected Israel as a democratic state with which we have close ties based on common traditions and warm personal relations. At a time when disapproval of the course pursued by the Begin-Sharon government is so great, I think it is important that we view our disapproval within the context of the long-term Israeli-American relationship and not allow it inadvertently to affect our continuing friendship for the State and people of Israel.

Differences of opinion over how to pursue the peace process have already put strains on our relations with Israel. Now the opposition of Prime Minister Begin to an independent, comprehensive investigation is exacerbating tensions.

A prompt, impartial, and thorough investigation of the massacre and an Israeli peace move would do much to restore harmony in Israeli-American relations.

586 $\frac{2}{6}$

Senate than ALAN CRANSTON and, thus, his viewpoint takes on a heightened significance and heightened pathos.

The PRESIDING OFFICER. Without objection, it is so ordered. (See exhibit 1.)

U.S. REACTION

Mr. EAGLETON. Mr. President, I am bound to say that our own policy with regard to events in Lebanon shows signs of hasty reaction rather than the kind of careful deliberation required. Following the assassination of President-elect Geymayal, Israeli forces moved into West Beirut ostensibly to prevent outbreaks of violence. The multilateral force had already departed. President Reagan issued a stern demand that the Israelis withdraw. Had that demand been agreed to by the Israelis, a security vacuum would have resulted in West Beirut and one has to wonder what consequences would have followed. One has to wonder as well whether the decision to withdraw a multi-lateral force prior to the time when the Lebanon government was in a position to control events was a wise one. Indeed, that question arises in a new context with the reintroduction of the U.S.-French-Italian force. With that force in place, the United States becomes the responsible and accountable peace-keeper.

THE USE OF U.S. MARINES IN BEIRUT

I would have greatly preferred the use of U.N. peace-keeping force in West Beirut. I believe U.S. troops are particularly vulnerable targets for acts of violence in the emotionally charged atmosphere in Beirut. Having made the decision to send U.S. troops, the President should comply with the operative provisions of the War Powers Act which would, absent approval by Congress, limit their duty in Beirut to a total of 90 days.

On the question of the War Powers Act, Mr. President, I ask unanimous consent that a letter I sent to President Reagan be printed at the conclusion of my remarks.

The PRESIDING OFFICER. Without objection, it is so ordered. (See exhibit 2.)

THE PALESTINIAN PROBLEM

Mr. EAGLETON. Some commentators view the events in Lebanon as an opportunity for a breakthrough toward peace in the Middle East. I fervently hope that out of the death and destruction, some good may come. I am convinced that no good will come if the Palestinian question is ignored. The destruction of the PLO military component and the substantial humiliation of the PLO political component will not resolve the Palestinian problem. That problem, if unattended, will generate continued conflict over the long term. Occupied areas can be held, the PLO enemy can be militarily vanquished, but the seething hatreds that have caused all the previous wars will only continue to build. The PLO may become a paper tiger but, in time, something else—perhaps with a totally

different name and structure—will take its place. As Senator Jackson put it in his excellent "Face the Nation" interview of July 18, 1982, "Let's say the 6,000-7,000 PLO are moved out of Beirut. That will not solve the Palestinian problem. It simply won't go away. And I think the Israelis, many of them, understand that, and there's a division within the Israeli Government on that issue."

THE PLO

I think that the Palestinians have been badly misled by an organization hell-bent on the destruction of Israel and which organization has succeeded only in virtually destroying itself and the country of Lebanon along with it. Even those who vigorously opposed the war in Lebanon were fully aware of the PLO tactics of refusal through the years and that these tactics have led the Palestinians from one disaster to another. PLO tactics and activities in Jordan caused their expulsion therefrom in 1970. PLO tactics and activities caused their expulsion from Lebanon. The PLO's record is such that no nation was terribly eager to receive them. Logic would dictate that, after a record of unmitigated disaster, the PLO would proceed on a new course of accommodation to reality. Sadly, however, logic does not always prevail in international relations, especially so in the Middle East.

PRESIDENT REAGAN'S PEACE INITIATIVE

I support President Reagan's Middle Eastern peace initiative. The substance of it is not totally original. Portions, bits, and pieces of it have been proposed by various world leaders and Middle Eastern foreign policy experts including United States Secretary of State William Rogers in 1969, Israeli Foreign Minister Yigal Allon in 1976, and Israeli Party Leader Shimon Peres in 1982 (and earlier). It comports with U.N. Resolution 242 in that it envisions the relinquishment of Israeli-occupied territories in return for an overall peace settlement. It does no violence to the ultimate objectives of the Camp David Accords, although it obviously seeks to compress the timetable of those Accords.

Although the substance of President Reagan's initiative is not totally original, the declaration of a broad, all-encompassing initiative by the President of the United States is original.

What President Reagan is in essence saying is that, for the West Bank, neither a PLO-run, independent Palestinian state nor an Israeli-annexed Judea and Samaria can ever be an acceptable solution. Neither a Pax Arafat nor a Pax Sharon can bring lasting peace to the Middle East.

A demilitarized West Bank, politically affiliated with Jordan and with territorial adjustments insuring Israel's right to exist within secure and defensible borders, attained through face-to-face negotiations between the parties, can bring peace to the Middle East.

TRAGEDY IN LEBANON

Mr. EAGLETON. Mr. President, events in Lebanon move with such a fast and tragic pace that any analysis of the situation is almost out of date by the time it is uttered. Recognizing, thus, the hazards of such a commentary, I shall nonetheless try to pull together my thoughts on a topic by topic basis.

THE WEST BEIRUT MASSACRE

The whole world shares in a sense of horror and disgust over the massacre in West Beirut. I agree with Israeli President Navon and Labor Party leader Peres that there is a necessity for a thorough and independent judicial commission inquiry into all of the facts and circumstances leading up to this tragedy. I emphasize that such a commission must have full access to all facts and information and with full right of subpoena and must be free to pursue the investigation wherever it might lead. If Prime Minister Begin persists in "stone-walling" this issue, then responsibility will inescapably be heavily assessed against his government for being derelict in the performance of the peace-keeping mission which his government unilaterally assumed when Israeli forces entered West Beirut. Prime Minister Begin is a student of history and must remember that when President Nixon "stone-walled" Watergate, it led to his undoing.

Senator HENRY (SCOOP) JACKSON put it very well in a television interview yesterday when he said, "Israel has the responsibility of initiating without delay a full inquiry by a special commission to determine what officials knew about this tragedy and when they knew it. The guilty individuals must be punished. This tragedy will not go away. The Congress of the United States is determined that this matter be resolved immediately."

Mr. President, I ask unanimous consent to have printed in the Record a letter dated September 22, 1982, from Senator ALAN CRANSTON on this subject. Israel has no better friend in the

6 July 82
S 12144

586

It has been said that the history of the Middle East since 1948 is one of the "missed opportunities" by all sides. The war in Lebanon, in spite of the tragic loss of life by Arabs and Israelis, has created a new opportunity to pursue peace in the Mideast. President Reagan was wise, in my judgment, to take the initiative.

From the Israeli perspective, Prime Minister Begin's rejection of the Reagan Plan need not necessarily be the final word. The Israeli Labor Party, led by Shimon Peres, supports the thrust of the Reagan initiative. (So, too, former Foreign Minister Abba Eban.) A significant portion of Israeli public opinion has always recognized that exchanging "land for peace" is a necessity for an overall settlement. I believe that a real willingness to negotiate on the part of the moderate Arabs, particularly King Hussein of Jordan, would evoke an outpouring of similar sentiment from Israel. As one commentator recently wrote, no Israeli government could stay in power long if it left King Hussein waiting at the negotiating table.

For progress and peace to occur, the Arab world will have to be more forthcoming. The recent meeting at Fez was a disappointment. On the plus side, the Arab states, save Libya, seem to recognize that diplomacy, not force, is the only way to secure peace. However, they steadfastly adhere to the twin propositions of an independent Palestinian state and the PLO as the sole negotiator-representative of Palestinian rights. They also continue to refuse to recognize—in a clear and unequivocal way—the right of Israel to exist. Without this recognition, there can be no meaningful progress to peace.

I am hopeful that in the coming months, the moderate Arabs will seize the opportunity for peace which is at hand. Even after the Fez meeting, King Hussein stated that President Reagan's initiative was "a very constructive and a very positive move and I would certainly like to see it continue and evolve." In my judgment, it can only "evolve" with his ultimate participation in the peace process. Henry Kissinger's memoirs pay great tribute to King Hussein's statesmanship and courage in the extraordinarily difficult position where the turmoil of the Mideast has placed him. He can prove his statesmanship and earn a richly deserved place in history if he can lead the moderate Arabs down the path to peace with Israel.

EXHIBIT 1

U.S. SENATE

Washington, D.C., September 22, 1982.
His Excellency MENACHEM BEGIN,
(c/o Ambassador Moshe Arens),
Embassy of Israel, Washington, D.C.

DEAR MR. PRIME MINISTER: For almost two generations my country has joined with yours to build an Israel which can provide its people with increasing opportunities for human fulfillment within peaceful borders, and to work for a peace and a stability in

the Middle East that will benefit your people, our people, all people.

This history does not permit Americans to direct Israel's actions. However, our share in the chronicle of your country does entitle us to be known as your friend. And the truest mark of friendship is not flattery or unquestioning support, but honest counsel. Indeed, it would be a betrayal of friendship to conceal criticism of actions we think likely to defeat the goals we have shared for so long.

As you well know, the State of Israel has no stronger supporter in the U.S. Congress than I.

Repeatedly through the years, during both Democratic and Republican Administrations, I have helped lead battles in the U.S. Senate to defend the mutual interests of our two countries, to augment Israel's strength and security, and to oppose the enhancement of the military power of Arab nations hostile to Israel.

I do not doubt that the root cause of all the violence in the Middle East lies in the Arab holy war against Israel, lies in the refusal of so many Arab nations to recognize the right of Israel to exist and in their refusal to make peace with her, and lies in P.L.O. terrorism.

I do not believe that the United States would sit idly by if Cuban forces defied one of our neighbors and massed thousands of armed guerrillas on one of our borders, commenced transforming them into military units replete with increasing supplies of Soviet equipment including tanks, rockets and artillery, and proceeded to wound and kill Americans in terrorist attacks launched across our border upon our communities and our citizens.

After all, we sent U.S.-trained forces into hostile action at the Bay of Pigs, and we risked a nuclear confrontation because of our concern over military developments in Cuba—an island 90 miles off our shore—that we considered a threat to our national security.

Even now, every Soviet infant, child, woman and man is targeted by American nuclear missiles. They are held hostage, threatened with instant death if those who rule the Soviet Union attack us or our allies. And every American, in turn, is targeted and held hostage by Soviet nuclear weapons. Indeed, every human on God's earth is held in thrall by this threat of the holocaust of all holocausts, one that would consume Jew and Gentile alike, one that would not discriminate between faiths and races. There is no longer any exodus to a place which cannot be reached by the missiles of man. Until the United States moves with more resolution, determination and creativity than we are now displaying to terminate this threat to each and all of us, our own hands are not clean.

Israel is not alone in its use of military force to defend its perceived interests. There is a terrible global drift toward war. Violence is endemic in the world.

The U.S. has itself resorted to force to advance its perceived interests. In Vietnam, we too suffered the harsh consequences of over-estimating the utility of force. We learned in Vietnam that violence begets violence; that expanding force has an impulse of its own, beyond the control of those who sit in government offices; that the unleashed beast of brutality cannot separate the innocent and the helpless from the armored enemy.

I did not condemn Israel's initial move into Lebanon for the avowed purpose of protecting Israeli citizens against repeated P.L.O. attacks launched from that country.

And I refrained, despite deep misgivings, from commenting publicly on your seige of Beirut and your entry into its western sec-

tion. I am reluctant to criticize a treasured friend and ally—especially when that friend and ally is in the midst of a military struggle.

But the massacre of hundreds of men, women and children is another matter. It will be some time before we accurately know who was to blame for the massacre. We may never know.

The question of responsibility is easier to answer. By moving Israeli forces into West Beirut for your declared purpose of restoring stability and preventing bloodshed, your government took on certain responsibilities.

You assumed responsibility for preserving order and protecting human life in Beirut—in this you failed.

Mr. Prime Minister, the recent behavior of your military forces in Beirut is causing deep concern and expressions of outrage among many of Israel's friends. This concern threatens to erode support for Israel in the U.S. Senate and among the American people. As a matter of conscience, I, too, must now speak out.

I am troubled by the methods you are employing for the apparent purpose of controlling the destiny of Lebanon. To critics and friends of Israel alike, it increasingly appears that you and General Sharon have substituted naked military force for a balanced foreign policy which should reflect a decent respect for the opinion of mankind.

Moreover, however justified your original goals, the horror of Lebanon is now harming the security of Israel. It is repelling your friends and strengthening your enemies. In Biblical times, a handful of the righteous could stand against the world. In our more secular times, however, no country can stand alone, or with but a handful of allies. How can Israel think to increase its safety through self-inflicted isolation?

The people of Israel have always been known for their deeply ingrained reverence for human life and for the dignity of the individual, a reverence born of the great historical suffering of the Jewish people. Lesser nations have allowed war to harden them, and have permitted prolonged war to erode their reverence for justice, no matter how virtuous their cause may have been.

But Israel was born out of centuries of hope and struggle and an eternity of faith. It is my hope and my prayer that this faith and reverence can now manifest itself in courageous initiatives to help bring peace to Lebanon and then to provide an enduring solution for the West Bank and Gaza.

I believe that Israel should take the following initiatives:

1. I urge your government to withdraw Israeli forces from Beirut immediately upon arrival of the multinational forces who are to assist the Lebanese Army in assuming security responsibilities.
2. I urge your government to cooperate in achieving the swift withdrawal of all foreign forces from Lebanon—Syrian, P.L.O. and Israeli. And I urge that your government exercise the utmost restraint in the use of your superior military strength against Syrian and P.L.O. forces still in Lebanon until such an agreement is reached.
3. I urge your government to return to Israel's traditional concern over only immediate threats to its own borders and that your government abandon its reliance on military force for the solution of essentially diplomatic problems.
4. Finally, through I myself have reservations about elements of President Reagan's proposed peace plan, I urge your government to reconsider promptly its outright, precipitous rejection of his entire proposal. Perhaps the most somber consequence of the current strife in Lebanon is the dim-

4/6 586

6 jul 5
586

September 24, 1982

COI

ming of the inspiring moral beacon which has shone so brightly from beleaguered Israel.

Some day the turmoil and the killing in Lebanon must end. Israel will still be surrounded by hostile neighbors. Will you then be more secure if you have dissipated the moral strength which armed your people and enlisted your friends?

A bold vision of peace and reconciliation is essential in the days ahead if we are to leave a safer world for our children.

Yours in peace,

ALAN CRANSTON.

EXHIBIT 2

U.S. SENATE.

Washington, D.C., September 23, 1982.

Hon. RONALD REAGAN,
President,
The White House,
Washington, D.C.

DEAR MR. PRESIDENT: I am constrained once again to write on the use of U.S. troops in Lebanon and, most specifically, the applicability of Sec. 4(a)(1) of the War Powers Act which reads in part as follows:

"In the absence of a declaration of war, in any case in which United States Armed Forces are introduced into hostilities or into situations where imminent involvement in hostilities is clearly indicated by the circumstances."

The Act then goes on to require timely reporting to Congress.

I wrote to you on July 16, 1982 on this subject when it was being contemplated that U.S. troops (along with French and Italian troops) be sent to Lebanon to secure the evacuation of the P.L.O. guerillas. In response, I received a copy of your letter of August 24, 1982, to the President pro tempore of the Senate in which you asserted the deployment of troops was taken pursuant to your Constitutional authority as Commander-in-Chief and head of foreign policy. Nowhere did you specifically acknowledge the applicability of the War Powers Act.

Now, in light of the recent tragic and horrible events in West Beirut, U.S. troops are once again being dispatched. This time the mission, because of the violence which has transpired, is enormously more perilous than the earlier mission. Very clearly, to me, this is a situation "where imminent involvement in hostilities is clearly indicated by the circumstances."

Thus, as I read the War Powers Act (which I co-authored with Senators Javits and Stennis), Sec. 4(a)(1) of the Act applies and there is, thus, a 60 day time limit on this deployment (with an additional 30 days extension at your discretion).

If you conclude that Sec. 4(a)(1) does not come into play, may I ask this. If the U.S. troops are fired upon, thus making it crystal clear that hostilities have in fact begun, will you then trigger into effect Sec. 4(a)(1) with the consequent 60 day and 30 day periods as described above?

Yours very truly,

THOMAS F. EAGLETON,
U.S. Senator.

6 JUN 6

586

ATE

September 24, 1982

the citizens to whom the government is responsible, no matter how embarrassing.

The massacre in Beirut and the events leading up to it must be investigated by independent investigators who will produce a factual report that will not be suspect because it was the work of people beholden to the government. I might add that I believe it would be very useful if the Government of Lebanon would also conduct a similarly independent inquiry into the information available to them regarding this tragedy.

I know that the people of Israel place the same very high value on human life that we do in the United States. Israel exists today largely because of barbarous acts of murder and persecution in Europe. It is clearly in the best interest of Israel that it assure full disclosure of what happened in Shatila and Sabra and why it happened.

I urge the Government of Israel pursue the course of requesting a full and complete investigation by an independent tribunal.

THE HORROR OF SHATILA AND SABRA

Mr. QUAYLE, Mr. President, much has been written and said in recent days regarding the tragic bloodshed and murder which took place in the Palestinian refugee camps of Shatila and Sabra in Lebanon. We have seen on our television screens and read in our newspapers of this sudden and incredible massacre. However, the chain of events which led up to it, the actions of the Israeli Government and Army, and the questions of who knew what and when are certainly not fully known.

There is considerable confusion as to who should bear the responsibility for the incredible horror of Shatila and Sabra. In an effort to restore stability and order in West Beirut, the multinational military force, including U.S. Marines, has reluctantly been ordered back into the area. It is imperative that Israeli defense forces leave West Beirut at once, and that all foreign forces including the Israelis and Syrians depart from Lebanon as soon as the Lebanese Government is capable of assuring the security of its people.

Earlier this week, Prime Minister Begin was, in my view, unfortunately successful in having the Knesset reject calls for an independent inquiry into both the massacre and the earlier decision to move Israeli troops into West Beirut. Thus, I was gratified to learn this morning that he had decided to ask the President of Israel's Supreme Court, Justice Yitzhak Kahan, to head an unofficial investigation into the massacre. Although Justice Kahan has indicated that he will decline the appointment because two court cases are pending on the issue of the Government's refusal to appoint an official commission of inquiry, what is encouraging is Prime Minister Begin's recognition of the need for an independent inquiry. I believe a complete and impartial investigation of all aspects of this tragedy is absolutely essential if Israel is to regain some of its lost credibility and the moral authority for which this relatively young nation has been respected.

Both the United States and Israel are democracies and both should act like democracies. As painful as they have been for the United States to live through, we have had our Watergate investigation, our My Lai investigation, and our Kerner Commission. In a democracy there must be complete and full disclosure of information to

שגרירות ישראל - ורשינגטון

ס ר פ ס מ ב ר ק

דף 1... מתוך 2... דפים

סוג כספוני... גל...?

דחיפות... רגיל...

אל: המסרד

תאריך רז"ח: 28.10.82 ספטמבר 82

מס' מברק... 598

המנכ"ל, הצפ"א

STATE DEPARTMENT BRIEFING SEPTEMBER 28, 1982

ALAN ROMBERG IN RESPONSE TO QUESTIONS POSED:

DELAY OF U.S. MARINES IN BEIRUT:

To the best of my knowledge the I.D.F. is the withdrawal from all of West and East Beirut. There are discussions and certain practical principles involved around the question of the airport which are still continuing. They do seem to be on their way toward a satisfactory conclusion. I'm not in a position at this moment to take it beyond that, which where I was yesterday. I will not get into details of the suspension of the U.S. contingent is dependent upon the completion of the arrangements previously discussed. I do not have the details to confirm on the arrangements concerning the status of the airport. But I assume any details that would be worked out will be between the government of Lebanon and the government of Israel. And will have to be to both of their satisfaction.

Our understanding is that they (the Israeli's) first of all said publicly that they would withdraw from West Beirut and secondly in fact, that is what they are doing.

ISRAELI WITHDRAWAL FROM BEIRUT/LEBANON, SUBSEQUENT ARRIVAL OF U.S. MARINES:

I said we were looking toward Wednesday. I can't tell you absolutes in regards to the day that they will be deployed. I said yesterday a general area is being aimed for, until formal discussions will be concluded satisfactory, they will not be deployed. The fact is that the Israeli's have been withdrawing from the North to the South. The French and Italian forces deployed their contingents in the areas further North, as the Israeli's have been pulling out of the South.

When specifically probed about the presence of the abovementioned troops around the Palestinian camps. Romberg retorted, "the Israeli's are not there."

COMMENTS --- IN REFERENCE TO STATEMENTS MADE BY MOSH ARENS THIS MORNING:

In reference to the statement that an "army" of Plo fighters was present in Beirut consisting of 30-40,000 men Romberg replied, I am not aware of those numbers, frankly, I don't have an estimate to give you.

Specifically when probed as to the status of Beirut upon the departure of the Multinational force in which Arens implied that a force of up to 1,000 guerrillas remained, Romberg replied the following: We felt that there was progress being made toward the Lebanese government and Lebanese authorities reasserting their authority and stable conditions throughout the capitol.

ס ו פ ס ס ב ר ק

דף... מתוך... 2... דפיס

טונו בטחוני

דחיסות

תאריך וד"ח:

598... מס' מברק

סגירות ישראל - וושינגטון

אל:

this assessment holds. Regardless that weapons were found we hold the Lebanese Armed forces responsible to the collection of these.

ARM CACHES:

The Israeli's have given us some indication which are as best as I can recall not any different from what they have made public.

U.S. POSITION OF ESTIMATED NUMMENS OF GUERRILLAS REMAINING IN WEST BEIURT:

We haven't been able to confirm that guerrillas were left behind in West Beiurt . The Israel's have indicated to us that they found guerrillas, and have arrived at an estimation but we have not independently confirmed that.

PROPOSED ARAB SUMMIT :

If the Arab delegation were to come to the U.S. we would of course welcome them.

SCHEDULED VISIT OF GEMAYEL:

At this time we do not know of a scheduled itinerary or visit. But he is of course welcome to Washington. I do not think that the Lebanese goverment has made up the delegation to the U.N. assembly.

תנוה

2

Handwritten notes in Hebrew at the bottom of the page, including the word "תנוה" and other illegible text.

** 1572

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** **

ס

** **

** **

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

סודי ביותר

דף 1 מתוך 2
עותק 10 מתוך 14

אל: המשרד, נד: 84, מ: לוטאנגלס
דח: ר, סג: מ, תא: 280982, זח: 1500
נד: מל לויך

נד 35 פר 11 ש

רג'ל/סודי ביותר

אל: השגריר

דע: מצפ'א

מאת: נבון

בנ/160

בהמשך לשלי נד 77 מה-24 ספט' 82

בקליפורניה התגבשה 'מכונה' דמוקרטית בעלת עוצמה שלא היתה
ידועה בעבר ושתשלוח בקונגרס הבא על 19-17 צירים דמוקרטים.
זו משלחת הגדולה מהייצוג הקונגרסיונלי של למעלה מארבעים
מדינות. גם בפוליטיקה הפנימית של קליפורניה ובית המחוקקים
שלה, רב כוחה של מכונה זו.

הדמויות הבולטות במכונה זו הינם יהודים ובעקבות איגרתו של
סנסור קרנסטון לרוה'ים ופירסומה, החלטתי לנסות ולהמחיש
לקרנסטון שלמרות האוירה היום, 'המכונה' תומכת במדינת
ישראל.

לשם כך הזמנתי את מל לויך, אחת הדמויות הבולטות במכונה,
לארוחת ערב. לויך, שהינו חבר בית המחוקקים של קליפורניה
ושבחירתו לקונגרס בנובמבר מובטחת, סיפר לי שניסח מכתב שיישלח
לשמונים אלף בתי אב במקום בחירתו, ובו 'האני מאמיני'
הפוליטי שלו הכולל 'מחויבות בלתי נתנת לעדעוד לישראל'.
הוא אמר לי שכל המטה שלו, למעט יועץ אחד, הפצירו בו להשמיט
'הסעיף הישראלי', אך הוא עמד על דעתו והשאיר הסעיף במקומו.

אל: ווט, קהיר, נר: חוום 2055, מ: המשרד
 דח: ר, סג: ט, תא: 270982, וח: 1200
 נד: יחסים עם מצרים

10 די

שטון.
 דע ארנס.

א. במהלך אצי שאל לואיס את המשנה למנכ"ל והחמ' כיצד הציג מורתדא את קריאתו חורה כמצרים. אמרנו כי הציג זאת כקריאה להתיעצויות על רקע האירועים האחרונים בלבנון. הוספנו כי למחרת אמנם הודיע הממונה המצרי כי מצרים תקיים את היחסים הדיפלומטיים והקונסולריים עמנו, אך מצידנו אין זה מספק די הצורך, שכן ההתחייבות בחוזה השלום נ (נספח 3) היא לשגרירים וכן ישנה התכתבות קרמר סאדאת דוהם שנלוותה לחוזה ובנה מדובר בשגרירים תושבים. החוזה כתבו ודווחו מחייבים קיום שגריר תושב כאן ואין המדובר ביחסים דיפלומטיים גרידא. ככל שהעניין נמשך יותר מחמיר הדבר את התייחסותנו.

ב. הוספנו כי הוא הדין למכלול היחסים הבינלאומיים עם מצרים המצוי בשפל וכמובן יש לכך השלכות על טעם השלום בפנינו.

ג. ציינו כי היה מן הראוי אולי שארהב תתן דעתה לכך במגעים עם מצרים, ותפנה תשומת הלב כי לאיכות ותוכן השלום תיוודע השפעה על גישתנו בעתיד.

ד. לואיס אמר כי העתוי ברגע אינו מתאים אך בחלוף פרשת ביירות ועם שפור האוירה בדעתם לשוחח עם המצרים על תוכן השלום עמנו וביצוע החוזה

(הערה): תחילה אמר: בחלוף פרשת לבנון, אך שאמרנו כי העניין עלול להמשיך חודשים והנושא לא יסבול דיחוי זה, דיבר על סיום עניין ביירות.)

רובינשטיין-

תפ: שהח, סטהח, דהמ, סרהמ, שהבט, מנכ"ל, ממנכ"ל, סמנכ"ל, ממת, רם,
 אמן, מצפא

משרד החוץ- מחלקת הקשר

**
**
**

אל: נוש , נ"י , נד: חווס 2029 , מ : המשרד
דח: ב, סג: ט, תא: 260982 , וח: 1430
נד: ועדת חקירה

טודי/בהול

ארנס

דע: בלוס

בנוון - ועדת חקירה מטעם מועביט.
ממברק בלוס 132/118 אנו מבינים שארה"ב מסכימה לחקירה מטעם
מועביט. נבקשך לברר בזהירות במחמ"ד כיצד הם מתארים לעצמם
חקירה זו בכלל ועבודת הדווח בפרט. האם ארה"ב תעמוד על כך
שדווח לא יראה את עבודתו כמושלמת לפני שיקבל הגירסה
הישראלית. בקשה זו לבירור דחוף מופנית אליך מאחר שאין למנוע
טוד עדינת חקירה מטעם מועביט ומאחר שגם ארה"ב חומכת במהלך
זה בנסיבות אלה ברור כי יש לנו עניין למנוע בכל הניחן
שהחקירה תעשה מנש"ר חד צדדי. על סמך תוצאות בירורך כיצד
נשמור לעצמנו את האפשרות להביע באמצעותה את גרסתנו ואף
להשפיע על ההנחיות דכוות (TERMS OF REFERENCE)
נא לתאם מהלכים אלה עם בלוס.

בר אונ-אלי צוד. ===

תפ: שהח, ששהח, רהט, סרהט, שהוט, מוכל, ממוכל, סמנכל, ממח, רט,
אמן, ארבל, מצפא

**
**
**

אל: ווס, נר: 877, מ: המשרד
 דח: ר, סג: ש, תא: 260982, נח: 1200

רגיל/שמוך

ססה ארנס

אנא טלען לבכ חברי שני הבתים שפנו במכתבים משותפים או
 אינדבידואלים אל ראש הממשלה, כי ישיב להם אחרי יום הכיפורים.
 קדישא

תפ: רהם, שעה, ססהח, מנככ, ממנככ, מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 5191

** ** 0303

** דף 1 מתוך 1
** עותק 6 מתוך 32 סודי ביותר

** **

** מל: המשרד, נר: 559, מ: 118
** דח: ד, סג; מ, תא: 240982, וח: 1700
** נד: טילים לסטודיה

** סודי ביותר/רגיל

** מצפ"א

** דענן מוסר כי שמע שמועה לפיה מתכוונים להציע מכירת טילי
** LANCE לסטודיה.

** בדק במשרד ההגנה וסיפרו כי אמנם סטודיה בקשה בומנו הטילים אך
** אין כל סיפוק עתה בבקשה זו ואין כל כוונה עתה לקדם המכירה.
** סי' בל==

** תפ: שהח, סטהח, רהמ, סרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ד/מרכו, רס, אמן,
** מצפ"א

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 9857

** ** יצא

** **

** **

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

סודי ביותר

מתוך 1

דף 1

מתוך 32

עותק 6

**אל: ווט, נר: 849, מ: המשרד

**דח: ר, סג: מ, תא: 240982, וח: 1800

**סודי-ביותר/רגיל.

**סבל. שלך 511.

**1. לסעיף 5- עיקר הביקורת לגבי עמדות ארה"ב החדשות כמרחיקות
**לכת בעניינים מסויימים מעמדות מצרים במומי האוטונומיה הוא
**אכן בקשר לשפי בין ישראל למועצה המינהלית באשר לתנועה חופשית
**ותחומי שפי כמו מים, כלכלה ואחרים נואת מלבד שאר
**השגותינו.

**מובן כי ניתן למצוא ציטוטים שונים של המצרים, אך ההבנות
**שהסתמנו במשך הזמן היו לדעתנו פוויטיביות יותר בתחומים אלה
**מהניסוח האמריקני הנוכחי.

**נצפה לראות מה יביא לואיס.

**2. אנא מסוד איחולים אישיים חמים לקוואק ולקרצקו לקידומם.
**תודה וגמר חתימה טובה.

**רובינסטיין.

**תפ: שהח, סשהח, רהמ, סדהמ, שהבט, מנבל, ממנבל, ר/מרכו, רס, אמך,
**מצפא, רובינסטיין

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 4815

** ** כנס

** **

** **

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

סודי ביותר

מס' 2

דף 1

מס' 32

עמ' 6

**א:ל: המשרד, נד: 511, מ: ווס

**ד:ח: ב, סג: מ, תא: 230982, וח: 1700

**נ:ד: שיחה עם קרצ'קו

**סודי ביותר/רגיל

**רובינסטיין. מצפ"א.

**משיחה קצרה עם קרצ'קו

**1. סיפר כי הוא מחליף את קווק כסגן היוזמיש (בפועל)

**לנושאי מו"ת וקווק מונה כמשנה ליוזמיש.

**2. שאל אם קלטת בומנו הרמו שנמן לגבי מוכן יוזמת הנשיא.

**השבת בחיוב והודית לו נ מברקי 724 מה-29.7.82 - סודי

**ביותר) אף כי העיתוי והצורה באו בהפתעה ומבה.

**3. העיר כי לא היתה להם כל כוונה לפדסס מוכן יינייר השיחה

**ועל כן הכניסו בו אותם ביטויים אשר לדעתם היו חיוניים על מנת

**לצרף את ירון, אף כי עלולים היו להביכנו באם ינתן להם פוסטי.

**4. לפני שיגור הנייר קיבלו הבטחה מחוסיין שהוא מוכן לשבת

**איתנו במסגרת ק.ד. במנאי שתהיה לו הסכמה מטעם מצרים, סעודיה

**ו' פכסת ינאימ'.

**5. סיפר כי לא השלימו עם דברי רובינסטיין ללואיס כי בנושאים

**מסויימים נקרקע, גבולות פתחים, ש'פי' ארה"ב נקטה קו

**קיצוני יותר מהמצרים, שלחו הנחיות ללואיס עם צימוטים מעמדות

**מצרים בבקשה שיפגש שוב עם רובינסטיין בנושא.

**6. טובים שנפגש שוב להמשך ניתוח היוזמה

**==110

**ת:פ: שהח, סשהח, דהח, סרהח, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרבו, רס, אמח.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

**
** **
** **
** **
** **
** **
** **
**

סודי ביותר

2 דף **
2 מתוך 32 **
6 טותק **

70 בינשטיין, מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 4601

** ** נכנס

** **

** **

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

סודי ביותר

מ 2 1 דף
מתוך 3 עותק

מאל: המשרד, נר: 510, מ: 1101
דח: ב, סג: מ, תא: 230982, וח: 1230
נד: ועדת חקירה

סודי ביותר בהוליי

לוהמי שהי'ח, שהבי'ט נ נר 292) - לעיניהם בלבד.
בשיחת רקע לעתונאים בבית הלבן אמר אתמול מקפארליין
מהמועצה לבטחון לאומי שהנשיא רואה בישראל בן-ברית אך ביחסים
בין בני ברית חייבת להיות התחשבות באינטרסים של הזולת והנשיא
מתחיל לחשוש שישראל אינה מוכנה להתחשב באינטרסים של ארה"ב.
הדברים משקפים לדעתי את עמדת הנשיא כיום. הוא כנראה
הנשיא האמריקאי הראשון שהגדיר את ישראל כבן-ברית ודבר זה
משקף את אותה ידידות מיוחדת שהוא חש לישראל. יחד עם זה הוא
מופתע ומוטרד משרשרת הפעולות הישראליות הנראות לו כמזלזלות
באינטרסים אמריקאים וגם בו באופן אישי. הדגשה זו חזקה במיוחד
היות והוא רואה את עצמו בנושא הדגל של אמריקה חזקה וחדשה
שתנהיג את העולם החופשי במאבק עם בריה"מ.

אם כן יש בפנינו אי-הבנה שהיא אולי כודח המציאות. קיום
יחסים של בני-ברית מטבע הדברים מגביל את חופשה הפעולה אך הם
נושאים לצידם גם יתרונות מסויימים.
אני חוזר על מה שכבר הברקתי: עלינו לבחון אם בכלל ניתן להשיג
את יעדינו המדיניים בלבנון ללא תיאום הדוק עם האמריקאים.
היום הגישה בקונגרס פחות חיובית מאשר בממשל. בקונגרס אנו
עומדים בפני מפולת. האויבים מסתערים והידידים מנסים לתפוס
מרחק מאיתנו או במקרה הטוב מתחבאים.
להקמת ועדת חקירה באופן מידי חשיבות עליונה. לא נוכל להתמודד
עם מצב שבו נוצר הרושם שאנו מנסים להסתיר את העובדות. ואם
נערוך את החקירה לא רצוי שיינתן הרושם כאילו היו צדיכים
לדחוף אותנו לכיוון זה.

מאנס==

תפ: רהמ, שהח

משרד החוץ-מחלקת הקשר

**
** **
** **
** **

**

סודי ביותר

27
מתוך 6

27
עומק 3

**
**
**
**
**

מחלקת הקשר - ניו - יורק

סופס מס'ק ז"ו

אל : מסנב"ל, סצפ"א

דף _____ מחזק _____ דפ"י

סיווג בסחונת: מודג

דחיפות: מוגדג

דע : נושיונסון, תמוצות

לשימוש סח' הקטר:

תאריך חז"ח: 24/5/50

מס' מברק: 773

מאח: קונב"ל ניו יורק

בחמשך לשלי 769

מנכ"ל הקונגרס היהודי העולמי ישראל זינגר שנשאל על ידי לגבי תוכן השיחה של
 ברונפמן עם בוש, טען שכרונפמן לא הציע להרחיק את רזה"ס ושהב"ט מהסמסלה. לדבריו
 אמר בוש, בחגובה לדברי אברונפמן שהכרזת חוסיין שלא ינהל סו"מ עם ישראל כאשר
 בגין הוא רזה"מ ^(מחיקת סיכוי יא אומ) שנעקבות הרצה בביירות יש להבין להרגשתו של חוסיין. אך לדברי
 זינגר אמר בוש שאף על פי שירדן מוכנה עתה להצטרף לתהליך קיים סיכוי לקידום
 המו"מ על פי חכניה ריגון אוחה הגדיר כרונפמן כחיובית ברוחה וכראויה לסמס כסיס
 לסו"מ.

לביא

סח' סניטה מ"ג אג"א אג"א אג"א אג"א אג"א

א

תאריך: _____ השולח: _____ אישור מנהל המחלקה: _____ חתימה: _____

מחלקת הקשר - ניו-יורק

טופס חברת גלוי

דף 1 מתוך 3 דפים
 סיווג בטחוני: _____
 מידע: _____
 מס' זיהוי: 281435
 מס' סדר: 863 138

אל: המשד
 ד: רושינגטון
 מאח: נאו"ם

ארב"ל 2, מצפ"א, דע: שבאושינגטון.
 מכתב הנשיא רייבן למזכ"ל.

להלן מכתב הנשיא רייבן אל המזכ"ל בו הוא מודיע כי לבקשה ממסלה לכנון הסכימה ממסלה ארה"ב לשלוח לביירות לחקופת זמן מוגבלת כוח צבאי בן 1200 חיילים שיהיה חלק מן הכוח הרב לאומי. הנשיא רייבן מדגיש במכתבו כי הצבת חיילי ארה"ב בביירות עולה בקנה אחד עם מבילח האו"ם ועם החלטות כועב"ס ומבטיח כי הכוח הרב לאומי יפעל בשיתוף פעולה הדוק עם משקיפי האו"ם בביירות.

נאו"ם

להלן מכתב הנשיא רייבן אל המזכ"ל בו הוא מודיע כי לבקשה ממסלה לכנון הסכימה ממסלה ארה"ב לשלוח לביירות לחקופת זמן מוגבלת כוח צבאי בן 1200 חיילים שיהיה חלק מן הכוח הרב לאומי. הנשיא רייבן מדגיש במכתבו כי הצבת חיילי ארה"ב בביירות עולה בקנה אחד עם מבילח האו"ם ועם החלטות כועב"ס ומבטיח כי הכוח הרב לאומי יפעל בשיתוף פעולה הדוק עם משקיפי האו"ם בביירות.

תאריך: 28.9.82 השולח: א. יעקב אישור טנוול המחלקה: _____ תחילתה: _____

UNITED
NATIONS

863-138 ²/₃

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/15435
27 September 1982

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 24 SEPTEMBER 1982 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE
OF THE UNITED STATES OF AMERICA TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE
SECRETARY-GENERAL

I have the honour to transmit the following message from the President of the
United States:

"Dear Mr. Secretary-General:

As you know, the Government of the Republic of Lebanon has made known its determination to restore its sovereignty and authority in the Beirut area and thereby to assure the safety of persons in that area and to bring an immediate end to the violence which has tragically recurred there. Accordingly, it has urgently requested the deployment of a multinational force in Beirut. The mandate of the multinational force will be to provide an interposition force at agreed locations and thereby provide the multinational presence requested by the Lebanese Government to assist it and the Lebanese armed forces in the Beirut area. The Lebanese Government has asked for the participation of United States military personnel in this force, together with military personnel from France and Italy.

I wish to inform you that the United States Government has agreed, in response to this request from the Lebanese Government, to deploy a force of about 1,200 personnel to Beirut for a limited period of time. It is my firm intention and belief that the presence of the troops will serve to assist the Government of Lebanon in the furtherance of its objectives, and that they will not be involved in hostilities during the course of this operation. Although isolated acts of violence can never be ruled out, all appropriate precautions have been taken to ensure the safety of United States military personnel during their deployment in Lebanon.

The deployment of this United States force is consistent with the purposes and principles of the United Nations as set forth in Articles 1 and 2 of the Charter. It furthers the goals of the Security Council resolutions 508 (1982) and 509 (1982) adopted in June 1982 at the beginning of the Lebanese conflict, and is intended, in the absence of agreement that would

863-138

3/3

eild

make possible the deployment of United Nations forces at this time, to serve particularly the purposes of Security Council resolution 521 (1982) pending further consultations between you and the Government of Lebanon. The force will plan to work closely with the expanded United Nations Observer Group stationed in the Beirut area.

This agreement will support the objective of helping to restore control by the Government of Lebanon over its own territory. It is part of the continuing efforts of the United States Government to bring lasting peace to that troubled country, which has too long endured the trials of civil strife and armed conflict.

"Sincerely,
"Ronald Reagan."

I request that this letter be circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Charles M. LICHENSTEIN
Acting Permanent Representative

ט ו פ ס ס נ ר ק

סגירות ישראל - נושיונגטון

97... מתוך... א. דפיס

סרוג בטחוני... גלגל...

דחיפות... תי.י.י.

אל: המסד

תאריך וז"ח: 29.10.82

מס' סכר... 630

ממנכ"ל. מצפ"א

מס"ע - הנשיא רייגן.

להלן הקטעים והצהייתים מחוץ מס"ע עם הנשיא רייגן - 28 יפ"מ 82.

Q: Mr. President, when the Palestinian fighters were forced to leave Beirut, they said that they had America's word of honor that those they left behind would not be harmed. Now comes Ambassador Jeane Kirkpatrick who says America must share in the blame for these massacres. My question to you is do you agree with the judgement? And I'd like to follow up.

A: Helen, I think the manner in which Jeanne said that -- and she's talked to me about it -- was one about the responsibility of all of us back over a period of time with regard to the separation of divisions in Lebanon, the whole matter of the Middle East and not doing more to bring about the peace that we're trying so hard now to get.

I don't think that specifically there could be assigned a responsibility on our part for withdrawing our troops. They were sent in there with one understanding. They were there to oversee and make sure that the PLO left Lebanon. And that mission was completed virtually without incident and they left. Then who could have foreseen the assassination of President-elect that led to the other violence and so forth.

Q: Then why did you give orders to our representative at the UN to vote against an inquiry to find out how it happened and why?

A: As I understand it there were things additional in that inquiry, things that we have never voted for and will not hold for, such things as sanctions and such things as voting Israel out of the UN. Now I can't recall exactly now what it was that caused our vote to be negative on that. But the Lebanese and the Israelis are apparently going forward with such an inquiry.

Q: Mr. President, do you have a plan for getting the US out of Lebanon if fighting should break out there? Or could the Marine presence there lead to another long entanglement such as Vietnam?

A: No, I don't see anything of that kind taking place there at all. And the

ט ו פ ס ס ב ר ק

דף.....2 מתוך.....4 דפים

סדרג בטחוני

דחיפות

תאריך וז"ח:

מס' סברק 630

אל:

Marines are going in there into a situation with definite understandings as to what we're supposed to do. I believe that we are going to be successful in seeing the other foreign forces leave Lebanon and then as such time as Lebanon says that they have the situation well in hand why, we'll depart.

Q: If fighting should break out again, would you pull the Marines out?

A: You're asking a hypothetical question, and I've found out that I never get in trouble if I don't answer one of those.

Q: Mr. President, it has been reported that you believe that Israel is sabotaging your peace initiative, and also that you now believe that Israel has become the Goliath in the Middle East and that the other countries, the Arab countries, are the David. Did you say that? Do you believe that?

A: I didn't say it exactly that way. In fact I didn't say that I had said that I thought they were the Goliath. I said that one of the things, as the negotiations approach and we proceed with this peace-making business, that Israel should understand, as we've come to understand from talking to other Arab states, that where, from the very beginning, all of us including Israel, have thought of it as a tiny country fighting for its life, surrounded by larger states and hostile states that want to see it destroyed, that their military power has become such that there are Arab states that now voice a fear that they're expansionist, that they may be expansionist, and they have the military power.

So all I was referring to was that. The first part of your statement there though, about Israel and trying to undermine -- no, I don't believe that. I think that both sides have voiced things that they feel very strongly about. And contrary to what I have suggested in my proposal, and having been a long-time union negotiator, I happen to think that some of that might be each side staking out its position so as to be in a better position when it comes time to negotiate.

Q: I just wanted to ask you, since you said you didn't think that Israel was trying to undermine your peace initiative, whether you are less optimistic about its chances, since the massacre and the tragedy in Beirut?

A: No, I'm not less optimistic. I'm also not deluding myself that it's going to be easy. Basically, what we have I think in this peace proposal is a situation

דפ... מתוך... דפיס

סרג בטחונכי

דחיפות

תאריך וד"ח:

620... ס' סברק

אל:

where, on one side territory is the goal and on the other side security. And what has to be negotiated is a kind of exchange of territory for security.

And I meant what I said when I proposed this plan, and that is this country will never stand by and see any settlement that does not guarantee the security of Israel.

Q: Mr. President, you've told us that you're sending Marines to Lebanon for a limited amount of time and yet you haven't told us what the limit is. Can you give us a general idea of how long you expect them to stay there and tell us precisely what you would like to see them accomplish before they withdraw?

A: Well let me tell you what they should accomplish, and I hope sooner rather than later.

One, they're there along with our allies, the French and the Italians, to give a kind of support and stability while the Lebanese Government seeks to reunite its people which have been divided for several years now into several factions, each one of them with its own army, and bring about a unified Lebanon with a Lebanese army that will then be able to preserve order in its own country. And during this time while that's taking place the withdrawal as quickly as possible to their own borders of the Israelis and the Syrians.

Now, there we've had declarations from both countries that they want to do that. So I am reasonably optimistic about that. I have no way to judge about when the Lebanese Government -- the Lebanese Government will be the ones that tell us when they feel that they're in charge and they can go home.

Q: Are you then saying that they will remain there until all foreign forces are withdrawn?

A: Yes, because I think that's going to come rapidly. I think we're going to see the withdrawal -- our Marines will go in tomorrow morning, as I said, because the Israelis have agreed to withdraw to that line south of the airport.

Q: Mr. President, shortly before the Israeli invasion of Lebanon, the Administration informally notified Congress that it was planning to send more F-16's to Israel. There's been no formal notification since then. Is the delay linked to difficulties in relations with Israel? When do you think formal notification

דף... מתוך... דפים

טרגו בטחוני

דחופות

תאריך ד"ח

מס' מברק

will go up and under what conditions?

A: They're -- they're still on tap and we haven't sent the formal notification up and, very frankly, it was simply because in the climate of things that were going on, we didn't think it was the time to do it. However, there has been no interruption of those things that are in the pipeline, spare parts, ammunition, things of that kind. The only thing that we have actually withheld, after the controversy that came on in Lebanon, was the artillery shell, the so-called cluster shell.

Q: Mr. President, I seem to get the impression from what you're saying about our relationships with Israel that nothing has really changed in the wake of the massacre in Beirut or the temporary rejection, anyway, of your peace plan, is that correct? Is there to change at all?

A: Well, there's no change in the sense that we're still going to try and persuade the Arab neighbors of Israel to do as Egypt once did and Israel to negotiate out a permanent peace solution in which Israel will no longer have to remain an armed camp, which is making their life economically unbearable. And at the same time an answer must be found that is just and fair for the Palestinians. And I don't think anything has happened to change that if I understood your question correctly.

Q" Sir, I really meant our relationship with the Begin government. Is it cordial and friendly? Is it now worse? What is the situation?

A: What I can tell you is one thing it isn't. It isn't what some of you have said or written, that we're deliberately trying to undermine or overthrow the Begin Government.

We have never interfered in the internal government of a country and have no intention of doing so. Never have had any thought of that kind and we expect to be doing business with the Government of Israel and with the Prime Minister Begin government.

Handwritten notes in Hebrew at the bottom of the page, including a signature and various scribbles.

526 2/5

Sept. 21, 1982

THE HONORABLE MARIO BIAGGI OF NEW YORK

ONE MINUTE STATEMENT

MR. SPEAKER: I rise today to remind my colleagues that when dealing with the crisis in Lebanon, judgements made in haste and from afar oftentimes prove to be fraught with inaccuracies and distortion. Night after night on network television we saw footage which led viewers to believe that Israel had wiped out Beirut. I was in the Lebanese capitol about three weeks ago and found just the opposite-- in fact much of Beirut was unscathed.

So too are ~~we~~^{we} finding judgements in haste being made in the aftermath of this weekend's deplorable massacre in Lebanon. I understand and join in the worldwide condemnation of this event. However I am disturbed by the reckless charges being directed against Israel before all the facts are known. I am certain that very few people knew until this morning's ad in the Washington Post that the particular area of the camp where the murderers entered was not guarded by the Israeli army. I urge my co-leagues in Congress and those individuals in the media not to fuel the fires of hatred against Israel in this volatile time. Let us not lose sight of the fact that we are dealing with one of our strongest and most important allies which for its entire 34 year history as a modern and sovereign state has had but one goal--- to live in peace. Sadly this is a goal which has yet to be achieved.

526 - 3/5

SEPTEMBER 20, 1982

Committee on Foreign Affairs

STATEMENT OF THE HON. CLEMENT J. ZABLOCKI
ON RECOMMITMENT OF U.S. MILITARY FORCES TO LEBANON

The President's announcement of his intention to once again send U.S. military forces to Lebanon is not unexpected in light of the circumstances surrounding that troubled land.

The President's decision was a necessary response, made at the request of the Lebanese government, to the tragic circumstances that have developed in that country since the ceasefire negotiated by Ambassador Habib fell apart. This breakdown of the ceasefire after the assassination of President-elect Gemayel, and the Israeli occupation of West Beirut, helped create a climate in which the massacre of innocent Palestinian refugees occurred.

While I support the President's decision to reconstitute the multinational force, it is my profound hope and belief that U.S. forces remain in Beirut for the shortest practicable period. The objectives of restoring Lebanese government control over its own affairs and removing all foreign forces from Lebanon should be the paramount objective.

It should be noted that the dispatching of U.S. military forces will also promote Israel's interest in reestablishing a secure Lebanon. As a first step, Israel should respond positively and immediately to the President's decision by withdrawing back to the 25-mile limit they originally envisioned when Israeli troops entered Lebanon.

Furthermore, because of the sensitive and dangerous nature of the mission U.S. forces will be performing, it is incumbent on the President to maintain close consultations with Congress and comply fully with the provisions of the War Powers Act.

Although I was advised of the President's action prior to his announcement, I have requested that the Congress be briefed as soon as possible on all details of the President's decision.

415 526

MASSACRE AT SABRA AND SHATILLA IN WEST BEIRUT

JOINT STATEMENT by: REPRESENTATIVES Mervyn M. Dymally (D-CA), Pete McCloskey (R-CA) John Conyers (D-MI) Parren Mitchell (D-MD), Nick Rahall (D-W.VA), George Crockett, Jr. (D-MI), Gus Savage (D-ILL) Mary Rose Oakar (D-OH) Walter E. Fauntroy (D.C.)

(WASHINGTON, DC) The massacre of men, women and children in the refugee camps of Sabra and Shatilla in West Beirut last weekend was an act of savage brutality that stunned the world. No words can adequately convey the shock and outrage over this atrocity which was premeditated and executed with cold efficiency.

Last June, the signators of this statement, along with others, joined together to introduce House Concurrent Resolution (HCR) 359, which, among other things, supported the United Nations Security Council Resolution 509; specifically called upon Israel and other foreign combat forces to withdraw from Lebanon; called upon the United States to suspend all deliveries of military equipment and all military sales financing to all combatants in the region; and called upon the President to take immediate action reaffirming and supporting the territorial integrity of Lebanon. We must sadly observe that had HCR 359 been implemented, and had the full force of the United States been brought to bear, there may not have been a Friday massacre at Sabra and Shatilla.

The United States government, through the negotiations of Special Envoy, Ambassador Philip Habib, gave assurances to the Palestine Liberation Organization (PLO), that the Palestinian civilians in the refugee camps would be protected against the very onslaught they feared and ultimately suffered. Our assurances failed,

515 526

causing a critical reappraisal of U.S. credibility throughout the Middle East.

With this understanding, we condemn, with the strongest words the massacres at Sabra and Shatilla, and call for immediate steps to unequivocally demonstrate that the United States is committed to real and authentic peace with justice in the Middle East.

We further urge the United States to exert its leadership to enforce the total withdrawal of Israeli and Syrian forces from all of Lebanon. In addition, we call upon President Reagan to provide whatever funds and resources are available to assist the survivors of this butchery, and to find suitable means to assist them in getting reparations.

Numerous unanswered questions are surfacing surrounding, not only the massacres at Sabra and Shatilla, but with regard to the assassination of Lebanon's President-elect, Bashir Gemayel. We call upon the House Foreign Affairs Subcommittee on Europe and the Middle East to launch a full-scale investigation of all events surrounding these two tragedies, and to make their findings public.

And finally, we hope that this tragedy once again reaffirms the need for a Palestinian state. Forty years ago, in response to the Holocaust of World War II, the conscience of the world called for a Jewish State. We can ask for no less for the Palestinians. The time has come for the United States to channel its efforts to that end in order to bring about a true, lasting peace in the Middle East.

ט ו פ ס ט כ ר ק

דף...1...סתור...1...דפים

סוג בטחוני...סודי...

דחופות...מידי...

תאריך רצ"ח 231500 בספטמבר 82

מס' סברה 525

אל: המשרד ירושלים

ממנכ"ל, מצפ"א

משיחה עם צירלי היל

1. סיפר כי לאחר פגישותיו בארץ חביב מתכוון לנסוע כנראה לירדן, טעויה ודמשק.

2. באשר לשיחה השגריר עם איגלברגר (מברקנו 498) העיר שמאחר וארה"ב מפרשת את החלטת הממשלה כהסכמה גם לנסיגה מביירות, אינם דורשים מאתנו תשובה רשמית.

3. סיפר כי נפגע מהפרסומת השלילית לה זכה. הוא נשאר ידיד ישראל וממשיך להלחם מלחמותינו מבפנים. סיפר כי סגן הנשיא בוש עומד לחת נאום בנושאינו והוא, היל, הצליח להוריד שני שלישי מהביטויים החריפים, אף כי גם מה שנשאר יכאב לנו.

הרגשתם הינה שדוקא אנו מחפשים ריב עם ארה"ב ומשתמשים בביטויים המעוררים אנטגוניזמים במקום שאין כל צורך בכך. כדוגמא, בנושא הטבח בביירות שאל מדוע לא יכולנו להביע מיד ובברור צער וזעזוע ובמקום זה נכנסנו לפולמוס.

4. הביע דעתו שהרעש הציבורי בנושא הטבח לא ישכח עד שנחליט על כינון חקירה.

5. דיברתי ארוכות על הצורך להתמקד במטרות משותפות לארה"ב ולישראל וכי הדיאלוג ישראל-ארה"ב לא צריך להתמצות בדברי הוכחה לישראל. היל חזר וציין כי ישראל היא הנותנת הטון הצורם לדיאלוג.

ס ב ל

משה סניטמן
מנהל המשרד
23/9/82

שגרירות ישראל - רושינגטון

ט פ ס מ ב ר ק
ד.פ.1... מתוך 1.1... דפלים
סוג בטהוני... שמור...
דחיפות... רגול...
תאריך דז"ח: 231815 ספט 82

אל: המשרד

מס' חברה 536
מס' חברה 536
מס' חברה 536

אל: ממנכ"ל מנהל מצפ"א.

השגריר נפגש אחייצ עם סנטור מצנבאום (הלה היה טרוד בטיפול בתפיסת משרדו בקליבלנד על ידי קבוצה של ערבים כאשר מנגד התיצבה קבוצה של אנשי הליגה היהודית להגנה בנסיון לחוציא בכח את הפולשים) ביקש להמחיש ולהדגיש כי משאבי הידידות לישראל בקונגרס הולכים ומדלדלים. קיים עדין בסיס של ידידות אבל אפילו ידידים כקרנטטון מתקשים להמשיך בשתיקתם לנוכח מה שמתרחש. איש לא יבין את הדקויות הקטורות בהחלטת הממשלה להתנגד להצעה להקים ועדת חקירה ממלכתית. לדעתו היה צריך בהחלטה מידיה של הממשלה ישראל לחקור את הארועים בבירור והעיכוב בכך רק גורם נזק לחדמיחה.
אף מנהיגים יהודיים שעימם הוא בקשר אינם מבינים זאת. מאידך הביע מצנבאום את דעתו שבשלב זה על המנהיגים היהודים לא להקשות על מצבה של ישראל ולכן נמנע הוא עצמו מהבעת דעתו בפומבי.

מ. צ. 311
ערן

מ. צ. 311
מ. צ. 311
מ. צ. 311

סגירות ישראל - נושנגטון

אלו המשרד

ט ו פ ס ס נ ר ק

דף...1...מתוך...6...דפים

סוג בטחוני...גלוז...

דחיות...בהול...לבוקר...

תאריך וז"ח 1530.23 ספטמבר 82

מס' מברק...512

ממנכ"ל, מצפ"א

נאום סגן הנשיא

להלן דברי סגן הנשיא בוש היום (23.9.82) בפני מועדון
העתונות בנושנגטון, הדברים עוסקים כולם בישראל ובמזה"ת.

עד כאן.

שנה אברה רהג סורה פהבא דנה גאנא סאנא אלה
ואן גלפו אלה הסאה פאר

THE VICE PRESIDENT
OFFICE OF THE PRESS SECRETARY

2
6 512

FOR RELEASE: 12:30 p.m., E.D.T.
Thursday, September 23, 1982

CONTACT: Peter Teeley
Shirley Green
202/456-6772

REMARKS OF VICE PRESIDENT GEORGE BUSH
BEFORE THE
WASHINGTON PRESS CLUB
WATERGATE HOTEL, RIVERVIEW EAST ROOM
WASHINGTON, D.C.
THURSDAY, SEPTEMBER 23, 1982

The events in Lebanon, culminating in the horrifying massacre over the past weekend, graphically demonstrate the incendiary nature of the Middle East in crisis--a crisis that has continued far too long.

Almost 40 years ago, the U.S. applauded as Israel was founded in a hopeful attempt to build on the ashes of the Holocaust a new state in the at once new and ancient homeland of the Jewish people. Israel's legitimacy was proclaimed by its people's history, by the world community, and by the blood that Israelis expended to defend their new found independence. But that legitimacy was not recognized by Israel's Arab neighbors. Tragically, memories of the past 40 years are punctuated by five successive wars.

This ever-escalating violence must end.

We shall be true to our enduring commitment to the security of Israel. We are bound to Israel by moral as well as strategic interests. Just as important, Israel is the single democracy in the Middle East that subscribes in its everyday life to the democratic process and principles on which the American republic is based. Yet these same values that form the basis of our alliance with Israel force us to express sorrow and regret at the continued Syrian and Israeli occupation of a weak and divided Lebanon. We must express our honest dismay and opposition when the capital of Lebanon itself is seized. We must express profound horror and outrage when helpless women, children and men are massacred in that capital. We believe the people of Lebanon have an opportunity to reestablish their freedom and identity. But first the bloodshed and occupations must end. We must, with all the power we can muster, attempt to bring peace to this troubled land.

Israel's borders must be protected. Lebanon's borders must be protected. Innocent Israelis must be protected from the bombs, the rockets, the terror which have been inflicted upon them since the

State of Israel was created. Not one bit less protection is deserved by a Lebanese mother or a Palestinian child. The steps toward peace that President Reagan has proposed are significant guideposts along the road to a point where such protection will be not only assured but taken for granted by all of the people who live in the Middle East.

We must not permit the ancient passions that afflicted the Holy Land of three great religions to further endanger human survival. America's friendship for the peoples of the Middle East is permanent and substantial. Our relationship with the people of Israel, in particular, is deeply entwined in the precepts that have shaped each of our peoples through the course of history. We share a bond rooted in the passion for democracy and justice.

Today, Palestinians are scattered throughout the region. The Lebanese people remain uprooted by war. The people of Israel are still threatened by military aggression and live in fear of terrorism. It is against this backdrop of reality in the region that the few with the boldness and courage to wage peace too often meet the same fate as those who live by the sword. Despite this threat, the Middle East needs more courageous statesmen who will take the great risks to bring peace and dignity to millions. Terrorists may have murdered President Sadat, but the olive branch he brought home from Jerusalem is now firmly rooted along the Nile.

Today in an attempt to cool passions and tensions, and hopefully give democracy an opportunity to work, American ships are again steaming to Lebanon carrying American Marines. These young men are returning to a land they left just three weeks ago. They are coming to Beirut, not as policemen, but rather to provide a presence which will help the Lebanese government restore its sovereign authority over the Beirut area. In this way, our Marines--along with their counterparts from France and Italy--will further the efforts of the Lebanese to ensure the safety of the people of Beirut and bring an end to the violence. Their stay in Beirut will be limited, but I am persuaded that it will make an indispensable contribution to the process of achieving a free, united, and secure Lebanon at peace with all of its neighbors.

Today Lebanon inaugurated a new President, Amin Gemayel. The American people extend to him congratulations and full support. We are hopeful that the new leaders will be given the time and the support by all factions to begin the reconstruction of Beirut and of Lebanon, as well as the opportunity to form a government representative of all of the Lebanese people.

Peace and security cannot be gained by military force alone. The cowardly work of the assassin and terrorist breeds more violence and builds upon already existing hatreds. Peace and security can only be realized by negotiation, through discussion, through arduous days, weeks and months of face to face talks.

In the aftermath of Beirut, some see tensions that lead to war. In this regard, we believe now is the time to pursue peace. All parties must agree to certain basic objectives if we are to bring stability to Lebanon:

- (1) permanent cessation of hostilities,
- (2) establishment of a strong, representative central government,
- (3) withdrawal of all foreign forces: PLO, Syrian and Israel,
- (4) restoration of control of the Lebanese government throughout the country, and
- (5) establishment of conditions under which Lebanon no longer can be used as a launching point for attacks against Israel.

$\frac{45}{6}$

Lebanon must be free from the pressures and violence of outside forces if it is to have any chance of restoring the democratic form of government that it knew in the not so distant past.

In the larger context of bringing permanent peace and stability to the region, all nations and parties must fully understand that Israel is there to stay. The United States is committed to the security of Israel and its need for peace. And the Palestinians and Arab nations must accept the reality of this situation.

In return, Israel and the Arab states must recognize that the Palestinian people have legitimate rights that are not satisfied. Palestinians can no longer be left in squalid camps scattered throughout the region which only foster conditions that build deeper hatreds and nurture frustrations that turn young men into fanatics.

Ironically, perhaps, it is Israel, more than any nation, that recognizes the history of injustices perpetuated in a wandering and homeless people. In this respect we must encourage Israel as well to help solve the Palestinian tragedy. But this cannot be a one-way street. The Palestinians must accept the reality and the legitimacy of Israel. Palestinians must understand that the satisfaction of their legitimate rights is directly tied to their recognition of Israel's right to exist.

The recent Fez proposal of the Arab states provides an implicit recognition of Israel by calling for the United Nations Security Council to guarantee peace among all the states of the region. But this is not enough. Guarded references, allusions, and codewords cannot suffice while the conflict festers. All Arab nations must state with clarity, as has Egypt, that Israel has a right to exist. Peace cannot be achieved by parties who, like the ostrich, refuse

5/6 512

to face reality.

President Reagan's proposal is intended to catalyze action. We certainly aren't forcing it on anybody. Our hope is to spur broader participation and progress toward peace within the Camp David framework forged by Prime Minister Begin, President Sadat and President Carter. We strongly believe that ours is a bold proposal--one that can be used both as a point of departure for reducing immediate tensions, and as a negotiating proposal that will bring stability, and peaceful opportunities for millions of people too long victimized by war. More than anything else, it represents our vision of a future settlement, one that recognizes and responds to Israel's legitimate needs for secure and defensible borders and the legitimate rights of the Palestinian Arabs. It is not in Israel's interests to rule over 1.3 million West Bank and Gazan Arabs.

It is long past time for Israeli and Arab to sit together, face to face, as they did at Camp David.

We have learned painfully and too often from modern history that the ultimate result of Israelis and Arabs refusing to sit together, face to face, is the resumption of war. After each of the past five wars, world leaders have called for the parties to prepare for peace. Too much blood has been shed. Too many lives have been lost. But here we are again, faced with the same ugly situation that we have looked at too often in the past. Israelis, Palestinians, Syrians, Lebanese, Jordanians--all must recognize that the continuation of hatreds, jealousies and bigotries will lead more men, women and children to death's door. And it is only face to face negotiations that can uproot those deadly forces.

Since last weekend, I have had the opportunity to work closely with the President, Secretary Shultz and others in reviewing the massacre, the situation in Lebanon and the entire region. I can report on several major concerns that the President expressed during these meetings.

The President is more determined than ever to bring peace to the region. He believes that stability in Beirut is an essential first step, but he also believes now is the time to push forward to have all foreign troops peacefully withdrawn from Lebanon. In addition, the President is concerned about anonymous stories that he or anyone at the top of his Administration would want to interfere in internal Israeli politics. I can't emphasize strongly enough that that is not true. The President strongly respects Israel and its democratic processes. For our part, we will work even harder for peace that will protect Israel's borders. And now is the time for Israel to signal that it too intends to accelerate the drive for peace.

The President's proposal, at the very least, has given new hope to many in the region. The opening bids from both Israel and the Arabs have been tough. But peace and reason can prevail. The leaders of the region must exhibit the bravery and vision that characterized President Sadat's trip to Jerusalem and Prime Minister Begin's return of Sinai. If they do not, I fear that we will all once again relive the terror of Sabra and Shatilla, of Ma'alot, of Munich, of indiscriminate shelling of innocent people in Northern Galilee. These sad memories must be seared in the consciousness of the Mid-East's leaders as they contemplate their future and President Reagan's call for peace.

49

סגירות ישראל - רוסינגטון

ט ו פ ס ט ב ר ק

דף... מתוך... 2... דפים

סדרו בטחוני... גלגל...

דחיפות... גלגל...

תאריך: 23.9.82

מס' סדר... 524

אל: המשרד

ממנכ"ל, מצפ"א

STATE DEPARTMENT BRIEFING SEPTEMBER 23, 1982

JOHN HUGES IN RESPONSE TO QUESTIONS POSED:

U.S. POSITION ON EXTRACTED ARMS CACHES FROM WEST BEIRUT:

Under the agreement negotiated by Ambassador Habib the PLO was to turn over to the Lebanese army with the exception of personal weapons that they carried with them. To the extent that the turnover to the Lebanese army did not take place it was in violation of the agreement. We don't know if the arms referred to were taken by PLO caches or belonging to various Lebanese militia groups in West Beirut. In either case the spirit of the agreement would seem to require the arms either be turned over to the Lebanese army or be removed from Lebanon with the concurrence of the Lebanese authorities.

In reference to the question of the overall use of American arms, I believe we covered that yesterday quite thoroughly yesterday. This as mentioned before includes the use of arms used recently in Lebanon.

"we will of course try to pursue the question of identity", of those arms used in the massacre.

By removed I mean alot of weapons and people who have as an objective the control of these weapons it is not a good thing that large supplies of ammunition are to be loose in Lebanon. The agreement clearly handed to the Lebanese army the arms confiscated in Beirut, if the Lebanese forces having taken control make their own decision as to the disposition of these arms this is up to the Lebanese forces to decide which direction they will take.

When probed whether the handing over of these ammunition caches to the Phalange forces was agreeable Hughes replies the following: "no we do not think that this is a good idea." "no we are not in favor of that."

What we are saying is given what happened on the ground the facts that have taken place during this agreement we are going to work this out encouraging the Lebanese government. When the PLO departed they had to turn over their arms. When questioned if the U.S. is recognizing a differentiation in those arms specifically from PLO caches and those arms of the militias, Hughes reiterated the agreement of Habib, thus binding the PLO to the agreement, and not touching the question of militia arms.

U.S. COMMENT ON THE ALLEGED ISRAELI INFILTRATION OF WEST BEIRUT BANKS :

We have no independent confirmation of any banks having been entered. We would be firmly opposed to such action. The U.S. Embassy in Beirut did receive reports from Lebanese government sources that the I.D.F. had entered a few banks in West Beirut. We approached the Israeli government officials in regard to this allegation, of which denied that some banks had

ס ר פ ס

סגירות ישראל - נושנינטון

דפ. 2. מתוך... דפיט

סרג נטחונני

אל:

דחירות

תאריך ד"ח

524 מס' פנק

been entered. The Lebanese sources laid a charge to the contrary that the Israeli's had indeed entered some of the banks and had later left them. Hughes refrains from disclosing any further information to the conflicting reports.

U.S. STATEMENT ON THE MULTINATIONAL FORCES STATUS/ARRIVAL. PERTINENT COMMENTS ON THE WITHDRAWAL OF ISRAELI TROOPS IN THE AREA:

The multinational forces are expected to land over the weekend. A group of approximately 800 of an available 1200. We hope that the Israeli troops will be gone by the time the IMF land. Obviously at the arrival of various forces Italy, France and the U.S. have been planned to land on a specified schedule. The target date of the U.S. Marines landing is over the weekend, this corroborates with a similar target date for Israeli movement, please note that these circumstances are unrelated. Our expectation is that Israeli troops will be gone.

U.S. COMMENT ON THE REPORTS OF VIOLENCE ON THE WEST BANK:

Reports of violence on the West Bank is disturbing; as is reports of violence anywhere. We urge restraint from those involved.

U.S. POSITION ON INQUIRY/INVESTIGATION OF THE MASSACRE:

We are waiting to see how the Israeli's come out on this. I assume that the Lebanese forces will come out with something too. The governments of Israel and Lebanon are appropriate authorities to work out an investigation.

U.S. STATEMENT IN REFERENCE TO CHARGES OF AMERICAN INTERVENIENCE IN ISRAELI INTERNAL AFFAIRS:

The U.S. wishes to make it absolutely clear that the U.S. has not involved itself in any shape or form into the affairs of Israel, we wish to underscore that any suggestion to the contrary of U.S. meddling or interference in Israeli domestic affairs is without foundation.

U.S. STATEMENT ON THE SALE OF F-1E's AND F-5G's TO BACHRAIN:

The aircraft sale to Bachrain is not knew of F-1E's (4), and F5G's (2) to Bachrain Specified in the April case. Bachrain is an important moderate Middle East state. This leaves the sale of 6 aircraft will help to strengthen the modest air arms without posing any threat to its neighbors for peace and stability in the area.

Handwritten Hebrew notes at the bottom of the page, including a signature and several lines of text.

אלו: המשרד

ט ו פ ס ט כ ר ק

ד.ף.1....מתוך....דפים

סוג בטחוני...סוד?

דחיפות...דגל

תאריך וז"ח (3001) 23 ספטמבר 82

מסי מברק... **515**

ממנכ"ל. מצפ"א

הנשיא וישראל.

סטיב רוזנפלד (היוושינגטון פוסט") מספר כי היה אתמול (22.9) בתדריך בבית הלבן. את התדריך נחנו מקפארלין ואגלברגר.

מקפארלין הדגיש כי הנשיא רואה את ישראל כ- **ALLY**. למילה זו - משמעות בעינו. אך המשתמע ממנה הוא גם התחשבות הדדית באינטרסים. הנשיא חושש שמא ישראל אינה רואה זאת באותו אופן והאם היא מתחשבת באינטרסים של ארה"ב.

רוזנפלד אפיין עוד את הנשיא כ"ידיד הגדול ביותר של ישראל במימשל האמריקאי". אמר כי הוא "עקשן", אינו מסוגל להתרכז בכמה נושאים בעת ובעונה אחת ועתה - הנושא המזחי"ת עומד בראש מעייניו.

היה סיבה רחוקה לקבל את
ההחלטה הזו

STATE DEPARTMENT BRIEFING SEPTEMBER 22, 1982

JOIN HIGHER IN RESPONSE TO QUESTIONS POSED:

U.S. STATEMENT ON EVIDENCE IN WEST BEIRUT OF AN ISRAELI PULLBACK:

I.D.F. forces seem to be continuing to draw down, its positions in West Beirut. The Lebanese Army is taking up positions there and we understand that the I.D.F. have given the Lebanese Army a departure plan which will have the Israeli's out of West Beirut by the end of the week.

It is obvious that movement as you know we have stated our opinion on the record on that. Our position remains constant that there should be an immediate withdrawal of Israeli forces. We have a situation on the ground where you do have movement. We consider that we have the acquiescence from the Israeli's for the introduction of the multinational forces. We are moving ahead with our plans. I can't tell you when the forces will be there. But we do see something in regards to movement at this time.

By acquiescence it seems that we have not received yet a formal Israeli notification on that proposal; but as I have told you yesterday, we have seen a communique. In fact it seems to us to indicate acceptance. So we are confident that suitable arrangements can be worked out to insure further concord of the multinational forces participation and the Lebanese armed forces and the I.D.F.

These deployment arrangements for the I.M.F. are now being worked out between Italy, the U.S. and France.

Hughes refrains from comment as to further specification of the I.M.F. mandate

I will say, however, that the planning is going well. And the I.M.F. will be on the scene in not too long.

U.S. POSITION ON ARMS EXTRACTION FROM WEST BEIRUT BY ISRAEL:

There does not exist an agreement to go back to collect the arms with the Lebanese, however, it is certainly true that the Israeli's are picking up large arm caches at the moment and removing them. The plans are apparently being made between the Israeli's and the Lebanese.

I think that you have to conceive that the Habib agreement was that weapons and arms should be surrendered when the PLO left West Beirut. When questioned specifically if the Israeli Army is now picking up these weapons and taking them home Hughes answers, .."yes".

When questioned if this act is in violation of the Habib agreement Highes rctorts the following: Well the Israeli's in terms of the agreement are not supposed to be in West Beirut. Obviously it is in everybody's interest that the weapons and arms shouldbe in somcbody's custody and whose custody that should be is a matter for the Lebanese and the Israeli's to work out. Our position clearly states in reference to this subject that the Israeli's should be removed from West Beirut.

Why specifically is it an issue for the Lebanese and Israeli's to work out? Well because, the Lebanese and Israeli's are rcally involved in the hour-hour negotiations on the ground between the two forces.

I think that the terms of the agreement are clear and whatever violations have taken place should be considered.

Obviously the PLO should have turned over the weapons. It is a violation that the arms were left by the PLO there. Hughes rciterates that , 'clearly this is a violation. Whether Israel collecting these arms is a violation it stands as a sort of academic question. The presence of the Israeli's in Beirt is not in accordance with the understandings.

It seems to me, it was a violation by the PLO to have left arms and weapons in West Beirut. These should have been turned over to the Lebanese authorities. Hughes refuses to comment if the collection of these arms by the Israeli's also constitutes a violation.

Further he states, An agreement was made at a certain point and time and ones understanding of that agreement was carried out while there was relative peace on the ground alot of things have happened since then; the assassination of a national leader, a massacre has happened. Now we are being told that an additional amount of weapons and arms have been found on the ground, the Israel's are in West Beirut. Alot of things have happened clearly not in accord with the original agreement. I think we have to go forward with the situation as it exists.

I did not say that because the PLO violated the agreement that was justification for the Isracli presence in West Beirut.

Within the context of the cease-fire agreement and the presence of large supplies of ammunition and weaponry any wise man would suggest that someone should be in charge. It seems to me that the Lebanese and Israeli forces are capable of coming to some agreement on the disposition of these weapons.

אל:

The stock I believe is primarily weapons. There have not been any complaints from the Lebanese to my knowledge of Israeli control of the removal. Additionally, I am not aware of any Lebanese complaints, but I don't think we should speak for the Lebanese.

In reference to which type of weapons are present Hughes states the following; I am not talking about the personal or home type of protection, but about substantial ammunition supplies and weapons.

There is some inference and evidence that these were left by the PLO.

U.S. POSITION ON AN INQUIRY INTO THE MASSACRE:

Obviously we are accumulating data for our own assessment. We are not talking about investigation. The question of what Israel does is a question for Israel. I don't have anything to say.

ECONOMIC REPRISALS AGAINST ISRAEL:

As I have stated previously no consideration of such measures, 'to my knowledge' Hughes comments.

USE OF AMERICAN ARMS:

Presently there is no conclusive knowledge as to the overall use of American weapons by Israel, this is continually under review, and consideration. I'm sure that many of the details concern overall operations in Lebanon will be taken into account in the overall examination of the situation; which is continual. The whole question of the use of American weapons by Israel is a question under examination and consideration as earlier stated. You can rest assured that the overall use of weapons in Lebanon will fall into the compounds of that examination. This includes if American weapons were found to be used in the massacre.

U.S. POSITION OF RESPONSIBILITY FOR THE MASSACRE:

Obviously we are gathering information. It is a very complex and confused situation. It will obviously take time, if we'll even now know the identities of the participants. It is not something that can be determined in a question of hours nor days perhaps.

U.S. COMMENT ON KING HUSSEIN'S RECENT STATEMENTS :

The King is seriously considering the American peace initiative. As to who should speak for Israel our position is quite clear. We don't determine

ס ר פ ס

דפ... מתוך... 4... לפיס

סרוג בטחוני

דחיפות

תאריך רז"ח:

490 מס' סברק

אל:

who is the spokesman for Israel nor who will negotiate, that is for the Israeli's to determine. We deal with the legitimate government of Israel whatever or whomever that may be and that is our position. As for the King he has to speak for himself.

Our position is clear and consistent. Our views should go forward within the framework of Camp David which has consistently been our position and continues to be.

It is a time of great fluidity and change in the Middle East. We are very hopeful. We are active in the field of diplomacy and we are very hopeful that this will continue any negotiations within the framework of the Camp David accords and will be a success.

I think the administration is clearly not deterred in its determination to push forward with the President's peace initiative. The diplomatic exchanges have gone forward and will continue to go forward. I don't see why the statement of yesterday will deter the diplomatic dialogue.

Obviously we are always willing to talk to King Hussein. We will not characterize Hussein's position. Our position on the PLO remains unchanged.

עניין

הנהגת ישראל - רוטינגטון
מס' סברק 490

מחלקת הקשר - ניו - יורק

סופס ממרק

אל: ממנכ"ל, מנהל מצפ"א, מנהל תפוצות

דף סחור

דע: הסגיר, נתניהו, הורוביץ - וושינגטון

סיווג בטהוני: סודי-
דהיפוח: סיידי

כאח: ס/קונכ"ל ניו יורק

לשימוש פח' הקטר:

תאריך תז"ח: 22/700
מס' ממרק: 673-107

פגישת מנהיגים יהודיים עם סגן הנשיא

ב-21 לספטמבר נפגש סגן הנשיא בוש עם קבוצת מנהיגים יהודיים שכללה את ג'ולי ברמן, האורד סקוארון, איזי טילר, קן ביאלקין, פרידה לואיס, הרולד ג'ייקובס (ישראל הצעירה), רבי טרטטיין, הרב ווקסמן (מהחנודה הקונסרבטיבית) ונ'ק שטיין. הפגישה נערכה בוולדורף אסטוריה בניו יורק ונמשכה 3/4 שעה. במשך מרבית השיחה הקשיב סגן הנשיא ומיעט בתגובה. להלן עיקרי השיחה כפי שהועברו אלי ע"י ברמן וטרטטיין:

1. המנהיגות היהודית הדבישה שבעת מצוקה הקהילה היהודית מאוחרת, וחגובות נשיאי 30 הארגונים שהתפרסמו אחכול בניו יורק טיימס כוכחות זאת. קייכות אמנם לעתים הסתיגויות מכהלכים אילו או אחרים של ישראל, אך ביסודו של דבר הקהילה היהודית מאוחרת בחמיכתה בישראל.
2. הניעו שביעות רצונם מכך שהממשל חוזר ואומר שלא יפעיל לחץ כלכלי או אחר על ישראל כדי שתקבל את הצעה ריגן.
3. ציינו לחיוב הצעתו של ריגן בנואמו לשגר לביירות כוח רכ לאומי.
4. הציעו להתרכז עתה כמצב בלגרון ורק מאוחר יותר לטפל בהצעת הנשיא.
5. ניכר, לדכריחת, שהממשל מנסה להשיג אמינות בקרב הערבים אולם עריין מתעלטים מהבעיה המרכזית והיא סירובם של מדינות ערב להכנס למו"ס עם ישראל.
6. כמו כן ציינו שכאשר ישראל נוקטת בצעדים חיוביים הממשל אינו מזכה אותה אף במילה טובה אחת.
7. החשוב מכל הוא למנוע עימות בין הממשל וישראל. על כך הגיב בוש טעימות היא דרך דו-צדדית ושעל שני הצדדים להסנע בכך.

בחשובה להערה אחר המנהיגים שמחבל הרוסם שהממשל מסתייב מרוה"מ ענה בוש שאין שום אמת בכך ושאינ הממשל סתכוון להתערב בענייניה הפנימיים של ישראל. הוסיף שבעת פגישות פרס עם הנשיא, מזכיר המדינה ומזכיר ההגנה לא עלתה כלל לדיון חכניה ריגן.

בר-נר

ממנכ"ל מנהל מצפ"א
מנהל תפוצות
22.9.82
בר-נר

תאריך: _____ השולח: _____ אישור מנהל המסמך: _____

מחלקת הקשר - ניו - יורק

סופס מסדק

אל: ספונכ"ל, מצפ"א

דף כתוך

דע: השגריר והציר וושינגטון, תפוצות

סיווג בסהונ"י: סודי

דחיפות: מידי

מאח: קונכ"ל ניו יורק

לשימוש מח' הקשר:

תאריך תז"ח: 21/9/82

מס' מסדק: 01619

פגישת שולץ - ברונפמן

אמש נפגש אדגר ברונפמן עם 2 עוזריו-יועציו דיק קלרמן וישראל זינגר עם מזכיר המדינה שולץ, לארי איגלברגר ופיירבאנקס.

בשיחה אמר ברונפמן שבשכועיים האחרונים קיים דיונים עם סניפי הקונגרס היהודי העולמי ב-67 ארצות על הכניית הנשיא לסו"מ לשלום. לדברי ברונפמן הביעו רוב הנציגים בארצות השונות חמימות דעים בצורך להתקדם לתהליך השלום, על ידי דו-שיח בין הצדדים כדי להשיג שלום. ברוח זו - אמר ברונפמן - הוא מקדם בברכה את יזמת הנשיא כגורם ממריץ בכיוון להשגת הסדר שלום ישראלי-ערבי. כן הודיע על סיפוקו מהחלטת הנשיא להחזיר לביירות את הכוח הרב לאומי כדי להשלים סדר בעיר. הוא גם הודיע לשולץ על הסיכנתו בקריאות לחקור האירועים של ההרג בביירות והוסיף שזה הרגע לנסוש רטוריקה ולהתחיל לפעול למען השלום. בהקשר זה טען שירדן חייבת לקבל את הצעת רייבן ולהצטרף לסו"מ עם ישראל. סירוב ירדן להצטרף יכופט את תהליך השלום.

בשט הקונגרס היהודי העולמי הצהיר ברונפמן בפני שולץ על חמיבה במאמצי השלום במזה"ח " שיביאו שלום לישראל ויעניקו הזכויות הלגיטימיות של העם הפלשתינאי "

לשאלתי הסביר לי זינגר ששולץ לא היה כה אופטימי לגבי הצטרפות ירדן לתהליך. על כל פנים לא בשלב מידי. אך הוא טען שהנשיא נחרץ לקדם את התהליך בהתאם לנאומו מה-1 בספטמבר.

לביא

מה אמרת מה סורתי את אמרת אמרת אמרת

H

21.9.82 בליא

תאריך: השולח: אישור מנהל המחלקה: חתימה:

ט ו פ ס מ כ ר ק

טנגירות ישראל - וושינגטון

ד.פ.ב. מתוך... 4. דפים

א.ל.

סרוג בטחוני

דחיות

תאריך ד"ח

456 עמ' סברק

AMERICAN POSITION ON THE STATUS/CONDITION OF AN ISRAELI WITHDRAWAL:

I think our position has been clear that we are calling for an immediate withdrawal of Israeli forces from Beirut. But I think that given the discussions on the ground this is the kind of discussion (precondition for Israeli withdrawal with the entry of the multinational force), that would be involved with the various parties. The question is currently under discussion. Our position of the withdrawal of Israeli troops is firm and remains the same.

I think what appears to be an Israeli concurrence to the interest of the imminent. I think we would go ahead. I think that is the reason we have not received an official response/formal notification from the Israeli government. We have seen press reports of an initial translation, there is some language about these consultations that we want to give careful consideration to when we get their formal response. Obviously there will involve ongoing discussions.

When questioned specifically whether the Israeli withdrawal is reliant upon the entry of the multinational force Hughes states the following: The Israeli withdrawal is not a precondition for the U.S. troops to move in. There are some things on the ground that as we speak, there seems to be a run-down of Israeli troops in Beirut this very day. There seems to be a drawing down of Israeli forces. -Some of the locations have been taken over by the Lebanese army. But we are not aware that any Israeli unit has yet been withdrawn from the city. That is what we are asking for, that is what we want to see.

We have a situation going on movements are going on with a new president. As long as the Lebanese government is inviting the U.S. to proceed and as long as the three governments are willing and the Israeli's acquiescing; I think that the deployment of the multinational force will go forward.

America's position in reference specifically to an Israeli withdrawal, we wish to stand on the President's language which he expressed as a withdrawal from Beirut. The obvious reason that the president took this step was to assist the Lebanese government to restore its control over its own capital.

I don't think that you can suggest that the U.S. has been standing by. I think that for instance the President's statement stands for itself. I think the demand stands clear and is still there and was made very strongly for an Israeli withdrawal. We are taking steps both in the diplomatic area and working with the government of Lebanon. I think the President is undertaking with the type of commitment he is planning to make. We are taking strong steps. The President used in his own language a demand for the withdrawal of Israeli forces to leave Beirut. This demand has been communicated and amplified.

When questioned whether the U.S. is disappointed in not receiving an immediate reply to the President's demand, Hughes states, We are disappointed that we have not seen an immediate withdrawal from Beirut, of course.

ט ו פ ס מ נ ר ק

דף... 3... מתוך... 4... דפים

סדרג בטחוני

דחופות

תאריך וז"ח:

מס' מברק... 456

למ

U.S. POSITION IN REFERENCE TO THE ISRAELI CABINET'S COMMUNIQUE ON THE ENTRY OF THE MULTINATIONAL FORCE INTO BEIRUT:

We haven't received a formal response. We've seen the reports of the Cabinet communique, We note that it accepts the President's (Reagan's), proposal for a multinational force. We are moving ahead with the planning that obviously is necessary that we must go forward with the Government of Lebanon and we are also holding discussions with the Italians and French authorities on the details of the imminent deployment in the areas throughout the capital.

We believe that a 72 hour deployment is possible.

MANDATE OF THE U.S. FORCES/ MULTINATIONAL FORCE:

I think the President spelled that out clearly yesterday. The forces would take the opportunity to act to assist the Lebanese forces to take control of Beirut. And he saw that as a precondition to the Lebanese government establish its own control over the whole country. I think he also spoke of the limited period for the activity. I think a Senior Administration spokesman also used similar language which he referred to the force of having a presence in the capital. The clarification was also made that they will not engage in combat.

Don't misunderstand me if fired on they will obviously take measures in self-defense.

ADMITTANCE BY THE STATE DEPARTMENT OF THEIR FIRST KNOWLEDGE OF CHRISTIAN INFILTRATION INTO THE PALESTINIAN REFUGEE CAMPS:

I think a Senior Administration spokesman said on Saturday that his first reports came out on Friday night. I think he was referring to the first reports received of the entrance of the militia's into the camps. I'd like to check that if I am correct. Anything to the contrary stated is certainly incorrect to the best of my knowledge.

U.S. MORAL RESPONSIBILITY TO THE NONCOMBATANTS REMAINING IN THE CAMPS ACCORDING TO HABIB'S AGREEMENT ISSUED ON AUG. 20TH PARAGRAPH FOUR:

Specifically the question addressed what the guarantees amounted to cited in Habib's letter in reply Hughes states, Well I think as we have said several times many times from this podium that we had reassurances and understandings with Israel that they would not enter West Beirut at the time. The multinational force left Beirut the situation was under control and was calm. Those assurances after that point had been carried out & We saw no reason why the multinational forces should not leave, which it did.

The assurances not to enter Beirut were reconfirmed after the death of Gemayel. In the shape by further reassurances when the initial Israeli moves first took place, in West Beirut. That these moves were of a very limited character. So they certainly were reaffirmed.

ט ז פ ס ט ז ר ק

דפוס 4 מתוך 4 דפים

סדרון בטחוני

דחופות

תאריך ד"ח

456 מס' שברק

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל

In reference to Habib's letter with his impressions of the reassurances Hughes comments the following, : There is nothing in writing. But I think we have seen government language before which indicates that over an extended period of time assurances were given by various Israeli officials. I think a Senior spokesman on Saturday afternoon included among these assurances those from Prime Minister Begin himself, and spelled out the extent and degree of commitment that can be expressed verbally.

PRESENT STATUS OF THE PALESTINIAN CAMPS:

The Lebanese forces will be protecting the camps. Whether the American Forces will also be deployed within camp proximity are details to be worked out with the French and Italian and American authorities. The Lebanese forces will be determined if they are in adequate control.

AMBASSADOR DRAPER:

Ambassador Draper's mission is Lebanon and to go forward with the restoration of order is the question of immediate urgency. As the President said we are determined in what we are doing as a first step in establishing order in Beirut. This overall is implied to the question of Lebanon specifically and in general Middle East Peace.

SYRIAN FORCES:

There is some movement in reference to that by the Fez summit. In addition, the president-elect had said some statements, therefore the Lebanese government can further take up this issue.

COMMENT IN REFERENCE TO THE 2,000 QUOTED PLO REMNANTS LEFT IN BEIRUT ACCORDING TO THE RELEASE BY THE EMBASSY OF ISRAEL:

As we have said before, we noted the fact that the Israeli government has talked continuously about the presence of remaining PLO in Beirut. We have no confirmation of this. We would however, draw to your attention to the fact that more PLO fighters were evacuated than we had thought were originally there.

SANCTIONS PROPOSED AGAINST ISRAEL:

The Secretary has made himself clear on several occasions on this. In reference specifically to the F-16's the President will determine this when he is ready. No suggestions of the position of aid to Israel has changed at all.

REFERENCE TO HUSSEIN'S PROPOSAL :

Only it is a little too early to go into the full implication of the King's proposal. But obviously anything that will move the process forward in with respect to bringing Jordan to the peace table we would view as constructive.

Handwritten notes at the bottom of the page, including the name "Gerson" and other illegible text.

סגירות ישראל - ווטינגטון

אל: המסד

ט ו ס ט מ נ ד ק

דפיס... 5... מתוך... 1... 97

טווג בטחוני... גל... 107

דחיפות... נגזל... 107

תאריך וזי"ח... 1700... 21... ספטמבר 2

מס' הברק... 458

ממנכ"ל. מצפ"א

מזכיר המדינה שולץ - לבנון.

הבוקר - *NBC*

להלן דאיון המזכיר עם רשת

יום ג' - 21.9.82

עד כאן.

ט

Handwritten notes in Hebrew, including the name "אליהו" (Eliyahu) and other illegible text.

RADIO TV REPORTS, INC.

4701 WILLARD AVENUE, CHEVY CHASE, MARYLAND 20815 656-4068

458
5-1-2

FOR EMBASSY OF ISRAEL

PROGRAM The Today Show

STATION WRC TV
NBC Network

DATE September 21, 1982 8:37 AM

CITY Washington, DC

SUBJECT An Interview with Secretary of State Shultz

BRYANT GUMBEL: President Reagan says it's time to put an end to the long nightmare in Lebanon and to give that country a chance to stand on its own feet.

For more on how he hopes to accomplish that, we turn to Secretary of State George Shultz, who's in our Washington studio this morning with our NBC State Department correspondent Marvin Kalb.

Gentlemen, as I say good morning, Mr. Secretary, I'd like to start this off by alluding to something we heard earlier today, earlier on this program. King Hussein suggested that further moves in addition to the sending in of Marines into Lebanon by the United States, such as sanctions, would be needed to keep U. S. credibility among Arabs in the area.

My question to you is, are such sanctions under consideration, or will the Marines be the extent of the administration's reaction for the time being?

SECRETARY OF STATE GEORGE SHULTZ: The point in the Middle East is first to stop the bloodshed in Lebanon. That seems to be coming to an end. The Marines and the multinational force are designed to help in that regard. Second, to get a stable central government in Lebanon, first taking control of its own capital in Beirut, and then, and promptly and strongly and urgently, to clear Lebanon of foreign forces so that the country can be governed by its own government, and to set to work on the basic peace process, which must address the basic needs and problems and aspirations of the Palestinian people. That's what our priorities must be on.

OFFICES IN: WASHINGTON D.C. • NEW YORK • LOS ANGELES • CHICAGO • DETROIT • AND OTHER PRINCIPAL CITIES

Material supplied by Radio TV Reports, Inc. may be used for file and reference purposes only. It may not be reproduced, sold or publicly demonstrated or exhibited.

MARVIN KALB: Mr. Secretary, let me ask you in that connection, since we've just heard from King Hussein, he is a key player in trying to get the peace process going. You've tried to involve him. What success have you had so far?

SECRETARY SHULTZ: Well, King Hussein has made a number of comments about the President's fresh start proposals. They have been basically favorable and positive. He has been trying to get himself into a position where he has some support in the Arab community for coming to discussions. And so I think basically there's been a lot of progress there.

KALB: Do you feel that he is able to break loose of the commitment of 1974 of Rabin and be able to negotiate on behalf of the Palestinians?

SECRETARY SHULTZ: That, of course, is what we would like to see happen. And I think it certainly is possible. It depends upon his generating support among Palestinians and other Arabs.

KALB: The Israeli cabinet is meeting I think as we're speaking right now. Have you had any word on whether they will agree formally to the introduction of the multinational force once again into Beirut?

SECRETARY SHULTZ: Well, we have had a number of indirect suggestions about what might happen. But since the cabinet is meeting and is going to make a decision on this, I think it's best to await their decision.

KALB: You expect a positive response? We are going to proceed with this plan?

SECRETARY SHULTZ: We are planning to proceed with it. And I think that we can have some reason for hoping that the response will be a positive one from Israel.

KALB: Because our NBC sources in Jerusalem say that they have agreed, that the cabinet has indeed agreed.

SECRETARY SHULTZ: Well, we'll wait and hear what the government has to say, much as I respect NBC sources. You're probably right. I hope you are.

KALB: Mr. Secretary, let me ask you this. The President is described today as believing that Israel cannot be trusted in the search for peace right now in the Middle East. I wonder if you'd comment on that.

SECRETARY SHULTZ: Israel is clearly a very important

3-14 458

-4-

part of the peace process, right in the center of it. And we will work with the government of Israel. And that's the President's intent.

So we certainly intend to work with the government of Israel on the peace process.

KALB: But is there any underlying effort on the part of the administration now based upon the stories that have been appearing in the last 48 hours, that indeed you would like to see a change of government in Israel, some more moderate regime.

SECRETARY SHULTZ: The decisions about what the government of Israel should be are up to the citizens of Israel. It's a democracy. They have their processes for choosing their government. That is up to them. As far as the United States is concerned, when we deal with Israel, we deal with the government of Israel. Just as when we deal with any other country, we deal with the duly constituted government of that country.

KALB: Mr. Secretary, how long will the Marines stay in Beirut? You really are not clear about that as yet.

SECRETARY SHULTZ: Well, it isn't that we're trying to dodge the question, or anything like that. It's just that when you sit here right now and you say that they should be there to help the government of Lebanon create stability and govern in the city of Beirut, you don't know how long that's going to take. It could come about very quickly. It could take a matter of more days. So I can't tell you here today what the situation is going to be like ten days from now, twenty days from now, thirty days from now, forty days from now. I just don't know.

So I think it's a mistake to set yourself up right now and say as of some date we're going to leave, because the situation may not be propitious at that moment.

KALB: Well, just to be clear, it's not open-ended, or is it?

SECRETARY SHULTZ: No, it is intended to be, and will be, I'm sure, of limited duration. But we don't want to get in the position of putting some number on it.

KALB: Let me ask you this, sir. During the deliberations on sending Marines back, did any of you, you yourself perhaps, have the feeling that you're getting on a slippery slope? Any memories of Vietnam come to mind?

SECRETARY SHULTZ: No, I don't think this has any analogous aspect to Vietnam at all.

5-25 458

-5-

KALB: None? Because so many people up on the Hill wonder about whether you're in for ten days, forty days, forty months. What is your sense of that?

SECRETARY SHULTZ: I don't want to put down some number of days, because then we might somehow be in the position of doing something that wasn't appropriate at the end of that number of days, or we might feel that it's propitious to leave well before that, and then people would say "Well, why don't you stay longer?"

So it's a mistake to put yourself into that trap.

GUMBEL: Mr. Secretary....

KALB: Bryant.

GUMBEL: ...I might, since we're winding down on time, one final note. A lot of people with perfect hindsight are now suggesting that the troops, in departing on the 10th, left too early. Do you agree?

SECRETARY SHULTZ: No, I don't agree. The situation was stable. And the new government of Lebanon was in the process of taking over. The President, Basher, was in the process of bringing about a reconciliation. So the conditions that were presumed at the time we came in had been met. And so we left, and I think properly so.

GUMBEL: Secretary Shultz, Marvin Kalb, gentlemen, thank you very much for joining us.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 3775

** **

נס

** **

** **

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

מתוך 1

דף 1

סודי ביותר

מתוך 32

עותק 6

**אל: המשרד, נד: 620, מ: 1

**דח: ב, סג: מ, תא: 210982, זח: 1700

**נד: הלמס

**סודי ביותר/בהול

**אל: המנכ"ל, מ/מנכ"ל, כצפא

**דע: השגריר, וושינגטון

**מאת: קוננבל, ניו יורק

** מפי איש א.ד/ל מהימן נמסר לי על הופעתו של ריצ'ארד

**הלמס, לשעבר ראש ה-סי.אי.אי והיום יועץ לחברת גרומן, בפני

**הסגל הבכיר של החברה המייצרת מטוסים. בהופעה זו, לפני כשבוע,

**אמר הלמס שמבחינת הממשל של רייגן חברת גרומן לא תורשה לספק

**את מערכת הכנפיים שישראל עמדה להזמין בשביל המטוס 'לביא'.

**הוא גם הביע הערכתו שפראי אנד וויטני לא תורשה לייצר בשביל

**המטוס את המנוע הדרוש. לדברי המקור התבטא הלמס בחומרה רבה על

**יחס הממשל לישראל כאשר לדבריו ישראל היא - DOWN THE TUBES

**בעיני הממשל.

**לביא

**תפ: שהח, סשהח, רהמ, סרהמ, שהבט, מנכ"ל, ממנכ"ל, ראמרכו, רם, אמן,

**מצפא

סגירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

ט ו פ ס ט כ ר ק

ד.פ.1... מתוך... 4... דעים

סוג בטחוני... גלוי...

זהירות... רגיל...

תאריך וז"ח... 21.9.82

מס' מברק... *461*

מחנכ"ל, מצפ"א

ראיון ווינברגר - לבנון

להלן במלואו ראיון מזכיר ההגנה - יום ג' - 21.9.82
(CBS - חכנית הבוקר)

עד כאן

שי

כח מוסדה אלא אלא...
לפי הסדרה בלתי

RADIO TV REPORTS, INC.

4701 WILLARD AVENUE, CHEVY CHASE, MARYLAND 20815 656-4068

461
19-02

FOR EMBASSY OF ISRAEL

PROGRAM CBS Morning News STATION WDVM TV
CBS Network
DATE September 21, 1982 7:00 AM CITY Washington, DC
SUBJECT Secretary Weinberger

DIANE SAWYER: To talk with us now about the swirl of controversy in the Middle East and the possible return of US Marines to Lebanon, Defense Secretary Caspar Weinberger is standing by at the Pentagon with our Pentagon correspondent Bill Lynch.

Good morning to you both. Mr. Secretary, thank you for joining us.

SECRETARY CASPAR WEINBERGER: Good morning.

SAWYER: When you -- the US Marines went to Lebanon just 11 days ago, or before that time, we were told that if shots were fired they would be withdrawn. If the US Marines are sent back to Lebanon, what is your estimation of the possibility they will become engaged in the conflict, and how are they to defend themselves?

SECRETARY WEINBERGER: Well, they're not going in to a combat situation and we don't anticipate any kind of conflict. They're going in equipped as they were before, with normal infantry weapons. The mission will be to assist the Lebanese government -- the new Lebanese government in restoring its sovereignty to the nation and in assisting it in becoming strong enough so that it can secure its own borders and its own cities. And when that mission is completed, they will depart, as they departed when their previous mission was completed. They had a very limited mission last time; this is a very limited mission. Neither one contemplates any conflict.

461
4-13

3

BILL LYNCH: Mr. Secretary, I know hindsight is very difficult, but it is apparent that the assassination of Bashir Gemayel and the massacre in the refugee camp took place after the withdrawal of the multinational force. Do you think that, in retrospect, that the withdrawal of the Marines before their mandate was up was a mistake?

SECRETARY WEINBERGER: No, I don't. And they weren't withdrawn before their mandate. They completed their mission, which was to make sure that the evacuation of the PLO and the disengagement of the PLO from active combat positions would take place without incident, without any bloodshed. It did. They finished that mission and they left. And there wasn't suggestion that they had any other mission. They were several miles from the area both where Bashir Gemayel was assassinated. They were several miles from the camps where the horrible massacres took place. And they had no mission whatever to go into those areas so it would have made no difference whatever.

LYNCH: So if the Marines had been there, the massacres might well still have taken place?

SECRETARY WEINBERGER: Oh, I think so, yes. But I think if Gemayel hadn't been assassinated the massacres might well not have taken place.

We can always go back into history and look at the what ifs. But what triggered that whole thing -- what upset a plan that was moving toward I think completion under Bashir Gemayel's leadership was, of course, completely destroyed with his assassination. Now, his brother was elected president this morning and I think it was the unanimous vote, our information is, and we're very hopeful that that process can start again. And certainly without the violence and the terror and the horror that occurred after Bashir Gemayel's assassination.

LYNCH: What is the present status of the Marine Amphibious unit? Have they sailed at about the same...

SECRETARY WEINBERGER: They're in the [word unintelligible] on well deserved leave. They'd been at sea many, many weeks before they went in on the previous assignment. When they finished that previous assignment they went to -- generally to the Naples area for leave. They are ready, we are ready, the ships are ready, we can have the whole group in in 72 hours -- by Thursday, that is, if all the other conditions are fulfilled. But there are a few technicalities and one of them is the consent of the Israeli government, because this unit is not going to fight its way ashore; this unit will do exactly as the other unit did, they will go in only when the conditions for a peaceful mission are settled.

4-24 461

LYNCH: When they were there before their role was largely symbolic. They played a lot of poker and stood in the background as the PLO withdraw. It was an important piece of symbolism, no doubt but will their mission be significantly different this time?

SECRETARY WEINBERGER: Well, I would like to make a small disagreement with you. Their mission was to make sure that combatants, the PLO and the Israelis, who had been locked into very tight combat, and were then disengaged by the agreement -- that the PLO could move away from those positions, practically under Israeli guns and move out to their ships or truck convoys and leave. And that is not altogether a symbolic mission. It was a mission which was performed in exemplary fashion by all of the units of the multinational force, certainly including the Marines. There were no incidents; there were no problems. It was not symbolic. It was a presence which added stability to the situation. That's essentially what they will be doing this time. They will not be a police force. They will not be patrolling the streets of Beirut. They will not be an internal security force. They are to, by their presence, with the multinational force lend some authority and some stability to the new government as it establishes itself.

SAWYER: Mr. Secretary, back to my original question, what do they do if shots are fired?

SECRETARY WEINBERGER: Well, last time we had a basic set of rules of engagement that if combat developed, they would be withdrawn. This has to be distinguished from an individual incident. When I was there visiting and there was small arms fire in the area, but what we mean is -- and that's not enough to cause withdrawal, a single shot, or somebody throwing a rock at someone's last time. But if there should be some kind of combat situation withdraw -- develops -- I would certainly anticipate they'd be withdrawn because that's not what they're there for.

SAWYER: Very quickly, Mr. Secretary, do you think the Israelis acted as soon as they learned about the massacre in Beirut?

SECRETARY WEINBERGER: I really don't have the facts about that horrible situation. That is under investigation. We have a lot of reports, but since they are just reports I would rather not comment on them until I have more definite information but certainly the result is gruesome enough and it does have to be thoroughly investigated.

SAWYER: Defense Secretary Caspar Weinberger and Bill Lynch. Thank you both for joining us this morning.

דף... 1... מתוך... 3... דפים

סוג בטחוני... 44... סוג

דחיפות.....

תאריך וז"ח: 1325... 21 ספט. 82

מס' מבוק... 450... מיושם חסר
מלך

אל: המשרד

מצפ"א

מחוך שיחה עם המורשה סולרז

1. מטבע הדברים השיחה נסבה סביב אירועי לבנון. סולרז ביקש להביע את זעמו והחלם לנוכח האירועים במחנות הפליטים. השתמש בלשון בוטה חוץ ציון שהוא חש אי נוחות ובושה לנוכח המתרחש. הוא מודע לבקורתו החריפה, אולם מקווה שלא נשכח את הרקע שלו ותרומתו לענין הישראלי בקונגרס. אמר כי ימנע מבקורת פומבית, אולם הוא מבקש להדגיש כי האירועים הינם מכה לשמה הטוב של ישראל. יצא בחריפות נגד פרסום הודעת הממשלה בניו-יורק טיימס. הערכתו הינה כי ישראל נמצאת *in deep trouble* בבית הנבחרים. הביע צער על שלא הוחלט על הקמת ועדת חקירה עצמאית.
2. קשה להעריך כיצד יתפתחו הדברים. הכל תלוי במה ישראל תעשה בשטח ומידת נכונותה לשתף פעולה במאמץ לפתור המשבר הלבנוני. לדבריו, אין זה מציאותי להתיימר לפתור בעינייהם הטובות של לבנון חוץ שימוש בכוח. כשלון מובטח במקרה כזה וגם הסורים שניסו קודם לכן נכשלו אף הם.
3. סולרז הצטרף לנוסח החלטה שפיינדלי הפיץ הבוקר בקרב חברי ועדת החוץ של הבית (נוסח מצורף). יפגש השבוע לשיחה עם שולץ ויעדכנו לגבי סיורו במוזיה"ח. הביע צער על שרה"מ לא קיבלו לשיחה.

קני-טל
א.א.

מחוך שיחה עם המורשה סולרז

____ CONGRESS
____ SESSION

H. CON. RES.

.....
(Original signature of Member)

2/3450

Insert
title
here
☞

Resolution regarding the massacre of Palestinians at the Shatila
and Sabra refugee camps

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

Sept. 21, 1982

Insert
sponsor's
name
here
☞

Mr. Findley

CONCURRENT RESOLUTION

1 Resolved by the House of Representatives (the Senate concurring),

That the Congress

(1) Condemns and deplores the ^{recent} massacre of Palestinians
at ~~the Shatila and Sabra~~ ^{refugee} camps in Lebanon;

3/3 450

(2) Extends its profound sympathy to the families of those so brutally murdered and to the broader Palestinian community;

(3) Expresses its deep regret over the events of the past week ~~including the brutal assassination of President-elect Gemayel;~~ including the brutal assassination of President-elect Gemayel;

(4) Calls upon the international community and all the people of Lebanon to cooperate with the Lebanese government to prevent further bloodshed in Lebanon and calls for the removal of all foreign forces from Lebanon;

(5) And urges President Reagan to pursue every possible effort to bring peace to the Middle East so that tragedy and conflict in the region may come to an end.

441
2/12

UNDER SECRETARY OF STATE
FOR POLITICAL AFFAIRS
WASHINGTON

שגרירות ישראל - וושינגטון

אלו: המשרד ירושלים

ט. ד. פ. ס. מ. ב. ר. ק.
דפ. ג. מתוך ג. דפוס
סוג כחונני P. J. J. J.
דחיסות

תאריך רז"ה: 2,10900, אספטמבר 12
מס' מברק (44)
סיומת המס' 222

מבכ"ל, ממנכ"ל, בנצור .

רצ"ב מכתב חשוב איגלברגר להערות השגריר (הערות השגריר צורפו למברקנו
מס' 147 מ-7.9.

לידיעתכם .

ט י ב ל

המנהל הכללי של המשרד להגנת השלום
המנהל הכללי של המשרד להגנת השלום
המנהל הכללי של המשרד להגנת השלום

441 25
2/2

UNDER SECRETARY OF STATE
FOR POLITICAL AFFAIRS
WASHINGTON

September 15, 1982

Heiko
Dear Mr. Ambassador:

The Secretary has asked me to express appreciation for your note following your call on him on September 7, and for your confirmation that Israel is prepared to meet with King Hussein of Jordan for direct contacts without any preconditions whatsoever.

Regarding the matter of the U.S. proposals, we would urge you to keep in mind the distinction between positions by any of the full partners to the Camp David Accords and the negotiations through which the final status of the West Bank and Gaza can alone be determined. We have noted that the coalition agreement states the intention to pursue Israeli sovereignty on the West Bank and Gaza in the final status negotiations. Similarly, we have noted Egypt's frequent assertion that self-determination leading to a Palestinian state is the answer. We believe our positions are fair, just and are absolutely consistent with our inviolate commitment to Israel's security.

That said, and as the President clearly stated in his statement of September 1, the final status of these lands must be reached through the give-and-take of negotiations. As is also clear from the President's proposals, those negotiations must take place within the framework of the Camp David Agreements.

These are clearly issues which we must continue to discuss and on which we welcome your views and those of your Government.

Sincerely yours,

Lawrence S. Eagleburger
Lawrence S. Eagleburger

His Excellency
Moshe Arens,
Ambassador of Israel

425 $\frac{3}{3}$

They did this in order that West Beirut should continue to be a center for PLO terror against Israel and other free nations.

The people of Israel are proud of the IDF's ethics and respect for human life. These are the traditional Jewish values on which we have educated generations of Israeli fighters and we will continue to do so.

We call upon free men of good will to unite with Israel in its struggle for truth, in its fight against international terrorism, spearheaded by the PLO, and in its quest for security, peace and justice.

Issued by the Embassy of Israel,
Washington, D.C.

סגירות ישראל - רוטינגטון

ט ד פ ס

ק נ ר ק

דף... מתוך... 2... דפים

סוג בטרונני...!

דחיפות... מיוז...

תאריך וז"ח: 15.09.82

מס' סברק... 416

אל: (המש"כ)

82 60

ממנה. מ.3

STATE DEPARTMENT BRIEFING SEPTEMBER 20, 1982

JOHN HUGHES IN RESPONSE TO QUESTIONS POSED:

U.S. POSITION ON THE STATUS OF LEBANON:

In his opening comment Hughes forecasts that he will not be able to say very much. He confirmed that a series of meetings were held today, however, he refrained from comment on the content or options of these discussions.

REQUEST BY THE LEBANESE FOR THE RETURN OF A MULTINATIONAL FORCE TO BEIRUT:

Hughes confirmed the request by the Lebanese Government to reconstitute a multi-national force. The force disclosed by the report would be comprised of the same basic composition as before.

U.S. POSITION ON AN ISRAELI WITHDRAWAL :

Presently Hughes states that this "is the subject of discussions currently being conducted". Hughes confirmed that there has been some movements on the ground today, however, at this point he retorts; "it is hard to determine if it is in compliance with the U.S. Government's request. The positions of withdrawal do "not suggest a widescale movement". In accordance with Rabin's statement issued on ABC, Hughes reinstates the U.S. position of a complete and immediate withdrawal.

Hughes states that currently the three refugee camps are in charge by the Lebanese forces, as of yesterday and continuing through today. When questioned if the administration believes that the Lebanese are able to take control; Hughes replies, "apparently."

EXACT CASUALTY TOLL OF THE MASSACRE:

Hughes did not directly answer this question. He stated that they have seen corroborated reports from various eyewitnesses and diplomats. He asserts that it will continue to be an on-going assessment. When probed as to if the casualty toll has reached 1,000, Hughes did not discard that possibility but implied that he has "seen similar reports".

RESPONSIBILITY FOR THE MASSACRE:

Hughes presents the U.S. position as refraining from assessing at this point the responsibility for the massacres. he acknowledges "the conflicting reports, responses of the various Israeli spokesman." Aside from this he refuses to further comment.

Hughes specifically asserts that the "U.S. does not feel that it is responsible."

ט ו פ ס מ ב ר ק

שגרירות ישראל - רושינגטון

97...2. מתוך 2. לפים

סוג בטרונני

אל:

דחיפות

תאריך וז"ח:

416 מס' מברק

AMBASSADOR DRAPER:

In response to reports from the Israeli press that the Israeli Army had requested Ambassador Drpaer to mediate a bringing about of the Lebanese forces into the refugee camps. Hughes responds that he thinks that Ambassador Draper's mission has been clear and consistently for the presence of the Lebanese armed forces to take control and would have done so. There would "be no foot-dragging on his part" he adds.

He has continually, "encouraged the Lebanese to assume control."

In addition, Hughes states that he was not aware of the suggestion that Ambassador Draper was holding back the Israeli's from protecting the refugee camps.

PREVENTION OF THE DEPLOYMENT OF LEBANESE FORCES INTO THE CAMPS:

Hughes comments that the "Israeli's moved into West Beirut.", in reference to the topic above. When questioned on the pertinency of this statement Hughes refrained from further comment and reemphasized that he wished to stand on the statement cited above.

BRESHNEV'S STATEMENT :

Hughes comments that they have seen the reports and are examining them

UNIFEL:

Hughes confirmed that a communique was sent by the Israeli government concerning their views on the issue.

Shultz ;

Hughes states that to the best of his knowledge that the Secretary has not been in touch directly with top Israeli officials in Israel.

Handwritten signature or initials.

Handwritten notes in Hebrew at the bottom of the page.

שגרירות ישראל - רושנינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק
 דפ... מתוך... דפים
 סוג נסח... שקור
 בחול
 דחיפות...
 82' 201305 קפס' 82
 מס' מברק... 403
 משרד חוץ
 "מס"

אל: המשרד

אל : לשכת רוה"ם

דע : ממנכ"ל, מצפ"א.

סול לינוביץ

החקטר ומסר שעקב שביחת אל-על יצטרך כנראה לצאח את הארץ ב-26/9.
 ולכן לא יוכל לקיים את הפגישה עם רוה"ם בתאריך שנקבע. הוא מנקט להזיז
 את הפגישה ל- 24/9. נא תשובתכם הדחופה.

בתניהו

למה סורה ראה סורה מנס מ/ש מ/פ

שגרירות ישראל - וושינגטון

ט ר פ ס
מ ב ר ק
דף מתוך..... לפים
סוג בחונוי גלו?
דחיפות..... רגיל
תאריך רז"ח 2010 ספטמבר:
מס' סברק..... 402

CATHOLIC LEAGUE for Religious and Civil Rights
1100 WEST WELLS STREET - MILWAUKEE, WISCONSIN 53233
414/286-0170

- OFFICERS**
- PRESIDENT**
Virgil C. Blum, S.J.
Professor Emeritus, Political Science, Marquette University
- CHAIRMAN**
James Heffernan
Professor of History, St. Louis University
- VICE PRESIDENT**
Steve Green
Executive Director, Louisville, Kentucky Conference
- TREASURER**
John Haddock
Director of Finance, Marquette University
- SECRETARY**
Miss Ann Brennan
Administrative Assistant, Marquette University
- ASSISTANT SECRETARY**
Walter S. Stenzel
Assistant Professor, Accounting and Finance, Marquette University
- BOARD OF DIRECTORS**
- James E. Aron
Associate Professor of Business, College of St. Thomas
- John S. O'Brien, Esq.
Professor of Law, University of California at Berkeley
- Frank J. O'Leary, Esq.
Attorney at Law, Washington, D.C.
- William J. O'Connell, Esq.
Professor of Law, Indiana State U.; Professor of Surgery, University of Tennessee Medical Center
- John P. O'Connell
Scribe, The Catholic Standard
- Most Reverend Joseph Abel Prezza, S.M.
Auxiliary Bishop of Newark, N.J.
- John F. Manning
Executive Secretary, American Catholic Labor Federation
- Stanley A. Moran, Esq.
Attorney at Law, Chicago, Ill. Chairman, American League for Life
- Steve Winkler, Esq., S.E.S.
Public Affairs Assistant, St. Louis, Missouri Catholic Conference
- Wm. C. Brennan, L.L.M., J.D.
Professor, League of Catholic Men of America
- Timothy Cardinal Manning, S.S., J.C.S.
Archbishop of Los Angeles, California; President, National A. McCarthy Association of Miami, Fl.
- Michael Rauh
Resident Scholar, American Enterprise Institute, Washington, D.C.
- Rev. Wm. Edward J. O'Donnell
Major General, Archbishop of St. Louis
- Rev. Wm. Patrick J. O'Neil
Pastor, S.S. Peter & Paul Parish, Fort Rucker, Ala.
- James H. O'Connell
Retired, National Relations Manager, Stamping Division, Ford Motor Co.
- Ann S. Reed, S.S.
Planning (S.T.) Hospital Emergency
- Paul S. Saxon, P.E., Agricultural
Cannery Corporation, Chief Engineer, Tulsa, Okla., Okla., Okla., Okla.
- Most Reverend Robert E. Suter
Archbishop of Santa Fe, N.M.
- Joseph Solano
An Editor of National Review and Human Life Review
- David A. Tuck, Esq.

September 13, 1962

His Excellency Moshe Arens
Ambassador to the United States
3514 International Drive, NW
Washington, D.C. 20008

Dear Ambassador Arens:

Please convey to your government the outrage of the American Catholic community at a false and defamatory statement attributed to "an unnamed senior Israeli official" in today's edition of *The Washington Post*.

According to the *Post* article, the Israeli official said: "The same church that did not say a word about the massacre of Jews for six years in Europe (during WWII) and did not say much more about the killing of Christians in Lebanon for seven years is ready to meet with the man who perpetrated the crime in Lebanon and is bent on the destruction of Israel, which is the completion of the work done by the Nazis in Germany. If the pope is going to meet Arafat, it shows something about the moral standards" of the Church.

The Catholic League strongly objects to this statement. It is a deliberate appeal to anti-Catholic bigotry, in that it willfully distorts the historical record of the Catholic Church's humanitarian efforts on behalf of Jews during World War II. Moreover, it is a transparent attempt to intimidate the papacy into compromising its neutrality, which is essential to the Pope's role as a peacemaker.

In order to dispel the myth of the Church's indifference to Jewish suffering during World War II, the Catholic League has published the enclosed booklet, Pius XII's Defense of Jews and Others: 1944-45, by Vatican archivist Robert A. Graham, S.J.

This booklet, which I urge you to read, summarizes Volume I of The Acts and Documents of the Holy See Relative to World War II, which focuses on the Vatican's humanitarian interventions in behalf of Jews during the last two years of the war.

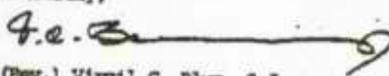
Among such interventions were the Vatican's extensive diplomatic efforts to avert shipment of Jews to Nazi concentration camps, the hiding of thousands of Jews in Church institutions, and the distribution of thousands of false documents, which often turned out to be life-saving passports to freedom for the Jews.

Perhaps the most dramatic and successful of the Vatican's diplomatic overtures was the open telegram sent by Pope Pius himself to the leader of Hungary, Admiral Horthy. The Pope's message is widely acknowledged to have been instrumental in causing Horthy to suspend the deportations, thus saving thousands of Jewish lives.

Father Graham, in the enclosed monograph, also documents many cases in which there was "synchronization of papal and Jewish rescue action," and he includes in his volume letters of appreciation from several Jewish organizations and prominent Jewish community leaders.

Typical of such expressions is a letter from Chief Rabbi Herzog of Jerusalem which said: "The people of Israel will never forget what His Holiness and his illustrious delegates, inspired by the eternal principles of religion which form the very foundations of true civilization, are doing for us unfortunate brothers and sisters in the most tragic hour of our history, which is living proof of divine Providence in this world."

Rabbi Herzog would be pained to learn that the people of Israel have indeed forgotten.

Sincerely,

(Rev.) Virgil C. Blum, S.J.
President

כנסים
400
מס' סברק
מס' סברק

מס' סברק 402
מס' סברק 402
מס' סברק 402

סדפס סברק צפון

כוללת חשד - כ"ג - י"ז

דף _____ מחוק _____ ימים

סיווג גסהוני: סודי

דחיפות: בהול לבוקר

לשימוש לת' העשור:

תאריך תז"ח: 20/6/80

מתי סברק: 580/91

אל: _____ המסור

דד: _____ וושינגטון

כאח: _____ נאו"ם

בר-און, אליצור, כהנא.
לבנון - נאום הנשיא.
ממילוא.

1. קירקסטריק החקשרה עם השגריר על מנה למסור לו שהנשיא עומד להודיע בנאומו היום על הקמתו מחדש של הכוח הרב-לאומי.
2. השגריר שאל קירקסטריק האם ידוע לה על השמועות שקיימה כוונה לעשר בין הכוח הרב-לאומי לבין האו"ם. עפ"י שמועות אלה מעונינים האיטלקים להשחמש ביחידה ההליקופטרים הצמודה ליוניפיל ואילו האמריקנים יעשו שימוש במסקיפי האו"ם הקשורים אף הם לכוח. כך שמעל לכוח הרב-לאומי יתנוסס דגל האו"ם.
3. קירקסטריק אמרה שהיא שומעת ראשונה דבר זה אך מאחר והשמועות מביעות, כדברי השגריר, מהחלונות הגבוהים של המלשל, היא תכרר זאת מייד.

נאו"ם

ס"מ
2031 ארבה 2 ארבה

תאריך: 20.9.82 השולח: _____ ממילוא אישור: _____ החתימה: _____

ט ו פ ס ס ב ר ק

79.....מתוך.....דפים

סוג בטחוני. גלוג....

דחיפות. בהול לנוקט...

תאריך 20/9/82, 1900:ח

428 ס' סברק

אל: המשד

אל : ממנכ"ל - מנהל מצפ"א

להלן הודעה הסנטור קנדי אחה"צ :

"Words are not adequate to express the revulsion we all feel at the killing of men, women and children in West Beirut. In statements in August and following President Gemayel's death I expressed the hopes that all sides in Lebanon would recognize the necessity for restraint and an end to violence. This calamity is precisely the sort of tragedy which we most had to fear and which all who respect the sanctity of human life must condemn. Continued warfare in the Middle East and repeated cycles of reprisals involving factions inside Lebanon offer no solution to the problems which plague that country or the region.

I believe that Israel as a functioning, Multi-Party Democracy should urgently carry out an open and public investigation as to how this tragedy occurred and how it might have been prevented to establish accountability and to take any appropriate action. The Lebanese Government should conduct a similar inquiry of its own.

The U.S. and other friends of Lebanon should take every possible step to speed restoration of an effective central government with full authority and power to restore order in all parts of Lebanon simultaneously with the peaceful withdrawal of all foreign forces - Syrian, Israeli, as well as those of the P.L.O."

431
ערו

הנהלת המשרד
משרד החוץ
בניין הממשלה
ירושלים

שגרירות ישראל - וושינגטון

ט ל פ ס מ ר ק

... 97... מתוך... 5... לפים

... 2000... גלגל...

... דחיות... בגול...

תאריך 20/9/82, 2000 ח"ח

... מס' סדרה... 427

אל: המשרד

אל : רוה"מ, שה"ח, מנכ"ל, ממנכ"ל, מצפ"א.

THE WHITE HOUSE

Office of the Press Secretary

September 20, 1982

For Wire Transmission and Release at 5:00 pm EDT

TEXT OF A STATEMENT BY THE PRESIDENT

The scenes that the whole world witnessed this past weekend were among the most heartrending in the long nightmare of Lebanon's agony. Millions of us have seen pictures of the Palestinian victims of this tragedy. There is little that words can add. But there are actions we can and must take to bring that nightmare to an end.

It is not enough for us to view this as some remote event in which we ourselves are not involved. For our friends in Lebanon and Israel; for our friends in Europe and elsewhere in the Middle East; and for us as Americans -- this tragedy, horrible as it is, reminds us of the absolute imperative of bringing peace to that troubled country and region. By working for peace in the Middle East, we serve the cause of world peace, and the future of mankind.

For the criminals who did this deed no punishment is enough to remove the blot of their crime. But for the rest of us there are things that we can learn and things that we must do:

- The people of Lebanon must have learned that the cycle of massacre upon massacre must end. Children are not avenged by the murder of other children.

.. /

דפוס... 5... מתוך... דפוס
סרג בטחוני
דחיסות
תאריך דפוס
מס' סדרה 427

אלו

-- Israel must have learned that there is no way it can impose its own solutions on hatreds as deep and bitter as those that produced this tragedy. If it seeks to do so, it will only sink more deeply into the quagmire that looms before it.

-- Those outsiders who have fed the flames of civil war in Lebanon for so many years need to learn that the fire will consume them too if it is not put out.

-- And we must all rededicate ourselves to the cause of peace. I reemphasize my call for early progress to solve the Palestinian issue and repeat the U.S. proposals which are now even more urgent.

For now is not the time for talk alone. Now is a time for action. To act together to restore peace to Beirut; to help a stable government emerge that can restore peace and independence to all of Lebanon; and to bring a just and lasting resolution to the conflict between Israel and its Arab neighbors, one that satisfies the legitimate rights of the Palestinians who are all too often its victims.

For basic objectives in Lebanon have not changed, for they are the objectives of the government and people of Lebanon themselves. First and foremost, we seek the restoration of a strong and stable central government in that country, brought into being by orderly constitutional processes. Lebanon elected a new president two short weeks ago only to see him murdered even before he could assume his office. This week a distressed Lebanon will again be electing a new president. May God grant him safety as well as the wisdom and courage to lead his country into a new and happier era.

MORE

ט ד פ ט ס ב ר ק

ד... 3... מתוך 5... דפים

..... סוגו בטחוני

אלו

..... דחיפות

..... תאריך וז"ח:

... 427 מס' מברק

The international community has an obligation to assist the government of Lebanon in reasserting authority over all of its territory. Foreign forces and armed factions have too long obstructed the legitimate role of the government of Lebanon's security forces. We must pave the way for withdrawal of foreign forces.

The place to begin this task is in Beirut. The Lebanese government must be permitted to restore internal security in its capital. It cannot do this if foreign forces remain in or near Beirut. I have consulted with our French and Italian allies. We have agreed to form a new multinational force similar to the one which served so well last month, with the mission of enabling the Lebanese government to resume full sovereignty over its capital and the essential precondition for extending its control over the entire country.

The Lebanese government, with the support of its people, requested this help. For this multinational force to succeed it is essential that Israel withdraw from Beirut. With the expected cooperation of all parties, the multinational force will return to Beirut for a limited period of time. Its purpose is not to act as a police force, but to make it possible for the lawful authorities of Lebanon to do so for themselves.

Secretary Shultz, on my behalf, has also reiterated our views to the government of Israel through its Ambassador in Washington. Unless Israel moves quickly and courageously to withdraw, it will find itself ever more deeply involved in problems that are not its own and which it cannot solve.

The participation of American forces in Beirut will again be for a limited period. But I have concluded that there is no alternative to their returning to Lebanon if that country is to have a chance to stand on its own feet.

.. /

דד... מתוך... 5.97 פיס

סדרג בטחונני

דחופות

תאריך דד"ח

מס' מברק... 427

אל:

Peace in Beirut is only a first step. Together with the people of Lebanon, we seek the removal of all foreign military forces from that country. The departure of all foreign forces at the request of the Lebanese authorities has been widely endorsed by Arab as well as other states. Israel and Syria have both indicated that they have no territorial ambitions in Lebanon and are prepared to withdraw. It is now urgent that specific arrangements for withdrawal of all foreign forces be agreed upon. This must happen very soon. The legitimate security concerns of neighboring states, including particularly the safety of Israel's northern population, must be provided for, but this is not a difficult task if the political will is there. The Lebanese people must be allowed to chart their own future; they must rely solely on Lebanese armed forces, who are willing and able to bring security to their country. They must be allowed to do so -- and the sooner the better.

Ambassador Draper, who has been in close consultation with the parties concerned in Lebanon, will remain in the area to work for the full implementation of our proposal. Ambassador Habib will join him, will represent me at the inauguration of the new president of Lebanon and will consult with the leaders in the area. He will return promptly to Washington to report to me.

Early in the summer our Government met its responsibility to help resolve a severe crisis and to relieve the Lebanese people of a crushing burden. We succeeded. Recent events have produced new problems and we must again assume our responsibility.

I am especially anxious to end the agony of Lebanon because it is both right and in our national interest. But I am also determined to press ahead on the broader effort to achieve peace between Israel and its Arab neighbors. The events in Beirut of last week have served only to reinforce my conviction that such a peace is desperately needed and that the initiative we undertook on September first is the right way to proceed. We will not be discouraged or deterred in our efforts to seek peace in Lebanon and a just and lasting peace throughout the Middle East.

MORE

דף... מתוך... דפים

סרג נטחונכי

דחירות

תאריך וז"ח

מס' מברק

אל:

-3-

All of us must learn the appropriate lessons from this tragedy and assume the responsibilities that it imposes upon us. We owe it to ourselves and to our children. The whole world will be a safer place when this region which has known so much trouble can begin to know peace instead.

Both our purpose and our actions are peaceful and we are taking them in a spirit of international cooperation. So, tonight, I ask for your prayers and your support as our country continues its vital role as a leader for world peace -- a role that all of us, as Americans, can be proud of.

היה סופה היה סופה היה סופה
למה גם אמן נרנח (2) אר 2021 פורה נמוך

Regarding the massacre of Palestinians in Lebanon

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

SEPTEMBER 21, 1982

Mr. FINDLEY submitted the following concurrent resolution; which was referred to the Committee on Foreign Affairs

CONCURRENT RESOLUTION

Regarding the massacre of Palestinians in Lebanon

1 *Resolved by the House of Representatives (the Senate*
2 *concurring), That the Congress—*

3 (1) condemns and deplures the recent massacre of
4 Palestinians in Lebanon;

5 (2) extends its profound sympathy to the families
6 of those so brutally murdered and to the broader Pales-
7 tinian community;

8 (3) expresses its deep regret over the events of
9 the past week including the brutal assassination of
10 President-elect Gemayel;

11 (4) calls upon the international community and all
12 the people of Lebanon to cooperate with the Lebanese

1 Government to prevent further bloodshed in Lebanon
2 and calls for the removal of all foreign forces from
3 Lebanon; and

4 (5) urges President Reagan to pursue every possi-
5 ble effort to bring peace to the Middle East so that
6 tragedy and conflict in the region may come to an end.

סידור מס

דפ... מתוך... 2... דפים

סדרג בטחוני... א.א.א.

דחופות... א.א.א.

תאריך רצ"ח: 18.9.82

מס' תנר: 393

אין נתינו לה קשה מינה:

THE WHITE HOUSE
Office of the Press Secretary

For Immediate Release

September 18, 1982

STATEMENT BY THE PRESIDENT

I was horrified to learn this morning of the killing of Palestinians which has taken place in Beirut. All people of decency must share our outrage and revulsion over the murders, which included women and children. I express my deepest regrets and condolences to the families of the victims and the broader Palestinian community.

During the negotiations leading to the PLO withdrawal from Beirut, we were assured that Israeli forces would not enter West Beirut. We also understood that following withdrawal, Lebanese Army units would establish control over the city. They were thwarted in this effort by the Israeli occupation that took place beginning on Wednesday. We strongly opposed Israel's move into West Beirut following the assassination of President-elect Gemayel both because we believed it wrong in principle and for fear that it would provoke further fighting. Israel, by yesterday in military control of Beirut, claimed that its moves would prevent the kind of tragedy which has now occurred.

We have today summoned the Israeli Ambassador to demand that the Israeli government immediately withdraw its forces from West Beirut to the positions occupied on September 14. We also expect Israel thereafter to commence serious negotiations which will first lead to the earliest possible disengagement of Israeli forces from Beirut and second, to an agreed framework for the early withdrawal of all foreign forces from Lebanon.

Despite and because of the additional bloody trauma which adds to Lebanon's agonies, we urge the Lebanese to unite quickly in support of their government and their constitutional processes and to work for the future they so richly deserve. We will be with them.

This terrible tragedy underscores the desperate need for a true peace in the Middle East, one which takes full account of the needs of the Palestinian people. The initiative I announced on September 1 will be pursued vigorously in order to achieve that goal.

###

אין נתינו לה קשה מינה
- 393 -
אין נתינו לה קשה מינה
אין נתינו לה קשה מינה

אין נתינו לה קשה מינה

ט.ד.פ.ס. י.מ.כ.ר.ק.

ד.פ. א.מ.ת.ו.ק. 2. ד.פ.י.מ.

ס.ר.ג. כ.ט.ח.ו.נ.י. ג.א.ס.

ד.ח.י.פ.ו.ת. ד.ה.ו.ת. א.נ.ר.

ת.א.ר.י.ק. ר.ז.י.מ. 18.9.82

מ.ס. ת.ב.ר.ק. 393

א.ל.י.

ל.מ.ל. נ.ש.י.מ. ל.ק.פ. א.נ.י.מ.:

THE WHITE HOUSE
Office of the Press Secretary

For Immediate Release

September 18, 1982

STATEMENT BY THE PRESIDENT

I was horrified to learn this morning of the killing of Palestinians which has taken place in Beirut. All people of decency must share our outrage and revulsion over the murders, which included women and children. I express my deepest regrets and condolences to the families of the victims and the broader Palestinian community.

During the negotiations leading to the PLO withdrawal from Beirut, we were assured that Israeli forces would not enter West Beirut. We also understood that following withdrawal, Lebanese Army units would establish control over the city. They were thwarted in this effort by the Israeli occupation that took place beginning on Wednesday. We strongly opposed Israel's move into West Beirut following the assassination of President-elect Gemayel both because we believed it wrong in principle and for fear that it would provoke further fighting. Israel, by yesterday in military control of Beirut, claimed that its moves would prevent the kind of tragedy which has now occurred.

We have today summoned the Israeli Ambassador to demand that the Israeli government immediately withdraw its forces from West Beirut to the positions occupied on September 14. We also expect Israel thereafter to commence serious negotiations which will first lead to the earliest possible disengagement of Israeli forces from Beirut and second, to an agreed framework for the early withdrawal of all foreign forces from Lebanon.

Despite and because of the additional bloody trauma which adds to Lebanon's agonies, we urge the Lebanese to unite quickly in support of their government and their constitutional processes and to work for the future they so richly deserve. We will be with them.

This terrible tragedy underscores the desperate need for a true peace in the Middle East, one which takes full account of the needs of the Palestinian people. The initiative I announced on September 1 will be pursued vigorously in order to achieve that goal.

###

ל.מ.ל. נ.ש.י.מ. ל.ק.פ. א.נ.י.מ. - 393 -

מ.ס. ת.ב.ר.ק. 393

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 2542

** ** 030

** 1 דף 2 מתוך 2

** 6 עותק 32 מתוך 32 סודי ביותר

** **

**

** אל: המשרד, נר: 388, מ: 1108

** לדח: ר, סג: מ, תא: 170982, וח: 1698

** ננד: נשק למוח

**

**

**

** סודי ביותר/רגיל

**

** אל: ממנכ"ל - מנהל מצפ"א. מנהל ממ"ד.

** ממכירות נשק למוח"ת.

**

** 1. ראון האינפורמציה המצ"ב שאנשי איפ"אק קיבלו.

** 2. על העיכוב במסירת ההודעה על ה- F 16 לישראל וסיבתו

** נמסר לי גם מהמקור בוועדת החוץ של הסנאט

**

**

**

** PRINCE SULTAN, THE DEFENSE MINISTER OF SAUDI ARABIA,

** SENT DEFENSE SECRETARY WEINBERGER A LETTER IN JULY WITH A

** 'SHOPPING LIST' OF NEW ARMS HE WANTS.

** AMONG THE ITEMS REQUESTED:

**

** - BOMB RACKS FOR F-15S

** - LANCE MISSILES

** - M-1 TANKS.

**

** THE REQUEST IS 'MAKING ITS WAY THROUGH' THE PROCESS,

** AND THE ADMINISTRATION 'IS FAVORABLY DISPOSED' TO

** APPROVE IT, PERHAPS EARLY NEXT YEAR. IT MAY BE LINKED TO A

** REGIONAL ARMS SALE, WITH F-16S TO ISRAEL, F16S AND I-HAWK

** MISSILES TO JORDAN AND EVERYTHING ELSE TO SAUDI ARABIA.

**

**

** PRINCE SULTAN HAS JUST BEGUN PRESSURING THE U.S. FOR AN

** ANSWER TO HIS REQUEST AND APPARENTLY WEINBERGER SUPPORTS

** MUCH OF WHAT HE ASKS FOR IF NOT ALL.

**

** THE ISRAELI F-16 SALE WAS MOVING AHEAD RAPIDLY UNTIL

**

משרד החוץ-מחלקת הקשר

**
** **
** **
** **

**

סודי ביותר

מתוך 2
מתוך 32

דף 2
עומק 6

**
**
**
**
**
**

**THE MOVE INTO W. BEIRUT, BUT NOW APPEARS TO HAVE COME TO A
**SUDDEN STOP. AS FOR THE JORDANIAN SALE, THAT APPEARS TO
**HAVE RUN INTO A MINOR SNAG WITH HUSSEIN'S REJECTION OF
**REAGAN PLAN BUT THE ADMINISTRATION IS STILL VERY
**OPTIMISTIC THAT HE WILL GIVE THEM SOMETHING, HOWEVER
**SLIGHT, TO JUSTIFY MOVING AHEAD.

**
**
**
**
**
**
**
**
**

== 11 ==

**תפ: שהח, סשהח, רהמ, סרהמ, שהנב, מנבל, אמנכל, ר/מדכו, רס, אמן,
**מצפא, רו בינסטיין

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 2541

** ** 170982

** **

** **

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

** 1 דף 2 מתוך 1

** 6 עותק 32 מתוך 32

סודי ביותר

**א:ל: המשרד, נד: 386, מ: 1108

**ד:ח: ר, סג: מ, תא: 170982, ו:ח: 1600

**נד: שיחה עם רענן

**סודי ביותר/רגיל

**בנצוד

**משיחה עם רענן

1. במברק דרייפר למחמי"ד על שיחתו עם דוהמי הוא הבריך שדוהמי
דיבר על נסיגה ממערב ביירות תוך ימים ספורים אבל הביא הדברים
לא בציוטם ישר. מאידך הביטוי LIMITED + PRECAUTIONARY
הובא במרכאות כפולות.

2. ביום ד' היתה צריכה ליפול החלטה בנושא הנוטיפיקציה על
ה-16 F אך הנושא נדחה בגלל הרצח של באשיר. אין כרגע מועד.

3. שולץ מתכוון כנראה לזמן בשבוע הבא עוד פגישה של מנהיגים
יהודיים.

4. יש בממשל הסבודים כי וליומים יי שיפריי את תגובת חוסיין
להצעת הנשיא כאשר חזר מעמאן ועל ידי כך סיבך את שולץ. מאידך,
לפי דיווחים שקיבלו מעמאן, חוסיין מאוכזב קשות מחולשת
הסעודים בפאו ושוקל אפשרות של תגובה חד-צדדית ירדנית להצעת
הנשיא בהתעלם מהחלטת פאו.

5. במסגרת מאמץ המימשל להדק הקשר עם הקהילה, איגלברגר שוקל
בינוס פגישה שבועית חסויה בהשתתפות קמפלמן, בלומברג, מייק
ג'יל, אל שפיגל, טום דיין, לינוביץ ואולי מקס פישר. נ ביקש
מאד שלא תהיה התייחסות לפודום כזה שעדיין בשלבי התארגנות.

6. סיפר על הרוגו הרב השורר בבית הלבן מסביב למה שהם מכנים
פגישה מכוונת בנשיא מצד ישראל. מציעים שנעשה בכל שביכולתנו
להמנע מעימות כזה.

7. סיפר כי פרשת היריות באיש המרינס בשגי ארה"ב בניירות עשה
נוק רחב הרבה יותר מעצם התקרית.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מתוך 2 דף
מתוך 32 עותק 6

סודי ביותר

**
** **
** **
** **

**

8** סיפר כי לקירפטריק אמביציות גדולות יותר מאשר האוני"ס, אך
** לדעתו שולץ לא יסכים למינויה במקום קלרק, באם זה האחרון
** יחליף את בייקר. על כן, במקרה זה לדעתו יש סיכוי לבד מקרפלין
** לקבל את התפקיד של קלרק.

סיבל==

**
**
**
**
**
** תפ: שהח, סשהח, רהמ, סרהמ, שהבט, מנבל, ממנכל, ר/מרכו, רס, אמך,
** מצפא, רובינשטיין

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמו"ר

7294

** יוצא

**

**

**

מל: ווש, נד: 616, מ: המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 170982, יח: 1430
נד: משלחת אשף

רגיל/שמו"ר

קני מל

למברקן 325 סעיף 5. משלחת אשף

נודה על כל פרט לגבי המשלחת המוזכרת

כמו מי היה במשלחת אשף ואת והאם נפגשו עם חברי קונגרס נוספים

מצפא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, סרהמ, שהבס, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רס, אמן,
מצפא, מרוו, כנסיות, רובינשטיין, ר/מרכו, ממת

אל: המשרד, נר: 356, מ: 110
 דח: ב, סג: ש, תא: 160982, זח: 1630
 נד: לבנון

טמור/בהול

ני נר 85

אל: בלוס, ארבייל.

דע: שהייח, מנכ"ל, ממנכ"ל, מצפ"א.
 איגלבורגר התקשר ב-16:00 סיפר שקירפטריק שוחחה עם טוויני
 ושהוא הסכים לדחות את הגשת ההחלטה לנסיגת צה"ל ב-24 שעות.
 קירפטריק תשוחח בנידון עם בלוס אחר הצהריים. איגלבורגר אמר
 שהם לא יכולים להבטיח שמישהו אחר לא יעלה את זה היום. נ
 ברורה שהכוונה כאן היא לתת לנו זמן לשקול נסיגה חלקית או
 מלאה.
 נתניהו==

פ: שהח, סשהח, רהמ, סרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רם, אמן,
 ממת, אליצור, רובינשטיין, ארבל, מצפא

אל: ווש, ני, בון, נר: חוים 1161, מ: המשרד
דח: ב, סג: ב, תא: 150982, וח: 1930
נד: רהמ-דרייפר

בלמס/בהול

ווש, ני, בון-עבוד המנכל

אורי פורת בהודעה לעתונאים לאחר פגישת רהמי עם מוריס דרייפר:

הפגישה בין רהמי לשגריר האמריקאי נועדה לדון בדרכים להוצאת הכוחות הוריים מלבנון. בעקבות האירועים הטרגיים, עיקר הדיון הוקדש לאירועים אלה ולמצב החוש שהתפתח שם. רהמי אמר והשגריר דרייפר הסכים לדעה זאת שיש קודם לכל לעשות ככל שניתן על מנת שיתגבש בלבנון משטר יציב, כדי שתבחר ממשלה יציבה שתהיה מסוגלת לטפל בבעיות החמורות ואולם בו זמנית גם אין להוניה את המטרה שהיא-הוצאת הכוחות הוריים מלבנון. רהמי הביע דעתו שאפשר להגיע להוצאת כל הכוחות הוריים מלבנון בפרק זמן שלא עולה על מספר שבועות. בהתאם להצעת רהמי, בשלב ראשון יוצאו המחבלים שנמצאים עדיין בטריפולי ובבקעה ובשלב מאוחר יותר יתפנו חיילי צבא סוריה וצהל בהדרגה. על פי לוח זמנים שיקבע מראש, כאשר בכל פעם מתפנים כמה אלפי חיילים השגריר דרייפר נתבקש ע"י רהמי לבדוק בומסק מה מצבם של השבויים הישראליים שנמצאים שם בחשובה לשאלות על מטרות תנועות צהל בבירות השיב אורי פורת שרהמי הדגיש באוני דרייפר שמטרת תנועות כוחות צהל בבירות היא להבטיח את השקט בעיר ולמנוע התפתחויות מסוכנות.
מעת

תפ: שהח, סשהח, רהמ, סרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממת, דם,
אמן, מעת, הסנדה, מצפא, פורת

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

אל: רושינגטון

דפים 14 מחוד 1 9

סיווג בטחוני: סודי

דחיפות: מלידי

תאריך וזיח: 15/700

מס. מברק: 544

לשימוש
מח'
הקשר

השגריר.

"עמדות ארה"ב" של הנשיא ריגן.

א. בעקבות הצעתו של לואיס בעת שיחת וינברגר עם שה"ח כי ייפגש עמנו באורח בלתי פורמלי לחילופי דברים על הצעות ארה"ב, נפגשו עמו המשנה למנכ"ל, הח"מ ובקר אתמול (13.9). ללואיס נתלוה קורצר.

ב. הודגש בראשית השיחה על-ידי כל המשתתפים כי המדובר בשיחה בלתי פורמלית לחלוטין ולא במו"מ כלשהו. ציינו כי עמדתה של ממשלת ישראל בנושא זה בוטאה על-ידיה בהודעה שמסרה בנושא זה.

ג. מצ"ב הרישום שנעשה ע"י בקר.

ד. להלן הערות אחדות לתוספת, הדגש והערכה:

1. היה ברור כי ללואיס עניין לשמוע באורח בלתי פורמלי מקצת הערות הבהרה על עמדותינו ולהבהיר את עמדות ארה"ב. הוא אמנם הקפיד לציין באוזנינו כי הפירושים שנתן לעמדות אמריקניות כאלה ואחרות אינם בהכרח פירושים מחייבים, והגם שציין כי ניתן להניח לעמדותיו משקפות בקיאות, מכל מקום יש לראותן כהערות אישיות. אנו השבנו באותה מטבע.

2. לואיס הודה כ- במהלך שנקטה עשתה ארה"ב שינוי פרוצדורלי, בנימוק של אי התקדמות מספקת במו"מ האוטונומיה במשך השנים והרצון להרחיב את מעגל המשתתפים, ובעיקר - להכניס את ירדן ^{לה} ניסה לבטא הסכמה לביקורת שלנו כי חלו גם שינויים סובסטנטיביים. טען כי העמדות המהותיות שננקטו היו ידועות לנו ממגעים ^{באמצעות}

בלתי פורמליים במשך השנים, אך ברור היה כי הוא מודע לכך שיש שוני בגישה המהותית בתחומים לא מעטים, לא רק באשר לסטטוס הסופי (דבר שאישר בפה מלא), אלא גם במושגים כמו "אוטונומיה לשטח", וכי לעצם הגשת הנייר דינמיקה מהותית משלו.

3. כאמור, מן השיחה התחזק בנו הרושם כי עיקר המאמץ היה לכיוונה של ירדן. עדיין לא ברור גם לאמריקנים עצמם אם ירדן אכן תבוא, וכעולה מדבריו התנתה זאת בהסכמת הערבים לרבות אש"פ. לואיס ציין כי על פני הדברים היו תוצאות פאס אכזבה, אך אין

2/...

לדעת מה עומד מאחורי מה שפורסם בעקב/ג'יה.

תאריך: השולח: אישור מנהל המחלקה: אישור המנכ"ל:

דפים 14 סתוד 9 ד' 9

אל:

סיווג בטחוני:

דחיפות:

תאריך זיח: } לשימוש
מס' }
מס. מברק: } הקשר

4. לואיס ביקש במשך השיחה להתרכז במסמך העמדות ולא בנאום הנשיא, שלגבי הדרג שבו נישא ולגבי תוכנו. היתה זו, לדבריו, החלטה אישית של הנשיא, וגם אם ניתן לומר על ניסוח זה או אחר שאולי אינו המוצלח בעולם - יש לראות זאת בהקשר הרצון להביא את ירדן לשיחות.

5. באשר לירדן, ראוי לציין כי לואיס הטעים שבנייר שנמסר לנו נוסחה עמדתה ("שיקול רציני" של העמדות) בצורה פחות מחייבת משהיתה באמת במפגשו הסודי של ולקטס עם חוסיין, וכי חוסיין ויועציו קיבלו בחיוב את המסמך, אך הדגישו עניין קהיוועצות בערבים והסכמת אש"פ (כאמור, אין לפי שעה "היזון חוזר" מחוסיין לאחר פא).

6. לואיס הדגיש כי אין ארה"ב תובעת שנקבל את עמדותיה. נהיר לו לדעתנו כי הפירוש שלנו לקמפ-דיויד אינו פחות אותנטי משל ארה"ב.

7. אחת הנקודות המעניינות בשיחה היתה האישור מפי לואיס, בתשובה לשאלתנו, ושלעיו חזר פעמים אחדות, כי אין ארה"ב רואה בנייר העמדות משום שימת קץ לכל מה שנעשה במו"מ האוטונומיה במשך ^{שנים} קצרים, כל מה שלא התייחסו אליו ספציפית בעמדות חדשות שריר וקיים. ציין כי האמריקנים נכונים גם להבהיר זאת.

8. לואיס הדגיש, בהמשך לאמור במכתב הנשיא לרה"מ, כי אין בכוונת ארה"ב להיכנס עתה למו"מ על הסטטוס הסופי, אלא להישאר במו"מ האוטונומיה. כן ציין, בנקודות רבות, את הצורך ^{למו"מ} למו"מ, וכי עמדות ארה"ב משאירות הרבה למו"מ. מצדנו שבנו והדגשנו כי ראינו בכל העניין סטיה מקמפ-דיויד, הגם שהדבר נעשה תחת כותרת קמפ-דיויד.

9. במיוחד בעניין גבולות ציין את הצורך במו"מ (כעת המו"מ על הסטטוס הסופי) אמר כי אין ארה"ב מתיחסת כעת למיקום הגבולות, אך הכוונה היא לא 1967 ולא נהר הירדן.

10. עדיין לא ברור לאמריקנים ההמשך, בודאי כל עוד לא שמעו מחוסיין). מעוניינים בשיחות

3/...

ועבדיקור שה"ח (ארגון חש"ג)

אל:

דף 3 מתוך 14 דפים

סיווג בטחוני:

דחיפות:

תאריך וזי"ח:

מס. מברק:

לשימוש
מח'
הקשר

- 3 -

11. בסוף השיחה ציינו, בתשובה להערה של לואיס כי הבטחון הטוב לישראל הוא השלום, שיש לבחון מהי מהות השלום בו מדובר. תוכנו של השלום עם מצרים כמות שהוא בשעה זו אומר דרשני, ועל כך בדעתנו לשוחח עם האמריקנים בזמן הקרוב (פגישתנו עם לואיס היתה לאחר התייעצות אצל שה"ח בנושא מצרים, שהאמור בסעיף זה עלה מתוך סיכומה).

רובינשטיין

5/3
MEETING WITH US AMBASSADOR TO ISRAEL.
13 SEPTEMBER. 11.30 hrs.

U.S. SIDE : Ambassador S. Lewis, D. Kurtzer

ISRAEL SIDE: H. Bar-On, E. Rubinstein, A. Baker

Subject : The new U.S. positions and the Camp David Accords.

Lewis:

I am not here to convince you of anything but to discuss points which you feel are offensive in the U.S. positions. I have examined the historical files, and from my reading of the records and from my recollection of participation, I feel sure that the substance of the U.S. positions could not have possibly been a surprise to anyone involved in the negotiations

What was new was the decision to put some of our views together in such a form and to make them public. Whilst I don't wish to argue on the consultation issue, we can discuss it.

The only new theory which we haven't sounded officially till now and which has not been used in the post Camp David period (although it has been sounded informally) was that in the final status negotiations, we'll support association with Jordan. This is not a new concept for the U.S. It has been both implicit and explicit in statements, but we haven't said it since Camp David. Similarly we haven't said categorically, since Camp David, that we'd oppose a Palestinian State.

I suggest that we discuss informally, not officially, your concerns regarding deviations from Camp David.

Rubinstein:

Our comments are first general, and followed by clarifications.

There is a big innovation in the procedure of the U.S. You said during these years that the U.S. will not take a stand but raise fair and balanced compromises. An example is the question of autonomy for the land as opposed to autonomy for the inhabitants, where the U.S. refrained from expressing its position, and proposed tackling the appropriate pragmatic points - i.e., ^{what you called} geographical-physical aspects of the arrangements. Thus, the U.S. did not jeopardize our position but sought to find a practical solution while refraining from adopting any party's position as it's own. Now this has changed. When President Carter replied to King Hussein's questions in October 1978, Israel expressed its dissatisfaction. Since then the U.S. has not done such things.

.../2

5/5
Regarding consultation, there is a difference between being a full partner to the negotiations and a partner to the results. For the U.S., this is a matter of foreign policy; for Israel, the matters at stake are vital for its survival. That is why consultation should have taken place.

Regarding the final status, we feel that since the Carter administration and even prior to Camp David, there has been a tacit understanding that the U.S. will not come up with ideas.

Lewis: Correct. In the first six months of the Carter administration, Pres. Carter referred to a homeland for Palestinians linked to Jordan (his speech at Clinton, Mass). At the first Begin-Carter meeting in July 1977, P. M. Begin asked Pres. Carter not to come out with public positions without talking first to Begin. There has been no such conversation with Reagan.

Rubinstein: There has been no necessity. Since Camp David it has been clear that all options regarding the final status should be left open.

Lewis: But it is legitimate for us to express our views.

The change derives from two things:

-Three years and three months of Autonomy negotiations have failed to produce an agreement and have been stalemated - this is a fact. So Reagan, Schultz and even Haig concluded the need for a major, new initiative. Haig made an enormous investment in January 1982 to get the parties on the road, but failed.

-The second reason for the change is that for three years the U.S. has urged Israel and Egypt to leave final status issues out of the negotiations. Both have ignored this and expressed positions as to the final status outcome.

Accordingly, we came to the conclusion that this is the only way to broaden the participation and get the talks going, and get a chance of bringing Jordan and the Palestinians.

Bar-On: We are admittedly faced with a reality, yet new grounds have been broken in procedure. There is a flaw - a political decision was taken. Had you called a meeting and overcome the procedural matters and presented to us the fact that you are at such a stage, and heard our comments this would have been preferable.

By presenting a public statement, there is a change in procedure and a change in the system of "constructive ambiguity", the genius of Camp David, and a change in quality.

14/6
Whilst Israel and Egypt may well have put forward positions on the final status, there is nevertheless a difference between the U.S. and the other parties. We are not exactly on an equal footing. There is a far-reaching political effect.

Thus, this change in procedure went far beyond procedure!

Lewis:

I won't disagree, but the purpose is to go beyond procedure for a positive purpose of broadening the participation in the negotiations. There is a price to be paid for the way in which the procedure was carried out - an unfortunate price, but Schultz said that the key issue was to get Jordan to alter its position by making them aware of the views which the U.S. has held all along. Had Jordan indicated its lack of interest, there wouldn't have been an issue.

Ideally, I could have discussed the matter with *your people* and got *their* reaction. Sadly, in good conscience, I couldn't have told the President that in the light of history, politics and media relations, there would be a guarantee that there would not be leaks which would have torpedoed the matter with Hussein.

Rubinstein:

What is the present Jordanian position?

Lewis:

We do not yet know. The King was very positive in his reaction (and so were his advisers), but very clear that he needs support from key Arab States and acquiescence of the PLO. We have to see what Fez really means. It's encouraging on the face of it. But the fact is that they did not reject it or comment. It seems that there was a fight - the Syrians were against, and the Jordanians, Saudis and Moroccans were interested in sending a group to discuss it. Hussein went to Fez in a more positive mood regarding the Camp David process.

Rubinstein:

It should be remembered, that the three years of negotiation have not been a total failure, and progress has been made. Making Israel pay *the* price for the fact that the negotiations have not fully progressed ignores the other factors involved.

Bar-On:

It is important not to dismiss what has been achieved. Work has been done and the concept of the autonomy has been pinned down, and matters such as elections have been determined. If the Egyptians think that the U.S. is starting a new leaf, that would be regrettable.

Rubinstein:

By the terminology used, we feel that there is an attempt to escape from the process - to run away from the negotiations that took place up to now. There is no mention of powers and responsibilities and other areas in which work has been done and progress made.

7
1/2

Lewis: Your reading is very partial. The fact that only three or four points in the U.S. positions deal with the transitional arrangements means that other issues not mentioned are in good shape. So we're not saying that what has gone before is wasted. The few points mentioned are only the outstanding ones. We could clarify this point.

Rubinstein: Why was the U.S. position expressed at the ultimate presidential level?

Lewis: It was the President's own decision and initiative in order to break the log-jam.

Rubinstein: It should be mentioned, that in some points, the U.S. went beyond even Egyptian positions, - for example regarding resources and water. The U.S. knows that in the negotiations on the understandings regarding powers and responsibilities, and co-operation and co-ordination, Egypt understood the necessity to find ways to make it work on the basis of free movement, which has been a pillar of the negotiations. The economic sphere is a proper example. The U.S. has made no mention of this. The reference to non-isolation from Israel is in "negative" language, in contrast to the "positive" language regarding ties with Jordan. By referring to a concept of ties with Jordan, and downgrading ties with Israel to non-isolation, injustice is being done.

Lewis: The concept is that U.S. is no longer a mediator, to broker ideas back and forth. We are now asserting our own ideas anchored in what we believe in the Camp David Accords. Even at Camp David we were not a broker. We had our own ideas.

Rubinstein: It is unreasonable that the U.S. should have in certain respects positions more extreme than Egypt.

Lewis: If we feel a position has a reasonable chance of succeeding, we put it forward.

Rubinstein: Regarding the "legitimate rights of the Palestinians"- P. M. Begin agreed, I might add, to this expression at Camp David only within the framework of an "also" clause. The use of the expression is specifically connected to another factor, our rights. Moreover, it specifically refers to the final status negotiations. The use of the expression by the U.S. in the wider context of everything is problematic, and Prime Minister Begin and Minister Shamir feel that this was not the intention.

Lewis: We intended it at the time; it is our interpretation; we said n any times that the legitimate rights and just requirements of the Palestinians have to come out of negotiations.

Rubinstein: But such a definition is for the final status negotiations; not for now. Equating them to the security needs of Israel is not the way we agreed upon.

8
14

Similarly, the U. S. said that the Palestinian question is "more than a question of refugees." But we both do not want to amend Resolution 242. Why did the U. S. say this, which is in fact a Venice Declaration language?²

Lewis: The question really is more than one of refugees. We opposed a change in 242 because any change would undermine it. Camp David adds to 242 with respect to the Palestinians. Many Israelis believe that it's not only a question of refugees.

Rubinstein: The use of the expression in the President's speech is over-stressed and beyond the idea of Camp David.

Lewis: Let's leave the President's speech. . That was for the U. S. public.

Rubinstein: Regarding the negotiations on the final status, - if you predetermine the status of the land by speaking about autonomy for the land, how can you negotiate the final status of the territory?

Lewis: This is implied in Camp David. Along with "autonomy for the inhabitants," there are references to transitional arrangements "for West Bank and Gaza" - i. e. , for land, for territory. Had Israel not intended this, it shouldn't have signed.

Rubinstein: The Israeli interpretation derives from the language of the agreement and is well known to everybody. In stating autonomy for land you are establishing domination over the area ^{and} as such, precluding the matter.

Lewis: The U. S. documents on land and water, from 1980 repeat our views regarding authority over the land.

Bar-On: Do you define land as "territory" or "land"?

Lewis: In our documents we talked of "land" categories. In the new U. S. positions, the term "real authority" does not mean "absolute" authority.

Rubinstein: This should have been made clear; ^{low} in the negotiations so far there were understandings concerning limitations on the authority.

Lewis: We can't go into fine point. Details have to be hammered ^{out} in the negotiations in the future.

- 21/19
- Bar-On: There is a difference in language between "land" and "territory". The working paper refers to authority over land, - is this territory? The term "the land and its resources" is significant.
- Lewis: We will try to get clarification, but the claim, as it appears in the press, that we have foreclosed the issue of land, is without basis.
- Rubinstein: What is the meaning of Principle "C" of the General Principles on the matter of U.S. "guarantees" as to its position in the negotiations?
- Lewis: We tell all the parties that these are the principles which we will maintain in the negotiations, but we are unable to dictate the outcome. These principles will not necessarily be the final result. The parties must agree to a negotiated outcome.
- Rubinstein: Are we correct in assuming that paragraph "A" of the transitional measures does not mean that all understandings over the years regarding arrangements during the autonomy are being abandoned?
- Lewis: Yes. They are not being abandoned.
- Rubinstein: In paragraph "B", first provision regarding safeguards on water - *as I said* the actual negotiations were wider than water and included economic matters, to which Egypt agreed. The second provision, regarding ties with Jordan uses unsuccessful terminology. Even Egypt did not question free movement. The language simply forgets Israel, and forgets the positive relations which exist with Israel and which shall continue.
- Lewis: There is no doubt that Israel is there now, and will be there in the transitional period.
- Kurtzer: Even Haig stressed in January, the need to maintain present relations.
- Rubinstein: Regarding the settlements, the expression "real settlement freeze" has a connotation of a lack of trust, *besides its substance to which the government has resorted.*
- Lewis: In view of various statements by leaders, the word "real" is a mild adjective - but is not intended to have a pejorative meaning.
- Rubinstein: The President spoke in his letter to the Prime Minister about the right of the Jews to live in the areas. The President is also on record as saying that settlements are not illegal. How does the U.S. position fit in with this?

-

15/10

Lewis: In order to achieve confidence in the negotiation. Any progressive spread of settlements belies the meaning of full autonomy. There is no argument now to the legality (Carter had another view), but only as to the politics. Reagan has said that settlements are not helpful. Haig made a big issue of it in January here and in June when Begin was in Washington. It was looked at as a political matter.

Rubinstein: Whenever the US decides to make an issue out of the settlements, it becomes an issue. When the US decides not to make an issue there is no issue. The best way would have been not to deal with this subject. All political angles in Israel oppose such a position of freeze.

Lewis: In the territories it is always an issue.

Rubinstein: Regarding internal security - in the Camp David negotiations, Israel understood ^{that} the U.S. position ^{was} that external security would be in Israel's hands and that internal security would mainly (or primarily) be in Israeli hands, except for the assistance of a strong local police force. By downgrading this, the US has changed course. Terrorism is part of both external and internal security. Thus we do not understand the concept of a progressive responsibility for the Palestinians.

Lewis: On the first day of the autonomy, external and internal security will be in Israeli hands because the local police will not have the capacity. As months and years go by the local police will be trained by Israel and others and will acquire capability to assist on the terrorism issue. By the end of the five years they may have acquired almost total responsibility. If there will be no capability and performance, then there will be no responsibility. This concept appears in our papers presented over the years.

11
15
Bar-On: A "strong local police force" may be sufficient for public law and order , but the question of internal security is a wide term and distinct from law and order , and involves external security also.

Lewis: They cannot be disentangled. The issue has to be developed in close co-ordination between the Israeli authorities and the local police, with a steady shift so that the SGA will be largely, but not necessarily totally, in charge. The Linowitz paper presented to the Hague meeting in May 1980 refers to a phased transfer of authority

Rubinstein: It has been our understanding all the time that the U.S. position was that we shall have primary responsibility in internal security. There was no "progressive concept". Who will decide upon the extent of the progression of responsibility ?

Lewis: It will be determined by agreement.

Rubinstein: But the concept is that basic responsibility is ours. Do you mean that we shall keep negotiating it during the five years?

.../10

12
14

Lewis : One can conceive of practical arrangements between the police and the Shin-Beth and the local authorities, and as confidence grows there would be voluntary agreement transferring practical functions. It can't be a matter for periodic re-negotiation.

Rubinstein: The role of the local police is to assist, not to have responsibility.

Lewis: We would naturally oppose any provision which represents a threat to Israeli security.

Rubinstein: Refers to speech by Schulz at the UJA dinner on 12 Sept, referring to "full safeguards for Israeli security".

Lewis : Safeguards yes, but not complete Israeli responsibility.

Rubinstein: Regarding Resolution 242 (final status issues - section A) the Israeli interpretation has always been that Camp David is the means and the way in which the parties chose to implement 242. It is not a separate element. By saying withdrawal in return for peace the U. S. is adopting a different approach to that accepted at Camp David, and is presenting 242 as a different channel from the Camp David process.

Bar-On: The transitional period; the final status negotiations - all constitute implementation of 242.

Lewis: In all its parts!

Bar-On: 242 is juxtaposed to Camp David. The U. S. has not maintained this juxtaposition and this gives room to believe that Camp David is one thing and overriding and beyond all this, that 242 is a separate framework.

Lewis: This is not our position. We have not abandoned certain parts of 242! We have always asserted that the withdrawal provision of 242 refers to all fronts. Camp David refers to final borders with Jordan. Neither the green line nor the Jordan River is necessarily a final border.

Rubinstein: When the President talks of not going back to the 1967 borders, what does he mean?

Lewis: The U. S. does not define the borders. It all depends on the negotiations and the quality of the relationship offered in exchange for territory and the arrangements offered for Israel's security. Israel has to agree first.

13
14

Bar-On: In his speech yesterday Schulz^f introduced the concept of "defensible borders".

Rubinstein: What is the concept of "association" with Jordan ?

Lewis: Not a Palestinian State and not Israeli sovereignty. Something in between with links to Jordan. Note that we refer to this as a preference only. ^(responding to a question :) As far as the lack of "political foundation" in the U.S. A. and Israel for a Palestinian State, this is a statement of fact.

Rubinstein: Regarding the reference to the "leading role for the Palestinians in determining their future" (Section "D" of the Final Status Issues) Camp David makes no reference at all to this concept. It pushes up the Palestinian issue and we do not like it.

Lewis: This is a new phrase based on a sentence at the end of section 1(C)4 of Camp David. I cannot give an authoritative textual analysis.

Rubinstein: Regarding Jerusalem: Our position has been stressed by the Prime Minister, but I wish to stress the fact that at Camp David, the U.S. draft (10.9.78) on Jerusalem was not so bad (by the way Amb. Goldberg didn't like that his statement on Jerusalem, which was merely a "without prejudice" phrase was coupled with Yost's statement).

Lewis: But Sadat didn't like it ^(the 10.9.78 U.S. paper) so it was withdrawn - but it isn't inconsistent with our present position.

Rubinstein: We feel that you say that you stand by Camp David, but you go beyond it.

14
14

Lewis: There is nothing that contradicts Camp David. There are things on which Camp David is silent. But there are things which Israel and Egypt have said on which Camp David is silent. Camp David remains the framework. Many of our views were discussed in the post Camp David talks - so we can't understand your surprise.

Rubinstein: New papers have their own dynamics. It's convenient to say that we knew about it, but the new set of positions is something else and has new elements which have had a negative impact on us.

Lewis: We don't say that there aren't new elements, but they are not inconsistent with Camp David. They are not preconditions for negotiations, - but merely the US position as to how we will look at the issues when the negotiations get going again with wider participation.

Rubinstein: Why should Israel have to concede and pay the price for Jordanian obnoxiousness and lack of co-operation? whilst we want Jordanian participation, it appears to us that the US is going out of its way to please Jordan and we are thus being put in a new position with the U.S.

Lewis: The demands placed upon the Arab states are more demanding in tone and substance than those put to Israel. Peace is the only guarantee for Israel's security and so every effort is being made to get a fresh start without throwing away what has been achieved; to get the Palestinians in and to give them the political strength to do a risky job.
(Conversation about the meeting between Sec. Shultz and F.M. Shamir in the U.S. during F.M. Shamir's next visit took place).

Rubinstein: A propos peace - we are very worried about the content of the peace with Egypt and want to talk about it with you.

Meeting terminated at 13.15.

Handwritten notes in Hebrew at the bottom of the page.

49

שגרירות ישראל - נוטינגטון

אל: המשרד

ט.ו.פ.ס. מ.כ.ר.ק.

דף... 1... מחון... 2... דפים

סוג בטחוני... שמור...

דחיפות.....

תאריך וז"ח. 0945.15.82

מס' מברק... 308

מס' מברק

מצפ"א

CBU

Dear Colleague

רצ"ב מכתב

של המורשה סיברלינג המבקש לגייס חמיכה

בחקיקה שתאסור מכירת תחמושת זו להוציא במקרים בהם הנשיא יחליט אחרת בהתאם לשיקולי

בטחון לאומי.

קני-טל

קני-טל

~~Handwritten signature~~

בהתאם לסמך זה יהיה סלחני שאתה תוכל
ויבנתה את המערכת הזאת

JOHN F. SEIBERLING
14th District, Ohio

COMMITTEES:
JUDICIARY
INTERIOR AND
INSULAR AFFAIRS

WASHINGTON OFFICE
1225 LEHIGH HOUSE OFFICE BUILDING
TELEPHONE (202) 225-8231

DISTRICT OFFICE
FEDERAL BUILDING
AKRON, OHIO 44306
TELEPHONE (216) 379-8719

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, D.C. 20515

2/2 308

September 7, 1982

Dear Colleague:

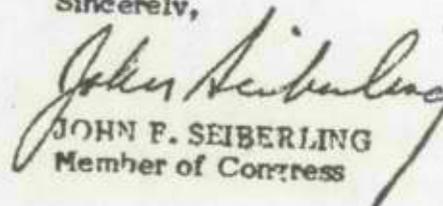
I am writing to urge your cosponsorship of legislation I have introduced to prohibit any further foreign military sales of cluster bombs and cluster artillery shells by the United States.

Cluster bombs are canisters filled with a variety of submunitions, which are themselves scattered over a target area, producing hundreds of lethal explosions. Although cluster bombs are designed primarily for use against thin-skinned vehicles, like radar vans, their very nature makes them acutely dangerous both to military personnel and to civilians who have the misfortune of being in a battle area. Even more important, the bomblets can be fitted with delayed action fuses which make the area of deployment extremely hazardous to traverse long after the military need for the use of the cluster bombs has passed.

I am deeply concerned at the apparent inability of the United States to obtain adequate restrictions on cluster bomb use by our arms customers. Moreover, these weapons have such potentially devastating impact on human beings that I seriously question the need for their export. Accordingly, my bill expressly prohibits any further sale or credit sale of cluster bombs and cluster artillery shells, and suspends delivery of any such weapons currently "in the pipeline." The President will retain current authority under 22 U.S.C. Section 2354 to waive the prohibition after determining that such a waiver is important to our security interests, and after consulting with Congress and providing a written policy justification for the waiver.

I am convinced that it is time for the U.S. to stop exporting these weapons. If you would like to cosponsor H.R. 6999, please contact Nick Meyers at X5-7792.

Sincerely,

JOHN F. SEIBERLING
Member of Congress

RECEIVED

SEP 7 1982

WASHINGTON OFFICE

2/2 535

September 15, 1982

His Excellency
Menachem Begin
Prime Minister of the
State of Israel
Jerusalem

Dear Menachem:

I have studied your letter of September 5, 1982 with great care, and I have been reviewing all that has happened since I sent you my letter of August 31.

As you may have imagined, I am hurt by your reactions to my proposals. But I have also been surprised, both with regard to the nature of your objections and the tone of the public debate as I am aware of it. I cannot accept the suggestion that the U.S. threatens to weaken its good friend and to put its strong ally in jeopardy through the proposals I have made.

I continue to believe that the moment has come to breathe new life into a process whose success will ensure the permanent security of Israel. I want us to be together on that journey as we move forward in the cause of peace. This is not a time for recrimination. It is rather a time to explore together how best to move beyond the current perplexing stalemate and to seize the opportunity before us.

As we do so, I can assure you that my attention will continue to be focused on the paramount importance of security. Indeed, one of the most important commitments in my speech was this: "and make no mistake, the United States will oppose any proposal -- from any party and at any point in the negotiating process -- that threatens the security of Israel."

In the spirit of our enduring friendship, I ask you to view the proposals I have put to you as fair and balanced and my initiative as an appropriate means to launch a fresh start in the Camp David process. I remain convinced that this is the case. Let us move together in a manner which will serve the cause of peace, to which I know you are so dedicated, and hasten the day when the people of Israel can enjoy its full benefits.

Sincerely,

/s/

Ron

44

ס ר פ ס

דף... מתוך... דפים

סרוג בטחוני... גלגל

דחופות... גגיל

תאריך 15.1700. ספטמבר 82

328 מס' מברק

אל: המסוד

ממכ"ל. מצפ"א

STATE DEPARTMENT BRIEFING SEPTEMBER 15, 1982

JOHN HUGHES: STATEMENT ON GEMAYEL:

This latest violent tragedy only reemphasizes the need for urgency and a search for peace in the Middle East. The central government of Lebanon remains in place: We will be consulting with President Sarkis and Prime Minister Wazzan and other Lebanese government officials to explore ways we can support their efforts to maintain stability. We have been in frequent touch with senior officials of the government of Lebanon and with other prominent Lebanese personalities. Ambassador Draper is in Lebanon today for meetings with Lebanese officials. Our support for their efforts remains clear. We have also contacted Israeli officials in Beirut, Washington, and in Israel. We have urged they do nothing to increase tensions. And we again call on all parties to exercise restraint. The Preseident-elect Gemayel's death underscores the need that we do not lose sight of the important objectives which Lebanon has set for itself. The restoration of central government authority remains the key to Lebanon's future. We will do everything we can to assist this process, through this difficult period of the country's history. Ambassador Draper has the full support of the President; and will work closely with the government of Lebanon in pursuit of its objectives. Those objectives parallel our own support for the:

1. The withdrawal of all foreign military forces from Lebanon.
2. The strengthening of the central government and the reestablishment of its authority throughout Lebanon.
3. The creation of conditions which insure that Lebanon will never again be a launching pad for attacks against Israel.
4. The promotion of national unity and reconciliation along with strengthening all national institutions, including the Army. We will continue to pursue the goals that we share with the government of Lebanon; of internal unity and the withdrawal of all foreign forces. The U.S. intends as well to continue to press ahead vigorously with the President's initiative to broaden the participation at the Middle East peace talks.

U.S. POSITION ON THE PROSPECTIVE IMPACT OF THE DEATH OF GEMAYEL ON THE SITUATION:

Hughes commented the following, "as the President said in his statement, this was a 'shocking development, currently the assasination'. But I think that the President also said we have to continue to move forward vigorously with both the objectives in Lebanon and on this overall question of a Middle East peace settlement, despite the human tragedy which has obviously deeply moved him. This should not be allowed to deter us from these goals.

ט ר פ ס ט ב ר ק

דפ...2...מתוך...4...דפים

סוג נטחונני

דחיפות

תאריך וז"ח:

328

מס' מברק

U.S. POSITION ON THE IMPACT OF THE ISRAELI MOVEMENT IN WEST BEIRUT:

Hughes comments the following: Ambassador Draper talked with Israeli officials this morning and has moved onto Lebanon and is conferring with Lebanese officials. We are doing that from here the consultation is vigorous. The situation is a little confused on the ground but our objectives remain constant for the withdrawal of all Foreign troops.

The President hopes that the assassination has not set back the situation. He certainly intends to pursue his initiative as vigorously as previously, and he sees no reason as to why the situation should not proceed.

Not a question of sharing Israel's justification for her movement over last night in the Beirut area. That view we did not acquiesce in that movement of these troops into Beirut. We were not consulted. But the situation on the ground is confused and volatile, and we are using our good officers in pursuit of the objectives we have stated on many occasions.

In response to a question implying the complexity of the situation now that the U.S. was not warned previously of Israel's movements; Hughes retorted, "It probably would have helped. By helpul to be conferred on any troop movement in the Beirut area."

AMBASSADOR DRAPER:

Ambassador Draper is on the scene, obviously negotiating a return to stability in Beirut. Our objectives Hughes states remain constant the withdrawal of Israeli, Syrian, and the PLO troops from Lebanon, this remains our objective. But just how that will be affected given the situation on the ground and the negotiations underway we can't spell it out.

POSSIBLE VIOLATION OF HABIB'S AGREEMENT:

In reference to the above Hughes comments the following, " I am not sure how useful it is to go over that ground again. We have a volatile situation today. The assassination of President-elect Gemayel was not a part of this agreement. Things are changing. The developments are fast moving. I think we have to pursue the objectives that we said the restoration of stability.

AMERICAN POSITION ON THE WITHDRAWAL OF ISRAELI TROOPS:

Hughes states; Well we ask there is no question of our position of withdrawal of Israeli troops not from only Beirut but from Lebanon, - on the whole. But I'm not giving you a scenario as to how that can be done

ט ד פ ס ט ב ר ק

97...3...מתוך...4...77 פיס

סרג בטחוני

דחופות

תאריך רז"ח

מס' מברק

328

אל:

Draper's assignment with the authorization of the President remains the same as he himself said this morning: the latest developments complicate that mission but he is pressing forth with the overall objectives. Hughes reiterates his description of the situation as "volatile", and asserts that there exist ongoing discussions and negotiations with the Israeli's in all three locales. (Beirut, Washington, and Israel).

Hughes, in addition comments; the situation is very "volatile", it is a fast changing situation on the ground today. I think you have to give the president and Ambassador Draper a little room for maneuver in the discussions going forward. Our position is constant and clear, that we warrant the withdrawal of all foreign troops as fast as can be achieved. You have a volatile situation tragic events yesterday produced a new situation today in Beirut and that is what we are working on. The new Israeli action should not be linked, but it is part of the scenario to get this exodus underway just as fast as possible given the events on the ground.

When questioned specifically if the U.S. advocates an Israeli withdrawal, Hughes commented, "of course". Last nights maneuvers remain a part of our overall policy. However, we have to look at the situation on the ground. The assassination yesterday clearly produced a new situation. We are for the restoration of order in Beirut. We are for the withdrawal of all foreign troops.

Yes. there should be a pullback but we are not specifying under what circumstances or under what scenario. That is exactly what we are working on in the middle of negotiations. As we speak out some of our views you can be sure that the Israeli's are aware of them. Moreover Hughes comments that they do not find these views contradictory to their previously stated objectives. He emphasizes that the Administration noted Israel's assurances that these moves were only precautionary and restricted and along these lines he states that, "of course we accept them."

INTRODUCTION OF U.S. MILITARY FORCES IN BEIRUT/LEBANON:

No plans for any introduction of International or U.S. troops Hughes states. Further he reiterates that there is no consideration of this underway whatsoever.

REFERENCE TO HAIG'S REMARKS ON THE PRESIDENT'S INITIATIVE:

Hughes refrains from characterizing or commenting on these. He does add however, that Secretary Shultz as a matter of principal keeps in touch with all former Secretary's of State.

ט ל פ ס ט ב ר ק

דף... 4... מתוך... 4... דפים

סדרג בטחוני

דחופות

תאריך וז"ח:

מס' מברק: 328

אל:

ARAFAT'S ALLEGATION THAT THE U.S. AND ISRAEL ARE BEHIND THE ASSASINATION:

In response to this issue raised Hughes commented strongly the following:

if such an alleged accusation was made it is "outrageous" It is a "statement which has no basis in fact. My description of the allegation or charge if in fact made remains the same for both parties." Hughes reiterates this position when confronted with the question of Israeli involvement alone, he again states "outrageous".

BEGIN/GEMAYEL MEETING:

There do exist reports Hughes states of such a meeting. But because the meeting is only a possibility the U.S. refrains from further comment on this or linkage with the assassination of Gemayel by alleged Begin threats. The Secreatry in fact favored a Lebanese-Israeli peace agreement made with the authority of its population.

FUTURE OF LEBANON/ U.S. POSITION:

Hughes comments, We are suggesting that there has been from time to time, in the war aspects of the Middle East which seemed grim. There was gloom over the possibility of the withdrawal of the PLO, which indeed went fairly well. There existed skepticism as to the possibility of the resoration of a central authority throughout Beirut which up till now has looked quite positive. Because of that progress despite the occurences now we do not see any reason why stability cannot be restored to Beirut again.

ע"ל

ישנו סושה רחא סושה שיהא מנהל מנהל וזכר אל
העברה לצבא קואליציה מנהל מנהל

אל: המשרד

ט ד ס מ ר ק

דף 1... מתוך 3... דפים

טווג בטחוני... שטנר...

דחיסות.....

תאריך וז"ח: 17.11.77. טפט. 82

מס' סכר... 372

מצפ"א

דיון השגריר בועדת החוץ של הבית

1. השגריר חידוך את ועדת החוץ של הבית אחמול. נכחו זבלוקי, המילטון, רוזנטל, סולרז, ברנט, שמנסקי, פאטל, לנטוט, לארי ויין, גילמן וארדאל. השגריר ניתח את השלכות מבצע שלי"ג. הצביע על הרצח הטרגי של ג'ומייל כאירוע המסבך המצב העדין בלבנון. השגריר עמד על המטרות המשותפות לישראל וארה"ב ועל ההשג של החזרת לבנון למחנה המערבי הדמוקרטי. עם זאת, יש לתבין כי המזה"מ אינו המערב התיכון בארה"ב וישראל הקרובה יותר לזירה מבינה היטב המציאות בה. כמו כן המייחס השגריר אל הצעת הנשיא לפתרון הסכסוך שבאה על ישראל כהפתעה ובהלם בפעה שההגיון היה צריך להכתיב טפול מועדף במכלול הלבנוני. השגריר ניתח מהות ההצעות, הצורה בה הן הועלו והעיתוי תוך הצבעה על החריגות מק.ד. ציין כי אי אפשר להמנע מהמסקנה שארה"ב פגעה במו ידיה במעמדה כמתווך. נקיטת עמדה ברורה מצד ארה"ב מקשה על התיווך. בהתייחסו למצב במערב ביירות סיפר השגריר כי ישראל פעלה כגורם מייצב מתוך הערכה שהצבא הלבנוני חלש מידי להשתלט על המצב. השגריר סיים בהדגישו כי חשוב שישראל וארה"ב ישתפו פעולה ליצוב המצב.

2. המילטון - האם היה הסכם שלא להכנס למערב ביירות שהינו חלק מהסדר חביב. שגריר - אין הסכם כזה. סקר השתלשלות העניינים סביב מצור ביירות וציין כי האופציה המעדפת היתה נהול מו"מ על הוצאת אנש. היתה מחלוקת לגבי מידת הלחץ הצבאי הדרוש לשט כך. ברטרופקט ניתן לומר כי הלחץ הצבאי הוכיח עצמו כמועיל.

3. סולרז - הביע חשש שעל אף כוונותיה של ישראל שלא להשאר בלבנון הנסיבות יגוררו אוהה להשארות ממושכת. לרעתו יש סכנה בהתניית הנסיגה בהקמת ממשל חזק בלבנון. אם ממשל כזה לא יקום ישראל תיאלץ להשאר שם לזמן בלתי מוגבל. יש לזכור שגם הסוריים רצו במקור להשאר זמן מוגבל בלבנון ולבסוף הסתבכו. השגריר דיבר על שתי אלטרנטיבות: האחת - כינון ממשל חזק וחוזת שלום עם ישראל כערובה הטובה ביותר לבטחון ישראל ולמניעת החזרת המצב הקודם בלבנון. השניה - להבטיח בטחון הישובים בצפון ע"י יצירת רצועה של 40-50 ק"מ נקי מנוכחות אש"פ וסוריה. זה- unfortunate alternative למרות שעונה על בעייתנו המיידית. כדי להבטיח האלטרנטיבה הראשונה חשוב שארה"ב וישראל ישתפו פעולה בלבנון.

4. רוזנטל - אולי לחצת יותר מידי חזק על ג'ומאייל לחתום שלום. השגריר - ניתח משמעות חוזה השלום הלבנוני-ישראלי והצביע על כך כי הסוסי ארה"ב יכולים להיות Counterproductive. שלום עם ישראל-הגורם המייצב ביותר במשבר הלבנוני. סולרז - ראיתי את באשיר לפני 10 ימים והעליתי נושא חוזה שלום בפניו. בשיר אמר שהוא אישית חוזר בו עיון ואין לו בעיה עם כך. אם זאת, חתיה זו טעות אם ישראל תכפה עליו חוזה שלום בעיתוי הזה. הסיכוי להשיג קונצנטוס לאומי בלבנון יקבל מכת מוות. בשיר ביקש זמן לבנות קונצנטוס זה ודיבר במושגים של כמה חדשים.

אל:

אם יגבש קונצנזוס אולי יהיה גם חוזה שלום. בכל מקרה תנאי שלום (גבולות פתוחים, תנועת סחורות וחירים) ישררו בין שתי המדינות. בשיר ביקש בטן הכל שינתן לו שהות נוספת. עוד אמר כי אם ישראל רוצה שלום עם חלק מהנוצרים ועם משפחתו זה אפשרי מיד. אם ישראל רוצה שלום עם לבנון כולה - זה ידרוש זמן מה. עוד שאל באיזו מידה תוכל ישראל לערוב ללבנון כנגד לחץ סורי במקרה של חוזה שלום ובאיזו מידה ארה"ב תשתתף בשקומה של לבנון באם התרומות הערביות יופסקו כתוצאה מחוזה שלום.

5. לארי ויין - ביקש הבהרות לגבי הקביעה כי ארה"ב איבדה אמינותה כמתווך ושאל מה האלטרנטיבה לארה"ב. השגריר - ארה"ב היא המתווך היחיד הנהנה מהאמון שלנו וגם הערבים פונים אליה. בתשובה לשאלת ויין מה הצעד הבא השיב השגריר כי על מצרים, ארה"ב ושיראל לחזור ולדון באוטונומיה.

6. שחנסקי - אמרתי לשולץ שעל ארה"ב לדרוש במפגיע מהערבים הכרה ברורה ומפורשת בקיום ישראל. נראה לי כי עמדת ארה"ב הינה זו שהותוותה ע"י הנשיא בנאומו ולא נייר העמדה שהוצא לכם. השגריר - טען כי נייר העמדה הוא הבסיס המבצעי ולכן ישראל דחתה אותו. גילמן - ביקש הבהרת ענין השתתפות תושבי מזרח י-ם באוטונומיה. ציין כי בנאומו הנשיא דיבר על אי חלוקת העיר. השגריר - אינני מטיל ספק בכוונות הנשיא אולם נייר העמדה יביא לתוצאות גלתי רצויות שלא בצפו מראש.

7. לנטוס - סבור כי יש התדרדרות מוחשית ביחסי שתי המדינות שסיבתה נעוצה לא כל כך במחנות אלא בסגנון רה"מ. הדחיה המיידית של הצעת הנשיא ע"י ישראל היתה משגה עצום ויקח זמן רב לתקנו. אותו הדין לגבי הגיגיו החרף והמידי של פגישת האפיפיור עם עראפת. אינני יודע אם יש משהו שיוכל להעמיד את רה"מ על ההשלכות השליליות של סגנונו. אמרתי זאת לרה"מ עוד ב-1981. פוליטיקאי צריך לדעת שאין לומר תמיד כל מה שעם לבך. האם ממשלת ישראל לא יכלה לומר משהו כגון - הצעות הנשיא נוגעות לענין מסובך וידרש זמן רב ללמדן. אם ישראל היתה מגיבה כך בינתיים - הערבים היו יוצאים בהודעת פז ואירועים אחרים, לרבות רצח ג'ומאייל, היו מוגעים צורך בעמות עם הממשל. השגריר - ניתח הנסיבות של הגשת נייר העמדה הן ציון כי רה"מ ביקש שהות של יום ללמוד הנושא והדבר לא ניתן לו. כמו כן ציין כי דחית הנייר היתה עמדתו פה אחד של הקבינט ולא של רה"מ בלבד. מהות ההצעה נוגעת לקיומנו הפיזי שעה שהדבר, על אף חשיבותו לאנטרס האמריקני, אינו בעל אותה מרכזיות מכרעת. הדגיש כי רה"מ הינו נכס ממדרגה ראשונה לתהליך השלום כולו.

8. סולארז - הצטרף לדברי לנטוס ומח בקרות על סגנון ההסברה הישראלית המבליטה אלמנטים של עמות עם הממשל. ביקש הבהרות כמה זמן ישהה צה"ל במערב ביירות. השגריר - טען כי ישראל אינה רוצה עמות עם הממשל. הנמקת דחיתנו את נייר העמדה נוגעת מהצורך להגביר המודעות לתוכנו, קיומו של מסמך זה וההשלכות הנוגעות סבצונו. כאשר לביירות נוכחותנו היה גורם מייצב, יש בעיר שמאלנים ואנשי אש"פ רבים שירדו להתחרת. חשוב להטיח שהם יפורקו מנסקס ויפסקו מעשי

ט ל פ ס ט ב ר ק

דף 3... מתוך 3... נפיש

סרוג בטחוני

דחיפות

מאריך רז"ח:

מס' טברק 372

אל:

האלימות,

9. שמנסקי - מחרטט שרהיימ חותר לטפוח השטחים, דבר שיהיה אסון. קשה לדבר על אוטונומיה, ללא קטר לעטח. אם יש רצון להתפטר ניתן גם להתאים המסגרה הליגליסטית. אני מוטרד מהעובדה שישאל מאמינה כי היא מחזיקה האמת האבטולוטית. על ישראל להתפטר עם הלאומיות הפלסטית וזו המציאות שלא ניתן לברוח מפניה. השגריר - ניתח הדילמות הקשורות לשטחים (איפה להתוות הקו בין הצורך בגבול בר-הגנה והמצאות מעוט גדול). ישראל מאמינה שאוטונומיה הינה הפתרון. בתום הדיון זבלוקי מסר דברי בימוסין וציין כי הוא ידי ישראל.

10. הערה - אורת הדיון היתה גלויה וחבריה. הנוכחים ברובם נמנים על הגרעון הקשה של תומכיו נרעדה. הם היו בקורתיים לגבי סוגיות סגנון וביקשו להעביר לשגויו מסר שרצוי לגלות גמישות טקטית ולהמנע מעמות מיותר עם הממשל.

קני-טל (א.פ)

Handwritten notes in Hebrew, including the name 'פרידמן' and other illegible text.

ט ר פ ס

דף 1... מתוך 1... דפים

סרוב בטחוני... שטור

דחיפות.....

אלו המשרד

תאריך רז"ח: 1130... 17... ספט. 82

מס' סברק... 371

מצפ"א

מתוך שיחה עם המורשה צירלי וילסון (ועדה ההקצבות של הבית)

1. וילסון, בחור ידיד ישראל, מודאג מכיוון ההתפתחויות במישור היחסים בין שתי המדינות. לדעתו ממשלה ישראל לא מוכנה להסכים למשהו הנופל מריבונות על השטחים, דבר שאינו מקובל על אף ממשל אמריקני. קיימת תמיכה מאסיבית (לפחות 90%) בהצעות הנשיא כבסיס למו"מ בקונגרס. דחית התכנית והקמת ההתחליות באותו היום היו מעשה פזיז שפגעו בידידיהיחיד שנוהר לישראל - נשיא ארה"ב. מתקשה להבין מדוע ישראל לא הסכים לפרוז הגדמ"ע. הירדנים ובה"ל יוכלו להבטיח שהיא תשאר מפורזת ולא תציב אתגר בטחוני. במסגרת הסדר בגדמ"ע מצדד בהשתתפות אמריקנית בהסדרי הבטחון, לרבות השתתפות בכוח רב-לאומי.
2. לנוכח אורית היחסים המתוחה קשה לנהל עסקים כרגיל ולשלוח *notification* על 75 מטוסי F-16. לדבריו, המתרחות הנפוצות יכולה להאפר לגורם של קבע ואם לא תחול תדוזה בעמדת ישראל אנו נכנס "לחורף ארך מאד". לדבריו, הקונגרס החדש יהיה עוד יותר בקורתי כלפי ישראל, זאת בשל העובדה כי חברי הקונגרס יהיו חופשים יותר לבטא עצמם אחרי הבחירות. הוסיף בצחוק, כי רבים חוששים עתה מכוחם של היהודים.
3. תידרכו לגבי עמדתנו בנושא יוזמת הנשיא. טען כי אין הוא מקבל טענתנו שיש חריגת מק.ד. בנייר העמדה. לדעתו, ישראל ע"י מדיניותה הפרה רוח ק.ד. בנושא הלבנוני. חזר וביטא תמיכה והבנה במדיניותנו לרבות הכניסה למערב ביירות. לקראת סוף השיחה התייחס למבוכתם ומצוקתם של יהודי ארה"ב, הנאלצים לברור האנטרטיס האמריקניים והישראלים ולקבל החלטות קשות.
4. הערה - הערכתו הפסימית של וילסון אינה חופעה יוצאת דופן בימים אלה. הערה זו מרפה במידה מסוימת ידי ידידינו ומקשה על קדום נושאים כגון סיוע חוץ.

קני-טל
קני

Handwritten notes in Hebrew and English at the bottom of the page.

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

ט ר פ ס
ד פ
ס ר ו ג כ ט ח ו נ י
ד ח י פ ו ת
ת א ר י כ ר ז " ח : 810161810 ס פ ט י 82
מ ס ' מ ב ר ק 367

מיון
מס' סדר

אל : מנהל מצפ"א.

1. השגריר נפגש היום עם סנטור ליהי (דמ. ורמונט). השגריר הסביר מניעי כניסתנו למערב ביירות והוסיף שתגובת ארה"ב וגיבוי ישראל עלולים רק לעודד את הקיצונים במחנה הערבי.
2. ליהי אמר שהוא תומך ביוזמת הנשיא. חשב עד כה שהנשיא אינו רוצה לגעת בק.ד. שכן יש על כל הנושא חוממת של קרטר. הוא שמח שהנשיא החליט לחדש היוזמה הבנויה על ק.ד. ואשר מונעת את המצב שבו יש מדיניות חוץ אמריקאית של הייג ומדיניות חוץ אמריקאית של ויינברגר. השגריר הסביר את מניעי התנגדותנו ליוזמת הנשיא.

ערו

Handwritten notes in Hebrew and Arabic script at the bottom of the page.

ט ו פ ס
ד פ . . . מתוך . . . דפים
סוג בתחומי . . . שמור . . .
דחיפות

אל: המשרד

תאריך רז"ח: 13, 15, 16, ספט. 82
מס' סברק . . . 366

ממנכ"ל - מנהל מצפ"א
דע: לשכת שר האוצר, מנכ"ל האוצר, א. דברת.

פגישת שר האוצר עם סנטורים ומורשים.

ב-15.9 נפגש שר האוצר בארוחת צהרים עם קבוצה של סנטורים ומורשים. נכחו הסנטורים טד סטיבנס (המצליף הרפובליקני) קרנטון (המצליף הדמוקרטי) אינוי, הולינגס, וורנר, פל, תרמונד, הדלסטון וג'ונסון. מבין המורשים בלטו בוב מיכאל, מנהיג המיעוט הרפובליקני, סולארז, לנטוס, דורנן, אדבו, רוט, ארדל ופנטה. נכחו מהצד הישראלי השגריר, הציר הכלכלי והחיים.

שר האוצר עמד על שני נושאים עקריים: 1. בקשת הסיוע - ישראל תספוג את מחיר המלחמה בלבנון ובקשתה לסיוע, להוציא שנויים טכניים, לא תבקש מארה"ב לעזור בכיסוי הוצאה זו. משלם המיסים בישראל יאלץ ליטול מעמסה זו עליו אך ממשלת ישראל לא נאלצה להפעיל מערכות פיקוח או קיצוב בעטיה של המלחמה וזה אות חיובי ביותר המצביע על יציבותה של הכלכלה בישראל. שר האוצר פרט את בקשותיה של ישראל. 2. עמדת ממשלת ישראל לגבי יוזמת נשיא ארה"ב - שר האוצר פרט את הסיבות להחלטתה של הממשלה ועמד גם על תגובות הפסגה בפאז ותגובת המלך חוסיין כפי שהופיעה בראיון בבי.בי.סי.

הערכה: המפגש היה מועיל ביותר ונכחו בה אישים מרכזים משני צידי הקונגרס. המפגש נוצל על-ידי שר האוצר להסביר הן את הנושא המדיני והן את הנושא הכלכלי. אחת הנקודות שעלתה בנושא הכלכלי היתה בקשתנו בצד הסיוע האזרחי ו"הצמדתה" לגדל תשלומי ישראל לארה"ב כהחזר החוב. סטיבנס והולינגס התקשו להבין נושא זה (אם כי בחלקו נבע קושי זה מאי ידיעה כל הפרטים הטכניים).

ערו

מה שכתבתי הוא סתם דבר אנא אל תעשה לי קושי
אני רואה את זה ב-311

שגרירות ישראל - רושינגטון

ט ו פ ס
1
2
מ ת ו ר ק
ד פ י ס
מ ת ו ר ק
ג ל ו ג י
מ י ו ש י

אל: המשרד

תאריך 16.1500 ספטמבר 82
מס' מברק 359

ממנכ"ל מצפ"א

STATE DEPARTMENT BRIEFING SEPTEMBER 16, 1982

JOHN HUGHES STATEMENT ON WEST BEIRUT:

It appears from the press reports and eyewitness accounts that the Israeli's have now moved into strategic positions throughout West Beirut and control much of that sector of the city. This is contrary to assurances given to us by the Israeli's with Washington and Israel. We fully support the Lebanese government's call for their withdrawal of Israeli forces which are in clear violation of the cease-fire understanding to which Israel is party. There is no justification in our view for Israeli continued military presence in West Beirut and we call for an immediate pullback.

RESPONSE TO ISSUES RAISED BY STATEMENT

U.S. POSITION AS TO A "CHANGED SITUATION" IN WEST BEIRUT FROM YESTERDAY:

Hughes commented that the "situation has now changed". He expanded on this by reporting the assurances from the Israeli's yesterday admit the confusion that the military movements exercised were limited in scope and "precautionary". The status of the situation was not quite clear yesterday states Hughes therefore, the extent or duration of the Israeli movement was not detectable. Hughes moreover implies that the situation has changed for the movements of the Israeli's are clearly no longer "precautionary" or "limited". The administration has thus perceived that these movements are in clear violation of the August 20th Habib initiated agreement.

Hughes infers that the Israeli presence is a clear impediment to the restoration of stability in West Beirut. He supports this contention by citing the clashes and firing in Beirut and that these are obviously, "not helpful nor constructive". Further, 'we see no need for them to be there and we are calling for a withdrawal, today's presence in West Beirut is a dual violation of assurances.'

ARENS/SHULTZ:

In reference to the meeting between Arens and Shultz yesterday Hughes states that the Secretary made the U.S. position clear. Hughes in addition confirmed a meeting between Arens and Shultz today at Shultz's request.

U.S. POSITION ON LEBANESE STABILITY:

Hughes comments that the Lebanese were proceeding towards the political stability of which they sought, reasserting their control throughout Beirut. Hughes refers to the fact that various factions were present at Gemayel's funeral shows that they are trying to strive toward the national reconciliation of which the U.S. sought. The current skirmishes today and the fighting Hughes states makes it difficult for the Lebanese to order a process which had started with some "degree of success".

ט ר פ ס מ ב ר ק

דפ...2..מתוך 2 דפים

סרוג בטחוני

דחיפות

תאריך רז"ח:

...359... מס' מברק

אל:

Hughes assures us that the Israeli's are aware of our views.

MULTINATIONAL FORCE RETURN TO WEST BEIRUT:

Hughes remarks that "there has not been a change." Further this applies to Italy and France to the best of his knowledge."

STATEMENT IN REFERENCE TO EGYPTIAN FOREIGN MINISTER ALI:

Hughes states the following, We understand the concerns of Foreign Minister Ali about the effects of the current situation in Lebanon and on the Middle East peace. It is our own view that the Israeli movements in West Beirut are not helpful to the peace process. We will continue our pursuit of the resolution to both the Lebanese crisis and the Palestinian problem as urgently as possible and not to wait for the resolution of one without dealing with the other. As a practical matter we do not see an imminent resumption of the autonomy talks; all relevant parties are needed. When asked to explain further if there will be a delay or not Hughes comments that this insinuates that the "peace process continues to go on over this past week and will continue.

AMBASSADOR DRAPER :

Hughes comments the following: Ambassador Draper is devoting his great energy to this problem (crisis in West Beirut), he has spoke with Sarkis today who urged an Israeli pull back. He is now in Israel undergoing discussions there.

BREZHNEV'S STATEMENT:

Hughes remarks: We have given his speech careful attention and we do not see that it is anything new or contributing to the peace process in the Middle East.

ARAB CORRESPONDENCE WITH WASHINGTON ON THE ISRAELI PRESENCE IN WEST BEIRUT

Hughes comments that you can be sure that continued diplomatic exchange between the governments of the various parties continues.

Handwritten Hebrew notes at the bottom of the page, including the word "התאמה" (adaptation) and other illegible scribbles.

שבירות ישראל - רושינגטון

ט ר פ ס מ ב ר ק

דף..... מתוך..... דפים

סרוג בטחוני... קנדי?..

דחיפות.... בהנל.....

82 ספט 162545

תאריך רז"ח:.....

מס' סברק... 55/84

שירותי תיק
100

אל: ניו-יורק. המשרד

בלום. דע: שהי"ח, מצפ"א.

בשיחה עם איגלבורגר בצהרים, מסר שארה"ב תנסה לדחות ל-24 שעות
החלטת האו"ם הקוראת ליציאת צה"ל מביירות. אם לא תצליח, תצביע בעד.

נתניהו

למה סלמה ריה סורה שהבט המשל האמנם למקני רובינסון
אל-צנו איראב האמנם למד רח אמן

ס נ פ ס ס כ ר ק

דף... 2... מתוך... 2... דפים

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך וז"ח

מס' מברק... 347

אלו

- 6. נליגן - האט בגין חותר לתת לישראל גבולות ההבטחה. האם יש הכרזה שלו ברוח זו. השגריר חזר על רצון ישראל בגבולות שניתן להגן עליהם ונתח תולדות חלוקת א"י ע"י הבריטים.
- 7. דורנאן - עמד על העדר אחדות בקרב הקהילה היהודית הליברלית והוסיף כי אולי יצוי לבטס יותר על חמיכת הרפובליקנים השמרניים.
- הערה - זו הופעתו הראשונה של השגריר בפני פורום כזה. האוירה היחה לבנית.

קני-טל

א.א.א.

שלה סלמה היה סוריה שהיה. אנוס א/אסל א/אסל
 רוב, אסל, ו/א/א/א א/א א/א

2/3 311

Transmittal No. 82-83

Notice of Proposed Issuance of Letter of Offer
Pursuant to Section 36(b)
of the Arms Export Control Act

- (i) Prospective Purchaser: Egypt
- (ii) Total Estimated Value:
Major Defense Equipment*	\$227 million
Other	\$462 million
TOTAL	\$689 million
- (iii) Description of Articles or Services Offered:
Four E-2C aircraft with spare parts, support equipment, training, and publications.
- (iv) Military Department: Navy (SAL)
- (v) Sales Commission, Fee, etc., Paid, Offered, or Agreed to be Paid:
None
- (vi) Sensitivity of Technology Contained in the Defense Articles or Defense Services Proposed to be Sold:
See Annex under separate cover.
- (vii) Section 28 Report: Case not included in Section 28 report.
- (viii) Date Report Delivered to Congress: 10 SEP 1982

* as defined in Section 47(6) of the Arms Export Control Act.

3/3 311

POLICY JUSTIFICATION

Egypt - E-2C Aircraft

The Government of Egypt (GOE) has requested the purchase of four E-2C aircraft with spare parts, support equipment, training, and publications at an estimated cost of \$689 million.

The proposed sale supports the American foreign policy and national security objectives of assisting the GOE in its program of modernizing its armed forces so that it may provide for its own security and self-defense and contribute to regional security and stability. A strong and independent Egypt will be able to participate in the Middle East peace process and resist incursions of Soviet client states in the region.

The sale of these four aircraft will provide the Egyptian Air Defense Force with extended early warning as well as command and control capabilities. The E-2C aircraft will be used to augment ground radar units.

The sale of this equipment and support will not affect the basic military balance in the region.

The prime contractor will be the Grumman Aerospace Corporation of Bethpage, New York.

Implementation of this sale will require the assignment of 21 additional U.S. contractor representatives to Egypt for two years.

There will be no adverse impact on U.S. defense readiness as a result of this sale.

סגירות ישראל - ווסינגטון

אל: המשרד

ס ו פ ס ס ב ר ק

דף... מתוך 70 דפים

סוג בטחוני... שטנכ...

דחיפות.....

תאריך וז"ח 0850. 15. ספט. 82

מס' מברק... 310

מצפ"א

עראפת באטליה

בימים האחרונים פעלתי במשרדים של בינגתאם, פנוויק, לנטוס, לנט, סולרז, רוזנטל, אכנציו, פיזר, לונג, דורנאן, ביאג'י, גרין, מק-גראת, פאסל, להימן, ותידרכתי אותם על ההתפתחויות בנדון תוך העמדתם על החומרה בה אנו רואים התפתחות זו.

הבטיחו להתקשר מיד לנציג הותיקאן, לשגריר אטליה ולאנדריאוטי. רצ"נ חלק מהמברקים שנשלחו לנ"ל.

קני-טל

Handwritten signature

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or note.

10/1/1.004

Finkelstein

2/7 310

GWA126311

September 13, 1982

Most Reverend Pio Laghi
Apostolic Delegate
3339 Massachusetts Ave.
Washington, DC 20008

Your Excellency:

We understand that there is a strong possibility that His Holiness, Pope John Paul II may meet with Yasir Arafat, chairman of the Palestine Liberation Organization. If this is so, we urge you to do everything in your power to dissuade the Pope from such an action.

The PLO continues officially to vow the destruction of Israel, and to attempt to achieve that goal through the use of international terrorism. Christians and Jews have a unique relationship to each other and to the land of Israel; they also share a commitment to the value of human life and an aversion to violence. We believe we speak for peaceful people around the world in saying that a meeting between His Holiness and Yasir Arafat would serve only to lend legitimacy to his efforts to destroy the nation of Israel through international terrorism.

The legitimate rights of the Palestinian people must be recognized and secured, but this must not be done by recognition and legitimization of one of the world's most ruthless terrorist organizations.

Again we urge you to dissuade the Pope from this course of action. Many thanks for your kind attention.

Millicent Fenwick, M.C.
U. S. House of
Representatives

Jonathan B. Bingham, M.C.
U.S. House of
Representatives

cmb

3/7 310

F. A. B. / Millicent

GWA126311

September 13, 1982

Honorable Gaudio Andreotti
Camera dei Deputati
Rome, Italy

As Chairman of the Italian delegation to the International Parliamentarians Union we urge you to do what you can to prevent Yasir Arafat, the chairman of the Palestine Liberation Organization, from addressing the meeting of the IPU which is presently underway in Rome.

As you know the PLO is one of the most ruthless terrorist organizations in the world. It has vowed the destruction of the state of Israel and tries to achieve this end through the killing of innocent uninvolved civilians.

Recognition of the legitimate rights of the Palestinian people is an important, and we believe appropriate action for a group such as the IPU to undertake. However, we feel very strongly that this need not and indeed must not take the form of lending legitimacy to the efforts of international terrorism.

Many thanks for your attention to this matter. With all good wishes

Millicent Fenwick, M.C.
U. S. House of
Representatives

Jonathan B. Bingham, M.C.
U. S. House of
Representatives

cmb

Telegram

NO WDS - CL. OF SVC	PD OR COLL.	CASH NO	CHARGE TO THE ACCOUNT OF	THIS MESSAGE WILL BE SENT AS A TELEGRAM UNLESS IT IS OTHERWISE INDICATED.	PRICE		OVER NIGHT TELEGRAM
			GWA 086381		DAY	NIGHT	

Send the following message, subject to the Telegraph Company's conditions, rules and regulations, which are on file with regulatory authorities.

4/7 310

Most Rev. Pio Laghi, S.T.D., J.C.D.
3339 Massachusetts Avenue NW
Washington, D.C. 20008

While I applaud his Holiness' sincere effort to further the peace process in the Middle East by meeting with Yasir Arafat, I feel a deep concern that Arafat may abuse or exploit this move in a way to bring harm to peace efforts.

For more than a decade, Arafat and his PLO forces have shocked the civilized world with their terrorist acts against Israel. Now, when Arafat and his guerilla forces have been expelled from Lebanon, new possibilities for advancing the peace process have opened. If Arafat can be persuaded to further that process by recognizing the existence of Israel, and supporting the Camp David Accords, a very major contribution to permanent peace in the Middle East would be achieved.

I pray that his Holiness may achieve this goal.

NORMAN F. LENT
Member of Congress
2228 Rayburn HOB
Washington, D.C. 20515

WESTERN UNION

Telegram

NO. WORDS - CL. OF SVC.	PK. OR COLL.	CASH NO.	CHARGE TO THE ACCOUNT OF	THIS MESSAGE WILL BE SENT AS A TELEGRAM UNLESS IT IS OTHERWISE INDICATED.	PRICE	OVERNIGHT TELEGRAM
			GWA 086381		DAY	

Send the following message, subject to the Telegraph Company's conditions, rates and regulations, which are on file with regulatory authorities.

310 5/7

Rinaldo Pettrignani
Ambassador Extraordinary & Plenipotentiary
Embassy of Italy
1601 Fuller Street
Washington, D.C. 20009

I understand your President has agreed to grant an audience to Yasir Arafat. I would respectfully request and urge that such a meeting not take place for it gives Arafat the kind of recognition he certainly does not deserve.

Arafat's visit will create the false impression that he is a respectable leader when, in fact, he is just an advocate for wanton terrorism. If your President meets with Arafat, it would amount to admission that his brand of terrorism is being recognized and even encouraged.

Last, but not least, this appearance would dim the prospects of Arab-Israeli peace. The recent expulsion of Arafat and his terrorists from Lebanon has opened new possibilities for advancing the peace process.

NORMAN F. LENT
Member of Congress
2228 Rayburn HOB
Washington, D.C. 20515

Telegram

NO WDS. - CL OF SVC	PD. OR COLL.	CASH NO.	CHARGE TO THE ACCOUNT OF	THIS MESSAGE WILL BE SENT AS A TELEGRAM UNLESS IT IS OTHERWISE INDICATED.	PRESS		OVER NIGHT TELEGRAM
					DPR	NPR	
			Benjamin S. Rosenthal				

Send the following message, subject to the Telegraph Company's conditions of service. Members of Congress are on file with regulatory authorities.

6/7 310

13 September 1982

Honorable Giulio Andreotti
Camera Dei Deputati
Rome
Italy

Dear Mr. Andreotti

We are deeply concerned about the decision to allow Yasir Arafat to represent the PLO at the annual conference of the Interparliamentary Union

His appearance will only detract from the conference's legitimate work. We strongly urge you to reassess this misguided decision

Benjamin S Rosenthal
Stephen J Solarz
Members of Congress

CB
GVA-085346

NO. WDS. - CL. OF SVC.	PD. OR COLL.	CASH NO.	CHARGE TO THE ACCOUNT OF	THIS MESSAGE WILL BE SENT AS A TELEGRAM UNLESS IT IS OTHERWISE INDICATED.	RATES		OVER NIGHT TELEGRAM
					DPR	NPR	

is message, subject to the Telegraph Company's conditions, rules and regulations, which are on file with regulatory authorities.

ACCT. : GWA 332066

310 7/7

The Hon. Guilo Andreotti
 President- Italian Delegation (IPU)
 Union Interparlementaire
 Camera Dei Deputati
 Palazzo Montecitorio
 00186 Roma Italia

Dear President Andreotti:

I am deeply disturbed by the invitation to Yassir Arafat and the PLO to attend and speak at the IPU conference. His appearance only deters and detracts from the fine work of the IPU.

I strongly request that you withdraw the invitation to Arafat and the PLO.

Cordially,

Tom Lantos
 Member of U.S. House of Representatives

אל: ווש, ביירות, נר: חוזים 1153, מ: המשרד
 דח: ב, סג: ס, תא: 150982, זח: 1830
 נד: שגארהב בלבנון

סודי/בהוליי

ארנס דע ליאור.

האמריקאים הן כאן והן בביירות הודיעו שהשגרירות האמריקאית
 במערב ביירות שהחלה לפעול מחדש בימים האחרונים הופגזה ע"י
 כוחו של צהל שנע מערבה מהנמל. ההפגזה אירעה בזמן חילופי אש
 עם מחבלים ואנשי מיליציות שמאליות.

הודעתי כעת לפלאטון שנתנו הנחיות מפוררות וחמורות לא לגעת
 בבנין שגרירות ארה"ב בפרט ובבניני שגרירות אחרות.

בר-און =

תפ: שהח, סשהח, רהמ, סרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממת, רם,
 אמן, מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 1255

** ** נכנס

** **

** **

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

סודי ביותר

מתוך 1

דף 1

מתוך 32

עומק 6

מל: המשרד, נר: 281, מ: ווש

דח: ר, סג: מ, תא: 140982, וח: 1900

סודי ביותר/רגיל

ממנכל. בנצור.

משיחה עם מילר, נושאים צבאיים/ישראלי-ערב/מחמד'.

נוטיפיקציה לקונגרס על F 16

סיפר כי דברו עם פרסי שאמר שיתנגד בתוקף למסירת ההודעה עתה.

כנראה שלא תהיה ישיבת LAME DUCK של הקונגרס. אמנם מותר

להגיש נוטיפיקציה בפגרה אך יש להם סידור בלתי-פורמלי עם

הקונגרס שעושים כך רק במקרים לא קונטרברסייליים. לאור הערתו

של פרסי ולאור חוות דעתו של בייקר שהנושא במחלוקת, כל הנושא

כנראה יצטרך להמתין מספר חודשים.

העיר דרך אגב שגם התרשמו שבתקופה האחרונה ישראל חדלה לכוף

בענין.

סיבל=

תפ: שהח, סשהח, דהמ, סרהמ, שהבט, ממנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן,

מצפא, רובינסטיין

1007

שגרירות ישראל - נושיןנטון

אל: המשרד

ט ו פ ס
דף... מתוך... דפים
סדרג בטחוני... גלוי...
דחיסות... בטל...
תאריך רו"ח: 1499. ספטמבר 82

ס"ס סברק 348

ממנכ"ל. מצפ"א דע: לשכת רה"ב

לבנון.

להלן הודעת דובר מחמ"ד. ההודעה פורסמה במקביל בביח
הלבן ובמחמ"ד.

IT APPEARS FROM PRESS REPORTS AND EYEWITNESS ACCOUNTS THAT THE ISRAELIS
HAVE NOW MOVED INTO STRATEGIC POSITIONS THROUGHOUT WEST BEIRUT AND CONTROL
MUCH OF THAT SECTOR OF THE CITY. THIS IS CONTRARY TO ASSURANCES GIVEN TO US BY
THE ISRAELIS BOTH IN WASHINGTON AND IN ISRAEL. WE FULLY SUPPORT THE LEBANESE
GOVERNMENT'S CALL FOR THE WITHDRAWAL OF ISRAELI FORCES WHICH ARE IN CLEAR
VIOLATION OF THE CEASE-FIRE UNDERSTANDING TO WHICH ISRAEL IS PARTY. THERE IS NO
JUSTIFICATION IN OUR VIEW FOR ISRAEL'S CONTINUED MILITARY PRESENCE IN WEST BEIRUT
AND WE CALL FOR AN IMMEDIATE PULLBACK.

דן כהן.

להלן הודעת דובר מחמ"ד. ההודעה פורסמה במקביל בביח
הלבן ובמחמ"ד.

ט ר פ ס מ ב ר ק

דפ.א. מתוך... לפים

סוג בטרני...לל?

דחיות...ל?

אל: המשד

תאריך רז"ח: 14.9.82

מס' מברק 288

המנכ"ל, מצפ"א

STATE DEPARTMENT BRIEFING SEPTEMBER 14, 1982

JOHN HUGHES IN RESPONSE TO QUESTIONS POSED

STATEMENT IN REFERENCE TO KING HUSSEIN'S RESPONSE TO THE PRESIDENT'S INITIATIVE:

We are pleased by the positive thrust of the King's remarks. We welcome all constructive point of view on the ways to achieve a just and lasting peace in the Middle East. Our present position underlies our earlier feelings that the King is seriously considering the President's initiative.

Clarification of "positive thrust": I think there were aspects of it seemed to me, he talked about the President's initiative as being "courageous, constructive and I think he used the term "positive" and we see this as helpful and hopeful."

GENERAL ARAB RESPONSE :

Alot of diplomatic discussions continue to go on with the various parties involved. I do not want to go further into the substance of these discussions,

PROJECTED REFLECTION ON ISRAELI POSITION:

In response to the Secretary's comment on the hill that "the bottom line is that we need an active participant on the other side"; when questioned if such exists Hughes retorted, "I wouldn't think we have that yet."

BOMBING OF GEMAYEL'S OFFICE:

We have seen the reports, but Hughes comments that they have been unable at this point to decipher the actual facts.

AMERICAN RESPONSE TO THE FEZ CONFERENCE:

Hughes refrains his comments to go beyond the language of the Secretary in which he stated that we are at a phase of "quiet diplomacy". He further adds that, "I think that is what is going forward as the outcome of the Fez conference becomes clearer."

MEETING THIS AFTERNOON BETWEEN SHULTZ/ARENS:

Hughes confirmed an approximately 30 minute meeting between the Secretary and the Ambassador at the Ambassador's request. He would not go beyond the confirmation of the meeting.

תחנה

Handwritten notes in Hebrew at the bottom of the page, including phrases like "התאמת" and "התאמת".

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמו

5528

**

KS

**

**

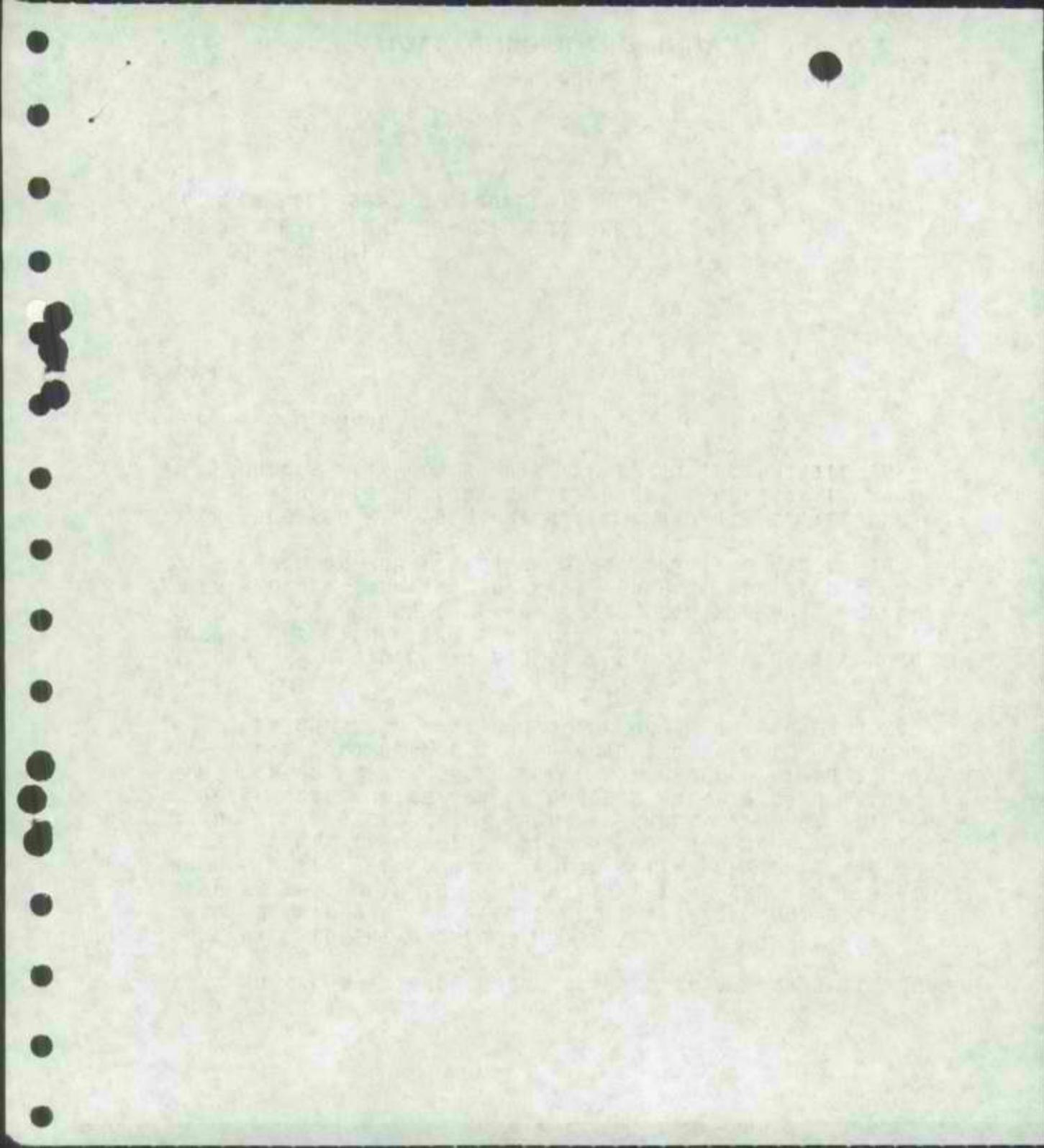
**

אל: ווא, נר: 466, מ: המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 130982, רח: 2230
נד: בקור ספקטור

שמו

ערן. ביקור ספקטור.

1. הסנתור נועד עם רה"מ, סגן שה"ח והמשנה למנכ"ל לפי התכנית שהמשרד סידר במשך ביקורו הקצר, והוא בעצמו נפגש עם ח"כ פרס ועם צבי רפ"ח לפי סידור שנעשה על ידי שגרירות ארה"ב.
2. אמנם לא מתח ביקורת על הממשל ואף ניסה לשכנע רה"מ שהנשיא רייגן נשאר ידיד אמיתי של ישראל ובשום פנים לא מאיים עלינו, אולם יחד עם כך נשמעו רמזים בהערותיו שאיננו מתלהב מהצעות רייגן. חזר והעיר שאילו חיבינו עם תגובתנו המיידית עד לאחר פו אזי היה נשל שלטרבנות מוטל על הערבים ולא בטיקר עלינו.
3. בשיחתו עם רה"מ שמע סקירה מקיפה על השלכות מבצע שלי"ג ומדיניות הסודים, וכן הושמעה דעת רה"מ כי ישראל תהנה עכשיו לשנים רבות של שלום. לגבי ק"ד אמר רה"מ לסנתור שבאשר נראה לנו ששני השותפים שלנו בהסכמים כאילו מבטלים ונוצעים אותם, עלינו לבדוק היטב ולחשוב מה לעשות בדבר המשך ביצועם. הסביר התנגדותנו להצעות הנשיא כפי שפירט אותם בכנסת והוסיף ששלטון ירדני ביו"ש שיכול וקרוב לוודאי כן יהפוך לשליטה ממש אש"פ מהווה סכנה לקיומנו ולא נרשה זאת. העיד שיהיה בארה"ב בנובמבר ולא ירום ביקור בווינגטון אך אם יורמן לבית הלבן בוודאי שייענה.
4. עם סגן שה"ח העלה ספקטור אותם ההיבטים ושמע תגובות דומות והסברים זהים.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5. עם המשנה למנכ"ל שאל מה הלאה? בדאון פירש החלטות 19 והסביר נסיבות תגובתנו להצעות דייגן, תוך הדגשה שהערבים, בניגוד לציפית הנשיא, לא שחררו חוסיין מהגבלת רבאט, ובכך הוכיחו חוסר עניין ממשי בהשכנת שלום. סירובם להצטרף ל-ק.ד. בעינו עומד אך אינם מצהירים נפה מלא על כך. גם לא קבלו פניית לבנון להביא לפינוי הסורים וגם זה מנוגד לפיוס האילור.

6. ספקטור התרשם מביקורו בלבנון שם שוחח עם באשיר שהאילווצים הפנימיים וההיצוניים ימנעו מבאשיר לחתום על חוזה שלום פורמאלי אתנו בקרוב, אך ברור לו עם זאת, שג'מייל סומך עלינו בעיקר להוציא הכוחות הסוריים מלבנון.

7. מסתבר שאחותו הנשואה של ספקטור מתגוררת בירושלים בתור עולה חדשה עם בעלה שפרש לא מזמן מעסקיו בארה"ב.

מצפ"א. +=

תפ: שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, דהמ, מצפא, יגר, אורחים, ר/מדכז

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5529

NS

10 ד

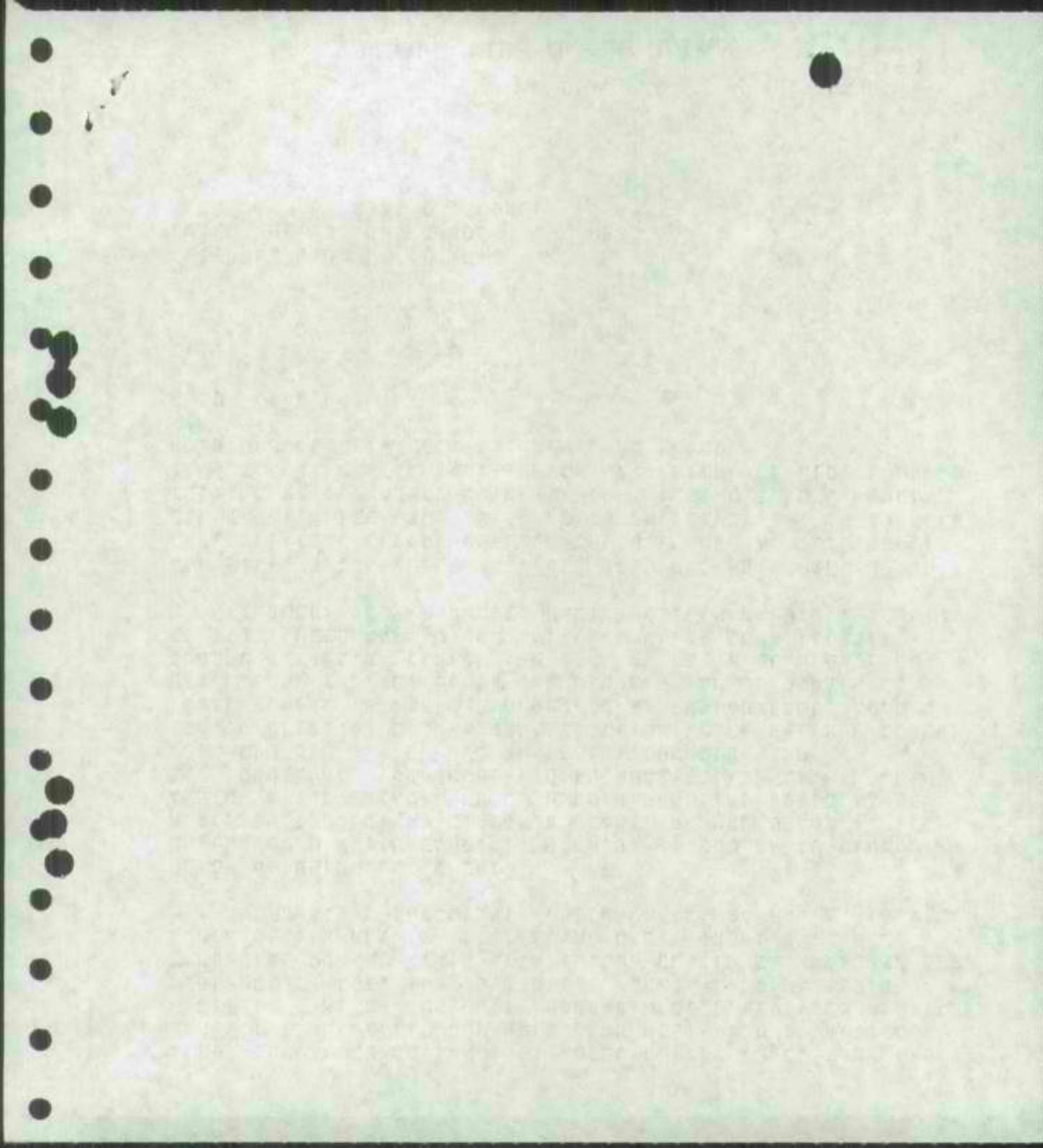
**
**
**

אל: ווש, נד: 468, מ: המשרד
דח: ר, סג: ס, תא: 130982, וח: 2230
נד: עמדת חוסיין - המומ'

10 ד

מרום. לשלך 230.

1. עמדת חוסיין לגבי המו'מ' שיחתך עם גרוסמן. כללית, מקובלת עלינו הערכתו של גרוסמן כי חוסיין מחייח בחיוב לרעיונות שהעלה רייגן בנאומו, ודברים ברוח זו נאמרו כבר על ידי דובר רשמי ירדני (2.9) ושג'רדן בווש' (3.9) אולם להערכתנו נוטה גרוסמן להפריז בהערכת יכולתה של ירדן לפעול ללא גיבוי ערבי ובהערכת צפיותיה ממו'מ' אם וכאשר יתקיים.
2. להערכתנו גם אם מרכיבי התכנית קבילים על חוסיין, הרי נכונותו להכנס למו'מ' על יסודותיו תלויה בראש ובראשונה בהסכמה בינערבית. בראיון ל-א.ב.ס. (29.8) דיבר חוסיין על הצורך בקשר בין שתי הגדות. אך הבהיר בצורה חד משמעית כי 'יאין ברשותו יפוי כוח מהפלסטטינים או מהעולם הערבי לסיפוג בבעיית הגדמי'ע וכי לא יעשה דבר בנושא זה כל עוד אין ברשותו יפוי כוח כזה. ין חזר על דבקותו בהחלטות רבאט.
3. מתקבל על הדעת שחוסיין קווה שאש'י'פ' יתן לו אור ירוק לפתיחת מו'מ' אולם נראה כי החלטות פאס גדעו תקוותיו, שכן אישרו מחדש היות אש'י'פ' הנציג הבלעד' של העם הפלסטטיני וקבע הצורך להקים מדינה פלסטטינית עצמאית - נוסחה שאינה מותרת מקום לשותפות ירדנית במו'מ'.
4. מבצע שלי'ג והשלכותיו, לרבות החלטתו של אש'י'פ' ופיוורו במספר מדינות ערביות, ובידודה של סוריה נתפסו ע'י' חוסיין כשעה כושר מתאימה לנסות לגבש יוזמות ערביות כדי לנצר את פסק המן המדיני לפני שאש'י'פ' וסוריה יתעשתו ויפנו ליוזמות קיצוניות. אולם, להערכתנו, השתעשע חוסיין בדמיונות שוא, וכן מנסיונו במשך 30 שנה היה אמור לדעת שבפורומים בינערביים דוגמת פסגה יוכה תמיד אש'י'פ' להכרה מחודשת ואילו בעת, לאחר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הונחת אש"פ'י בלבנון בעת המלחמה, ראו מנהיגי ערב חובה מיוחדת לתת לו פיצוי ולחדש מחויבותן.

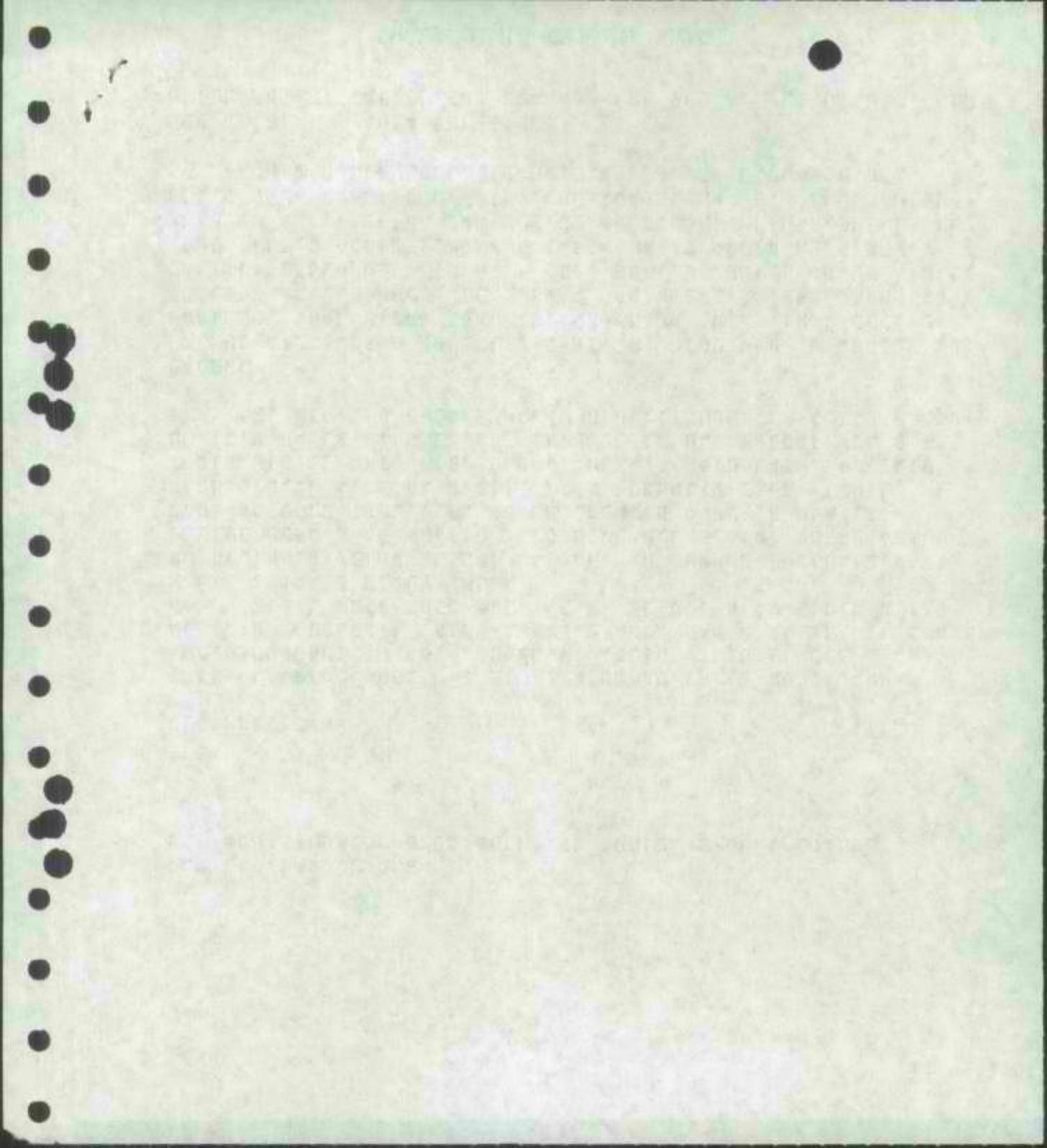
5. למרות חידוש המחויבות הערבית לאש"פ'י ולמרות אימוץ תכנית פאהד במחכונת הקרובה יותר להשקפת אש"פ'י, ניתן להניח שחוס"יין לא יוותר על קשר הקפיצה שתכנית רייגן הושיטה לו, אך ינסה בדרכים שקטות ובאמצעים דיפלומטיים לשכנע את שותפיו הערבים, ובפרט הקרובים אליו נכמו סעודיה, מרוקו, עיראק ואולי מצרים) שלירדן תפקיד בכל מו"מ'י על הגדמ"ע. אפשר שגם בוועדה המשותפת, אשר הוקמה בפאס וכוללת גם את ירדן, ואשר תפקידה המוצהר לנהל מגעים עם חברות מועב"ים, ינסה חוס"יין להעביר את השקפתו.

6. לצד הגמישות הטקטית שמגלה חוס"יין לאחרונה, לרבות השקפתו החיובית על רעיונות רייגן, לא חוזר לא חל להערכתנו כל שינוי בעמדת חוס"יין לגבי אופי הפתרון הרצוי. אמנם כתנאי מינימום מוכן חוס"יין לדבר על תיקוני גבול והתחשבות בצרכי במחון, אך עומד על הכרה בעקרון של נסיגה ישראלית מלאה ומימוש זכות ההגדרה העצמית לפלסט"נים. ניסוח זה אין פירושו הסכמה לפשרה טריטוריאלית, כדעת גרוסמן, ובודאי לא להשאת ההתחליות או איחוד ירושלים כבירת ישראל.

7. יצו"יין שכבר בעבר שמנו לב כי גרוסמן תולה בירדן תקוות מוגזמות ולהערכתנו שוגה באשליות לגבי משקלה של ירדן ויכולתה להסיט ההתפתחויות עפ"י השקפתה. דברים ברוח זו כבר ביטא בפברואר (מברקך 390 מ-16.2) ובשיחה עם נציגי ממ"ד במאי.

מרכו/ערב 2.==

תפ: שהח, סשהח, רהמ, סרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רם, אמך.
ממת, רובינשטיין, מצפא

אל: וושינגטון

דף 1 מתוך 3 דפים

סיווג בטחוני: סודי

דחיפות: מידני

131800 תאריך וזיח: }
452 מס. מברק: }
לשימוש
סח
הקשר

השגריר, הציר,

פלאשים.

המליטה סנטורים כתבו לראש הממשלה על מצב
העלאתם ארצה. להלן העתק המכתב וכן
תשובת ראש הממשלה. אנא העבירו התשובה לתעודתה.
אנא לראש פרטים לפגיש.
(קשר - אנא המצי"ב)

עד כאן

בן-אהרן

שהי טלפון של האנשים הנכבדים תפוזר וצנזר-אשרה
יהי

[Handwritten signatures]

תאריך: 13.9.1982 השולח:

אישור מנהל המחלקה:

אישור המנכ"ל:

9
1
B
My Dear Senators,

I wish to acknowledge with thanks your letter to me of August 18 which reached my office on September 9.

I read your words with the greatest attention dealing as they do with a matter which is of the highest gravity and priority to our Government and to me personally.

I deeply appreciate your concern and I need hardly emphasise to you the sensitivity of the whole subject given the extremely difficult and often hazardous nature of the mission. Despite these circumstances we have succeeded in the space of the last few years in bringing more than two thousand of our brethren home. The work goes on with no stone left unturned in the ceaseless effort to facilitate the departures until all our sisters and brothers are brought home. I wish, meanwhile, to assure you that everything possible has been done to alleviate the situation of the refugees. This is an immediate human responsibility to which we have addressed ourselves directly and effectively.

I have taken note of your readiness to assist and we shall indeed be in touch with you as the situation warrants.

Again, I thank you.

Yours sincerely,

Menachem Begin

August 18, 1982

Dear Prime Minister Begin:

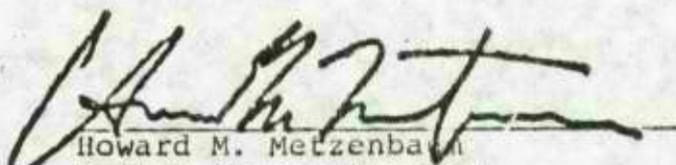
As friends of Israel, we are proud that your country shares with ours the tradition of serving as a nation of refuge for dispossessed and persecuted people from every corner of the world. In the past three decades, Israel has done a magnificent job of resettling hundreds of thousands of diverse immigrants and absorbing them into the life of a proud, free and democratic country.

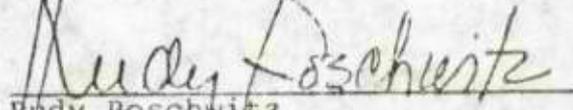
Because we understand and admire the depth of Israel's commitment to the Jewish people, we know that you share our deep concern about reports that have reached us of suffering, deprivation, and even death among Ethiopian Jewish refugees, who are awaiting the opportunity to find asylum in Israel.

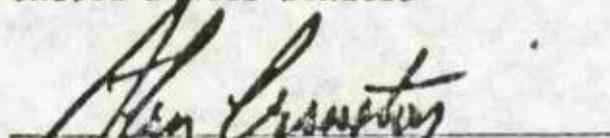
We believe that these distressing reports give urgency to the task of providing to the refugees the opportunity to reach Israel as rapidly as possible. All of us share in this responsibility, which we know you feel keenly.

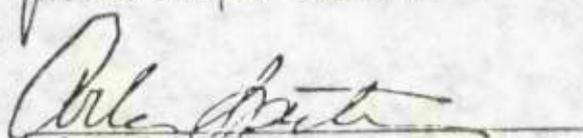
If there is any way in which we can be of assistance, we hope that you will call upon us.

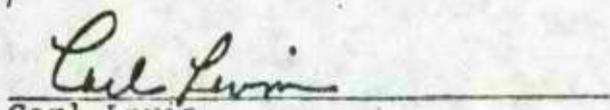
Sincerely,

Howard M. Metzenbaum
United States Senator

Rudy Boschwitz
United States Senator

Alan Cranston
United States Senator

Arlen Specter
United States Senator

Carl Levin
United States Senator

42

שגרירות ישראל - רושינגטון

אל: המשרד ירושלים

ט פ ס מ ב ר ק

דף... מתוך... דפים

סוג בטחוני... י

דחיפות.....

תאריך וז"ח: 132030 בספטמבר

מס' מברק... 276

בר-און, בנצור.

צווח לבנון (שלכם 314)

משיחה עם קירבי ומילר.

לדבריהם טרם גובשו פרטי הצוות אך מדובר בדרייפר כשגריר מיוחד עם עוזר אחד (כנראה קריסטופר רוט). דרייפר ינוע בין וושינגטון והבירות השונות במז"ת אך לא יקים "מפקדה" מיוחדת במז"ת.

חביב ישאר "לושות הנשיא" ומתכוון להגיע לאזור מדי פעם.

בוושינגטון דם יקבל אחריות תאום כללית (עוזרו יהיה נד וולקר). אין הכוונה להקים צוות אמריקאי-ישראלי אלא שגריר אמריקאי שיקיים מגעים בילטרליים עם כל אחד מהצדדים.

דרייפר יטפל הן בשלב ב' והן בנושאי שיקום (יחד עם מקפרטון).

ס י ב ל

משה סוסיה רהב סוסיה רהב
אגודת ישראל וז"ח
מס' 132030
מס' מברק 276
מס' מברק 276

NESH-110 (9/13/82)

REAGAN MIDEAST PEACE PLAN: A BASIS FOR NEGOTIATIONS

(2,000)

BY DR. JOSEPH J. SISCO

27

PRESIDENT REAGAN'S LAUDABLE AND TIMELY MIDDLE EAST INITIATIVE HAS SUPPLIED THE SUBSTANCE FOR A FRESH START IN THE PEACE PROCESS. IT CALLS FOR REAL AUTONOMY FOR THE WEST BANK AND GAZA IN ASSOCIATION WITH JORDAN, WHILE EXCLUDING BOTH ISRAELI ANNEXATION AND AN INDEPENDENT PALESTINIAN STATE. IT REFLECTS AN AMERICAN INTENTION TO LAUNCH AN

ACTIVE DIPLOMACY IN THE BELIEF THAT THE CHANGED CIRCUMSTANCES BROUGHT ABOUT BY THE ISRAELI MILITARY ACTION IN LEBANON OFFERS NEW OPPORTUNITIES. AT THE SAME TIME, THE REACTION OF BOTH SIDES, EACH STAKING OUT MAXIMAL POSITIONS, ARE A COGENT AND SOBER REMINDER THAT ANY NEGOTIATIONS WILL BE LONG AND DRAWN OUT, AND THEIR OUTCOME UNCERTAIN.

PAGE 02 -- SISCO

THE CURRENT DIPLOMATIC ACTIVITY, STIMULATED BY PRESIDENT REAGAN'S BOLD NEW MOVE, MUST BE VIEWED AT TWO LEVELS: ON THE ONE HAND, OVERTLY AND PUBLICALLY EACH SIDE CLINGING TENACIOUSLY TO THE CORE OF LONG HELD POSITIONS, AND ON THE OTHER, WHAT MAY PROVE POSSIBLE BELOW THE TIP OF THE ICEBERG IN DIPLOMATIC QUIET PROBES IN THE COMING MONTHS.

BOTH THE ISRAELIS AND ARABS WILL BE TESTED. WILL ISRAEL CHOOSE THE NEGOTIATING ROUTE OR PROCEED UNILATERALLY TO EXPAND ITS CONTROL OVER THE WEST BANK AND GAZA? CAN A DIVIDED ARAB WORLD GENUINELY AGREE THAT JORDAN WILL HAVE SUFFICIENT SCOPE TO PURSUE REAL NEGOTIATIONS AND WILL KING HUSSEIN TAKE THE RISK? FOR THE TIME BEING, THE ARABS AT FEZ HAVE MAINTAINED THEIR POSITION REGARDING THE PLO, AS HAS ISRAEL AND THE U.S., BUT ULTIMATELY IT WILL BOIL DOWN TO WHETHER ISRAEL AND JORDAN CAN FIND A COMMON INTEREST IN AN ARRANGEMENT IN THE WEST BANK AND GAZA THAT IS NOT A THREAT TO EITHER.

THE ADMINISTRATION'S SUBSTANTIVE PROPOSALS REFLECT LONG STANDING CONTINUITY OF U.S. POLICY IN THE AREA, AND IN A

PAGE 03 -- SISCO

SENSE ARE EXPRESSIONS OF IDEAS AND ATTITUDES HELD BY
SUCCESSIVE ADMINISTRATIONS.

28

FIRST, THE PROPOSALS ARE ROOTED IN SECURITY COUNCIL
RESOLUTIONS 242 AND 338 AND CAMP DAVID. 242 CALLS FOR
WITHDRAWAL OF ISRAELI FORCES FROM OCCUPIED TERRITORY IN
EXCHANGE FOR PEACE. IT APPLIES TO THE WEST BANK, GAZA, AND
THE GOLAN HEIGHTS, AND IT CALLS FOR NEGOTIATIONS BETWEEN THE
TWO SIDES. CAMP DAVID STATES THAT EGYPT, ISRAEL, JORDAN AND
THE REPRESENTATIVES OF THE PALESTINIAN PEOPLE SHOULD
PARTICIPATE IN NEGOTIATIONS ON THE RESOLUTION OF THE
PALESTINIAN PROBLEM IN ALL ITS ASPECTS, AND THAT
NEGOTIATIONS SHALL BE BASED ON ALL THE PROVISIONS AND
PRINCIPLES OF U.N. SECURITY COUNCIL RESOLUTION 242.

IT IS WITHIN THIS OUTLINE THAT PRESIDENT REAGAN'S
PROPOSALS HAVE BEEN PUT FORWARD, NOT AS FINAL WORDS BUT AS A
BASIS FOR NEGOTIATIONS. WHETHER THE PARTIES WOULD BE ACTING
LITERALLY WITHIN THE LEGAL FRAMEWORK OF CAMP DAVID OR IN THE
SPIRIT THEREOF IS INTENDED TO BE RELEGATED TO THE TACTICAL
CONSIDERATIONS OF NEGOTIATION RATHER THAN AS A FUNDAMENTAL

PAGE 04 -- SISCO

QUESTION OF PRINCIPLE.

SECONDLY, THERE IS MUCH IN THE U.S. PROPOSALS FOR BOTH
SIDES. PRESIDENT REAGAN'S EXCLUSION OF A SEPARATE
INDEPENDENT PALESTINIAN STATE ADDRESSES THE ISRAELI CONCERN;
HIS RULING OUT OF ISRAELI ANNEXATION OR PERMANENT CONTROL OF
THE WEST BANK AND GAZA SEEKS TO CALM ARAB ANXIETIES. IN
COMING OUT FOR REAL AUTONOMY FOR THE PALESTINIANS OF THE
WEST BANK AND GAZA IN ASSOCIATION WITH JORDAN, THE U.S. SEES
THIS AS A REALISTIC INCENTIVE FOR JORDAN AND PALESTINIANS
RESIDING IN THE WEST BANK AND GAZA BECAUSE THEY HAVE AN
INTEREST IN THE AREA BECOMING A PRACTICAL, POSITIVE EXAMPLE
OF COEXISTENCE, THREATENING NEITHER JORDAN NOR ISRAEL. THE
ADMINISTRATION BELIEVES THAT JORDAN AND ISRAEL SHARE A
COMMON INTEREST THAT THE WEST BANK AND GAZA NOT BECOME A
BASE FOR TERRORISM AND FOR SOVIET-CUBAN PENETRATION. NO
BETTER PROOF OF THIS EXISTS THAN THE LAST DECADE, FOLLOWING
JORDAN'S EXPULSION OF THE PLO FROM ITS TERRITORY, DURING

WHICH DE FACTO COOPERATION BETWEEN THE TWO SIDES HAS PREVENTED SERIOUS THREATS TO EITHER.

PAGE 05 -- SISCO

29

THIRD, THE U.S. HAS STUDIOUSLY AVOIDED MAKING ANY THREATS. IT HAS DECIDED TO STRIKE WHILE THE IRON IS HOT AND DOES NOT ACCEPT THE VIEW THAT THE LEBANESE PROBLEM HAS TO BE SOLVED BEFORE THE PEACE PROCESS CAN PROCEED. IT HAS PUT FORWARD SUBSTANTIVE PROPOSALS TO BREAK THE IMPASSE, NOT BEING SATISFIED WITH THE LIMITED ROLE OF POSTMAN AND CONDUIT. FOR THE TIME BEING, IT IS RELYING ON CLAM REASONED ARGUMENT. DESPITE THE REJECTION POSTURE OF ISRAEL, AND THE RESERVE OF THE ARABS AS REFLECTED IN FEZ, THE REAGAN ADMINISTRATION IS RELYING ON THE FORCE OF THE POSITIVE RESULTS WHICH COULD EMERGE FROM THE U.S. PROPOSALS AS THE PRIMARY INDUCEMENT. THIS IS SOUND. THE ADMINISTRATION BELIEVES THE MAJORITY OF THE ISRAELIS, CONFIRMED BY RECENT POLLS, FAVOR PEACE AND THE PEACE PROCESS, ADGRE IT T IR OBLIGATIONS UNDERTAKEN IN SECURITY COUNCIL RESOLUTION 242 AND CAMP DAVID, FAVOR TERRITORIAL COMPROMISE WITHIN JORDAN RATHER THAN ANNEXATION WHICH WOULD ADD OVER A MILLION ARABS, ALTERING FUNDAMENTALLY THE JEWISH CHARACTER OF THE STATE OF ISRAEL, AND THAT THE FORCES IN FAVOR OF PEACE ARE

PAGE 06 -- SISCO

COMPELLING.

THE U.S. COMMITMENT TO ISRAEL REMAINS VERY STRONG, AND THE ADMINISTRATION DISAGREES WITH THOSE WHO SIMPLISTICALLY THINK THAT THE PROBLEM CAN BE SOLVED BY A CUT OFF OF ECONOMIC AND MILITARY AID. THE IDEA OF ABANDONING ISRAEL IS AN ANATHEMA TO THIS ADMINISTRATION, TO THE CONGRESS, AND THE OVERWHELMING MAJORITY OF THE AMERICAN PEOPLE. MOREOVER, IT IS ALSO UNDERSTOOD THAT IF THIS NOTION TOOK HOLD IT WOULD ONLY STIFFEN THE BARGAINING FROM THE ARAB SIDE, AND THE RESULTS OF FEZ II AMPLY DEMONSTRATE THAT THE RIGIDITIES AND REALITIES OF INTRA-ARAB POLITICS LIMIT, IF NOT PRECLUDE, THEIR ROOM FOR FLEXIBILITY. THE ADMINISTRATION DOES NOT WISH TO BE PUSHED INTO THE POSITION OF CONSIDERING A CUTOFF

OF ASSISTANCE, WHICH IT WOULD BE FORCED INTO WEIGHING IN THE
EVENT OF ISRAELI ANNEXATION OF THE WEST BANK AND QAZA. IF
BELIEVES, AS PAST ADMINISTRATIONS, THAT THERE IS A LARGE
AREA OF PARALLELISM IN ISRAELI-AMERICAN INTERESTS, AND THAT
THESE DOMINATE, NOT THE INCONSISTENCIES OR CONFLICTS. IT
BELIEVES THE MAJORITY OF ISRAELIS FAVOR PEACE OVER

PAGE 07 -- SISCO
EXPANSION.

FOURTH, THE REAGAN PROPOSALS ARE OF MAJOR SIGNIFICANCE
BECAUSE OF THE POLITICAL DIALOGUE AND FERMENT THEY ARE
ALREADY BRINGING ABOUT IN THE AREA. IN ISRAEL, BEGIN AND
SHARON ARE RIDING THE CREST OF POPULARITY AS A RESULT OF ITS
MILITARY ACTION IN LEBANON, THE ELIMINATION OF THE PLO FROM
ITS BASE THERE, AND ITS DISPERSAL TO EIGHT ARAB COUNTRIES.
THE LABOR PARTY OF ISRAEL, UNDER THE LEADERSHIP OF SHIMON
PERES, HAS REACTED FAVORABLY TO PRESIDENT REAGAN'S PROPOSALS
AND THE DEBATE ULTIMATELY WILL FOCUS ON THE FUNDAMENTAL
QUESTION OF WHAT ARE THE AIMS OF ISRAELI POLICY: IS IT A
PIECE OF TERRITORY FOR A PIECE OF PEACE WITH ITS ARAB
NEIGHBORS; OR IS IT UNILATERAL CONTROL OF THE OCCUPIED
TERRITORIES IN A CONTINUING ENVIRONMENT OF SIEGE AND
ANIMOSITY; ARE THE RELATIONS BETWEEN ISRAEL AND ITS
NEIGHBORS TO BE CONFRONTATION OR RECONCILIATION; ARE
RELATIONS WITH THE U.S. TO BE COOPERATIVE AND MUTUALLY
SUPPORTIVE OR MARKED BY STRAINED DISASSOCIATION

IN THE ARAB WORLD THE TUSSELE BETWEEN THE REJECTIONISTS

PAGE 08 -- SISCO

AND THE COEXISTERS HAS ALREADY BEGUN. CAN A SERIOUSLY
DIVIDED ARAB WORLD FIND THE WAY TO MOVE THE DIRECTION OF
POLICY TOWARDS DIPLOMACY AND POLITICAL ACCOMMODATION NOW
THAT THE EXERCISE OF THE MILITARY OPTION BY THE PLO HAS
FAILED? WILL THE ARABS BEGIN SERIOUSLY TO ASSUME THEIR
SHARE OF THE RESPONSIBILITY FOR RESOLVING THE PALESTINIAN
ISSUE?

WE HAVE NOW WITNESSED FEZ II. FOR THOSE WHO ARE PRONE TO
SEE THE GLASS HALF FULL, IT REPRESENTS PROGRESS; FOR THOSE

PRONE TO SEE THE GLASS HALF EMPTY, IT REPRESENTS AT BEST NO
ADVANCE, AT WORST A RETROGRESSION.

FEZ SECURED TEMPORARY UNITY AMONG THE ARABS AT A PRICE:
AN UNALTERED RESTATEMENT OF SUBSTANTIVE GOALS AND POSITIONS
LONG HELD AND IN SERIOUS VARIANCE WITH THE REAGAN PROPOSALS;
A PLO DOMINATED INDEPENDENT PALESTINIAN STATE; AN
UNSURPRISING REITERATION OF THE PLO AS SOLE REPRESENTATIVES
OF THE PALESTINIANS; THE INABILITY TO PLAY CLEARLY AND
EXPLICITLY THE CARD OF ISRAELI RECOGNITION WHICH WOULD
STRENGTHEN AMERICA'S HAND IN ANY NEGOTIATIONS UNDERTAKEN . . . b

PAGE 09 -- SISCO

UNDER ITS REGIS.

ON THE OTHER HAND, FEZ INDICATES THAT SOME FORM OF
IMPLICIT RECOGNITION MAY BE INTENDED; IT OPTS FOR THE
DIPLOMATIC ROUTE; GONE IS THE RHETORIC OF CONFRONTATION AND
THREATS OF EMBARGOES, AND AN INDIRECT POSTURE OF NON-
ACCEPTANCE OR NON-REJECTION OF PRESIDENT REAGAN'S KEY
PROPOSAL FOR REAL AUTONOMY IN ASSOCIATION WITH JORDAN.

ALL THIS, AS INTERESTING AND IMPORTANT AS IT IS IN
ELUCIDATING ELEMENTS OF POSITIONS TAKEN, IT NOT AT THIS
JUNCTURE THE CENTRAL CONSIDERATION. IRONICALLY, PROCEDURE
AND PROCESS ARE MORE CRITICAL AT THIS POINT. EGYPTIAN
PRESIDENT HOSNI MUBARAK HAS POINTED OUT THAT FEZ HAS NOT
INDICATED THE MECHANISM BY WHICH THE PEACE PROCESS CAN BE
MOVED FORWARD. AN ARAB COMMITTEE OF FOUR HAS BEEN
MANDATED TO SEE PRESIDENT REAGAN AND TO MEET WITH LEADERS
FROM OTHER PERMANENT MEMBERS OF THE U.N. SECURITY COUNCIL TO
EXPLORE FURTHER POSSIBILITIES. FEZ DOES NOT APPEAR EITHER
TO HAVE UNLEASHED KING HUSSEIN NOR HAVE PLACED HIM IN A
STRAITJACKET, BUT THE FUNDAMENTAL QUESTION REMAINS: WILL

PAGE 10 -- SISCO

THE KING HAVE LATITUDE TO UNDERTAKE A SERIOUS EXPLORATION,
IF NOT NEGOTIATION? HOW FAR WILL HE BE WILLING TO GO, OR
WILL HE ALLOW A DIVIDED ARAB WORLD TO VETO HIS ACTIONS?

FIFTH, THE IMPACT OF THE U.S. PROPOSALS ARE LIKELY TO
RECEIVE BROAD, STRONG DIPARTISAN SUPPORT FROM CONGRESS, AND

34

THE POSITIONS TAKEN BY ISRAEL AND THE ARABS THUS FAR ARE LIKELY TO REINFORCE THE FEELING THAT THE U.S. IS ON THE RIGHT TRACK. INTERNALLY, PARTICULARLY NOTEWORTHY IS THAT THE AMERICAN-ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE, AND B'NAI B'RITH HAVE SEEN VALUE IN PRESIDENT REAGAN'S MIDDLE EAST INITIATIVE.

FINALLY, THE EMERGENCE OF THE DIRECT INVOLVEMENT OF PRESIDENT REAGAN IN THE MIDEAST PEACE DIPLOMACY IS A POSITIVE AUGURY. ISRAEL IS PART OF THE AMERICAN POLITICAL PROCESS; SO IS THE UNITED STATES AN ELEMENT IN ISRAEL'S BODY POLITIC. PRIME MINISTERS ARE MADE IN ISRAEL, A VIGOROUS, FLOURISHING DEMOCRACY, NOT IN THE UNITED STATES. PRESIDENTS ARE MADE IN THE UNITED STATES, NOT IN ISRAEL. WITHIN THE U.S. CONSTITUTIONAL SYSTEM PRESIDENTIAL POWER AND INFLUENCE

PAGE 11 -- SISCO

ARE THE INDISPENSABLE INGREDIENTS FOR PROGRESS IN THE MIDEAST DIPLOMACY. THE SOVIETS CAN HELP COUNTRIES IN THE AREA MAKE WAR, ONLY THE UNITED STATES CAN HELP MAKE PEACE. AMERICAN ACTIVISM IS BOTH A DETERRENT AND CATALYST IN THE AREA. AND IN THIS REGARD, THERE IS NO SUBSTITUTE FOR THE PRESIDENT OF THE UNITED STATES.

THE UNITED STATES ALSO HAS FRIENDS IN THE ARAB WORLD AND IS NOT WITHOUT INFLUENCE. CONCESSIONS ARE REQUIRED THERE AS WELL. TRAGICALLY THE HISTORY OF THE POST WORLD WAR II PERIOD IS OF AN ARAB WORLD DIVIDED, OF BEING UNABLE TO TAKE DECISIONS IN TIME, FREQUENTLY AFTER THE OPPORTUNITY HAS FADED, AN ARAB WORLD OFTEN SEEING THE ISSUE ONE DIMENSIONALLY, AS SIMPLY THE "UNITED STATES PRODUCING ISRAEL." CAN THE ARABS BREAK SOME OF THE SHACKLES OF THE PAST AS DID PRESIDENT SADAT?

THE AMERICAN PROPOSALS ARE POLITICAL YEAST. OTHER THAN THE REJECTIONISTS, THE PEOPLE MOST CONCERNED IN ISRAEL AND THE ARAB WORLD ARE TAKING A HARD LOOK. HEREIN LIES MUCH OF THE HOPE FOR THE FUTURE. THERE IS NO OTHER WAY TO APPROACH

PAGE 12 -- SISCO

THE HARD MONTHS AHEAD EXCEPT AS A DETERMINED OPTIMIST. FOR

30 YEARS THERE WAS NO RECOGNITION, NO CONTACT, NO
NEGOTIATIONS BETWEEN THE TWO SIDES. NOW THERE ARE THREE
DISENGAGEMENT AGREEMENTS, THE EGYPTIAN-ISRAELI TREATY, CAMP
DAVID, AND FRESH AMERICAN PROPOSALS.

CAN THE PEACE PROCESS BE MADE IRREVERSIBLE? THE ANSWER
MUST CLEARLY BE A RESOUNDING "YES."

ITEM

NESA-111 (9/13/82)

(EXCERPTS) DAVIS ON NUCLEAR POWER POLICY (2,500)

U.S. SEES CONTINUING ROLE FOR NUCLEAR ENERGY

WASHINGTON -- U.S. DEPUTY SECRETARY OF ENERGY W. KENNETH
DAVIS SEES A CLEAR AND CONTINUING ROLE FOR NUCLEAR ENERGY IN
THE UNITED STATES AND THE REST OF THE WORLD, DESPITE LOWER
ENERGY GROWTH RATES OVER THE PAST FEW YEARS.

SPEAKING BEFORE THE INTERNATIONAL CONFERENCE ON NUCLEAR
POWER EXPERIENCE IN VIENNA, AUSTRIA, SEPTEMBER 13, DAVIS
SAID THAT NUCLEAR POWER IS CURRENTLY PROVIDING 12 PERCENT OF
U.S. ELECTRICAL ENERGY SUPPLY, AND IN 1982 IS EXPECTED TO
BECOME THE SECOND LARGEST SOURCE OF ELECTRICITY IN THE
UNITED STATES AFTER COAL.

HOWEVER, THE U.S. ENERGY OFFICIAL CAUTIONED THAT THE
OPTIMISTIC OUTLOOK FOR NUCLEAR POWER GROWTH EXPECTED A FEW
YEARS AGO HAS BEEN DRAMATICALLY MODIFIED DUE TO A DROP IN
ELECTRICITY DEMAND SINCE 1974. HE POINTED OUT THERE HAVE
BEEN NO NEW NUCLEAR PLANTS ORDERED BY U.S. UTILITIES AND

PAGE 02 -- NUCLEAR

ADDITIONAL ORDERS IN THE NEXT FEW YEARS ARE UNCERTAIN.

"THE VIABILITY OF NUCLEAR ENERGY IN THE UNITED STATES
DEPENDS UPON THE AMERICAN NUCLEAR INDUSTRY'S ABILITY TO HOLD
OUT UNTIL RENEWED DEMAND FOR ELECTRICITY AND NUCLEAR POWER
DEVELOPS," HE SAID.

OTHER POINTS MADE BY DAVIS DURING HIS ADDRESS:

-- A UTILITY TASK FORCE HAS BEEN ESTABLISHED TO DETERMINE

אל: המשרד ירושלים

ט ר פ ס מ ב ר ק

דף 1... מתוך 4 דפים

סוג בטחוני סודי

דחופות מדי

תאריך ז"ח: 131930 בספטמבר 2

מס' מברק 275

מיושם ומס' מברק

שר החוץ .

מנכ"ל, ממנכ"ל, בנצור .

פגישת שר האוצר - מזכיר המדינה

היום 13.9 שעה 16:45 נפגש שר האוצר עם מזכיר המדינה. נכחו השגריר, סדן, הלפרין, פיטרס, טיבל. השיחה ארכה כ-50 דקות.

ה ש ר : הסביר שלמרות המחיר הכבד של המלחמה, כלכלת ישראל לא נפגעה באופן בסיסי. לא הוטל קיצוב או הגבלות חדשות. כוונתנו לכסות רב ההוצאות באמצעות מיסוי האוכלוסיה בארץ. ישראל לא מתכוונת לבקש מארה"ב סיוע מיוחד לכיסוי הוצאות המלחמה. הבקשה תהיה דומה איפוא לבקשת אשתקד. ישראל תבקש להביא בחשבון לגבי הסיוע הצבאי היחס בין מענק להלוואה.

השר הסביר שבשנה הבאה נאלץ לשלם לארה"ב כ-900 מליון החזר חובות ובוטות בגבעה היתה הבנה לבקשתנו לשפר היחס בין הלואה למענק.

השר ביקש להעיר הערה מדינית. הסביר כי ישראל דחתה חכנית הנשיא לאחר בדיקה ארוכה ומפורטת. לגבי ירושלים יש להביא בחשבון שבחירות לאוטונומיה ^{במזרח ירושלים} ~~א~~ פירושו שיש זיקה בין האוטונומיה לבין תושבי מזרח-ירושלים. אם מצרפים את זה לתכנית להעניק לאוטונומיה סמכות על קרקע תיווצר בעית חלוקת העיר. גם לשני חלקי ברלין אותו שם אך מדובר למעשה בשתי ערים.

השר הסביר כי מדובר בנסיגה מק.ד. ולא נוכל לקבל זאת. סיים שכל הממשלה היתה מאוחדת בכך.

ס ר פ ס

דף... 2. מתוך... 4... דפים

סווג בטחוני... ס 1 1 י

דחירות

תאריך גז"ח:

275 מס' מברק

מיושם וסדר
בגד

המזכיר : הנשיא לא התכוון לחלוקת ירושלים. עמדת ארה"ב הינה שירושלים אינה ניתנת לחלוקה והכל פתוח למו"מ. (המזכיר לא הגיב להערותו של השגריר כי נושא אי-חלוקת העיר אינו מופיע בנייר האמריקאי אלא רק בנאומו).

המזכיר הוסיף כי רב כוחה של הדת במז"ת. זה נכון הן בישראל והן בערב-הסעודית. ירושלים היא עיר דתית ויש לעשות לשפר המצב הקיים בעיקר ביחס למקומות הקדושים. הוסיף כי הערבים לא היו מסכימים שנקודה זו הינה העיקרית אך זאת דעתו.

הוסיף שלפני שנים דיבר עם אדמונד רוטשילד בפאריס שסיפר לו כי נעשה על-ידו הרבה לקראת טפול ותכנון בנושא לרבות מיקום שדה-תעופה בירושלים שיאפשר גישה למקומות הקדושים.

חזר והדגיש שאין כוונת הנשיא להפוך ירושלים לברלין.

ה ש ר : איננו חולקים כי אין זאת כוונתו של הנשיא, אבל המעשים בפועל יביאו למצב כזה.

ציין שהממשלה הביעה דעתה, עוד לפני פאז, כי חוסיין יזבוק בהבטחתו להעביר יו"ש לידי אש"ף ואם נעביר השטחים אליו זה ייהפך למדינה אשפיי"ת-סובייטית. ועידת פאז אמנם אשרה מחדש החלטת רבאט.

המזכיר : ארה"ב אינה מעוניינת במדינה כזו.

ה ש ר : זאת תהיה התוצאה אם לא תהיה לנו שליטה על השטח. מה שיוציא את הרוסים ממדינות במז"ת זה הטכמי שלום עם ישראל.

ט פ ס ט ב ר ק

דף 3... מתוך A... דפים

סרג בטהוני... ס.ו.ד.?

דחיפות.....

תאריך וז"מ.....

275... מס' סברק... לשימוש יחיד
במזכיר

אל:

המזכיר : המצרים הוציאו הרוסים עוד לפני הסכם השלום.

הסגיר : זה היה חלק מהתהליך.

המזכיר : אכן יש כאלו שאומרים שהזמנת ארה"ב לרוסים להשתתף בתהליך (ב-1977) דרבן את סאדאת לנסוע לירושלים.

ה ש ר : אין כל סיכוי ליישם התכנית האמריקאית. הממשלה מאוחדת, ומאחרי הממשלה ניצב רוב בכנסת. לא נשנה דעתנו.

בדרך זו לא ניתן להגיע לשלום. הדרך היחידה הינה באמצעות מו"מ ישיר.

המזכיר : אינני מסכים לדבריך, אך אני מציע שנעבור הזרה לנושאים כלכליים.

ה ש ר : לא חשבתי כי אשכנע אותך, אך כן רציתי להודיע לך על Our total dedication בהנגדות לתכנית.

בנושא הכלכלי ציין שישראל לא תוכל לעמוד במירוץ החימוש במז"ח ללא הסייע של ארה"ב. בתכנית לקראת 84 (שנת תקציב אמריקאי). אנו כאמור לא מבקשים תמיכה לכסות הוצאות המלחמה בלבנון, אע"פ שמלחמה זו שרחה גם האנטרסים של ארה"ב.

לקחנו על עצמנו עול כבד ביותר בתחום זה. המלחמה עלתה כ-1.5 בליון דולר.

אנו כן נבקש שהסייע הצבאי תחלק לחצי מענק וחצי הלואה וכי המענק הכלכלי לא יקטן מעל החזר החובות לארה"ב.

דף...4...מתוך...4...דפים

סוג בטהוני...ט.ו.ד.י.

דחירות...

תאריך וז"ח:

מס' מכר... 275

מיון מס' 275

אל:

השר ציין בהרחבה ההתפתחות בכלכלה והייצוא הישראלי וכי תוכניותנו בעתיד מחבטות לא על סיוע אמריקאי תמידי אלא על קשרים כלכליים והורזה הודית של מכסים ע"מ להגביר הייצוא.

המזכיר : ציין בחיוך שבזמנו התנגד להסדרים של השוק המשוהף.

ס ד נ : הסביר כי אנו מציעים אזור סחר חופשי ולא תעריפי מכס מועדפים.

המזכיר : ביקש לדעת איך הגיב שר האוצר האמריקאי לנושא ושאל אם יכול לקבל נייר מפורט בנושא. ציין שהוא תומך בכל שניתן לעשות לשפר המסחר בין ישראל וארה"ב. נזכר שב-1977 יחד עם שפירא ראה בארץ מוצרים מעולים והנעיה היחה ייצור המוני בהעדר שוק מספיק גדול. הוא מקווה שהשלום יביא לנו שוק כזה. ציין שאמנם אינו אחראי לנושאים כלכליים אך בכל מה שקשור לנושאים פיננסיים וסחר יש לו דרך עדיין להשפיע ומוכן להפעיל השפעתו עבורנו.

הלפרין : ציין ופירט מספרי גדול החובכחיצוני הישראלי בהשוואה לגידול בח"ג.

המזכיר : ביקש לקבל נחונים בכתב והציע שיפגש עם השגריר ועם הלפרין לארוחה צהרים של עבודה ע"מ שיתעדכן לגבי הנעשה במסק הישראלי. ציין שעם עליית הליכוד לשלטון ב-77 הוא ופרידמן סברו שיגבור גם מדיניות כלכלית שמרנית אך העיר שלא התגברנו על בעיית האינפלציה.

ה ש ר : סיים בצינו שעל אף בעיותיה הקשות של ישראל בתחום הכלכלי והאינפלציה מדובר בכלכלה בריאה ביותר, למרות העדר חמרי גלם בארץ.

המזכיר : ציין שהמדינות ללא חמרי גלם, כגון יפן, טיוואן, סינגפור וישראל מצליחות לקיים כלכלה בריאה בגלל איכות כח האדם שלהם.

ס ב ל

שנה סוסמה הוא סוסמה שכה
אוצר ולרכס אג - רם אלמ
אנכס אגנס רובנשליין
מיון מס' 275

49

ט ר פ ס מ ר ק

ד.פ.ל... מתוך... 2. לפים

גלוי סרוג נטחוני

דחירות רגיל

תאריך רז"ח: 13 1700 ספטמבר 82

מס' סברק 273

אל: המשרד

מחנ"ל. תצפ"א

STATE DEPARTMENT BRIEFING SEPTEMBER 13, 1982

ALAN ROMBERG IN RESPONSE TO QUESTIONS POSED:

STATEMENT - STATUS - AMERICAN POSITION ON THE CONTINUED FIGHTING IN LEBANON:

First, I have a couple of points on the status of the situation. Although there was fighting we understand that it has been brought under control by Lebanese Government forces and Beirut is quiet today. This now refers to the fighting in Beirut. We are hopeful that the Lebanese Government forces will continue to receive support from a broad cross section of Lebanese political figure, necessary for it to carry out its important mission of taking over control of West Beirut. As far as the question of air attacks and so on let me reiterate a point made before: In response to reports of continued military clashes in the Bekka, these actions make the situation even more difficult and dangerous, and we call again on all involved to act with restraint and to refrain from further military clashes. Such clashes underscore dramatically the need to negotiate as quickly as possible the withdrawal of all foreign forces. Romberg alluded to the administration's awareness as to the Israeli's reasoning as to why these skirmishes continue to exist however, he refrained from further comment or characterization of this reasoning.

STATEMENT - AMERICAN OBJECTIVES WITH REGARDS TO LEBANON:

As you know Draper is going to be going very shortly to Beirut. He has recently had a meeting and consultation session with UN security officials in N.Y. Romberg refuses to confirm his scheduled itinerary. However, in reference to Lebanon he states the following: The President has made his position clear that we will be fully engaged as we move to the next phase in regards to Lebanon. Our principal objectives are:

1. The withdrawal of all foreign forces from Lebanon.
2. Strong central government in Lebanon and to reestablish its authority throughout Lebanon.
3. Creation of conditions which will insure that Lebanon will never again be a launching pad for attacks into Israel.
4. The promotion of national unity and reconciliation, along with the strengthening of all national institutions including the army.

Again, Romberg reiterates that the U.S. will continue to assist in bringing about recovery from the war and in rebuilding of the Lebanese economy.

COMMENT IN REFERENCE TO BEGIN'S ALLEGED ACCUSATION THAT THE U.S GOVERNMENT HAS INTENTIONS IN TOPPLING THE BEGIN GOVERNMENT :

We have made it very clear, no the Secretary made it very clear that there is absolutely no truth to allegations that the U.S. is trying to topple the government or indeed interfere in Israel's internal and political affairs, I do not want to address Prime Minister Begin's remarks in particular, but this is our general position.

ט ו פ ס ס ב ר ק

דפ...2...מתוך...2...דפים

סוג בטרונני

דחירות

תאריך רז"ח:

273 סט' סברק

אל:

ARAFAT/POPE:

Romberg comments that the State Department is aware of the reports referring to a meeting in the forthcoming week between the Pope and Yasser Arafat. He reiterates Americas position and therefore its prestated terms in negotiating with the PLO, (Acceptance of Resolutions 242 and 338, and Israel's right to exist.) Further he comments that Italian authorities and the Vatican in Rome are aware of this.

עתונות

לפי משהו (הוא סודי) שיש ממשל אמריקני
לדבר הסבר. ולפי זה אמר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

**

** **

** **

** **

**

ההכנות ועצמותיו נלקחו בחשבון ובדי כא להשאיר ספק לגבי זהותו

**שנו עצמו הוסיף כי זה ילא היה הנריי שפירא ביקש להבהיר

**שדצוי להתיחס לשולץ כאל ידי, הגון וישר, המאמין ביכולתו

**לשבור את הקפאון ולכן כדאי לתת לו סיבוי ולא לדחותו. הוא

**טוען שהמוביר מאד רוצה ביצירת קשר אישי עם ראש הממשלה, אך

**הוא חושש שבאגידה הנוכחית הוא לא יבקש פגישה כראת מבלי שיידע

**שיש לו סיבוי להשיג משהו שיאפשר לקדם את התהליך. כאשר העלית

**בפניו את הנימוקים שלנו לגבי הצורה והתוכן של היוטה האחרונה

**ביקש להתעלם מהביקורת שלי באמרו יבוא נחשוב על העתיד, אותו

**אסור להחמיצי. את הנאום המלא, פרט לשלושת עמודי הקדמה

**ככליים שלא נוגעים לנו ישירות, אני מעביר בפקסמיליה

**במעלית בדרך לנאום אמר לי שולץ שהוא נפגש אחי' צ' כאן עם

**חנ' אבא אגן ונהנה מאד מהשיחה איתו

**

**שאלתיו אם חידש לו משהו ביחס לעמדה הישראלית והוא הסתפק

**בחי'ן.

**

**לביא ==

**

**

**

**

**

**

**תפ: טהח, טשהח, מנבל, ממנכל, דהמ, מצמא

**

משרד החוץ-מחלקת הקשר

336

נכנס

דף 1 מתוך 2

סודי ביותר

עומק 9 מתוך 14

** **

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

מא: המשרד, נר: 308, מ: נ

לח: ב, סג: מ, תא: 120982, 0, נח: 2300

נד: שולץ-לביא

סודי ביותר/בהולכי

מא: ממנכ"ל, מצפ"א

דע: נוש'נגטון

מא: קונכ"ל ניו יורק

הערב בקבלת פנים לפני הופעת מוכיר המדינה בכנס המגובית הציג
 אותי אירווינג שפירא בפני שולץ והוכיר לו את הפגישה שהיתה
 לשנייה עם דיין בדצמבר 1977 כאשר באו לביקור בארץ מריאד
 וטמאן. שאלתיו בצחוק אם ביקר מאד בארץ והוא השיב שבכוונתו
 לביקר, אך הענין תלוי באקלים. שאלתיו, שוב בצחוק, אם הוא חושש
 מחום ואו התערב שפירא ואמר שלדעתו אין עתה הזמן המתאים
 לביקור בזה וכי דצוי להמתין עד שייירגעו הרוחות. שאלתי את
 שניהם מה דעתם על הסירוב הקיצוני של ועידת פאו. שולץ השיב
 איש לחפש ולמצוא את הדברים החיוביים והוסיף שלדעתו יש לצפות
 לדברים נוספים וברורים יותר שיהיה בהם כדי לשכנע שיש על מה
 לעסוק לדבר. בנקודה זו הצטרף לשיחה לארי מיש, שלא קשר
 לתוכן השיחה, לה הוא לא היה מודע, השמיע מיכות חנופה לנשיא
 ולמוכיר, ממש חסרי טעם, המשכתי את השיחה ביחידות עם שפירא
 שסיפר על בקשתו של המוכיר לשלחו עם מסר מיוחד לראש הממשלה,
 לפני נאום הנשיא, עם מכתבו של הנשיא לראש הממשלה, 'כבר
 הייתי ארוני עם המוודה כדי להמריא לישראל, כאשר מחשש להליפת
 השליחות ותוכנה הוחלט לבטל את הנסיעה', אמר לי שפירא, הוא
 הוסיף ואמר שיש למוכיר על מה לסמוך כאשר הוא מדבר באופטימיות
 על מגובה חיובית מצד הסנין חוסין להצטרף לשיחות, שכן לדבריו
 הסעודים עובדים טוב מאד על המלך והם בטוחים בהצלחתם להביא
 אותו לשולחן הדיונים בניציגם של הפלסטינאים, כולל אשייפיי
 שפירא רמו על עצמו באמרו שהממשל לא הנחית עלינו את תפניתו
 ללא הבנה מוקדמת, טעום שלפחות ייהודי טובי' אחד היה בסוד

נבקש להסיר האמצעים. הלא לא

שהם הם כפי שזמנו אלא הם "האש" ק
הם קובים אלו".

2. מונח"ל נחלק סכ"ו אלא שזכרם הציבור

אקרא בביתו הבאה. הלא אמרתי

אם זמנו לרש"תו כפי שזמנו בראש
הבונים האמנה אלו

האש

המגבית המאוחדת לישראל אי.נ.ק.

United Israel Appeal Inc. (New York)

Office of the Israel Representative

P.O.B. 7171, Jerusalem

אלק

והב

7/10/62

See p. 14

בבקשה לקבל את האוטה

The enclosed may be of interest to you

ל.ז.

זליג ח'יניץ

ZELIG S. CHINITZ

CHECK TEXT AGAINST DELIVERY

EMBARGOED FOR RELEASE UNTIL 7:00 P.M. (EDT) SUNDAY,
SEPTEMBER 12, 1982. NOT TO BE PREVIOUSLY PUBLISHED,
QUOTED FROM OR USED IN ANY WAY.

ADDRESS BY
THE HONORABLE GEORGE P. SHULTZ
SECRETARY OF STATE
TO
NATIONAL UNITED JEWISH APPEAL
AND
NEW YORK'S UNITED JEWISH APPEAL FEDERATION CAMPAIGN
NEW YORK CITY
SEPTEMBER 12, 1982

like a Dean - summary
Contn - wnw

Introduced by
George
Klein

open ment.
with draft

THE QUEST FOR PEACE

(Address to the United Jewish Appeal by
George P. Shultz, Secretary of State,
New York City, Sept. 12, 1982)

My Friends and Fellow Americans:

Sub -
like
that -
mer -
covered
room?

No theme is more appropriate for my first speech as Secretary of State than the theme of peace. No objective we share is more worthy or more elusive: to attain it requires realism, strength, the capacity to run risks, and the ability to gather trust. It takes sustained good will to build up that trust. And it takes serious, fair, and direct bargaining at the negotiating table to hammer out workable and durable agreements.

If we needed any reminder, events of this year make it clear that we do not live in a world of peace. Scarcely a region of the developing world -- where peace is crucial for social and economic growth -- has been spared. From Indochina to the Horn of Africa; from the Persian Gulf and Afghanistan to the tip of South America, wars raged with frightening intensity and tragic results. Some cases, such as the Soviets' imperialistic war in Afghanistan, are new

conflicts where one nation is seeking to extend its power and control. But much of the violence we witnessed this year, including the war over the Falklands, represented only the latest outbreak of long-smouldering disputes. Mankind has advanced his capacity to wage war. But his ability to settle disputes peacefully and to prevent violence remains primitive.

We have clear codes of international morality and law. From the words of the prophets to the rhetoric of Twentieth Century statesmen, mankind has set out standards for individual and international behavior. Over the last two centuries, nations have formed international bodies to adjudicate disputes, resolve conflicts, and promote peace. But the ideal of a world at peace has remained, and will remain, a mirage until nations pursue, as a matter of course, policies rooted in mutual respect and aimed at forging and fostering a just international order.

The formula for peace often requires that we convince our adversaries of the strength of our forces and of our will to defend liberty and security. That same formula demands that we stand prepared to meet with our adversaries and work with them to bridge differences. Despite the catalogue of troubles around the world, there are great opportunities and practical possibilities before us today.

The pursuit of peace with freedom, security, and justice is the essence of America's foreign policy. Our country's commitment to peace is beyond doubt, based on our creative, unrelenting efforts in that cause.

The past year has been a year rich in American efforts for peace. At the President's direction, and with the commitment of American peace-keeping forces, Secretary Haig took the lead in creating the multinational force that helped make good on the historic Israeli move for peace: withdrawal from the Sinai. Deputy Secretary of State Walter Stoessel worked intensively in the crucial final weeks to assure that achievement. Ours was the nation that made a major effort to head off the 'tragic war' in the South Atlantic. We have continued the effort to find peaceful and just settlements to the fighting in Indochina and Afghanistan. With all America behind him -- including, once again our dedicated men in uniform -- Phil Habib used every ounce of his legendary skill and stamina to prevent a tragic denouement of the war in Lebanon. We are currently engaged in a major diplomatic effort to achieve Namibian independence and lasting security in southern Africa. We have provided vigorous backing for the international efforts that secured Libya's withdrawal from Chad. And to ease the dangers of nuclear war, the President has proposed major reductions of US and Soviet nuclear weapons, and has offered

new proposals to advance the talks on the reduction of conventional forces.

International institutions and resolutions for peace need practical efforts to give them life. Mankind has made astonishing technological and material leaps in the last 40 years. But we must make equally dramatic gains in the political realm if we are to bequeath a safe and secure world of peace to our children.

I believe we can make those gains. Strength of arms and of will are essential, but no more so than the ability to find that winning mixture of courage and realism. No matter what the obstacles, we must persevere -- for there are no more noble nor important goals than peace, freedom and security.

The President's Peace Initiative

These principles apply fully to that set of goals foremost in our thoughts today -- peace in the Middle East, and security and success for Israel and her Arab neighbors. No one who has walked the streets of Jerusalem and Tel Aviv and who has talked at length with as many Israeli people as I have can doubt that they want peace and security, and I am dedicated to helping them achieve both. *explan*

Against the backdrop of confrontation, despair, and fear that have characterized the search for peace in the Middle East, three key documents spell out how peace might be made a reality:

The first is UN Security Council Resolution 242, which established the basis for a negotiating process founded on the idea of an exchange of territory for real peace.

The second is the Camp David Accords, which -- in the Egypt-Israel Peace Treaty -- led directly to the realization of such an exchange of territory for peace. Camp David calls for a "just, comprehensive, and durable" Middle East peace based on Resolution 242, but builds on it as well by calling for a solution that recognizes "the legitimate rights of the Palestinian people and their just requirements" and a "resolution of the Palestinian problem in all its aspects."

And third, there is the President's speech of September 1. This historic address builds on the earlier documents by stating categorically that our approach to peace will continue to be based on Resolution 242, with its concept of an exchange of territory for peace, and the Camp David Accords, which provide for Palestinian self-government with full guarantees for Israel's security.

While I cannot summarize for you the totality of a rich and complex speech, I would like to review four important points made by the President.

- First, there should be full safeguards for Israeli security, both internal and external, throughout the transitional period and beyond. The President has made this forcefully clear.
- Second, as stated in Camp David, there should be a transitional period of five years during which the Palestinians of the West Bank and Gaza should be permitted to exercise full autonomy.
- Third, the U.S. believes that peace cannot be achieved on the basis of Israeli sovereignty over the West Bank and Gaza, but must be based on Resolution 242's formula of an exchange of territory for peace. Our preference is for self-government by the Palestinians in association with Jordan, with the extent of withdrawal determined by the quality of peace offered in return.
- Fourth, the United States also believes that peace cannot be achieved by the creation of an independent Palestinian state on the West Bank and Gaza. The President has stated clearly and unequivocally that we will not support an independent Palestinian state in the territories.

APPLAUSE

One section of the President's speech especially deserves reading tonight word for word, because it did not appear in the text printed in the New York Times. But don't blame the Times. The passage was inserted by the President at the very last minute -- after the press had received their copies. It was put in because the President wanted to speak from his heart to the people of Israel.

FIRST
EDITION
38

The President said this:

"I have personally followed and supported Israel's heroic struggle for survival ever since the founding of the State of Israel 34 years ago. In the pre-1967 borders, Israel was barely 10 miles wide at its narrowest point. The bulk of Israel's population lived within artillery range of hostile Arab armies. I am not about to ask Israel to live that way again." *APPLAUSE - heavy*

Those words represent the President's, and America's, fundamental commitment to Israeli security and to genuine peace. Our commitment grows out of a sense of moral obligation but also out of strategic interest. A strong, secure Israel is in our interests and the interests of peace. There will be no peace without Israeli security, but Israel will never be secure without peace. Our vision of the future on the West Bank is one guided by a vision of a secure Israel living with defensible borders and by our abiding belief

that it is not in Israel's long-term interests to try to rule over the more than one million Palestinians living in the West Bank and Gaza.

Approval for the President's initiative is gathering force and momentum, both here at home and abroad. I believe it will gather more and more support as people read and study that speech carefully. ^{"Copies have been brought here - take one - read it"} The same is true of the Camp David Accords on which the President's speech is based. Those who do take the time to read those historic documents soon recognize the genius of Camp David. It is an accomplishment that is a tribute to the statesmanship of the leaders of three great nations -- Prime Minister Begin, the late President Sadat, and our own President Carter.

The Opportunity of the Present

Despite the many dark periods of stagnation, setback, and delay since 1967, a look at the long-term trend in the Middle East is encouraging. ^{I w in optimism} After a quarter-century of sterile conflict and confrontation, the past decade has seen a building momentum towards peace. Three negotiated disengagement agreements have been signed. President Sadat paid his historic and stirring visit to Jerusalem. There was the great achievement of the Camp David framework; and the signing in 1979 and fulfillment this past April, of the

first treaty of peace between Israel and an Arab neighbor -- a treaty that is a tribute to the willingness of the people of Israel and of Prime Minister Begin to take risks for peace. I say the first treaty because there must be -- and there will be -- more to come. For only in the context of true peace, freely negotiated, can there be true security for Israel and her neighbors.

Nothing is more crucial than building on this momentum. But, as has been obvious to all, the stalemate in the autonomy talks over the past two ^{and 1/2} or more years, and the outbreak of major military conflict this past summer, pose a grave threat to further progress.

In these circumstances, President Reagan decided that the time had come for renewed American leadership. He acted, as well, because the Middle East today is at a moment of unprecedented opportunity: Israel, the moderate Arab states, the Palestinians, and the United States are all affected, and all now face the choice between hope and frustration, between peace and conflict.

-- Israel has demonstrated once again, at tragic cost, that it will not be defeated militarily. If Israel's adversaries want peace and justice they must recognize, clearly and explicitly, the right of the State of Israel to exist, and they must enter, as President Reagan said, "direct, hard, and fair" negotiations with Israel. When they do, Israel then has the chance ^{and is challenged} to translate military strength into peace, the only long-term security.

-- For the moderate Arabs, there is the opportunity to demonstrate that the course of negotiations can produce results and serve their vital interests. For Lebanon, there is now a second chance; the chance once again to be free, prosperous, and democratic, posing no threat to its neighbors and serving as a stable bridge between the West and the Arab world.

-- The Palestinians now confront a great decision: whether to continue down the self-destructive road of armed struggle, which has only produced tragedy for the Palestinian people, or to seize the opportunity to affect their destiny by way of the peace process. The Camp David framework upholds the importance of self-government for the Palestinians of the West Bank and Gaza. And it provides Palestinian representatives the right to participate in the determination of their future at every step in that process.

-- For the United States, the brilliant, dogged diplomatic achievement of Presidential emissary Phil Habib has shown America's determination and ability to promote just and peaceful solutions to the problems of the area. His work is but the latest evidence of how crucial is the help of the United States if the peoples and nations of the region are to stop the fighting, construct solid agreements, and prevent wars between Arabs and Israelis from again threatening to become the focal point of global conflict.

In his historic address to the Israeli Knesset, Anwar Sadat spoke of "moments in the lives of nations and peoples when it is

incumbent upon those known for their wisdom and clarity of vision, to penetrate beyond the past, with all its complexities and vain memories, in a bold drive toward new horizons." The present is such a moment for us all.

The President has offered a challenge -- the challenge of peace -- to Israelis and Arabs alike. Everyone talks so much about peace that it requires some effort to stop and comprehend what it really can mean. Relief from the horrible burden of war can unleash the full development of human potential, promising even greater creativity in the arts and sciences. Peace offers new economic possibilities -- when the defense burden is lightened -- to build a better life at home and contribute to the prosperity of the region and the world. Peace can mean fruitful economic cooperation between Israel and her neighbors. Imagine how the genius of the Israeli nation could flourish if it were freed from the physical and psychological burdens imposed by the continuing state of conflict. Imagine the enormous contribution that the peoples of this region -- so rich in spiritual strength -- could make to all mankind.

The Challenge to Israel

The challenge that the President has offered to Israel is to extend its hand to welcome wider participation in the peace process. Israel has demonstrated once more its military strength and bravery. But we all recognize that while true peace requires military strength, strength alone is not enough; true peace

late 1977 - I visited Israel
- just after
Soviet
visit
Israel
can't
feel you
low
impression
I was
with the
impact
of that
visit
new
possibilities
peace
peace
I
may
win
place
I am
convinced

can only be achieved through lasting negotiated agreements leading ultimately to friendly cooperation between Israel and her neighbors.

In the 1948 War of Independence Israel lost 6,000 dead, out of a population that was much smaller than it is today; it lost nearly 200 dead in 1956; nearly 700 in 1967, and hundreds more in the War of Attrition that lasted until 1970; 2,800 young Israelis were killed in the 1973 war; and more than 300 in 1982.

That terrible cycle of death and suffering must end. The evacuation of the PLO from Beirut and the forceful demonstration of Israeli capability make this an altogether unique moment, a moment of opportunity to end this cycle. Triumphs of statecraft are decisions which join opportunity with action. If this opportunity is allowed to pass it may never come again.

The challenge Israel faces now is to combine diplomacy with power to build an enduring political settlement. There is nothing that says that Palestinian self-government in association with Jordan must lead inevitably to a Palestinian state. The President has said that we will not support such an outcome. It is not beyond the reach of diplomacy to create, nor Israeli military power to ensure, that agreed arrangements for the West Bank will not erode over time. US determination that concrete, iron-clad arrangements for the security of Israel accompany the ultimate resolution of the Palestinian

question is heightened, not diminished, by the fact that we have views on a desirable direction for the negotiations.

The crucial point is that when it comes to safeguarding the long-term security of Israel, the friendship and resolve of the United States are second in importance only to Israel's own resolution and strength. And, in the final analysis, that friendship and resolve deserve, in return, to be reciprocated by a willingness to listen with an open mind to the views of others. But let me be clear: we have a right to be heard but we have no intention of using our support for Israel's security as a way of imposing our views. *Applause - heavy*

We must not underestimate the dilemmas and risks that Israel faces in opting for negotiations, but they are dwarfed by those created by a continuation of the status quo. The United States recognizes its obligations, as the principal supporter of Israel's security, to be understanding of Israel's specific circumstances in the negotiating process. The President has urged consideration of his proposals in the context of negotiations, to be undertaken without preconditions and with no thought of imposed solutions.

That is why the United States particularly asked that the parties themselves not preclude possible outcomes by concrete and perhaps irreversible actions undertaken before the process of negotiation is completed. While we support the right of Jews to live in peace on the West Bank and Gaza under the duly

constituted governmental authority there -- just as Arabs live in Israel -- we regard the continuation of settlement activity prior to the conclusion of negotiations as detrimental to the peace process.

The Challenge to the Arabs

The President has offered a fundamental challenge to the Arabs as well. It is time for the Arab world to recognize the opportunity provided by Camp David. The path of rejection has achieved nothing but tragedy, particularly for the Palestinians. Surely, the pattern of agonies of this capable and courageous people must not be repeated. Alternatively, the Camp David process and the President's fresh start offers a promise of resolution with honor and justice to those with the wisdom to join the peace process. But it also implies a corollary: those who fail to join will miss a precious opportunity an opportunity for peace that may not come again soon.

The absence of Jordan and representatives of the Palestinian inhabitants of the occupied territories from the negotiations has been the crucial missing link in the Camp David process. Success in the peace process depends on Arab support for these vital missing partners to join the negotiations and become partners for peace. We trust that support will be forthcoming soon. Our consultations with the Arab world will be designed to encourage such support. We recognize the risks to all parties, but the risks of failure are even greater. The Arab nations missed one chance for peace when they rejected the 1947 UN

Fisher told me that this would not be a cheer line" silence - laughter - applause

*22/7/71
Schultz
praised -
departed
from
Hof
and said
only
I
understand
what was
happening
let
NY
explain
to you
R.S*

*negotiating
a hour -
better
get
alm
now*

partition plan. Then, for nearly two decades, they rejected the legitimacy of the boundaries within which Israelis lived so insecurely prior to 1967. In 1978 they refused to support Egypt when the Camp David Accords were signed. Today, the Arabs again have great opportunities: to move from belligerency to negotiation to peace and to work realistically and practically for the rights of the Palestinians. But these opportunities, like the previous ones, will not last forever.

A "New Realism" for Us All

Thus for the Palestinians and other Arabs, and for Israel, this is indeed the moment, as the President said, for a "new realism." An element in that realism is that the United States has decided to state publicly where it stands on critical questions. There will be, as I have said, no imposed solutions: any point agreed by Israel and its Arab neighbors will not be opposed by us. But at the same time, the United States is now obligated, by reality and morality alike, to make known its views on what we believe is needed to reach a fair, workable, and lasting solution. This the President did on the first of September. The President's initiative contains firm American principles; we will not depart from them. As we move ahead the United States, as a full partner, will reserve the right to support positions on either side when we feel this is likely to promote fair agreement. And we will put forward our own proposals when appropriate, to the same end. I reiterate, however, that no

specific negotiated result is ruled out: that is the essence of the process.

We must also recognize another reality: the positions now held by the potential partners in negotiations are widely at variance. The point however is this: any participant in this process -- including the United States, as a full partner -- is free to have and to enunciate its positions. Once views are expressed, the place, indeed the only place, to thrash out differences is at the bargaining table. If there were no differences of opinion, there would be no need for negotiations.

The issues are complex, the emotions deep, the forces in the Middle East contentious, and the stakes so great. The wisdom of the peace process must spring from recognition of these facts. Bitterness dies hard, while trust grows slowly. President Reagan has now set out the lines of a fair and realistic solution; together with the other parties we should all come together to discuss and negotiate these matters.

There is no need now to agree on any principle but one -- that is the need to come together at the bargaining table. To talk. To talk about differences; to talk about aspirations; to talk about peace. But in all events to talk. We ask for nothing more of any of the participants at the beginning of the process. And we have the deepest duty and obligation to ask for no less.

If it takes more time, we are prepared for that. But there are limits -- this opportunity must not be lost. One hundred and twenty years ago, Abraham Lincoln, speaking to the Congress of the United States, said that "the dogmas of the past are inadequate to the present. The occasion is piled high with difficulty, and we must rise with the occasion. As the case is new, so we must think anew and act anew..."

In this spirit, and with the vision, self-confidence, and mutual trust that has marked our relationship at its best moments, Israel and America -- and our Arab friends, now and in the future -- can shape a life of dignity, justice, and true peace.

VERY HEAVY Extended
applause

אל: אמ"י, מ3כ"א, ערה"א

דף 3 מתוך 3

סינוג בטחוני:

:57

דחיפות:

מאת: שרתאצט, נ"ו יורק

האריך וזית:

219/52

פ.מ. ס.פ.:

ESSAY

Destabilizing Israel

By William Safire

19 9/13

Secretary Shultz's reaction to the Arab rebuff has been to pretend he has not lost his appeasement gamble. In a memo of "all nations" in their communiqué, the Pax leaders took a step backward from even the spangulous teaser made by King Fahd last year, but our State Department reads these tea leaves to include Israel, and then halts a "breakthrough" of that "implied" recognition. Some breakthrough.

Worse, the new American Secretary of State warns Israel and Lebanon not to conclude a peace treaty. Such a step might displease Syria. A formal peace between Israel and Lebanon with all foreign troops and terrorists gone would be a great victory for Mr. Begin. That is not to be encouraged by the destabilizers.

Since the Shultz gamble to get the Arabs to the table failed, you might think the U.S. would now put more heat on those Arab leaders who led us down the desert path. Instead, U.S. policy is likely to follow the line fully laid down today by The Washington Post: "The Next Steps in Isolating the Desert Government: What America Could Do to Continue Tightening the Screws." When "moderate" Arabs invite you, take it out on the Israelis.

Mr. Begin has made it known he is still available for autonomy talks. However, King Hussein will not come to the negotiating table. Thus, Mr. Reagan's initiative seems now to have been a mistake. The search is on for a scapegoat. That object of fury will not be the Arabists who invented the plan, or the establishment media who belted it, or the Israeli opposition who supported it, or the Arab leaders who interpreted it as a sign of American weakness. The scapegoat will be the man the Israelis had the temerity to elect.

WASHINGTON, Sept. 12 -- What would your reaction be if Menachem Begin invited Ted Kennedy to Israel, and in return for Democratic Party support of Israeli policy, promised to help him oust Ronald Reagan?

Outrage, of course. No democracy has the right to conspire to overturn the electoral decision of a democratic ally.

Yet that is what Mr. Reagan has done. He invited the twice-beaten leader of the opposition Labor Party, Shimon Peres, to Washington and made a tacit arrangement: support our Mideast plan and it will be clear to Israeli voters that you, and not the stiff-necked Begin, are the chosen instrument of future American largesse.

Mr. Peres, long eager to withdraw from the West Bank, leaped at the chance to become the State Department's best friend in Jerusalem. He was the only Israeli politician with a clear idea beforehand of Secretary Shultz's proposal to strip Israel of its rights in the West Bank.

Mr. Begin, deliberately kept in the dark, reacted predictably and properly: the elected Prime Minister noted that Israel was not Chile, its Government subject to American destabilization.

Why have many leaders of Jewish organizations in the U.S. gone along with this blatant attempt to undermine Israel's political independence? The answer: most establishment Jews, as well as most Israelis who live in the U.S., prefer the establishment Labor Party in Israel. Never mind that the majority of Israeli voters disagree; dovish liberals -- many of whom are Jews -- who ordinarily oppose Mr. Reagan's hawkish stands, happily embrace the Shultz-Peres attack on the hawks and conservatives in Israel.

This new alignment of State Department Arabists with customary supporters of Israel fearful of appearing "unreasonable" is having a hard time this week admitting that the old Brookings-Brzezinski-Shultz plan has been shot down. Rejection by Mr. Begin was not only expected, but even desired and elicited; rejection by the Arabs was a surprise.

Secretary Shultz gambled that he could bring the non-Egyptian Arabs to the negotiating table by announcing that the U.S. would help impose upon Israel almost all of the Arab desires. Generations of State Department functionaries longed for that day. King Hussein of Jordan secretly passed assurances that such an announcement would give him the mandate he required to negotiate on behalf of the Palestinians.

And what happened? The U.S. was suckered; as we moved closer to the Arab position, the Arab position moved farther away. Shaky Arab monarchs and dictators meeting in Fez, Morocco, made plain once again that they need a cause, not a peace.

Not only did they respond with the ritual demand for a P.L.O. state on Israel's side of the Jordan River, along with the partition of Jerusalem, but they slapped Mr. Shultz in the face with a decision to make progress impossible by keeping representation of the Palestinians in P.L.O. hands and out of King Hussein's. Instead of peace, their declared objective is a meaningless "non-belligerency" -- until such time as they can overwhelm Israel.

Adding injury to insult, the leaders at Fez refused Lebanon's plea for the removal of armed Palestinians from that country, thereby inviting continued bloodshed.

חתימה:

השולח: משרד החוץ

השולח:

תאריך:

מאת: שרתאצט, נ"ו יורק

טופס מברק גלוי

הלקת הקשר - ניו-יורק

50

דפים 14 מתוך 1 97

אל: סמנכ"ל, כצפ"א, רוסינגטון

סיווג בטחוני: בלמ"ס

דחופות: בהול

:57

12092200 תאריך וזיחה:

307 / 47 ט.ס. מכתב: } ליחידים
האזור

מאת: קונכ"ל ניו יורק

להלן במלואו אוחז חלק מנאומו של מזכיר המדינה שהשמיע הערב בכנס המגבית היהודית המאוחדת כאן.

לביא

W

X
The President's Peace Initiative

These principles apply fully to that set of goals foremost in our thoughts today -- peace in the Middle East, and security and success for Israel and her Arab neighbors. No one who has walked the streets of Jerusalem and Tel Aviv and who has talked at length with as many Israeli people as I have can doubt that they want peace and security, and I am dedicated to helping them achieve both.

Against the backdrop of confrontation, despair, and fear that have characterized the search for peace in the Middle East, three key documents spell out how peace might be made a reality:

307/47

2/14

-5-

The first is UN Security Council Resolution 242, which established the basis for a negotiating process founded on the idea of an exchange of territory for real peace.

The second is the Camp David Accords, which -- in the Egypt-Israel Peace Treaty -- led directly to the realization of such an exchange of territory for peace. Camp David calls for a "just, comprehensive, and durable" Middle East peace based on Resolution 242, but builds on it as well by calling for a solution that recognizes "the legitimate rights of the Palestinian people and their just requirements" and a "resolution of the Palestinian problem in all its aspects."

And third, there is the President's speech of September 1. This historic address builds on the earlier documents by stating categorically that our approach to peace will continue to be based on Resolution 242, with its concept of an exchange of territory for peace, and the Camp David Accords, which provide for Palestinian self-government with full guarantees for Israel's security.

While I cannot summarize for you the totality of a rich and complex speech, I would like to review four important points made by the President.

307/47 3/14

-6-

- First, there should be full safeguards for Israeli security, both internal and external, throughout the transitional period and beyond. The President has made this forcefully clear.
- Second, as stated in Camp David, there should be a transitional period of five years during which the Palestinians of the West Bank and Gaza should be permitted to exercise full autonomy.
- Third, the U.S. believes that peace cannot be achieved on the basis of Israeli sovereignty over the West Bank and Gaza, but must be based on Resolution 242's formula of an exchange of territory for peace. Our preference is for self-government by the Palestinians in association with Jordan, with the extent of withdrawal determined by the quality of peace offered in return.
- Fourth, the United States also believes that peace cannot be achieved by the creation of an independent Palestinian state on the West Bank and Gaza. The President has stated clearly and unequivocally that we will not support an independent Palestinian state in the territories.

307/77 4/4

-7-

One section of the President's speech especially deserves reading tonight word for word, because it did not appear in the text printed in the New York Times. But don't blame the Times. The passage was inserted by the President at the very last minute -- after the press had received their copies. It was put in because the President wanted to speak from his heart to the people of Israel.

The President said this:

"I have personally followed and supported Israel's heroic struggle for survival ever since the founding of the State of Israel 34 years ago. In the pre-1967 borders, Israel was barely 10 miles wide at its narrowest point. The bulk of Israel's population lived within artillery range of hostile Arab armies. I am not about to ask Israel to live that way again."

Those words represent the President's, and America's, fundamental commitment to Israeli security and to genuine peace. Our commitment grows out of a sense of moral obligation but also out of strategic interest. A strong, secure Israel is in our interests and the interests of peace. There will be no peace without Israeli security, but Israel will never be secure without peace. Our vision of the future on the West Bank is one guided by a vision of a secure Israel living with defensible borders and by our abiding belief

307/47 5/14

-8-

that it is not in Israel's long-term interests to try to rule over the more than one million Palestinians living in the West Bank and Gaza.

Approval for the President's initiative is gathering force and momentum, both here at home and abroad. I believe it will gather more and more support as people read and study that speech carefully. The same is true of the Camp David Accords on which the President's speech is based. Those who do take the time to read those historic documents soon recognize the genius of Camp David. It is an accomplishment that is a tribute to the statesmanship of the leaders of three great nations -- Prime Minister Begin, the late President Sadat, and our own President Carter.

The Opportunity of the Present

Despite the many dark periods of stagnation, setback, and delay since 1967, a look at the long-term trend in the Middle East is encouraging. After a quarter-century of sterile conflict and confrontation, the past decade has seen a building momentum towards peace. Three negotiated disengagement agreements have been signed. President Sadat paid his historic and stirring visit to Jerusalem. There was the great achievement of the Camp David framework; and the signing in 1979 and fulfillment this past April, of the

307/47 6/14

first treaty of peace between Israel and an Arab neighbor -- a treaty that is a tribute to the willingness of the people of Israel and of Prime Minister Begin to take risks for peace. I say the first treaty because there must be -- and there will be -- more to come. For only in the context of true peace, freely negotiated, can there be true security for Israel and her neighbors.

Nothing is more crucial than building on this momentum. But, as has been obvious to all, the stalemate in the autonomy talks over the past two or more years, and the outbreak of major military conflict this past summer, pose a grave threat to further progress.

In these circumstances, President Reagan decided that the time had come for renewed American leadership. He acted, as well, because the Middle East today is at a moment of unprecedented opportunity: Israel, the moderate Arab states, the Palestinians, and the United States are all affected, and all now face the choice between hope and frustration, between peace and conflict.

-- Israel has demonstrated once again, at tragic cost, that it will not be defeated militarily. If Israel's adversaries want peace and justice they must recognize, clearly and explicitly, the right of the State of Israel to exist, and they must enter, as President Reagan said, "direct, hard, and fair" negotiations with Israel. When they do, Israel then has the chance to translate military strength into peace, the only long-term security.

307/47 7/14

-- For the moderate Arabs, there is the opportunity to demonstrate that the course of negotiations can produce results and serve their vital interests. For Lebanon, there is now a second chance; the chance once again to be free, prosperous, and democratic, posing no threat to its neighbors and serving as a stable bridge between the West and the Arab world.

-- The Palestinians now confront a great decision: whether to continue down the self-destructive road of armed struggle, which has only produced tragedy for the Palestinian people, or to seize the opportunity to affect their destiny by way of the peace process. The Camp David framework upholds the importance of self-government for the Palestinians of the West Bank and Gaza. And it provides Palestinian representatives the right to participate in the determination of their future at every step in that process.

-- For the United States, the brilliant, dogged diplomatic achievement of Presidential emissary Phil Habib has shown America's determination and ability to promote just and peaceful solutions to the problems of the area. His work is but the latest evidence of how crucial is the help of the United States if the peoples and nations of the region are to stop the fighting, construct solid agreements, and prevent wars between Arabs and Israelis from again threatening to become the focal point of global conflict.

In his historic address to the Israeli Knesset, Anwar Sadat spoke of "moments in the lives of nations and peoples when it is

207/47 8/14

incumbent upon those known for their wisdom and clarity of vision, to penetrate beyond the past, with all its complexities and vain memories, in a bold drive toward new horizons." The present is such a moment for us all.

The President has offered a challenge -- the challenge of peace -- to Israelis and Arabs alike. Everyone talks so much about peace that it requires some effort to stop and comprehend what it really can mean. Relief from the horrible burden of war can unleash the full development of human potential, promising even greater creativity in the arts and sciences. Peace offers new economic possibilities -- when the defense burden is lightened -- to build a better life at home and contribute to the prosperity of the region and the world. Peace can mean fruitful economic cooperation between Israel and her neighbors. Imagine how the genius of the Israeli nation could flourish if it were freed from the physical and psychological burdens imposed by the continuing state of conflict. Imagine the enormous contribution that the peoples of this region -- so rich in spiritual strength -- could make to all mankind.

The Challenge to Israel

The challenge that the President has offered to Israel is to extend its hand to welcome wider participation in the peace process. Israel has demonstrated once more its military strength and bravery. But we all recognize that while true peace requires military strength, strength alone is not enough; true peace

307/47 9/11

can only be achieved through lasting negotiated agreements leading ultimately to friendly cooperation between Israel and her neighbors.

In the 1948 War of Independence Israel lost 6,000 dead, out of a population that was much smaller than it is today; it lost nearly 200 dead in 1956; nearly 700 in 1967, and hundreds more in the War of Attrition that lasted until 1970; 2,800 young Israelis were killed in the 1973 war; and more than 300 in 1982.

That terrible cycle of death and suffering must end. The evacuation of the PLO from Beirut and the forceful demonstration of Israeli capability make this an altogether unique moment, a moment of opportunity to end this cycle. Triumphs of statecraft are decisions which join opportunity with action. If this opportunity is allowed to pass it may never come again.

The challenge Israel faces now is to combine diplomacy with power to build an enduring political settlement. There is nothing that says that Palestinian self-government in association with Jordan must lead inevitably to a Palestinian state. The President has said that we will not support such an outcome. It is not beyond the reach of diplomacy to create, nor Israeli military power to ensure, that agreed arrangements for the West Bank will not erode over time. US determination that concrete, iron-clad arrangements for the security of Israel accompany the ultimate resolution of the Palestinian

307/47 10/14

question is heightened, not
have views on a desirable dir

The crucial point is the
the long-term security of Isr
of the United States are second
in resolution and strength.

friendship and resolve deserve
a willingness to listen with
others. But let me be clear:
we have no intention of us
curity as a way of imposing

We must not underestimate
ces in opting for negotiatio
eated by a continuation of
recognizes its obligations, a
curity, to be understanding
the negotiating process. Th
his proposals in the context
hout preconditions and with

That is why the United Sta
ties themselves not preclude
perhaps irreversible action
negotiation is completed. R
s to live in peace on the Wa

the fact that we
negotiations.

to safeguarding
ship and resolve
only to Israel's
nal analysis, that
to be reciprocated
to the views of
to be heard
for Israel's

and risks that Israel
be dwarfed by those

The United States
supporter of Israel's
cific circumstances
s urged consideration
ns, to be undertaken
imposed solutions.

ly asked that the
comes by concrete
before the process
the right of
za under the duly

307/47 11/14

constituted governmental authority there -- just as Arabs live in Israel -- we regard the continuation of settlement activity prior to the conclusion of negotiations as detrimental to the peace process.

The Challenge to the Arabs

The President has offered a fundamental challenge to the Arabs as well. It is time for the Arab world to recognize the opportunity provided by Camp David. The path of rejection has achieved nothing but tragedy, particularly for the Palestinians. Surely, the pattern of agonies of this capable and courageous people must not be repeated. Alternatively, the Camp David process and the President's fresh start offers a promise of resolution with honor and justice to those with the wisdom to join the peace process. But it also implies a corollary: those who fail to join will miss a precious opportunity -- an opportunity for peace that may not come again soon.

The absence of Jordan and representatives of the Palestinian inhabitants of the occupied territories from the negotiations has been the crucial missing link in the Camp David process. Success in the peace process depends on Arab support for these vital missing partners to join the negotiations and become partners for peace. We trust that support will be forthcoming soon. Our consultations with the Arab world will be designed to encourage such support. We recognize the risks to all parties, but the risks of failure are even greater. The Arab nations missed one chance for peace when they rejected the 1947 U.N.

307/47 12/14

partition plan. Then, for nearly two decades, they rejected the legitimacy of the boundaries within which Israelis lived so insecurely prior to 1967. In 1978 they refused to support Egypt when the Camp David Accords were signed. Today, the Arabs again have great opportunities: to move from belligerency to negotiation to peace and to work realistically and practically for the rights of the Palestinians. But these opportunities, like the previous ones, will not last forever.

A "New Realism" for Us All

Thus for the Palestinians and other Arabs, and for Israel, this is indeed the moment, as the President said, for a "new realism." An element in that realism is that the United States has decided to state publicly where it stands on critical questions. There will be, as I have said, no imposed solutions: any point agreed by Israel and its Arab neighbors will not be opposed by us. But at the same time, the United States is now obligated, by reality and morality alike, to make known its views on what we believe is needed to reach a fair, workable, and lasting solution. This the President did on the first of September. The President's initiative contains firm American principles; we will not depart from them. As we move ahead the United States, as a full partner, will reserve the right to support positions on either side when we feel this is likely to promote fair agreement. And we will put forward our own proposals when appropriate, to the same end. I reiterate, however, that no

307/17 13/14

specific negotiated result is ruled out: that is the essence of the process.

We must also recognize another reality: the positions now held by the potential partners in negotiations are widely at variance. The point however is this: any participant in this process -- including the United States, as a full partner -- is free to have and to enunciate its positions. Once views are expressed, the place, indeed the only place, to thrash out differences is at the bargaining table. If there were no differences of opinion, there would be no need for negotiations.

The issues are complex, the emotions deep, the forces in the Middle East contentious, and the stakes so great. The wisdom of the peace process must spring from recognition of these facts. Bitterness dies hard, while trust grows slowly. President Reagan has now set out the lines of a fair and realistic solution; together with the other parties we should all come together to discuss and negotiate these matters.

There is no need now to agree on any principle but one -- that is the need to come together at the bargaining table. To talk. To talk about differences; to talk about aspirations; to talk about peace. But in all events to talk. We ask for nothing more of any of the participants at the beginning of the process. And we have the deepest duty and obligation to ask for no less.

307/43 14/14

If it takes more time, we are prepared for that. But there are limits -- this opportunity must not be lost. One hundred and twenty years ago, Abraham Lincoln, speaking to the Congress of the United States, said that "the dogmas of the past are inadequate to the present. The occasion is piled high with difficulty, and we must rise with the occasion. As the case is new, so we must think anew and act anew..."

In this spirit, and with the vision, self-confidence, and mutual trust that has marked our relationship at its best moments, Israel and America -- and our Arab friends, now and in the future -- can shape a life of dignity, justice, and true peace.

הנה סוגיה רחבה מאוד שיש לה עניין רב
לכל אדם ויש לה פתרון יחיד

דף... 1. מתור. 3. דפיה

סוג כטחוני... 2. א.כ.

דחיפות... 2. ד.

תאריך רז"ח: 9.82

מס' מברק... 2.44

מס' מברק

אלו: 303

מנכ"ל . מנהל מצפ"א .

הופעה שולצ בגבעה - הערכה .

א. מזכיר המדינה הופיע שוב פני שרי וועדות החוץ של הכונגרס בצורה מלוטשת כאשר מנסה ראותו הוא לא נכשל באפ אמירה החורגת מניסוחים נתונים וידועים . הכוונה אלו כשלעצמן מעוררות הערכה רבה בקרב שומעיו בכונגרס ועוזרת לו ביצירת הלכ רוח חיובי גם כאשר אינן בהכרח הסכמה מלאה עם הכנ דבריו .

ב. בשני החזים היתה מלאכתו של המזכיר טלה למדי . יוזמה הנשיא זוכה לתמיכה רחבה מחוץ הכרה אצל חלק מהנבחרים מחוץ אדישות אצל חלק אחר ומחוק חסר החעמקוה אצל אחרים . גם אלו שאינם מסכימים עם מרכיב זה או אחר בנאום או בנייר העמדה אינם תוקפים החכניה טלה . היחידים אולי שניסה למהח בקורת עניניה היה בושביץ (ובמידה מזוהה רוזנטל סרבנס וביידן) אבל גם הוא יי אזה יי זאת בביטורתו על החתחלויות . יצוין שבעה הופעותיו של המזכיר הנושג כולו לא עמד בראש מעיניהם של הנבחרים ואלו היו נתונים רובם ככולם לחצבעות על הוטו שהטיל הנשיא על החוטפות לחקציב . כידוע הובס הנשיא בשני החזים ביום הי וביום ו .

הופעתו של המזכיר בפנ' וועדה החוץ של הסנט באה לאחר שהיה בידו

נוסח החלטות הפסגה בפאז . לכן אציין כמה נסודות בולטות בהופעתו שם .

1. המפתח הוא בידי ירדן - מהופעתו של המזכיר נוצר רושם ברור שהממשל מצפה לחשבת ירדן יותר מהיוויו מוטרד מחשבת ישראל . שולץ התאמצ למעייט בחתיחסותו לחגובה הישראלית והזר והדגיש כי החזקתו החולק אצו יצטרפו משתתפים חדשים לחהליכ .

2. שולץ התאמצ שלא להשתמש בשמות האר שליליים להחלטות פאז . היה נסיון להציג נקודה 7 ביכניה כמעין הכרה והיה זה בושביצ שאילצו לסייג הצהרה זו . ברור היה מחוכ הופעתו בוועדה הסנט שהממשל לא יראה בפאז סופ פסוק או חשובה סופיה של מדינות ערב בכלל ולא של חוסיין מרש .

3. שולץ לא נשאל על סנמציות בצורה ישירה אמ עמדתה לא החקבל . סרב להחנות אנת אסקפת הנשק לירדן בחלטתה להכנס לחהליכ המומ .

4. שולץ גם סרב להגיב בצורה מפורשת בה יקרה , לאזר שגמ מדינות

ערב לא הביעו הסכמה (מפורשת , לפחות) וגם ישראל הביעה החנגדוחה . הוא השתמש בזלע מהניסוחים שבנאום ובנייר העמדה בהקשר זה ואפילו לא החזיק לכת כמוחמ .

אל:

5. מתוך דבריו בוועדה הזכיר שהממשל אינו עומד על יציאת שארית המחבלים מצפון לבנון והבקעה. הברירה היא בין יצאה לבין הנחה נשטמי.

6. עולה גם מחוכ עדוהו של המזכיר שהממשל מחכוונ להכנס מהדרגה ובמטחה לחוכ התמונה הלבנונית לפחות הכלכלית והצבאית וכי הם מקבלים את מנהיגוהו של גיומייל ויסייעו לו. שולצ לא יצר, אמ להשחמש בלשונ המעטה, כשם שחזזה שלום בין ישראל ולבנון עומד בראש מעיני'הם. מאיזכ חזר והדגיש את הצורך בהסדרי בטחונ נאווהים בדרום לבנון.

ד. לסיכום, למרוח הסחיגויות מסוימות, על אפ השוזה ממשלת ישראל ועל אפ החלטות פאז עדיין זוכה התכניה לתמיכה רחבה בשחי וועדוה חרוצ.

ע"נ

לה סלחה מה סלחה שבה סלחה סלחה סלחה
רובי סלחה סלחה סלחה סלחה סלחה

שגרירות ישראל - רושינגטון

אל: המשרד

ט ו פ ס ט ב ר ק

דפ...ל...סתור...לפנים

סוג כטחוני

דחיפות. בטול להבשר...

תאריך דז"ח: 1539, 10, 82

מס' סברק... 243

סימול ומס' 220

ממנכ"ל - מנהל מצפ"א

הופעת מזכיר המדינה בוועדת החוץ של הסנט.

א. נכחו פרסי, פל, היקוואה, צונגס, בושביץ, מתיאס הלמט, פרסלר, גלן וטרבנט. למזכיר גלוו ווליוטיס ופיירבנקס,

ב. פרסי קבל המזכיר בברכה וקרא ליזמת הנשיא Creative and imaginative

שלצער הרב נדחתה על ידי ממשלת ישראל והכנסת ונתלוותה בהקמת התנחלויות נוספות. הוסיף

שבפגישתו עם בסיך ג'ומייל הדגיש זה בפניו את הערכתו למאמצי ארה"ב עבור לבנון.

סנטור פל אמר שמקבל בהתלהבות יזמת הנשיא. הפעילות הדיפלומטית האמריקנית בלבנון חסבה

את המתקפה הישראלית על ביירות שכלם חששו ממנה. גבול הצפון בטוח עתה ואפשרית לבנון עצמאית

ומאוחדת. לשם כך צריך להוציא הכוחות הזרים - יתרת כוחות אש"פ, הסורים והישראלים. אם

ישראל רוצה בבטחון יש לפתור את שאלת עזה והגדה ולכן הוא מרוצה מיזמת הנשיא. הוא מקבל

את הקריאה למורטוריום על התנחלויות וקורא לישראל להכריז על כך.

ג. המזכיר קרא את נוסח הודעתו לפני ועדת החוץ של בית הנבחרים אתמול בשינויים הבאים:

1. הוא התייחס לסיוע של הבנק העולמי לשיקום לבנון.

2. המזכיר צטט את הודעות התמיכה ביזמה של קרנטטון, מתיאס ובושביץ.

3. הוא קרא את הקטע הנוסף הבא:

We now have the initial formal reactions from the Israeli government and the Arab League Summit. The Israeli government, supported by a vote of the Knesset, has opposed the President's proposals. The Arab League Summit statement can only be interpreted as taking a similar position. Neither response is surprising. The first step in any negotiation is for both sides to put their maximum positions on the table. This has

now occurred, and it will not deter us from our course. The President stands firmly behind his proposals. The reactions of the Israeli government and of the Arab League are clear and graphic evidence that the position of both sides must be negotiated if we are to bring genuine peace and security to this troubled region.

AB ATVARIANCE

4. דברו על החלטות פאז אחר שאלמנטים בהן
הנאום רשמי ונכונה
ד. פרק השאלות והתשובות:

פרסי: האם יש לויז לפינוי המצות. חיוני שהכוחות הסורים יסוגו. הצורך בהם פחת. המזכיר: ראשית, לחת לכירות מרחב נשימה כשהממשלה החדשה נכנסת לפקיד זה. שנית, עבוד חכניה נסיגה משולבת (Synchronized) לפיה כוחות סוריה וישראל יסוגו ויחרת אשיף בצפון לבנון או שתניה נטקה או שחצא מלבנון. אין במדינה ריבונית קיום לכוחות חמוטים שהם בעלי אופי מפריע (disruptive). חשוב להמשיך בפעילות בכוון זה לפני שגורמים סונים get settled in . אם ימשיכו שני הצבאות לעמד זה מול זה גדלה סכנת ההחלקחות. המזכיר הוסיף ששאף עדוד מהודעת הסיכום של פאז שכן עתה קבלוה ויצטרכו ללמדה אבל שבנושא זה מילוחיה ברורות למדי. קורא הפסקה על לבנון מתוך ההודעה.

פרסי: האם תהיה מוכן לדבר על שיקום לבנון. לא ראיתי בבית בנין שלא נפגע. המזכיר: יש לנו תפקיד חשוב בשיקום לבנון. ראשית בעזרה הומניטרית בצורה מיידיה יחד עם אוגונים אחרים כגון הצלי"א. צריך להעריך מה היקף הנזק ומה צריך לשקם. חשוב להכניס לתמונה גורמים רבים ככל האפשר כמו הבנק העולמי אבל חשוב גם להחזיר את אמון המשקיעים הפרטיים. המחיר של המלט הוכפל בלבנון וזו הוכחה לכך שיש רצון לבנות ולשקם.

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 99... מתוך 99 דפים

סרג בטוונני

דחיפות

תאריך רז"ח:

מס' סברק... 243

אל:

פרסי: ישראל טוענת שהופתעה מן המהלך האמריקני. אני מופתע מטענה זאת. כי עוד ביוני
אמר לי יעבץ כי הוא בעד מורטוריום. איך אתה מסביר את טענתם.

המזכיר: אני יכול לומר שהתיעצנו עם כלבצורה מלאה extensively. אין כל הצעה שהיא
חדשה ושלא דברנו עליה. אלו הן עמדות בכירבנקס ואחרים העבירו ואשר ולייטס קורא
להן "רעיונות מקשריט". בחדש האחרון היו כאן אורחים מכל המדינות הנוגעות בדבר כולל שמיר
ושרון ושאל לדעותיהם. חלק מהאנשים כולל שרים ישראלים שעמם התיעצנו הדגיש במיוחד את הצורך
להביא את ירדן לשלחן הדיונים כאמור בהטכמי ק.ד. כצעד שני חשבנו שעלינו לדבר עם הממשלות
הנוגעות בדבר באמצעות שגרירנו ולכן פיתחנו את ה- talking paper ומכתב הנשיא
וכל שגריר קבל את אותן הנקודות. כפוליטיקאים צריכים היינו להבין כי חומר כזה
לא נשאר סודי זמן רב ("יותר מ-3 דקות") ולאחר שהחומר פורסם הנשיא מצא לנכון להציג הכניחו
ולכן הנאום נישא מוקדם יותר מהמתוכנן. כך היה התהליך.
פרסי: אני מסכים עם דבריך.

פל: האם אפשר ואיך להשיג הקפאת ההתנחלויות ולקדם "תכנית אלון".

המזכיר: הדרך היחידה היא העלאתה החוזרת ונסנית של האפשרות לשלום. ההתנחלויות אינן
תרומה קונסטקורקטיבית ועלינו להיות חד-משמעיים בהבהרת נקודה זו. קדום השלום גלוי כמובן
באם חוטיין יביע נכונותו לשבת לשולחן הדיונים וזה אלמנט קריטי. תגובתו של חוטיין היתה
שהוא רואה ההצעה כרצינית. הוא לא דחה אותן מכל בכל.

פל: האם יש התעוררות אנטי-אמריקנית כתוצאה מהמלחמה בלבנון.

המזכיר: כן, היתה התעוררות כזו אך בד בבד יש גם הבנה לתפקיד שמלאה ארה"ב בפחרון המשבר
בלבנון והצלח בירות.

פל: מה בדבר הטענה שזכות הבחירה לתושבי מזרח ירושלים עלולה להביא לחלוקת העיר.

המ.כיר: אם זה מה שהישראלים חושבים אז יתכן שכך הם רואים זאת. עמדתנו היא שירושלים צריכה
להשאר בלתי מחולקת אבל יש בה הושבים שאינם ישראלים ואינם בוחרים בישראל והם יוכלו לבחר
למנהל העצמאי ולהשפיע עליו ואיני רואה חשש לחלוקה.

ט ו פ ס ס כ ר ק

דף... 4... מתוך... 9... דפים

סוג בטחוני.....

דחיפות.....

תאריך רז"ח:.....

מס' מברק... 243

שימוש חשד

אל:

פל: האם תוכנית פאז כוללת הכרה בישראל.

במזכיר: רק הבוקר קיבלנו ולפני שאני נותן פרטים הייתי רוצה לעיין בה היטב
כפי שאמרתי יש בה עמדות שהן **AT VARIANCE** מעמדות הנשיא.

נקודה 7 זהה לתוכנית פהד וזה פרוש ע"ג פקידים סעודים רשמיים **ככירה**
אני מקווה שזה כן. המפתח הוא האם יתייצב מישהו לשלחן הדיונים.

היקאורה: שאל שאלה מבולבלת על חוסיין ולבנון שמטרתה היתה כפי הנראה להסביר
שאם חוסיין לא השתלט לפני 1970 על ירדן ונתן לאש"ף לחקים מדינה בתוך מדינה
אך ניתן להאמין שיצליח בזה עתה.

המזכיר: ענה כללית ולא לענין זה.

היקאורה: האם תשמרו על תנאים שלא לדבר עם אש"ף.

המזכיר: יש הרבה ענפים באש"ף ואיננו בטוחים עם מי יש לנו עיין. עלינו להכין שירדן
היא שכנתה של ישראל 60-65 אחוז מאוכלוסיתה פלשתינאית. הבה נכניס את המלך חוסיין
לשלחן הדיונים ונמצא אלמנטים פלשתינאים בגדה המערבית ובעזה שגם אותם נצרף.

גלן: האם נעזור ללבנון לבנות צבאה.

המזכיר: זה ענינה של לבנון. נשתדל לעזור גם אחרי יציאת כל הכוחות הזרים יהיה שם יותר
נשק **אל** טבכל מדינה אחרת.

גלן: מה הערכתנו אם בשייר ג'ומייל ויכולתו לנהל חטיבת.

המזכיר: הוא חזק ויעיל ויש לו סיכוי. יש לנו גם **א-ז-י-ה** חזקה ויעילה אבל צריך כמובן
לראות לאחד כל הכוחות.

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 6. מתוך 9. דפים

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך וז"ח

243 מס' סדר

מס' סדר

אל:

הלמט: האם כל הנשק הכבד נמסר לעבא לבנון.

המזכיר: היו קשיים אבל יש התקדמות ובהדרגה הכל ימסר.

סרבנס: מה הוא לר"ז שלכם בלבנון.

המזכיר: חוזר על תשונתו הקודמת 1. "מרחב נשימה" לביירות והתיצבות הטמשלה שם.

2. עבוד תוכנית לפינוי כוחות זרים. 3. מציאת הסדר שיבטיח בטחון צפון ישראל.

4. הוצאת כוחות אש"ף מצפון לבנון או שיניהו נשקם.

סרבנס: האם יש לר"ז.

המזכיר: לא יהיה זה נכון לקבוע זמן אבל נעקוב אחרי העניין בקפדנות ונלחץ למציאת הסדר.

סרבנס: האם בעיות לבנון וק.ד אינן נפרדות והאם אין היוזמה החדשה מפריעה לפתרון בלבנון.

המזכיר: אני רואה זאת בצורה הפוכה. תהליך השלום מתייחס לבעיה הפלסטינאית ופתרונה

לפתרון לבנון.

סרבנס: האם דריפרי יחליף חביב.

המזכיר: במידה רבה כן. חביב יחזר אך לדריפרי יהיה התפקיד המרכזי בכל הספקטים הדיפלומטיים.

מקפרסון יעסק בנושאים הכלכליים וגם שטסל יעסק בלבנון.

סרבנס: אני מבין שהגדרת "ההגדרה העצמית" שלכם אינה כוללת מדינה.

המזכיר: נכון וחוזר על דבריו בטקסט המוכן.

סרבנס: המנהל העצמי לא יתרחב למדינה עצמאית.

המזכיר: לא

סרבנס: מה משמעות ASSOCIATION עם ירדן.

המזכיר: תיתכנה כמה אפשרויות. אנו מחפשים דרך שבה הטריטוריה הזו תישלט. מאחר ולדעתנו

לא ישלטו בה לא ישראל ולא מדינה עצמאית פלסטינאית ירדן נראתה כפתרון.

אל:

סרבנס: האם תוכלו להבטיח בטחון ישראל.

המזכיר: זה חלק מרכזי בנאום הנשיא.

סרבנס: בעבר שלטה ירדן בטרטוריה זו ובטחון ישראל נפגע מספר פעמים מה השינוי שמביאכם לחשב שזה לא יחזור על עצמו.

המזכיר: בקביעת ההסדרים המעשיים יש להקפיד על אותם אספקטים שיביאו לבטחון ישראל כמו היכן תיהיה הנוכחות הצבאית הישראלית. עמדתנו היא ששטח זה צריך להיות

מפורז בעקרו ($\text{Ελευθερία, Ακεραιότητα, Ανεξαρτησία}$)

ושלישית, החבדל יהיה בהכרה, בחוזה השלום וכאווירה הכללית שתשגנה.

מתיאס: בנאום הנשיא יש הדגשה הן על בטחון ישראל והן על הדרך בביטוי לאומי עצמי, מה המעמד של התכנית, האם זו אופציה או האם תפעל ארה"ב לקבלתה.

המזכיר: זו עמדתנו שבה נתמך במו"ס. אנן פרטנר מלא. הנשיא לא קבע תוכנית מפורטת אלא

גבולות מסוימים, אין מדינה פלשתינאית - זה גבול. בטחון מדינת ישראל - זה גבול.

חלק מהפרטים נשאר לדיונים. נקווה שיבואו לשבת ולדון.

מתיאס: כלומר, זאת לא רק אופציה.

המזכיר: זאת עמדתנו ובה נתמך, רצינו שיהיה לכלם ידע מוקדם על עמדתינו, רצינו שאיש לא יבדל

לדיונים בהנחה שהיה מדינה פלשתינאית אך אנחנו אומרים שכלם חייבים לקבל הנחה זו.

מתיאס: האם תלחצו על ישראל, אין תשכנועה שיש בהם צדק (Justice \& Equity)

המזכיר: רק אם נפעל להשגת השלום ללא לאות, יש נטיה לומר שרק סרבנות ישראל גורמת לחוסר

ההתקדמות אבל יש רבים אחרים שסרבנותם גורמת לעיכוב התהליך. מחויבותנו לשלום

ישראל ובטחונה כתמיד, השאלה היא איך להשיג זאת.

צ'נגס: האם לחצנו על לבנון לחתום על חוזה שלום עם ישראל.

המזכיר: בזמן הנכון, כאשר הטטסלה תתיצב זה יהיה רצוי.

דינגס: רוה"ם בגין מאשימכם שאתם חותרים תחתיו. האם תחכו לראות כיצד יתפתחו הענינים

בישראל.

ט ו פ ס

דף 8 מתוך 9 דפים

סודג בטחוני

דחיפות

תאריך וז"ח:

מס' סברק 243

אל:

המזכיר: ההתפתחויות בישראל עצמה הן ענינה של ישראל. אנו עוסקים עם ממשלת ישראל ובגין הוא רוח"מ. הם נוקטים בעמדות מסוימות כפי שנראה להם, דיונים פנימיים הם עסקם בלבד. הענין הקריטי הוא להביא עוד גורמים לשלחן הדיונים. העדיפות העקרונית היא זו.

קונגס: שואל על חכיבוש הישראלי.

המזכיר: אני מניח שיש הרבה בישראל שאינם חשים בנוח להיות כח כובש וזה רק מגביר את הצורך

בהשגת פתייון.

בושביץ: איני רואה כל סיבה לעידוד בקוראי את מסמך פאז הוא דומה ל"שלושת הלאומים" של חרטום.

המזכיר: התיחסתי רק להכרה גי.ס.א. אמרתי שאם זאת הכרה, אם כי הרי אז זו פריצת דרך עקרית.

בושביץ: לא נראה לי כצעד קדימה, דומה מאוד לחרטום.

המזכיר: השאלה היא האם אין במסמך יותר ממה שהעין קוראת השאלה היא האם לא יבוא משהוא לשלחן הדיונים.

בושביץ: דברתי בחיוב על הנשיא. דברתי בשלילה על הכולדוזרים שישראל שלחה מיד לאחר הנאום

אך איני רואה משהו חיובי בפאז. במתן תפקיד לטועב"ט, בהחזרת ברה"מ לתמונה.

המזכיר: לא אמרתי שאין בעיות בניר של פאז אך צריך ללמד אותו.

בושביץ: יש טטירות טקד ביזמת הנשיא.

המזכיר: חוזר וקורא ממאמר קרטן שאין כל סטיה.

בידן: הופתעתי מהעיתוי הופתעתי מהדרך. השואלים מתלוננים שלא התייעצת איתם.

המזכיר: עם כולם התייעצנו. שרים בוד הנה ושאלנו לדעתם, העמדות לא שונות מהעמדות שעליהן

הצחנו שלא בפומבי, המפתח הוא התהליך שיביא את ירדן. משום כך פנינו תחילה לירדן

לראות אם יש לנו **START**. חוסין אער שהוא רואה החצעות ברציניות וילמדן.

אפשר לכן לומר שהיו לנו התייעצויות טוקוסות איתו. אבל להוציא ענין זה היו כל

RADIO TV REPORTS, INC.

4701 WILLARD AVENUE, CHEVY CHASE, MARYLAND 20815 656-4068

4-12 238

FOR EMBASSY OF ISRAEL

PROGRAM Today STATION WRC TV
NBC Network

DATE September 10, 1982 7:00 AM CITY Washington, DC

SUBJECT Secretary Weinberger

CHRIS WALLACE: We're back now at 7:16 with Defense Secretary Caspar Weinberger, who has just returned from a nine-day trip to the Mideast.

Mr. Weinberger is already at the Pentagon this morning. And, good morning, Mr. Secretary, good to have you with us again.

SECRETARY CASPAR WEINBERGER: Good morning. Thank you.

WALLACE: As we reported a few moments ago, the Marines have pulled out of Beirut this morning, despite requests from top Lebanese officials they stay. Those officials say that the Lebanese government is not strong enough yet to police the capital. Isn't that a concern?

SECRETARY WEINBERGER: Well, I think the Lebanese government is getting stronger all the time; but this is not the mission of the Marines. The Marines were to go in and join with the forces of the other two nations to ensure that the PLO could withdraw under the terms of the agreement. And that was completed and the mission of the Marines is completed. And I'm delighted that they -- without any kind of incident or accident -- and they're now out, and I'm even more delighted about that.

WALLACE: How serious is the possibility of renewed fighting in Beirut between the Moslems on the one hand and either the Israelis or the Christians?

SECRETARY WEINBERGER: Well, it's always pretty difficult to make any estimates about that very volatile region

OFFICES IN: WASHINGTON D.C. • NEW YORK • LOS ANGELES • CHICAGO • DETROIT • AND OTHER PRINCIPAL CITIES

Material supplied by Radio TV Reports, Inc. may be used for file and reference purposes only. It may not be reproduced, sold or publicly demonstrated or exhibited.

but when we there the situation was looking very much better because many of the militia groups, the independent groups were accepting the rule, so to speak, of the new Lebanese government. There will be a new Lebanese president in a few days and they were generally going along with that new government; and in fact turning over some of their positions that they had held, to the new -- to the government supporters. And I think that's very encouraging.

WALLACE: As you well know, the Arab summit in Morocco has just adopted an Arab peace plan, some of the key factors calling for a Palestinian state, recognition of the PLO, and at least implicit recognition of Israel's right to exist. Do you see any progress in all of that?

SECRETARY WEINBERGER: Well, I think there's some progress. I think the President's plan is infinitely better because the President's plan calls for conditions that would be, I think, basically acceptable, or at least would form the basis for negotiation by more parties. And I think that's a critically important factor.

I think the President's plan when it is examined more carefully by the government of Israel, and when they see its obvious benefits, when they measure it against some of the alternatives, will receive far more support than the first kind of immediate sharp reaction and rejection that it got after the first 30 minutes of consideration.

WALLACE: Are you saying then that you really don't take the Israeli rejection of the President's plan all that seriously?

SECRETARY WEINBERGER: Oh, no, I take it seriously but I hope it's not final. And I think after more mature consideration and after an examination of some of the alternatives; and one of those alternatives is continued -- the continued necessity of maintaining very large, very strong, very well trained military forces. But they're expensive, and something that adds greatly to the inflation in Israel. And I think if they could appreciate the fact that the President's plan offers the opportunity for peace and security without that kind of a huge military regime then it would become much more attractive to them.

WALLACE: You have said repeatedly on this Mideast trip that there is considerable support within Israel for the President's plan, despite the rejection from the Begin government. But Mr. Begin seems so confident of his support that he's now talking about holding early elections. Who's right, you or him?

SECRETARY WEINBERGER: Well, I have no idea. I'm sure he's able to judge the state of opinion in Israel far better than I can but I did find I was very impressed with the number of people in Israel, representatives from in the parliament, in the Knesset, and a number of others, former government officials and newspaper people -- several that we talked to -- who seemed to

find in the President's plan a very fine basis for negotiation and something that they felt they could embrace rather warmly. And I think that's quite unusual. I'm not aware of previous situations in which there was that degree of basic support for measures that the government has opposed with respect to the foreign policy of Israel.

I -- my entire visit I found very encouraging in the reception of the President's plan, not only in Israel but in Lebanon and in Egypt and in England, and reports that came to England from throughout Europe.

WALLACE: Mr. Secretary, I'm a little confused as to quite how you see the change happening in Israel. Do you see the Begin government changing its mind as a result of this of support in [?] the country, or do you see the Begin government being thrown out?

SECRETARY WEINBERGER: I'm not much of a prophet and I certainly don't want to say anything that has any involvement in the internal, or political, or governmental affairs of Israel, or indeed any other state. I simply think that the President's plan has such enormous merit to it and offers so much hope to the average individual citizen in all of those countries that have been so troubled with wars for so many years -- hundreds of years, really -- that the more and more it is considered and it is realized the benefits that can come for them, more and more people in all of those countries will be much more receptive to it and much more supportive of it.

WALLACE: In a new interview, Prime Minister Begin says he believes the Reagan administration is trying to undermine him in Israel. How do you respond to that?

SECRETARY WEINBERGER: Well, to the best of my knowledge it certainly is not true. The administration has worked very closely and very carefully with him. And as recently as yesterday, Secretary of State Shultz said that we should always remember that he participated in the peacemaking process at Camp David, too. I don't -- I'm not aware of any attempts to undermine him. I'm aware of very vigorous attempts to try to convince everyone of the value and the merits of this plan, which really offers peace for everyone.

WALLACE: Defense Secretary Caspar Weinberger, just back from the Mideast, thank you for coming on today to give us a report.

SECRETARY WEINBERGER: Thank you.

שגרירות ישראל - וושינגטון

אלו המשרד

ס ר פ ס ס כ ר ק

דף 1... מתוך 2... דפים

סווג בטחוני... שמור...

דחיפות... רגול...

תאריך וז"ח 10.1600. מפטמבר 82

מס' מברק 236

ממנכ"ל. מצפ"א. דע: לשכת רה"מ

סנסור פרסי.

להלן מתוך ה"וושינגטון פוסט" (10.9.82).

בחטובה לעתונאים אמר היום דוברו של פרסי סקוט כהן כי הציטטאות של פרסי היו "CONFUSED AND MISLEADING"

עד כאן.

סמך סנסור חסר אשף א/אנא אצלו יפה עם אהבא סמך סנסור

Pomp And Politics

The Royals Meet
Official Washington

By Lois Romano

As usual in Washington, the evening of art was mixed with politics.

Near the buffet, Sen. Charles Percy (R-Ill.) and Swedish Ambassador Wilhelm Wachtmeister were discussing the business of the day. "I had the speaker of the Israeli Knesset in my office for coffee today and I told him that the American Jewish community was obviously not with Israel," said Percy. "I said I really think Israel has lost its senses opposing the Reagan plan like this."

"How did he explain himself?" asked Wachtmeister.

"He really couldn't," said Percy. "I told him that now it seemed that [Israeli Prime Minister] Begin

and [Libyan ruler] Qaddafi were in agreement [by opposing the plan]."

"Is he a Begin man?" inquired Wachtmeister.

"Much more liberal," replied Percy.

Later, Percy told a reporter that he had admonished the speaker of the Knesset, Menachem Savidor, for Israel having taken a position where Begin, Qaddafi and Rifaat Assad, the brother of the Syrian president, were all condemning the plan. "Now what could they all possibly have in common?" asked Percy.

Meanwhile, moving the royal Scandinavians through the exhibit was a story in itself. Flashes exploded unsympathetically from every corner of the gallery for the perfunctory photo opportunities.

Prince Heurik of Denmark, here

representing his wife, Queen Margrethe II, who stayed in Denmark for the restructuring of the government, obliged the army of photographers readily by removing his wire-rimmed glasses when the cameras were lifted.

"I guess I can put them on now," he said as the last flash and click came from the crowd. "They seem to be finished."

They were, and for the most part, so were the royals. They stayed only for a little while longer and by 9 o'clock were saying an emotional good-bye to each other in a private room.

Ulla Wachtmeister, the Swedish ambassador's wife, said she had lent her brand-new cook, 24-year-old Peter Svensson, who recently came to this country from Sweden, to the event. As he sliced she monitored. "I'm here for moral support," she said. "You know, he's so new. Isn't he sweet? I want to make sure everything goes right."

After the royalty the food was the main attraction.

"Art openings are never to see art," said one member of the Cortran's board of directors. "I just came here to socialize. I'll come back for the art tomorrow."

ט ר פ ס מ ב ר ק

דף...! סתוך. 3. דפים

סודג בטחוני. שמו. ...

דחיפות... מידי.

תאריך רז"ח: 821010 טפט' 82

מס' מברק... 224

לשירות המזכיר

אל:

המשרד

ממנכ"ל, מנהל מצפ"א

הופעת יו"ר הכנסת בוועדת החוץ של הסנט.

נכחו הסנטורים פרסי, פל, מטיאס, בוטביץ, פרסלר, ביידן, זוריקסקי, צונגס גלן וכן צוות העוזרים של וועדת החוץ ועוזרו של בייקר.

יו"ר הכנסת פתח בדברי הסבר על סיבות התנגדותנו לתכנית האמריקנית. התעכב במיוחד על הפתרון המוצע לסטטוס הסופי ואמר שהוא יכול לראות מספר פתרונות נוספים ולכן אי אפשר להכריע עתה בנושא שהושאר למו"מ. הוא בעד דיאלוג ובמיוחד בין בני ברית. כמו כן הסביר ניו"ר את ההישגים שנלוו למבצע שלי"ג ושבהם יכולה ארה"ב להתברך (כשלון הנשק הסובייטי, הקטנת השפעתה של ברה"מ והחזרת לבנון לעולם החפשי). יוזמת ארה"ב רק תחזק את סרבנותם של הערבים למו"מ ותחייה מחדש את אש"פ.

פרסי הקריא מחוץ דו"ח העתונות היומי של "הבית הלבן" את הצהרותיהם של ראשי איפ"ק וְבני ברית, התייחס לשמועות הבאות מוועידת פאז על הכרה בישראל כחלק מתכנית שלום ערבית ומאידך באה דחייה מוחלטת של תכנית השלום של הנשיא.

יו"ר הכנסת ענה שאולי יש בחכנית הנשיא מספר מרכיבים חיוביים אבל התכנית כולה והאווירה שנלוותה להצגתה רחוקים מלהתקבל על דעתנו. כך למשל, הוסיף היו"ר, ראינו ושמענו את הנשיא מברך ומציין לשבת את פיליפ חביב בלא שחיאמר מילה על הגיבורים האמיתיים של ביירות. מאידך הוא, הנשיא, מציג לנו מסמך הנוגע בעניין החיוני ביותר למדינת ישראל בלא להתייעץ איתנו אבל הוך החייעצות עם אלה שלא חתמו ולא קיבלו את ק.ד.

פרסי אמר שהשגריר בהופעתו לפני חברי הוועדה הציג בצורה משכנעת את נושא הקרבנות הישראלים במלחמה וחברי הוועדה ציטטו בהזדמנויות שונות.

השגריר הסביר כי המיכתם של ארגון יהודי זה או אחר במלכביבים מסויימים של תכנית הנשיא הוא בוודאי מעניין אבל לא הנושא המרכזי. אלו שהביעו תמיכה לא ידעו כל פרטי התכנית בשעה שיצאו בהצהרותיהם. השגריר חזר ופירט סיבות התנגדותנו לתכנית (החזרה לגבולות 67, קשר לירדן, עניין הבטחון).

אל:

סנטור פל אמר כי נראה לו שההחנחלויות בוגדות את רוח ק.ד. ורבים חוששים שהתוצאה הסופית תהיה הפיכה של הגדה לחלק אינטרגלי של ישראל. יו"ר הכנסת ענה באריכות חוץ שהוא מסתמך על האוכלוסיה הערבית במדינת ישראל, גדלה וזכויותיה. פל ענה שכנראה נצטרך להסכים שלא להיחייב. מסיאס אמר שצריך לראות גם מה המחיר שמשלמת ארה"ב ולשאלת סבידור למה מתכוון מילמל משהו על הפגיעה במעמדה של ארה"ב אך סרב או לא יכול היה לפרט. שאל מה אנו רואים כאלמנט חדש ביוזמת ארה"ב ובושביץ הוסיף לשאלה מה אנו רואים כחורג מק.ד.

יו"ר הכנסת ענה שיחכן שהתקבלו בישראל החלטות מסויימות שלא תואמו עם ארה"ב אבל אלו לא נגעו לשאלת קיומה של ארה"ב בעוד שיזמת הנשיא כן נגעה לקיומה של מדינת ישראל. היו"ר הסביר למסיאס היכן לדעתו היו חריגות מסכמי ק.ד. (ירושלים, ההחנחלויות ושאלת הסטטוס הסופי).

סנטור ביידן קרא להצעת ארה"ב "טעות רצינית ביותר" אבל חוץ מהוא מסכים לבקורתנו עלינו להבין שלא כולם בציבור האמריקני רואים את ישראל כנכס איסטרטגי לארה"ב כפי שהוא רואה זאת וכפי שהישראלים רואים זאת. יש מחוייבות מוסרית אך לא יותר מכך. גם ההחנחלויות לא נחפסות בדרך שאנו רואים אותן אלא כסיפוח "דה פקטו" וכהוכחה של ישראל אין רצון לתת אוטונומיה אמיתית. בניגוד לאמון שניתנה בנו בנושא סיני אין בנו אמון בנושא יהו"ש. נשיא ארה"ב וראש ממשלת ישראל הם אנשים שאי אפשר לאייק עליהם ושניהם אינם נוטים לפשרות והוא, ביידן, חושש שאם מצב זה יימשך תאבד ישראל התמיכה בה תוך שישה עד שמונה חודשים. אילו היה הנשיא מביא לסנט הצעה לקצץ ב- \$ אחוז הסיוע לישראל היתה הודעה זו עוברת "כסכין לוהט בחמאה". גם הרושם כי ישראל אינה רוצה להתחלק בלקחי מלחמת לבנון עם ארה"ב בבחינת "נלמד אותם לקח" רק מרחיק ידידים.

סנטור בושביץ אמר שלדעתו הישובים ביהודה ושומרון נמצאים עם חייבות נכונות (properly) אבל מסכים גם עם ביידן שממשישראל לא היתה צריכה לשלוח בולדוזרים מייד אחרי גאום הנשיא על מנת להקים התנחלויות חדשות כי זה בבחינת defiance . סנטור בושביץ אמר כי הוא חולק על דעתו של ביידן באשר לנכונות רה"מ ישראל לפשרות. הפשרה לה הטכים בסיני - אין לה תקדים בהסטוריה. רה"מ הוא מדינאי ומנהיג שלו הנהיג מדינה בשנות השלושים והארבעים לא היה שליט מהיהודים נכחד. כמו כן אינו יכול להסכים עם ביידן בהערכה שהצעה לקצץ בסיוע

ט ר פ ס ט כ ר ק

דף 3 מתוך 3 דפים

סרוג בטחוני

דחיפות

תאריך ז"ח:

224 מס' מברק

אל:

לישראל היחה מחקבלה בטנט בקלות כזו. חכניה הנשיא היא ill-advised אך אסור לנו למתוח היחסים עד לקרע. גם הוא, בוטביץ, חשב שלא היה צורך להגיב כה מהר ובצורה כה strident.

הסגיר הסביר כי ההתנחלויות החדשות לא היו בבחינת defiance ובישיבת הממשלה בה נכח דחה רה"מ ההצעה שהממשלה תקבל החלטה בנדון. ביידן אמר שיש רבים ש"בסטיט דפרדמנט" שאינם רואים בנו בכס אלא נטל. כמו כן, הוסיף, עלינו לחזור למסלול של דיפלומטיה שקטה ולא דיפלומטיה של יחסי ציבור, הוא, ביידן, אמר למזכיר בהופעתו בוועדה: "דבר אל בגין, התחנן לבגין, הסבר לבגין אבל אל תלחץ ואל היכנס לעימות" (הוסיף בצחוק: "מי כמוני יודע מה קורה במצב כזה").

באשר לדעת הקהל בארה"ב הוא מסכים שהצגת נושא המלחמה בלבנון בטלביזיה האמריקאית הייתה "מגוחכת". אולי לא הייתה אירוזיה בדעת הקהל לגבי לבנון אך בוודאי שהיא קיימת לגבי תדמית ישראל בכללותה. לא משנה כמה מתנחלים יש אלא הדימוי שהם יוצרים. גלן, הוסיף ביידן, ביקש לשאול טרם יצא את המפגש, האם ישראל רוצה ליצור בעזרת ההתנחלויות "ישראל תנכ"ית" (Biblical Israel) זה מראה לדבריו יותר מכל על הדימויים שלטאל יוצרת. על ישראל ועל ארה"ב לחזור למדיניות שלולה ונבונה. הסגיר ענה לביידן כי זה גם רצוננו ואיננו מעוניינים בעימותים. אבל נימת הנשיא במכתבו ובנייר המצ"ב לא היחה כזו.

ביידן חזר ואמר שהיזומה היחה טעות חמורה אבל יו"ר הכנסת צריך לצאת מהמפגש בידיעה שיש שחיקה קנעת הקהל וכי ישראל יצרה דימוי שהיא "מצפצפת" על כולם, כולל ארה"ב.

בסוף הפגישה ירד טנטור תרמונד הקשיש שהוא ממלא מקום נשיא הסנט והתנהלה שיחה על ענייני פיתוח, מיס, וכ"ו.

מס' 224
ערך

מה שכתבתי לך סוף סוף שכתבתי לך
הוא לא נכון כפי שאתה חושב

אל: המשרד

ט פ ס מ נ ר ק

דף...ל...מתוך...4...דפים

סדרג בטחוני...שמור...

דחיפות.....

תאריך דז"ח: 10.1250. טפט. 82

מס' מברק...222

מצפ"א

ביקור יו"ר הכנסת בבית הנבחרים.

1. יו"ר הכנסת נפגש לשיחה עם מנהיג המעוט הרפובליקני בוב מייקל. הנושאים שהועלו בשיחה היו הסיוע האמריקני לישראל ותכנית הנשיא. ח"כ סבידור הדגיש כי הסיוע לישראל הינו השקעה נבונה, המקדמת האינטרסים הבטחוניים של המערב כולו. כמו כן סיכם את תוצאות מבצע שלי"ג. בתשובתו טען מייקל כי קיימת בעיה לשכנע הקהל האמריקני שההשקעה בבטחון ישראל מביאה דיווידנדים כה רבים. הצבור האמריקני סבור כי ישראל חרגה ממטרותיה המקוריות של מבצע שלי"ג עם זאת, סיפר מייקל כי הופתע לדעת כי בוחרים ממוצא לבנוני במחוז בחירתו בירכו על המבצע בשל ההזדמנות שיצר בכוון כינון הריבונות הלבנונית.

2. מייקל המשיך לנחח הנזק בתדמית שנגרם לישראל עקב הכיסוי התקשורתי והאשים המחנה הליברלי האמריקני שמתח בקורת על נהול המלחמה בלבנון. הוסיף שמתקשה להבין ההגיון בהקמת התחליות חדשות. לדבריו, יתכן כי הוא מגלה בורות לגבי פרטי ק.ד., אולם מעבר לפרשנות זו או אחרת תחושתו הינה כי נושא ההתנחלויות הינו a festering point with membars מייקל טען כי השינויים בפרספציה גורמים לכך שמה שבעבר היה מובן מאליו וזכה לתמיכה אוטומטית, נתקל הפעם בקשיים. לדבריו, אם הייתה נערכת הצבעה חשאית בנושא הסיוע לישראל היינו נתקלים בהתנגדות לה לא היינו רגילים בעבר.

3. בשיחה עם המורשה פול טרייבל (רפובליקני שמרני מוירג'יניה) עלו אותם הנושאים שהוזכרו לעיל. טרייבל, הרץ לסנט, הציג עצמו כידידי ישראל שהינו מוטד ממדיניות הממשלה. הקמת התנחלויות זה דבר נוראי, המראה חוסר רגישות לדעת הקהל מחוץ לישראל. בוחריו של טרייבל סבורים כי מנהיגי ישראל מגלים חוסר גמישות ואי רצון להכנס לדו-שיח משמעותי שיוביל לשלום המיוחל. הוא חומך ביוזמת הנשיא ומוצא בה דברים דומים לקו מפלגת העבודה. עם זאת, מבין טרייבל התסכול בארץ לנוכח היוזמה ללא החייעצויות מוקדמות עם ישראל. ישראל מדינה ריבונית ולה הזכות המלאה להגן על עמה, אולם הפרספציה החדשה המציירה את ישראל כגורם בלתי גמיש מטרידה אותו. סיים בהבעת תקווה שעל אף הקשיים הרגועים יחסי הידידות בין

אל:

בין שתי המדינות, שהכירו בעבר הנודות רבות, שוב יצאו לדרך המלך.

4. המורשה בוב דורנן ערך ארוחת צהרים ליו"ר הכנסת בהשתתפות השגריר ו-28 מורשים שמרניים.

נכחו, בין היתר, אוברייין, לגומרסינו, ג'ק קמפ, מק-גראת, דוגרטי, בובי פידלר, גילמן, פריטציון

ליונינגסטון, קריימר, לויט, מיקי אדווארדס, מורהד, לויטס. כ"ג סבידור והשגריר נתחו מבצע שלי"ג

על השלכותיו ויוזמה הנשיא. קמפ, עמד על חשיבות הנצחון בלבנון בעיקר מהזויח הגלובלית (תבוסת

בריה"מ]. שאל מזוע הקהילה היהודית האמריקנית לא שמה לב ל - *Talking points* . כיצד

קרה ש"בני ברית" ; איפא"ק לא עמדו על המרחק בין נאום הנשיא ובין נקודות התכנית. הוא ביקש

להדגיש כי שאלתו לא נועדה להיות ביקורתית. שגריר. ניתח את השתלשלות המאורעות וציין כי

הנקודות סווגו כחומר סודי. סיפר כי רה"מ ביקש מהנשיא לעכב נאומו אולט נתקל בסירוב. בתגובו

הפומביות כולם התייחסו לנאום וידינו היו מוגבלות מאחר שהנקודות היו חומר מסווג.

5. בובי פידלר. אם העת, לא בשלה ליזמה חדשה מחי יווצרו נסיבות מתאימות לכך. כיצד נוכל

להתקדם. ח"כ סבידור השיב כי תבוסת אשי"פ וסוריה יצרו אקליס נוח לחדש שיחות האוטונומיה. הדמ

זו נפגעה עקב היוזמה של הנשיא. פירט סעיפי קמפ-דיויד ודחה הקריאה להקפאת התנחלויות. אם

מדובר בכינון שלום ממשי קשה להבין מדוע לא יוכלו כמה עשרות אלפי יהודים לחיות בשלום עם

ערבים בטוחים.

6. מק-גראת. הדבר החשוב ביותר אחרי פינוי אשי"פ מביירות, עוד לפני האוטונומיה, היה צריך

להיות נהול מו"מ על נטיגה סוריה וישראל מבלבנון תוך ספוק דרישות הבטחון של ישראל. סבור כי

תכנית הנשיא דומה לעמדת מפלגת העבודה. ביקש לדעת כיצד ההצעה של הנשיא תספיע על המטך התהליכי

בלבנון. סבידור לא החייס לעמדת העבודה וניתח המצב בלבנון. השגריר עמד על המטרות הדגומות של

ישראל וארה"ב בלבנון וטען כי הגיוני להניח שיש לספל בבעיות לפי סדר (נטיגה הזיס, חוזה שלום

לבנוני-ישראלי). כל גישה אחרת מטבכת המצב, מאריכה התהליך. עמד על חריגות הצעות הממשל מק.ד.

וסיכם כי יוזמה זו פוגעת בתהליך השלום כולו.

7. גילמן - האם אין שוט דבר טוב בתכנית. השגריר - כל אחד יכול להעלות רעיונות, אולם הבעיה

הינה קיום ק.ד. הנטוחים של ק.ד. על הסטאטוס הסופי ברורים מאד. ארה"ב פגעה בתפקיד המתווך.

הערבים לא יוכלו לנקוט עמדה מהזנה יוחר. ליונינגסטון העיר כי קרט, שהיה בק.ד., טוען כי

ט ד פ ס ס כ ר ק

דף 3 מתוך 4 דפים

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך ד"ח:

מס' מברק 222

מס' 222

אל:

יוזמו ונשיא איגוד סוחרת חסכם זה.

8. המורשה קריימר (יהודי רפובליקני - מקולוקרדו) - אני תומך בישראל ומסכים לגבי הנקודה של העדר התייעצויות שהעלחה כאן. מאידך - מהרשם שגם ישראל לא התייעצה עם ארה"ב לגבי המבצע הלבנוני. זה רחוב דו-סטרי. אני מוטרד משום שבמחוזי אני חש בהחלשת התמיכה בישראל כתוצאה משורת אירועים. הקונגרס הינו מוסד פוליטי המשקף הלכי רוח. אנו פוליטיקאים וחוששני שהחלשת התמיכה יוצרת מצב קשה. חשוב שנתקדם בתהליך השלום. מקווה שתייעצו לממשלת ישראל שפנספציה ממלאת תפקיד חיוני בארה"ב. על ישראל להראות סימנים כלשהם כי נכונה לנהל מו"מ in good faith.

9. טיורו של סבידור בבית הנבחרים נסתיים בהופעה בפני ועדת החוץ של הבית. נכח השגריר והמורשים גיים רייט (שייצג ספיקר טיפ אוניל שנעזר לרגל הצבעה במליאה), זבלוקי, מצליף הרוב פוליטי, המילטון, בוזמפילד, סולרז ו-14 מורשים אחרים. - רייט דיבר על מחויבות ארה"ב לבטחון ישראל. יש מחלוקת רגעית עם הממשל, אולם על ישראל ושכנותיה לחיות בשלום. שלום זה יושג ויוסכם על הצדדים בסכסוך.

10. בינגהם - אני ידוע כתומך מובהק של ישראל ומעריך אותה. אני מוטרד ע"י הדחייה המידית של יוזמת הנשיא בידי הממשלה. יתכן שפרוצדורה לא היתה נכונה. באשר למהות אין לי מחלוקת עם הממשל. אין זו תכנית חדשה והיא כוללת אלמנטים שהיו ידועים לכל הצדדים. איפה התריגות מ-242 וק.ד. סבידור - חשנו כי אחרי מבצע של"ג היינו זכאים לחילופי דברים כנים בינינו לבין ארה"ב, היזמה קובעת הסטטוס הסופי עוד לפני החילת המו"מ. עמד על התריגות מק.ד. השגריר היזמה מקשה על ישראל וארה"ב לשתף פעולה. בנושא קרדינאלי לישראל לא היה מאמץ להתייעץ עמנו טעה שהתייעצויות קויימו עם ירדן. ישראל העמדה בפני עובדה קיימת. היזמה פוגעת בתפקיד המו"מ ומסכנת תהליך השלום.

11. תייקה - אני ידוע כבעל רקורד הצבעה מושלם מבחינת ישראל. בבחירות המוקדמות במחוזי מתנגדי ביקרו אותי קשות על תמיכתי הלחי מסוייגת בישראל. זו הפעם הראשונה שנתקלתי בפרספציה כה שלילית לגבי ישראל בקרב הציבור האמריקני. דימוי זה פשט גם בקרב המחנה היהודי.

ט ר פ ס

מ ב ר ק

דפ...סתור...דפים

סורג בטחונני...סנדל...

לחיפות...מקבל...

מאריך דז"ח...סמנסנס ספט

220

מס' מברק

אלו המשרד

שה"ח. ממנכ"ל. מצפ"א.

שיחות עם אישי בית לבן.

משיחות עם ג'פרי קמפ וריצ'רד פייפס מתקבל רושם ברור שבבית הלבן מקובלת הדיעה שהממשלה "תתקפלי" כתוצאה מלחץ דעת הקהל בארה"ב ובארץ, ובהעדר תמיכה בעמדת ישראל בקונגרס. כשהעליתי את הטענה שלחץ אמריקאי עשוי רק לחזק את עמדת הממשלה בקרב הציבור בארץ, לא הסכימו עם ניתוח זה. הדגשתי שההתנגדות היא עקרונית ולא טקטית, וששום לחץ לא יעזור.

נתניהו

עיה ס)סיה רהמ גוס ג/אנס ג צכא ר/אנס דמ

ט ד פ ס מ נ ר ק

דף.....מתוך.....דפים

סדוג בטחוני.....סודי

דחיפות.....מיד?

אל: המשרד

תאריך רז"ח: 101300, 82

מס' סברק... 217 - י"ח

121 - גלחון

רוה"מ. שה"ח. שהב"ט. מנכ"ל. ממנכ"ל. מנהל מצפ"א.

נפגשתי אתמול עם סנטור קנדי ומסרתי לו את המסר מרוה"מ. תגובתו להטברי על יוזמת הנשיא היתה חיובית. הוא ביקש חומר השואתי בין הסכמי קמפ דייוויד לבין נייר עמדות הנשיא ואנו נספק לו חומר זה. לדבריו הוא מתכוון להתבטא בנושא זה.

התפרסמה כאן ידיעה כאילו שחרור הלקחים הצבאיים והטכנולוגיים ממבצע של"ג מותנה בקבלת חמורה אמריקאית. אם זו מדיניותנו אני חומך בה אך ממליץ לא לנסחה כך ולא להצהיר עליה. כבר קבלתי מספר הגובות שליליות מאנשי הקונגרס הנמנים על ידידינו. כפי שהאמריקאים מכריזים שהם כלל לא חושבים לפגוע בסיוע או באספקה הצבאית אלא פשוט אינם קובעים תאריכים בשלב זה, גם אנו צריכים לומר שנתחלק אתם במידע אך עדיין איננו מוכנים להעבירו.

ארנס

מה שכתבתי לך הוא מה שיש לי לומר לך
ראובן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 9500

** ** נכנס

** **

** **

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

דף 1 מתוך 2

עומק 6 מתוך 32 סודי ביותר

**א"ל: המשרד, נר: 196, מ: ווש

**דח: ד, סג: מ, תא: 090982, וח: 2000

**נד: רענן

**סודי ביותר/רגיל

**בראון . בנצור .

**לנמענים בלבד .

**משיחה עם י'רענן'בהשתתפות הכפריין

**1. ארהב פעלה באמצעות המלך חסן בנסיון להשיג ' חוסר החלטה'

**בועידת פאו, דבר שהיה מקל על ארהב להמשיך במגמתם לצרף את

**י'רדן .

**2. בכל מקרה בוונתם עתה למנוע פעילות עד לאחר סיום העצרת

**ואו בכוונת שולץ לנסוע לאוור .

**3. הממשל יחתור להתקדמות בנושא האוטונומיה וירצה להתעלם

**ממטלת המעמד הסופי .

**4. לגבי אישים מסר סווינברגד נשאר עויין ואילו אצל שולץ

**התפתח יתר הבנה לענייננו מאו שנכנס לתפקיד . יתכן ואיג'לברגד

**יתמנה כמתווך בנושא שלנו .

**5. הממשל שוקל שחרור קרוב ביותר של הנומיפקציה בנושא F-16

**6. אישר כי מצרים מנסה למכור ה F-4 שברשותה לתורכיה .

**7. וינברגד השיג אישור מקלרק לנסיעתו למוהת אחרי שטיקר ביחס

**לעמדתו של שולץ בנושא . קלרק רתח כשנודע לו כי שולץ אינו מסכים

**לנסיעה . עובדה זו ידועה גם לנשיא .

**8. הכחץ להכללת דרישה להקפאת התנחלויות בא ממחמד ולחץ זה

**גבר על היסוסי הנשיא בעניין .

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3831

**

י"א

י"ד

**

**

**

אל: וושי, נד: 314, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 090982, וח: 1830
נד: צוות אמריקאי-לבנון

מידי/סודי

ארנס. נתניהו.

בשיחתך האחרונה עם המזכיר הוא הודיעכם כיכור על מינוי הצוות
האמריקאי לטיפול בסוגית לבנון בהרכבו של דרייפר מתוך שתופו של
מקפרסון ובתאום של דם.

האם ניתן אולי לבדוק באם הצוות היה ימוקם בביירות או שמא
בוושינגטון וכן מהן תפקידיו האם הצוות יטפל במו"מ' לשלב ב'
דהיינו הוצאת הכוחות הדרים, או שמא הוא יטפל רק בסוגיות של
שקום לבנון. מה תפקידו של חביב בענין זה.
אם הצוות ינהל מו"מ' האם בכוונתו לנהל מו"מ' עם הלבנונים
בנפרד או האם חוזים מו"מ' משותף.

אודה על הערותיכם.

בר-און

תפ: שהח, סשהח, דהמ, סרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רס, אמן,
מצפא, ממת, רובינשטיין

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 9507

** ** כנס

** **

** **

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

סודי ביותר

** דף 1 מתוך 2 **
** עותק 6 מתוך 32 **

**אל: המשרד, נר: 193, מ: 1101
**דח: מ, סג: מ, חא: 090982, זח: 1700
**נד: רענן

**סודי ביותר/מייד

**מצפא. מרכז.

**שיחה עם 'רענן' ביוזמתו:

**הסביר מדויק מעטות הממשל ביחס לתגובה הישראלית ליוזמת
**הנשיא. בין טעוניה:

**א. הממשל אינו 'רוגז' כי אם מאוכזב מהתגובה הישראלית. ציפו
**לשליחת חלקים מהעמדות שהוצגו אך לא לדחייה מוחלטת. לא יתכן
**כי ממישראל דוחה עמדת הנשיא הקוראת לשלום, להכרת הערבים
**בקיומה, שוללת הקמת מדינה פלסטינאית ואיננה מוכיחה את אשפי.

**ב. עימות איננו נחוץ כרגע כי אם כניסה למומ'.
**מומ כזה לא יתכן אם ישראל תציג עמדה הגורסת שאינה מוכנה
**לחת דבר לצד שבנגד. חוסיין לא יבוא לשולחן הדיונים אם ישראל
**תכריז מראש שאינה מוכנה לוותר על אינצי' מאדמת 'וש' ושוללת
**וויקה בכשהי לירדן.

**ד. רהמ' היה צריך לחזור ולקרוא לחוסיין לפתוח במומ' ללא
**תנאים מוקדמים.

**ה. הממשל מצוי עתה בשלב ' של בצוע היוזמה. שלב 'א' היה
**ההכרה עליה, בשלב 'ב' מתקבלות התגובות ובשלב 'ג' 'כנסו
**למומ' עליהן.

**ו. טען שאינו יודע עמדתו המעשית של חוסיין והאם ניתנה הבטחה
**מצידו להכנס למומ' על בסיס היוזמה (בהמשך רמו כי יתכן שבידי
**הממשל אינדיקציות שאכן חוסיין יהיה מוכן לפתוח במומ').

**סיפור כי עפי' לוי המקורי היו צריכים להמתין שבועיים בין
**מסירת הנייר בארץ ובין נאום הנשיא. נאום זה היה מתוכנן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** **
** **
** **
** **
** **
** **
** **
** **
** **
** **

2 דף **
2 מתוך 32 **
6 עותק **
סודי ביותר

** לתאריך 9-10 ספטמבר - מועד סיום פסגת פאז. הכוונה המקורית **
** הייתה לנצל השבועיים לקיום דיאלוג עם ממישראל. ההחלטה לצאת **
** בנאום בשבוע שעבר נבעה מההדלפות בארץ. **
** שאם אם שמענו דבר על האפשרות כי איגלברגר יתמנה נציג מיוחד **
** לנ"הול המומי על יוזמת הנשיא. שמועה זו הגיעה לאוניו ממקור **
** עתונאי. **
** טרום **
** **
** **
** **

** תפ: שהח, טשהח, דהמ, סרהמ, שהבט, מנככ, ממנככ, ד/מרכו, דס, אמן, **
** מצפא **

אל: המשרד

ט ו פ ס
ד.ף. J... מתוך J... דפים
סוג בטחוני... שמנה...
דחיפות... סיג?.....
תאריך וז"ח: 82: 91845 טעט' 82

מס' מברק... 202

אל : ממנכ"ל- מנהל מצפ"א

שיחה עם סנטור בידן

הצגתי בפניו את שלטת האלמנטים שגרמו לתגובתנו לנאום הנשיא ול-
 Talking Point היינו העיתוי, הצורה ובעיקר התכן. בידן אמר שהוא מסכים עם
 כל אלו אבל כבר לפני ששה חדשים הזהיר אותנו שארה"ב וישראל תגענה למצב
 הזה. התנהגות הנשיא היתה צפויה ויש בלבו עליה לא פחות מאשר לדרך
 החגובה של ממשלת ישראל. בפגישת ועדת החוץ עם שולץ אמר שעל הממשל לנסות
 ולהדבר עם ישראל ולא להרחיקה. הוא נשאר ידיד נאמן של ישראל ובטחונה
 תשוב ל... השום שזה משרת את בטחון ארצו והוא חרד לחוצאות העלולות
 להתפתח מהמצב הנוכחי.
 הערה: התבטאותו של בידן נגד יזמת הנשיא היתה בוטה והוא סיפר שאת כל
 האלמנטים שמניתי בפניו אזכר כבר ביום נ"י, עת הופיע בתכנית רדיו במדינתו
 דלוור (והתנצל שאין תחנת טלביזיה שם...). יחד עם זאת התבטא גם בחריפות
 כנגד הדרך, אם כי לא תכן, תגובתנו במיוחד בסמיכות ההחלטה להקים
 התנחלויות ליוזמת הנשיא.

ערן

מה סנטור היה סברה שהבט גשם
 רובינסון רואה את חס אמן